

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2014
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΔ'

Παρασκευή 1 Αυγούστου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1717, 1722, 1726, 1727, 1729, 1730, 1732, 1733, 1734, 1735, 1738, 1740, 1741, 1742, 1748, 1749, 1750, 1751, 1754, 1755, 1756, 1757

2. Αναφορά στην "υπόθεση της Αργεντινής", σελ. 1717, 1721, 1727, 1730, 1737, 1738, 1739, 1741, 1742, 1749, 1750, 1751, 1754, 1756, 1757

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις διαστικής νομοθεσίας", σελ. 1717

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Παιδείας και Θρησκευμάτων, Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις», σελ. 1736

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 1726-1740, 1756-1763
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 1717-1726, 1740-1756

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ.,

σελ. 1734, 1735

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 1729, 1741

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 1727, 1729, 1730, 1733,
1734, 1735, 1738, 1757,
1758

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι., σελ. 1732

ΔΙΩΤΗ Η., σελ. 1722, 1727

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε., σελ. 1733, 1734, 1735

ΙΓΓΛΕΖΗ Α., σελ. 1717, 1732

ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 1717, 1722, 1726, 1740,
1741, 1742, 1748, 1749,
1754, 1755, 1756

ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ., σελ. 1733, 1734, 1735

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 1748, 1756, 1757

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 1750, 1757

ΤΑΓΑΡΑΣ Ν., σελ. 1730, 1740

B. Επί της αναφοράς στην "υπόθεση της Αργεντινής":

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ., σελ. 1754

ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο., σελ. 1756

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 1727, 1738, 1741

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 1737, 1738, 1741

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 1730

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ., σελ. 1749

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,

σελ. 1755

ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ., σελ. 1721

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 1749, 1757

ΜΑΝΤΑΣ Χ., σελ. 1739

ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 1730

ΡΗΓΑΣ Π., σελ. 1750

ΣΚΟΝΔΡΑ Α., σελ. 1742

ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ., σελ. 1717, 1749

ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π., σελ. 1751

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ., σελ. 1754

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι., σελ. 1730, 1731

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ.,

σελ. 1752, 1753

ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε., σελ. 1729, 1731

ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο., σελ. 1756

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 1727, 1738

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 1737, 1741

ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ., σελ. 1725, 1726

ΓΚΟΚΑΣ Χ., σελ. 1718

ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ Κ., σελ. 1719

ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ Γ., σελ. 1738, 1739

ΔΙΩΤΗ Η., σελ. 1728

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι., σελ. 1732

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε., σελ. 1734

ΙΓΓΛΕΖΗ Α., σελ. 1717, 1758

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ., σελ. 1748, 1749, 1755, 1758

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,

σελ. 1755

ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ., σελ. 1721

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 1747, 1748

ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,

σελ. 1735, 1747

ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 1742

ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε., σελ. 1726

ΜΑΝΤΑΣ Χ., σελ. 1739

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 1742

ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 1730, 1748

ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν., σελ. 1723, 1725

ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α., σελ. 1736

ΟΡΦΑΝΟΣ Γ., σελ. 1733

ΡΗΓΑΣ Π., σελ. 1750

ΣΚΟΝΔΡΑ Α., σελ. 1741

ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ., σελ. 1717, 1748, 1756

ΤΑΓΑΡΑΣ Ν., σελ. 1722, 1740, 1743, 1744,

1747, 1754, 1758

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ. 1722, 1744

ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π., σελ. 1744, 1751

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΔ'

Παρασκευή 1 Αυγούστου 2014

Αθήνα, σήμερα την 1^η Αυγούστου 2014, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.19' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα σας. Καλό μήνα! Αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συζήτηση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

Να σας ενημερώσω ότι σήμερα αντικαθίσταται στην κατ' άρθρον συζήτηση ο εισηγητής της Πλειοψηφίας. Στη θέση του κ. Μάξιμου Σενετάκη είναι ο κ. Διονύσιος Σταμενίτης.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κύριε Υπουργέ, έχετε αλλαγές; Θα μας τις πείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία συνάδελφε, θα μας τις πει στην πορεία, φαντάζομαι.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Διονύσιος Σταμενίτης.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πριν μπω στη εισήγηση επί των άρθρων να κάνω ένα σχόλιο γι' αυτά που συμβαίνουν στην Αργεντινή. Εκεί δεν είναι απλώς ένα τεχνικό γεγονός, αλλά είναι ένα αληθινά επώδυνο γεγονός που έχει επιπτώσεις στους πολίτες της Αργεντινής, στους ομολογιούχους και στους πιστωτές.

Οι πολίτες της Αργεντινής θα είναι το πραγματικό και το απόλυτο θύμα. Οι πλήρεις συνέπειες της αθέτησης δεν είναι προβλέψιμες, αλλά σίγουρα είναι αρνητικές. Και φυσικά κανείς εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο δεν επιχαιρεί με αυτή την κατάσταση. Όμως θα πρέπει να πούμε μερικά πράγματα με το όνομά τους.

Το 2008 η Αργεντινή προσέφυγε στα «κοράκια», αυτά που τώρα την βάζουν σε περιπέτειες, επειδή το 2001 κήρυξε στάση πληρωμών.

Δεύτερον, ο κ. Τσίπρας εδώ στη Βουλή μας είπε ότι η Αργεντινή είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση. Τρίτον, ο κ. Τσίπρας, κατά τη λατινοαμερικάνική του περιοδεία, μας έλεγε ότι η Αργεν-

τινή και οι υπόλοιπες χώρες κατάφεραν να ακολουθήσουν εναλλακτικούς δρόμους, να βγουν από την κρίση με ανάπτυξη, απασχόληση και κοινωνική συνοχή. Τέταρτον, η αλήθεια είναι μία, ότι η Αργεντινή δεκατρία χρόνια τώρα δεν έχει σηκώσει κεφάλι, με μεγάλο πληθωρισμό, ανεργία, δραματική μείωση αποθεμάτων, λεηλασίες και λιντσαρίσματα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορεί την Κυβέρνηση ότι επιχαιρεί για την κατάσταση σε μία φίλη χώρα. Η πραγματικότητα είναι ότι η Ελλάδα αισθάνεται θλίψη για τα δεινά του λαού της Αργεντινής, στα οποία όμως οδηγήθηκε από επιλογές των κυβερνήσεών της, ενώ στην Ελλάδα, με αργούς αλλά σταθερούς ρυθμούς, ομαλοποιείται η δανειοδότηση της χώρας, με έξοδο στις αγορές και συναλλαγές ασφαλιστρών κινδύνου μετά από χρόνια.

Γι' αυτό επιχαιρούμε εμείς, γιατί ο Αντώνης Σαμαράς, η Κυβέρνηση, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ επέλεξαν τον δύσκολο δρόμο και όχι αυτόν του λαϊκισμού που εσείς, οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, υπηρετείτε. Προστάτευσαν τη χώρα από τα «κοράκια», κατάφεραν η χώρα να αποφύγει την άτακτη χρεοκοπία, να παραμείνει στη ζώνη του ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, να βγει στις αγορές, να τακτοποιήσει τα δημοσιονομικά της, να κατακτήσει το πρωτογενές πλεόνασμα και μετά από πάρα πολλά χρόνια ύφεσης να μπει στην ανάπτυξη.

Με απλά λόγια, κατάφερε ο θυσιές των Ελλήνων πολιτών να πιάσουν τόπο και να διορθώσει με βήματα σταθερά μπροστά τα αίτια που μας οδήγησαν στη μεγάλη οικονομική κρίση του 2009 και του 2010, όπως πράττει με το σημερινό νομοσχέδιο του ΥΠΕΚΑ, για το οποίο έγινε συστηματική δουλειά και επιβεβαιώθηκε η ισχυρή πολιτική βούληση της Κυβέρνησης να ανοίξει ένα πολύπλοκο και σύνθετο θέμα που καμμία Κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια δεν τόλμησε να αντιμετωπίσει.

Αυτή η αδράνεια και ατολμία είχε τα εξής άμεσα αποτελέσματα:

Πρώτον, την ιδιότυπη ομηρία χιλιάδων συμπολιτών μας που δεν μπορούσαν να ασκήσουν τα περιουσιακά τους δικαιώματα. Δεύτερον, την έξαρση της αυθαίρετης δόμησης που επιβάρυνε και αλλοίωσε το φυσικό περιβάλλον της χώρας. Τρίτον, τη δημιουργία φυλάκων διαφθοράς σε βαθμίδες της δημόσιας διοίκησης που εμπλέκονται στη διαδικασία χαρακτηρισμού των όρων χρήσης δημόσιας και ιδιωτικής γης.

Και σε αυτό το σημείο θα ήθελα να απευθυνθώ στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης και να τους ζητήσω για μία ακόμη φορά να εξηγήσουν τόσο στο Τμήμα όσο και στους χιλιάδες συμπολίτες μας τους λόγους για τους οποίους αρνούνται να υπερψηφίσουν το νέο νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο αυτό εισηγείται την αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου και περιβάλλοντος, θέτει τους όρους και τις προϋποθέ-

σεις για ήπια ανάπτυξη και επιχειρεί να αντιμετωπίσει τη σημερινή χαώδη κατάσταση, που στο όνομα της δήθεν προστασίας του φυσικού μας πλούτου χιλιάδες πολίτες στερούνται των δικαιωμάτων τους επί της ιδιοκτησίας και μία μηχανή διαφθοράς σε βαθμίδες της δημοσίας διοίκησης νέμεται τα οφέλη της ασάφειας και της πολυπλοκότητας νομοθετημάτων που προέκυψαν ακριβώς για να εξυπηρετήσουν την αδράνεια και τη στασιμότητα.

Εμείς από την πλευρά μας καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης αναλάβαμε πρωτοβουλίες, ήρθαμε σε επαφή με υπηρεσίες, φορείς, ιδιώτες. Ακόμη προτείναμε μια σειρά νομοτεχνικών βελτιώσεων για τις οποίες υποβάλαμε και σχετικά υπομνήματα, τα οποία η ηγεσία του Υπουργείου έλαβε υπ' όψιν της, όπως εξαρχής είχε δεσμευτεί ο κύριος Υπουργός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από μία μεγάλη διαβούλευση που πραγματοποιήθηκε, τις διευκρινίσεις που έχει δώσει η ηγεσία του Υπουργείου, την κατάθεση των νομοτεχνικών βελτιώσεων, βάσει των παρατηρήσεων των κομμάτων και των φορέων, το νομοσχέδιο έχει αποκτήσει μια ολοκληρωμένη μορφή, η οποία αποτυπώνεται με πενήντα τέσσερα άρθρα.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 1 περιγράφονται οι εκτάσεις που μπορούν να καθοριστούν ως περιοχές περιβαλλοντικής αναβάθμισης και ιδιωτικής πολεοδομίας, οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν για να πολεοδομηθούν, καθώς και το χωρικό πεδίο της εφαρμογής τους. Αν κοιτάξει κάποιος προσεκτικά τις διατάξεις που αναλύονται στις παραγράφους του συγκεκριμένου άρθρου, θα διαπιστώσει ότι ουδόλως επιβεβαιώνεται η άποψη της Αντιπολίτευσης ότι χιτίζεται το δάσος, ότι αφήνουμε τη χώρα στο έλεος των εργολάβων και άλλα τέτοια. Ουδέν αναληθέστερον.

Αντιθέτως, περιγράφονται με πολύ συγκεκριμένο τρόπο οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί που έχουν δικαίωμα ιδιωτικής πολεοδομίας. Μάλιστα, περιγράφονται και με πολύ ξεκάθαρους και αυστηρούς περιβαλλοντολογικούς όρους.

Προς επιβεβαίωση αυτού είναι το άρθρο 2, που περιγράφονται οι εκτάσεις εξαιτίας του νομικού καθεστώτος που ισχύει για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος που δεν μπορούν να περιληφθούν στις προβλεπόμενες διαδικασίες. Είναι ξεκάθαρο ότι δάση, δασικές αναδασωτέες εκτάσεις, αρχαιολογικοί χώροι, περιοχές προστασίας απαγορεύεται να χρησιμοποιηθούν για οικιστικούς σκοπούς.

Στο άρθρο 3 διασαφηνίζεται το νομικό καθεστώς με το οποίο εγκρίνεται η διαδικασία πολεοδομίας.

Στο άρθρο 4 περιγράφονται αναλυτικά τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που πρέπει να προσκομίζονται στις υπηρεσίες. Είναι τόσο αναλυτικά καταγεγραμμένα που πάλι ακυρώνουν το επιχείρημα της αυθαιρέσις που επικαλείται η Αντιπολίτευση.

Στο άρθρο 5 περιγράφεται η διαδικασία απόδοσης στο δημόσιο των κοινόχρηστων κοινωφελών χώρων. Ακόμη, περιγράφονται οι διατάξεις που αφορούν τα έργα υποδομής και ορίζεται η διαδικασία πιστοποίησης και ολοκλήρωσης των έργων.

Στο άρθρο 6 προσδιορίζεται το ύψος της ειδικής χρηματικής εισφοράς που καταβάλλεται στο Πράσινο Ταμείο.

Στο άρθρο 7 προσδιορίζονται οι ειδικές περιπτώσεις εκτάσεων περιβαλλοντολογικής αναβάθμισης και ειδικής πολεοδομίας, ενώ μπαίνουν και όρια στην οικιστική ανάπτυξη, με την πολεοδομική έκταση να μην υπερβαίνει τα τριακόσια στρέμματα. Όμως, η βασική καινοτομία του άρθρου 7 αφορά στην απόδοση στο δημόσιο του 50% της υπό ρύθμιση έκτασης, η οποία και χαρακτηρίζεται «προστατευόμενη», καθώς και η έκταση και η χρήση των κοινόχρηστων κοινωφελών χώρων εντός των οικισμών. Αν αυτό δεν επιβεβαιώνει την περιβαλλοντολογική ευαισθησία του νομοσχεδίου και την προστασία του κοινωνικού αγαθού του δάσους, τότε τι το επιβεβαιώνει;

Στο άρθρο 8 καθορίζονται οι διαδικασίες αναγκαστικής συνένωσης οικοδομικών συνεταιρισμών με στόχο μια αρτιότερη πολεοδομική οργάνωση.

Στο άρθρο 9 προβλέπονται ειδικές διατάξεις για περιπτώσεις κυρίως οικοδομικών συνεταιρισμών που για τις προς πολεοδομίας ιδιοκτησίες τους δεν υπάρχει οριστικός τίτλος ιδιοκτησίας.

Το άρθρο 10 αποτελεί μία άλλη τομή του νομοσχεδίου, αφού δίνει λύση στην ομηρία κατόχων δικαιωμάτων ιδιοκτησίας σε πε-

ριοχές που είχε εκδοθεί ρυμοτομικό σχέδιο προ της ψήφισης του Συντάγματος του '75, με την έκταση που τελικώς οικοδομείται να ανέρχεται στο ένα τέταρτο της περιοχής που αρχικά είχε τεθεί εντός σχεδίου.

Υπάρχει μια άλλη καινοτομία. Προβλέπεται ότι σε περιπτώσεις που διαθέτουν δασικές εκτάσεις για τη συμπλήρωση οικοδομικής έκτασης η υποχρέωση του οικοδομικού συνεταιρισμού να προβεί σε δάσωση τουλάχιστον ίσου ή μέχρι και διπλάσιου βαθμού γειτονικής έκτασης.

Τα άρθρα 11 με 15 περιγράφουν μια άλλη καινοτομία του νομοσχεδίου, η οποία προβλέπει τη διαδικασία ανταλλαγής δικαιωμάτων δόμησης, καθορίζονται οι ζώνες συγκέντρωσης, προδιαγράφονται οι κατηγορίες των οικοδομικών συντελεστών που θα καταστούν δικαιούχοι της ανταλλαγής. Έτσι επιτυγχάνεται η χρυσή τομή και του σεβασμού των ατομικών δικαιωμάτων της ιδιοκτησίας και του περιβάλλοντος.

Στα άρθρα 16 με 24 συναντούμε μία άλλη καινοτομία του νομοσχεδίου που απαντά στην τώνωση της περιφέρειας και στην τάση επιστροφής σε χωριά και οικισμούς που με την αστικοποίηση μαράζωσαν ή εγκαταλείφθηκαν. Αυτό γίνεται με έγκριση ειδικών σχεδίων περιβαλλοντικής αναβάθμισης και ανάπτυξης για την ανάδειξη, την προστασία και την αναβίωση εγκαταλελειμμένων μικρών ή και φθινόντων οικισμών, πάντοτε με σεβασμό στα ατομικά και πολιτιστικά τους χαρακτηριστικά. Και για να μην υπάρχει καμμία παρεξήγηση, δεν δημιουργούνται νέοι οικισμοί. Ενισχύονται οι υφιστάμενοι. Τονώνονται οι υφιστάμενοι, όπως και με το άρθρο 17, όπου επιτρέπεται η περιορισμένη δόμηση μόνο ως κατοικία οικισμών με την όποια εμπορική ή άλλη δραστηριότητα να περιορίζεται εντός των ορίων των υφιστάμενων οικισμών, και αυτό για την οικονομική τους τώνωση.

Τα άρθρα αυτά αποτελούν ένα βήμα τόνωσης της περιφέρειας και δίνουν κίνητρα και αφορμή για αρκετούς να σκεφτούν να επιστρέψουν ξανά. Γι' αυτόν τον λόγο, αξίζουν συγχαρητήρια στους εμπνευστές αυτής της ρύθμισης που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των καιρών.

Το άρθρο 30 έχει κοινωνικά χαρακτηριστικά, καθώς επιλύει το πρόβλημα χρήσεων γης σχετικά με την εγκατάσταση και λειτουργία βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών, καθώς σε πολλά σχέδια του παρελθόντος δεν είχε προβλεφθεί ως χρήση η χρήση κοινωνικής πρόνοιας βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών σε περιοχές κατοικίας, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται ποικίλα προβλήματα υπολογισμού της οργάνωσης.

Το άρθρο 31 είναι πάρα πολύ σημαντικό, καθώς επιλύει ζητήματα ψηφιακής αποτύπωσης.

Το άρθρο 32 τροποποιεί γενικές διατάξεις του ν. 998/1979, με σκοπό την πληρέστερη εναρμόνισή τους με τις συνταγματικές διατάξεις, όπως με το άρθρο 24 του Συντάγματος και με την πρόσφατη νομολογία των δικαστηρίων και κυρίως του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Το άρθρο 33 αποτελεί μια τομή του παρόντος νομοσχεδίου και επισπεύδει να επιλύσει το πρόβλημα με την καθυστέρηση γνωμοδοτήσεων συμβουλίων και επιτροπών για περιπτώσεις αμφισβητήσεων και επίλυσης διαφορών.

Το άρθρο 34 αντικαθιστά το άρθρο 14 του ν. 998/1979 και επισπεύδει τις διαδικασίες χαρακτηρισμού μιας περιοχής. Επιλύεται, λοιπόν, ένα πρόβλημα που ταλαιπωρούσε πολίτες, επενδυτές και υπηρεσίες.

Το άρθρο 35 τροποποιεί το άρθρο 38 του ν. 998/1979 που προβλέπει την υποχρέωση κήρυξης ως αναδασωτέας κάθε έκτασης που απώλεσε τη δασική της βλάστηση από οποιαδήποτε αιτία. Όπως γνωρίζετε, το θέμα είναι μεγάλο και απασχολεί πάρα πολλούς συμπολίτες.

Το άρθρο 36 αφορά τις επιτρεπτές επεμβάσεις σε δάση, δασικές και δημόσιες χορτολιβαδικές και βραχώδεις εκτάσεις. Από εκεί και πέρα, για το συγκεκριμένο άρθρο, όπως και για τα υπόλοιπα, έγινε πολλή κουβέντα στις συνεδριάσεις της επιτροπής, σχετικά με το τι προβλέπεται και τι όχι στο δάσος.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα μόνο να επαναλάβω την επισημάνση του κυρίου Υπουργού, ο οποίος είπε ότι όλα αυτά αποτελούν μια κωδικοποίηση διάσπαρτων διατάξεων και επαναδιατύπωση χρήσεων που ήδη επιτρέπονται με άλλα νομοσχέδια. Δεν

προστέθηκε κάτι καινούργιο που να είναι επιζήμιο για το περιβάλλον, παρά μόνο νέες χρήσεις και λειτουργίες για κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις και εγκαταστάσεις ύδρευσης για γεωργικές δραστηριότητες, κάτι που δίνει τη δυνατότητα εκσυγχρονισμού σ' αυτούς τους ανθρώπους που θέλουμε να ενισχύσουμε.

Επ' αυτού, θα ήθελα να σημειώσω ότι πρέπει να συγχαρούμε την ηγεσία του Υπουργείου που με συγκεκριμένο τρόπο επαναφέρει το ζήτημα της ενίσχυσης της πρωτογενούς παραγωγής και ανταποκρίνεται στο αίτημα όλων των Ελλήνων για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το ίδιο ισχύει και για τα χιονοδρομικά κέντρα, δεδομένου ότι και αυτά έχουν ανάγκη στο πλαίσιο της τουριστικής πολιτικής και τα οποία έχουν φτιαχτεί, όπως έχουν φτιαχτεί. Με τον τρόπο αυτόν, δίνεται η δυνατότητα να εκσυγχρονιστούν και να αναβαθμιστούν.

Κλείνοντας θα έλεγα ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι συνεπές με το μεταρρυθμιστικό πνεύμα της Κυβέρνησης. Πρόκειται για μια τολμηρή παρέμβαση με την οποία θα λυθούν αμαρτίες του παρελθόντος που ταλαιπώρησαν και ταλαιπωρούν πάρα πολλούς πολίτες, αλλά κυρίως ταλαιπωρούν τον φυσικό μας πλούτο. Και, όπως πολύ σωστά συμφωνήσαμε, οφείλουμε να τον προστατεύσουμε ως δημόσιο αγαθό. Ως εκ τούτου η Νέα Δημοκρατία υπερψηφίζει και κατ' άρθρο το σημερινό νομοσχέδιο και καλεί όλους σας να κάνετε το ίδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρίες Σταμενίτη.

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αικατερίνη Ιγγλέζη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ξεκινήσω την ομιλία μου αναφέροντας ότι ως ΣΥΡΙΖΑ καταθέσαμε δύο τροπολογίες που αφορούν σε δύο πολύ σημαντικά προβλήματα που βαραίνουν δυσχερώς τον ελληνικό λαό. Η μία αφορά στην παροχή δωρεάν ρεύματος στους δικαιούχους του κοινωνικού τιμολογίου και η άλλη στη μείωση του φόρου του πετρελαίου θέρμανσης στα επίπεδα του Μαρτίου του 2011. Πιστεύουμε ότι τώρα εν μέσω καλοκαιριού θα πρέπει να δώσουμε ένα μήνυμα στους πολίτες ότι συμμεριζόμαστε και εμείς τη δική τους αγωνία και προσπαθούμε να την ελαφρύνουμε για τον επερχόμενο χειμώνα.

Καλώ, λοιπόν, τον κύριο Υπουργό να τις κάνει δεκτές, καθώς και τους Βουλευτές να τις υπερψηφίσουν.

Και τώρα έρχομαι στο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δελτία καιρού των τελευταίων ημερών προειδοποιούν για ισχυρό καύσωνα και τα δελτία της Πολιτικής Προστασίας για πολύ αυξημένο κίνδυνο δασικών πυρκαγιών. Είναι πράγματι ειρωνικό. Αλήθεια, από τι απειλούνται περισσότερο τα ελληνικά δάση; Από τον επερχόμενο καύσωνα ή από αυτό το εμπρηστικό νομοσχέδιο;

Δεν θα κουραστώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να επαναλαμβάνω ότι το παρόν νομοσχέδιο καταστρατηγεί το Σύνταγμα. Βάζει ταφόπλακα στα δάση, εξυπηρετεί επιχειρηματικά συμφέροντα, περιέχει φωτογραφικές διατάξεις και δεν πρόκειται να λύσει κανένα από τα χρονίζοντα προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, δεν είναι λίγες οι φορές που μέσα σε αυτήν την Αίθουσα εγκαλείτε τον ΣΥΡΙΖΑ για έλλειψη πατριωτισμού. Πατρίδα, όμως, κύριοι, όπως μάθαμε από τα παιδικά μας χρόνια, δεν είναι τα έσοδα και τα έξοδα του κράτους, οι υποχρεώσεις προς δανειστές και εταίρους, οι επενδυτές και οι επιχειρηματίες. Πατρίδα είναι τα βουνά, η γη, τα δάση, ο αιγιαλός, οι δημόσιοι φόροι και πόροι και οι άνθρωποι που ζουν εδώ. Όχι οι αριθμοί. Και εσείς με όλα αυτά ταίζετε τους δανειστές και τους φίλα προσκείμενους επενδυτές.

Η κατ' άρθρον συζήτηση ενός νομοσχεδίου τόσο πυκνού, όπου κάθε άρθρο έχει άπειρες παραγράφους και σε κάθε παράγραφο εισάγονται δεκάδες ρυθμίσεις -πολλές απ' αυτές φωτογραφικές- δεν είναι μόνο φωτογραφική, αλλά και πρακτικά αδύνατη, αφού θα χρειάζονταν ώρες σε κάθε εισηγητή μόνο για να τις περιγράψει, πόσω μάλλον για να τις σχολιάσει. Ταυτό-

χρονα αν και με κάποιες διατάξεις θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε, το γενικότερο πλαίσιο και η φιλοσοφία του νομοσχεδίου κάνουν αυτή την επιλογή ανέφικτη.

Θα αναφερθώ, λοιπόν, σε κάποια σημεία του σχεδίου νόμου, χωρίς να θεωρώ ότι πολλά άλλα δεν είναι το ίδιο επικίνδυνα για το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου, για τα δασικά οικοσυστήματα και για τη δημόσια περιουσία.

Ισχυρίζεστε ότι θέλετε να διευθετήσετε προβλήματα που αντιμετωπίζουν πολίτες και κοινωνικές ομάδες, κτηνοτρόφοι, οικοδομικοί συνεταιρισμοί και άλλα. Λέτε πως θέλετε να αναπτύξετε τους φθίνοντες οικισμούς. Λέτε πως εξασφαλίζετε την προστασία των δασικών οικοσυστημάτων. Τίποτα απ' όλα αυτά δεν κάνετε. Όλα αυτά είναι πρόσχημα. Είναι η μάσκα, με την οποία προσπαθείτε να καλύψετε την πραγματική σας πρόθεση.

Ενδιαφέρεστε -λέτε- για την ελληνική κτηνοτροφία και στην τροποποίηση του άρθρου 47Α του ν. 998/1979 επιτρέπετε τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις εντός των δασών. Γενικά δεν έχουμε αντίρρηση με τις ρυθμίσεις. Μάλιστα, όταν γίνουμε κυβέρνηση, θα στηρίξουμε την κτηνοτροφία και ειδικότερα την εκτατική, που θεωρούμε μεγάλο πλεονέκτημα της ελληνικής αγροτικής οικονομίας, αλλά όχι τη χρήση της ως άλλοθι για αλλαγή χρήσης των δασών και των δασικών εκτάσεων. Δυστυχώς, όμως, ούτε και αυτήν τη ρύθμιση μπορούμε να την ψηφίσουμε, γιατί βρίσκεται εντός του απαράδεκτου άρθρου 36.

Από την άλλη, όμως, προσπαθείτε να επιλύσετε το ιδιοκτησιακό πρόβλημα των οικοδομικών συνεταιρισμών, καθώς και λοιπών έργων και δραστηριοτήτων, παραχωρώντας δασικές εκτάσεις και δημόσιες χορτολιβαδικές εκτάσεις. Δηλαδή ποιες εκτάσεις;

Η συντριπτική πλειοψηφία των βοσκήσιμων γαιών, που θεωρούνται επιλέξιμες για επιδότηση και σήμερα δηλώνονται στις αιτήσεις ενιαίας ενίσχυσης, είναι εν δυνάμει ανταλλάξιμες και άρα αφαιρούνται από τη χρήση των κτηνοτρόφων. Έτσι στηρίζεται η κτηνοτροφία;

Ας πάμε στο περιβαλλοντικό ισοζύγιο. Όταν διάβασα για το περιβαλλοντικό ισοζύγιο στο νομοσχέδιο, κατευθείαν θυμήθηκα τον κ. Πάχτα. Ήταν ο πρώτος που είχε την έμπνευση το 2011. Προσπαθώντας να πείσει τους κατοίκους του Δήμου Αριστοτέλη να δεχτούν την καταστροφή του δάσους των Σκουριών είπε ότι όσες οξείες υλοτομηθούν στις Σκουριές τόσες θα φυτέψουμε στην Πελοπόννησο. Οξείες στην Πελοπόννησο!

Τέτοια ευτράπελα και αντιεπιστημονικά άκουσα πολλά χθες σε αυτήν την Αίθουσα. Παραδείγματος χάριν, άκουσα ότι ο επενδυτής που θα κάνει χρήση του περιβαλλοντικού ισοζυγίου θα παραδώσει δάσος τριών ετών. Όχι, κύριοι! Δεν θα παραδώσει δάσος, αλλά φυτεία! Το δάσος είναι φυσικό οικοσύστημα, ιδιαίτερα πολύπλοκο και αναπτύσσεται με φυσικές διεργασίες σε χρονική κλίμακα δεκαετιών.

Άκουσα ακόμη ότι τα πουρνάρια δεν είναι δάσος και ότι η μόνη τους αξία είναι ως τροφή για τα γίδια. Τα πουρνάρια, κύριοι, εντάσσονται στα δάση των αειφύλλων πλατύφυλλων, που είναι φυτικές διαπλάσεις της μεσογειακής ζώνης με εξαιρετικά πολύτιμη οικ

λύσει τα χέρια. Και πράγματι, με το άρθρο 6, παράγραφος β', του αρχικού νομοσχεδίου και το άρθρο 8 της τροπολογίας 1634 οι επιταγές του επενδυτή υλοποιούνται. Είναι ντροπή για κάθε εκπρόσωπο του ελληνικού λαού σε αυτή την Αίθουσα να γνωρίζουν οι εταιρείες πριν από το Κοινοβούλιο τις διατάξεις του νόμου. Σε τρεις, λοιπόν, γραμμές νομιμοποιείτε την κάθε παρανομία της καναδικής «ELDORADO GOLD» και αίρετε κάθε νομικό εμπόδιο στο καταστροφικό της έργο.

Έτσι νομοθετείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, βάσει των συμφερόντων μιας εταιρείας, που καμμία σχέση δεν έχει με το δημόσιο συμφέρον; Μιας εταιρείας που χλευάζει τις υπηρεσίες του ελληνικού δημοσίου και αυθαιρετεί προκλητικά;

Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε οι κάτοικοι της Χαλκιδικής βρίσκονται στις Σκουριές, εκεί που, όπως παραδέχεστε κι εσείς με τις τροπολογίες που καταθέσατε, οργιάζει η παρανομία και η αυθαιρεσία. Μέχρι να ψηφίσετε τη νέα νομιμότητα, οι εργασίες της «ELDORADO GOLD» είναι παράνομες. Και η Αστυνομία που σήμερα, όπως και τόσες άλλες φορές, είναι στραμμένη προς τους διαμαρτυρούμενους κατοίκους θα έπρεπε να ασχολείται με τους παραβάτες του νόμου, που αυτή τη στιγμή φυλάσσει.

Δείτε αυτή τη φωτογραφία, κύριε Υπουργέ, και όσοι από τους συναδέλφους είναι μηχανικοί. Σε ποια χώρα του κόσμου θα χτιζόταν αυτή η κατασκευή χωρίς οικοδομική άδεια; Μήπως στην Αργεντινή;

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αικατερίνη Ιγγλέζη καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κουνάτε το δάχτυλο στους κατοίκους της περιοχής που αντιδρούν και αγωνίζονται για τον τόπο τους, για τη ζωή τους, για το μέλλον των παιδιών τους και τους μιλάτε για την εφαρμογή της νομιμότητας. Τους σέρνετε στα δικαστήρια και τους φυλακίζετε. Για ποια νομιμότητα μιλάτε; Αυτή που εσείς, χωρίς αιδώ, την κουρελιάζετε στα πόδια του κάθε επενδυτή; Τι εμπιστοσύνη μπορούν να δείξουν οι κάτοικοι ότι θα εφαρμοστούν έστω κι αυτοί οι έωλοι περιβαλλοντικοί όροι, όταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι ανύπαρκτοι και οι εξόφθαλμες παρανομίες της εταιρείας, που καταγγέλλονται από τους κατοίκους, νομιμοποιούνται αυτοστιγμής από την Κυβέρνηση;

σοβαρή παρέμβαση. Στους οικισμούς που δημιουργούνται επιτρέπεται μόνο δόμηση κατοικίας. Στους υπάρχοντες οικισμούς επιτρέπονται οι χρήσεις που ήδη υπάρχουν και βέβαια όλο αυτό αναμένεται να δημιουργήσει μία νέα ενότητα, κάτι που, βεβαίως, θα τονώσει την περιφέρεια και την ευρύτερη περιοχή στην οποία αναπτύσσονται αυτοί οι οικισμοί.

Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται μια προσπάθεια επίλυσης προβλημάτων της δασικής νομοθεσίας. Προσδιορίζεται το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα επιτρέπονται οι δασικές επεμβάσεις είτε αυτές είναι νέες είτε είναι υφιστάμενες και προβλέπονται ήδη από τη νομοθεσία μας, όπως πρώτη φορά προσδιορίστηκαν ενιαία το 1979 με τον ν. 998. Όπως έχουμε διατυπώσει πολλές φορές και ο ίδιος ο κύριος Υπουργός το έχει αναγνωρίσει, οι δασικές διατάξεις που συζητάμε δεν είναι η ολοκληρωμένη παρέμβαση που όλοι θα επιθυμούσαμε, με τις γνωστές εκκρεμότητες που υπάρχουν, όπως Κτηματολόγιο, δασικοί χάρτες ή ορισμοί.

Το συγκεκριμένο κεφάλαιο είναι ένα κεφάλαιο που προκαλεί αντιδράσεις και συζητήσεις. Παρ' όλα αυτά, επιλύονται δυσεμφανείς, συμπληρώνονται κενά της νομοθεσίας και βελτιώνεται το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο. Επίσης, επιχειρείται να δοθεί ώθηση στην πρωτογενή και δευτερογενή παραγωγή δασικών και αγροτικών προϊόντων. Επιλύονται προβλήματα αναδασμών και χρήσεων γης σε παλιές εκχερσωμένες κι εγκαταλελειμμένες πρώην αγροτικές εκτάσεις, τώρα δασικές. Αυστηροποιούνται, παράλληλα, οι ποινές και οι παραβάσεις της δασικής νομοθεσίας και απλοποιούνται οι διαδικασίες κατεδάφισης αυθαιρέτων σε δάση και δασικές εκτάσεις.

Επειδή οι κριτικές και οι ενστάσεις είναι πολλές στο δημόσιο διάλογο, από την πλευρά μας ξεκαθαρίζουμε για μια ακόμη φορά ότι δεν δεχόμαστε εκπτώσεις σε θέματα προστασίας των δασών και πρέπει ως το τέλος της συζήτησης του νομοσχεδίου να αντιμετωπίσουμε, να διορθώσουμε ή να προσθέσουμε διατυπώσεις που απαιτούνται για να αντιμετωπίσουν κάθε τέτοιο ενδεχόμενο. Δεν αποκλείουμε δραστηριότητες -το αναλύσαμε χθες στην ομιλία επί της αρχής- μέσα όμως από συγκεκριμένες προβλέψεις και διασφαλισμένους ελέγχους υπέρ του δημόσιου συμφέροντος.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια επιμέρους ζητήματα πριν κλείσω την ομιλία μου. Αναφέρθηκε από πολλούς ότι υπάρχει ο κίνδυνος να οδηγηθούμε σε κατάτμηση δάσους

λαγή και την αγοροπωλησία που έχει να κάνει με το ΤΑΙΠΕΔ σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πώς μπορώ να έχω εγώ εμπιστοσύνη στο καλοπροαίρετο και την αγωνία που δείχνει ο Υπουργός, όταν στο πιο πάνω επίπεδο υπάρχει αυτό το «νυστέρι», το οποίο χαράσσει τα πάντα, που λέγεται ΤΑΙΠΕΔ;

Τώρα έχουμε εδώ κάποια άρθρα στα οποία διαφωνούμε, που είναι λίγα. Όμως, όπως είπα και εχθές, όταν πάμε να επιθεωρήσουμε μια ναυαρχίδα και τα βρούμε όλα σωστά, αλλά στα αμπάρια βρούμε ένα ρήγμα, μπορούμε να υπογράψουμε, μπορούμε να δώσουμε την έγκριση για να αποπλεύσει;

Το ίδιο συμβαίνει και στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, για τα θέματα τα οποία έχουν να κάνουν με την εξόρυξη, που εκεί μπαίνει το θέμα της «ELDORADO GOLD», που το φοβόμαστε πάρα πολύ. Στις προθέσεις τις δικές σας δεν έχουμε ενστάσεις, όμως αυτή τη στιγμή η ιστορία δείχνει άλλα. Αυτή τη στιγμή τα έργα στη Χαλκιδική διενεργούνται. Τα παιδιά πίνουν κυάνιο και αρσενικό. Υποψήφια για αυτό το σημείο είναι η περιοχή των Πετρωτών στην Κομοτηνή.

Το άλλο που θέλω να τονίσω είναι ότι εγώ δεν είμαι ειδικός. Προσπαθώ, όμως, να διακρίνω με τα μάτια της γνώσης που έχει ένας ειδικός. Είπα ότι στην ακρόαση φορέων οι περισσότεροι φορείς ήταν αρνητικοί. Εκτός από τον εκπρόσωπο των μηχανικών, όλοι οι υπόλοιποι είχαν ενστάσεις και οι περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Σήμερα μου ήρθε μία άλλη ένσταση από το Σύλλογο Ελλήνων Πολιτοδόμων και Χωροτακτών. Δεν μεταφέρει αυτός ο εκπρόσωπος, αυτού του συλλόγου τον παλμό μίας ομάδας ανθρώπων που είναι ειδικοί; Η έκθεση που έχει κάνει εδώ, οι απόψεις αυτού του συλλόγου, είναι καταπέλτης. Το καταθέτω στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Δαμαβολίτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν

φίζουμε τα υπόλοιπα. Έχει καλά πράγματα το νομοσχέδιο, όμως γι' αυτά τα βασικά κάποια στιγμή μπορεί να μας κρίνει η ιστορία. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Κουκούτσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αυτές τις ημέρες βλέπουμε ένα έργο να παίζεται στην ελληνική Βουλή. Είδαμε κοκορομαχίες και φαιδρότητες με θέμα τη χρεοκοπία της Αργεντινής. Ίσως θα πρέπει να είμαστε λίγο πιο συγκρατημένοι όλοι μας και να συμπεριφερόμαστε συγκροτημένα και σχεδιασμένα.

Όπως παρακολουθήσαμε τις τελευταίες ημέρες, στην Αργεντινή, υπάρχει λαϊκή υποστήριξη. Είναι κάποια πράγματα που θα τα δούμε εν καιρώ.

Πρέπει επίσης να ομολογήσω, όσο κι αν με πικραίνει, ότι πάλι αυτές τις ημέρες, το τελευταίο διάστημα, ένιωσα μεγάλη πίκρα και μεγάλη συμμόνοια για τον παλαιστινιακό λαό, αλλά ταυτόχρονα και ζήλια, συγκρίνοντας τις αντιδράσεις αυτού του λαού με τις εκατόμβες θυμάτων να γυρίζουν και να λένε «δεν κάνουμε πίσω ούτε εκατοστό».

Και συγκρίνω αντιδράσεις δικές μας -που πρέπει να τις λέμε, όσο και αν πονάνε- του στυλ «θα πάρουμε πίσω την Κύπρο μας με τον ΟΗΕ», «εκεί είναι τα σπίτια μας χαμένα και κάποια μέρα θα φροντίσουμε να τα πάρουμε ξανά πίσω μέσω ειρηνευτικής διαδικασίας», «ε, τώρα μην πάθουμε και ζημιά και στείλουμε τα παιδιά μας και σκοτωθούν για κάτι παλιονησιά» που έλεγαν οι πατεράδες μας όχι προ πολλού, τα τελευταία χρόνια. Και συγκρίνεις και λες πόσο μεγάλη είναι η διαφορά ήθους και ύφους. Δυστυχώς!

Από την άλλη, χθες ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ δήλωσε ότι υπάρχει κενό δικαιοσύνης λόγω της απόφασης στη Μανωλάδα. Τώρα το καταλάβατε, κύριοι, ότι υπάρχει κενό δικαιοσύνης; Ένα χρόνο το λέμε, αλλά το λένε «οι φασίστες, οι παλιοναζί, οι αλήτες». Και δήλωσε κιόλας ότι επιθυμούμε να αποκτήσουμε κάποτε σε αυτήν τη χώρα τα πλήρη δικαιώματά τους οι ξένοι λαθρομετανάστες. Ε, αυτή είναι η διαφορά μας, ότι εμείς θέλουμε πλήρη δικαιώματα για τους Έλληνες εργάτες!

Πριν σχολιάσω το σημερινό νομοσχέδιο, ας μου επιτρέψει το Προεδρείο να κάνω ένα σύντομο σχόλιο για ένα νομοσχέδιο που κατέθεσε χθες η Κυβέρνηση και αφορά τη χρηματοδότηση των κομμάτων. Ανάμεσα στα άλλα, προβλέπει και τη μείωση της χρηματοδότησης των κομμάτων κατά 50%.

Θα πω απλά ότι εμείς τις πρώτες δέκα μέρες που μπήκαμε στη Βουλή ως κόμμα, με τη στήριξη μισού εκατομμυρίου Ελλήνων καταθέσαμε σχέδιο νόμου, που μιλούσε για μείωση της κρατικής χρηματοδότησης κατά 80% και αυτό γιατί η ολική κατάργηση θα ήταν αντίθετη στο Σύνταγμα, με βάση την επικρατούσα άποψη. Τότε η Κυβέρνηση έβαλε τη συγκεκριμένη πρόταση νόμου της Χρυσής Αυγής σε ένα συρτάρι και εκεί την κρατάει μέχρι σήμερα, με τη φαιδρή δικαιολογία ότι αν δεν χρηματοδοτούνται αδρά από το κράτος τα κόμματα, θα στραφούν στους επιχειρηματίες, ενώ τώρα δεν στρέφονται.

Σε μια χώρα των δύο εκατομμυρίων ανέργων και με κατώτατο μισθό στα 400 ευρώ είναι προκλητικό χρεωμένα κόμματα να μοιράζονται 50 και 60 εκατομμύρια από τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Από την άλλη, όμως, τώρα δεν συντρέχουν εκείνοι οι λόγοι, για να στραφούν τα κόμματα στους ιδιώτες και να είναι εξαρτώμενα; Είναι αποσπασματικές κινήσεις που θέλουν να εξωραϊσουν το πρόσωπο της συγκυβέρνησης. Είναι όμως αργά. Πράγματι, πρέπει να μειωθεί, αλλά όχι 50%. Πρέπει να μειωθεί πολύ παραπάνω.

Ας μην ξεχνούμε και κάτι άλλο. Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία χρωστάνε πάνω από 300.000.000 στον ελληνικό λαό: 250.000.000 στις τράπεζες και μετά έχουμε ΙΚΑ, ΔΕΗ, «ΣΙΚΑ», «ΜΙΚΑ» και πάει λέγοντας. Ούτε να διανοηθούν τα χρεοκοπημένα αυτά κόμματα -οικονομικά και πολιτικά- να σκίσουν τα χρέη τους, να αλλάξουν ΑΦΜ, να αλλάξουν όνομα και να γλιτώσουν τα χρέη τους! Ούτε να διανοηθούν να τα φορτώσουν στην πλάτη του ελ-

ληνικού λαού για άλλη μια φορά!

Η μειοψηφική Κυβέρνηση, λοιπόν, με μεθόδους δήθεν δημοκρατικές, αλλά που απορρέουν ουσιαστικά με την εκβιαστική επίκληση μνημονιακών υποχρεώσεων, έχοντας κλείσει άρον-άρον τη Βουλή, εισάγει στα Θερινά Τμήματα πλήθος καταστροφικών νομοσχεδίων υποθήκευσης του μέλλοντος της χώρας, του λαού της και του φυσικού της περιβάλλοντος, προκειμένου να εξυπηρετήσει τα μεγάλα ελληνικά και διεθνή επιχειρηματικά συμφέροντα.

Στο πλαίσιο μιας ιδιαίτερα κερδοφόρας ανάπτυξης για τους λίγους, γκρεμίζετε συθέμελα το οποίο προστατευτικό καθεστώς υπήρχε μέχρι πριν από λίγα χρόνια για τα δάση και τα χερσαία φυσικά μας οικοσυστήματα καταστρατηγώντας για άλλη μια φορά το Σύνταγμα. Αντιμετωπίζοντάς τα ως δωρεάν οικόπεδα προς εκμετάλλευση από τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους που δραστηριοποιούνται στους τομείς του τουρισμού και του real estate κατά πρώτο λόγο και στους τομείς της ενέργειας και των εξορύξεων η προστασία των δασών γίνεται ελαστική ως επικίνδυνη για τη διατήρησή τους.

Το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος για τα δάση δεν τα προστατεύει, αλλά τα αφήνει έκθετα στην καταστροφή από ανοικοδόμηση, βιομηχανία, κτηνοτροφία και βιομηχανική κτηνοτροφία.

Παράλληλα, με το τέχνασμα της παροχής μέρους καταπατηθείσας γης στο κράτος, νομιμοποιούν τις αυθαίρεσες των οικονομικών και των οικοδομικών συνεταιρισμών, κάτι που επίσης δείχνει να έχει φτιαχτεί για να εξυπηρετήσει συγκεκριμένες κοινωνικές και επαγγελματικές ομάδες.

Οι προβλέψεις και οι διευκολύνσεις στους περιβόητους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, μικρούς ή μεγάλους καταπατητές, αλλά και σε επίδοξους επενδυτές, ξεπερνούν, αναιρούν ή καταργούν το σύνολο, σχεδόν, της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, του δασικού κώδικα και των χωροταξικών διατάξεων και κανόνων, μετατρέποντας στην κυριολεξία το σύνολο της χερσαίας επιφάνειας της χώρας σε ένα απέραντο οικόπεδο.

Το νομοσχέδιο μιλάει για ανάπτυξη επενδύσεων και όχι για προστασία του περιβάλλοντος. Επιτρέπει σχεδόν τα πάντα στα δασικά οικοσυστήματα και χαλαρώνει την προστασία των δασών που προβλέπεται από το Σύνταγμα.

Καθιερώνει το μοντέλο της ταχείας και άμεσης πολεοδόμησης περιοχών, τόσο γύρω από τα μεγάλα αστικά κέντρα όσο και στην ύπαιθρο, στους μικρούς και εγκαταλελειμμένους οικισμούς της χώρας, που διαθέτουν ιδιαίτερα ευαίσθητα οικολογικά, αρχιτεκτονικά και πολιτιστικά στοιχεία, επεκτείνοντας την οικιστική ανάπτυξη μέσω νέου τύπου αντιπαροχής.

Μεταβάλλει το υπάρχον καθεστώς προστασίας και οικιστικού ελέγχου, προκειμένου να ευνοήσει την ανάπτυξη σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων και εντός δασικών και άλλων εκτάσεων, με την κατασκευή ανάλογων υποδομών και σειράς συναφών χρήσεων.

Είναι προφανές ότι το νομοσχέδιο αντιλαμβάνεται ως δημόσιο πρόβλημα την υπερεπάρκεια της χώρας σε δάση και δασικές εκτάσεις -όσα έχουν αφήσει στα σύνόρα μας οι Αλβανοί που τα κόβουν κατά χιλιάδες και τα φέρνουν και τα πωλούν ως ξύλα στην ίδια μας τη χώρα- τα οποία πρέπει ως εκ τούτου να αποψιλωθούν και να οικοδομηθούν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στο κεφάλαιο Γ', που αφορά ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας, δίνεται αρχικά η εντύπωση ότι προστίθενται εκτάσεις που προστατεύονται από τη δασική νομοθεσία, αλλά στη συνέχεια και αφού έχουν προστεθεί, παραδίδονται σε κάθε χρήση και σε κάθε δυνατή παρέμβαση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, δεν θα δευτερολογήσω, θέλω μόνο δυο-τρία λεπτά χρόνο.

Η ορθολογική διαχείριση των φυσικών πόρων και οικοσυστημάτων και η απόλυτη προστασία τους, είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για την παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας. Η ανάπτυξη με μεγάλο κοινωνικό μέρισμα και το αειφόρο μοντέλο λειτουργίας των κοινωνιών επιβάλλουν την προστασία των φυσικών πόρων ως πρώτη προτεραιότητα.

Η δημιουργία τετελεσμένων, η νομιμοποίηση κάθε είδους αυθαιρεσίας, καταπάτησης και οι φωτογραφικές διατάξεις προς εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συνταγών, δείχνουν ότι η Κυβέρνηση αναπαράγει τις συνταγές της καταστροφής και έρχεται να αθροίσει στα συντρίμια της οικονομικής και κοινωνικής καταστροφής την περιβαλλοντική κατάρρευση.

Σίγουρα η Ελλάδα χρειάζεται επενδύσεις για να αναπτυχθεί. Πώς, λοιπόν, τα νομοσχέδια αυτά τις προωθούν; Παρέχοντας ένα δίκαιο πλαίσιο, που δεν θα αλλάζει κάθε φορά που αλλάζει κυβέρνηση; Με τη δημιουργία υποδομών για μακροχρόνιες επενδύσεις, που θα αναδείξουν και θα προστατεύσουν τα μοναδικά χαρακτηριστικά της χώρας μας; Η απάντηση, φυσικά, είναι όχι. Αντιθέτως, εκχωρούμε τον μοναδικό φυσικό μας πλούτο με ελάχιστο αντίτιμο.

Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και καταγγέλλουμε τη διά της πλαγίας οδού επιχειρούμενη εκχώρηση του εθνικού μας πλούτου και της υποθήκευσης του μέλλοντος των επερχόμενων γενιών.

Ακόμα δεν έχουμε καταλάβει ποια είναι η αναγκαιότητα του κατεπείγοντος της ψήφισης του εν λόγω νόμου από το Θερινό Τμήμα της Βουλής. Ποια είναι τελικά η πιεστική, κοινωνική, οικονομική ανάγκη των συγκεκριμένων ρυθμίσεων και πόσο ισχυροί είναι όλοι αυτοί που επιβάλλουν τόσο εξόφθαλμα καταστροφικά νομοθετήματα;

Τώρα θα ήθελα να αναφερθώ σε μερικά άρθρα, όπως είναι το άρθρο 7, που αναφέρεται στις ειδικές περιπτώσεις εκτάσεων περιβαλλοντικής ανάπτυξης και ιδιωτικής πολεοδόμησης.

Καταψηφίζουμε το άρθρο 7, γιατί αναφέρεται στην παράγραφο 2: «Αν τμήμα της συνολικά υπό ρύθμιση έκτασης εμπίπτει σε προστατευόμενη περιοχή, δάσος, αρχαιολογικό χώρο, η διαδικασία της ρύθμισης επιτρέπεται υπό προϋποθέσεις».

Επίσης, στο δεύτερο μέρος και στο άρθρο 14, «Περιγραφή της διαδικασίας ανταλλαγής και προσδιορισμός τεχνικών προδιαγραφών για την εκτίμηση του εμβαδού της αποδιδόμενης προς ανταλλαγή έκτασης», παράγραφος 1, αναφέρεται η Τράπεζα Γης.

Αυτό σημαίνει ότι όσα προβλέπει ο ν. 4178/2013 στο κεφάλαιο Β' για την Τράπεζα Γης, της μεταφοράς συντελεστή δόμησης από διατηρητέα και όχι μόνο και όσα προβλέπει ο νέος νόμος που έρχεται τώρα στη Βουλή, ακριβώς ένα χρόνο μετά τον πρώτο, δεν μπορούν να υλοποιηθούν παρά μόνο όταν έρθει τρίτος νόμος –άγνωστο πότε– που θα δημιουργήσει την Τράπεζα Γης, ένας νόμος που ξαναφέραμε σε τρεις και τέσσερις ετήσιες δόσεις.

Έχουμε το άρθρο 28, «Βελτίωση υφιστάμενου πλαισίου λοιπών χωροταξικών και πολεοδομικών κανόνων». Περιέχει τριάντα δύο διαφορετικές μεταξύ τους διατάξεις, σχεδόν αποκλειστικά φωτογραφικές. Αρκεί να αναφερθεί ότι με διάταξη της παραγράφου 29 στο προαναφερθέν άρθρο τροποποιούνται άρθρα του νομοσχεδίου «Χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση, βιώσιμη ανάπτυξη», που ψηφίστηκε πριν από λίγο καιρό σε αυτήν εδώ τη Βουλή.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε πολλά, αλλά δυστυχώς ο χρόνος είναι λίγος. Θα πω για το άρθρο 49, την τροποποίηση διατάξεων του ν. 4061/2012, ΦΕΚ 66Α. Αφορά διαθέσιμα ή κοινόχρηστα ακίνητα δασικού χαρακτήρα που διατέθηκαν ως κληροτεμάχια μετά τις 11-6-1975. Απελευθερώνει από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας τα κληροτεμάχια που αποκτήθηκαν μετά το 1975, εάν δεν καλύπτονται από δασική βλάστηση την περίοδο δημοσίευσης του νόμου και τα οποία δεν είναι δυνατόν να οικοδομηθούν, με αποτέλεσμα, πλην των άλλων, να προσφέρεται το χρονικό περιθώριο αυθαίρετου καθαρισμού τους από κάθε είδους δασικής βλάστησης ή ίσως και εμπρησμού τους.

Τέλος, στο άρθρο 52, «Μεταβατικές διατάξεις»: Συνέχιση λειτουργίας επί τριετίας κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων, μελισσοκομιών, πτηνοτροφικών και άλλων συναφών χωρής άδεια της Δασικής Υπηρεσίας, εντός της οποίας πρέπει να λάβουν έγκριση περιβαλλοντικών όρων. Παράταση λειτουργίας κατασκηνώσεων για δύο έτη, προκειμένου να εκδοθούν οι προβλεπόμενες άδειες. Χιονοδρομικά κέντρα οφείλουν εντός τριών ετών να λάβουν την απαραίτητη έγκριση. Αναστέλλονται, όμως, οι πράξεις επιβολής προστίμων.

Είμαστε ως Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή κάθετα αντίθετοι στην ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κυρία Πρόεδρε, μπορεί να μας πει ο Υπουργός, ποιες τροπολογίες κάνει αποδεκτές, για να τοποθετηθούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κυρία συνάδελφε, ακόμα στους εισηγητές είμαστε. Θα το αποφασίσει ο Υπουργός, να μας τα πει. Έχουμε μέλλον, κυρία συνάδελφε.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Το ξέρω. Για να το χαράξουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς, κ. Νικόλαος Τσούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί της αρχής τοποθετηθήκαμε χθες. Καταθέσαμε τις απόψεις μας, την αντίληψή μας για την ολιστική αντιμετώπιση τόσο σοβαρών ζητημάτων, όπως είναι η προστασία του περιβάλλοντος, η διαχείριση του χώρου. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν πραγματεύεται κρίσιμα ζητήματα, για τα οποία μια ευνομούμενη πολιτεία, οποιοδήποτε κράτος δικαίου θα έπρεπε να είχε επιληφθεί εδώ και δεκαετίες.

Κατόπιν τούτου, όπως είπαμε και χθες, θα τοποθετηθούμε με ιδιαίτερη προσοχή και ευαισθησία σε αρκετά από τα ζητήματα που πραγματεύεται το νομοσχέδιο. Θα ήθελα, όμως, κύριε Υπουργέ, να ξεκινήσω από τρεις επισημάνσεις, ενδεικτικές φωτογραφικών διατάξεων. Και επειδή εκτιμώ ότι δεν σας ταιριάζει να νομοθετείτε φωτογραφικά, θα ήθελα να τις επισημάνω και να τις δείτε.

Ξεκινώ από το άρθρο 44, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το άρθρο 44 παραδόξως δεν απασχόλησε και πολλούς μέσα σε αυτή την Αίθουσα. Τι λέει το άρθρο 44, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Λέει ότι κτήρια, εγκαταστάσεις και υποδομές, όπως δασικά κτήρια, δασοφυλάκεια, πυροφυλάκεια, αποθήκες, υδατοδεξαμενές, φυτώρια, εργοστάσια ξυλείας, ιχθυογεννητικοί σταθμοί, ορειβατικά καταλύματα κ.λπ., εκατοντάδες τέτοιες εγκαταστάσεις ή υποδομές που βρίσκονται μέσα σε δασικές εκτάσεις –τα οποία έχουν εκπληρώσει τον σκοπό τους, δηλαδή, ουσιαστικά δεν χρησιμοποιούνται– καθώς και, σύμφωνα με την παράγραφο 2, κτήρια και γενικώς υποδομές που ανεγέρθηκαν εντός δασών, δασικών εκτάσεων κ.λπ. μπορούν –περιμένω να τελειώσει ο Υπουργός, για να το κατανοήσει– να παραχωρούνται άνευ ανταλλάγματος προς το δημόσιο ή τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή κατόπιν ανταλλάγματος σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημόσιου, ιδιωτικού δικαίου που εκπληρούν κοινωφελή ή μη σκοπό.

Κύριε Υπουργέ, αν δεν αφαιρέσετε το «ή μη σκοπό» θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι πλέον ανοίγει ο ασκός του Αϊόλου.

Τέτοιες εγκαταστάσεις είναι χιλιάδες μέσα σε τέτοιες περιοχές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγκαταστάσεις που έχουν εκπληρώσει το σκοπό τους, που πιθανό να είναι κουφάρια σήμερα. Αυτά, λοιπόν, μπορούν να παραχωρούνται. Όμως, σύμφωνα με το σύνταγμα και τους νόμους, μόνο για σκοπούς που συνεχονται με τη λειτουργία, με το χαρακτήρα της δασικής έκτασης, όπως ακριβώς λειτουργούσαν. Αφαιρέστε το.

Η δεύτερη ρύθμιση είναι η παράγραφος 15 του άρθρου 28. Για άλλη μια φορά, παραδόξως, παραισφύρει το θέμα των τουριστικών εγκαταστάσεων. Λέει: «Επιτρέπεται η χρήση ξενοδοχείων σε νομίμως υφιστάμενα κτήρια σε περιοχές που οι χρήσεις τους ρυθμίζονται από ειδικά διατάγματα, προστασίες» κ.λπ.. Με λίγα λόγια ξενοδοχεία τα οποία έχουν αναγερθεί σε περιοχές οι οποίες προστατεύονται και πολλά απ' αυτά δεν λειτουργούν τους δίνεται η δυνατότητα να λειτουργήσουν.

Κατ' αρχάς να πούμε ναι, όμως, δεν διευκρινίζονται καθόλου και δεν το ρυθμίζουν πιθανές επεκτάσεις. Δηλαδή, το υφιστάμενο θα μείνει ως έχει ή θα έχουμε άλλη μια πτέρυγα, θα έχουμε πισίνες, θα έχουμε οτιδήποτε άλλο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ως έχει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: «Ως έχει». Δεν το έχει μέσα. Το συμπληρώνατε και είναι θετικό.

Τρίτη τέτοια ρύθμιση έχει να κάνει με τη βελτιωμένη εκδοχή

του άρθρου 16, όπως φέρατε τη βελτίωση. Μπορώ να εκφράσω και την ευαρέσκειά μου που αυτή η συγκεκριμένη ρύθμιση προστέθηκε -σύμφωνα με τις χθεσινές νομοτεχνικές βελτιώσεις, κύριες και κύριοι συνάδελφοι- και βελτιώθηκε μετά και από δική μας επιμονή και παρέμβαση. Στο άρθρο 16, λοιπόν, προστέθηκε ένα εδάφιο όπου λίγο-πολύ λέει ότι προκειμένου να γίνει παρέμβαση σε παραδοσιακούς εγκαταλελειμμένους οικισμούς οι αρμόδιοι δήμοι οφείλουν εντός προθεσμίας ενός έτους να καταθέσουν στο ΥΠΕΚΑ ολοκληρωμένο διάγραμμα δράσης, ανάδειξης και αναβίωσης των ως άνω οικισμών στο οποίο περιλαμβάνεται η καταγραφή των οικισμών. Είναι κάτι στο οποίο έκανα και χθες αναφορά, κύριε Υπουργέ. Πέραν της δυσκολίας υλοποίησης του συγκεκριμένου όρου, δηλαδή εντός έτους οι δήμοι να καταρτίσουν τέτοια προγράμματα δράσης που να προσδιορίζουν, να υπάρχει καταγραφή οικισμών, δημόσια αρχιτεκτονικώς ενδιαφέροντα κτίσματα που χρήζουν αποκατάστασης, ανάδειξης δημόσιου χώρου που χρήζουν ανάδειξης καθώς και προτάσεις ανάδειξης του υφιστάμενου οικιστικού περιβάλλοντος κ.λπ. λαμβάνοντας υπ' όψιν τη σύνθεση του τοπίου και τις διεθνείς συμβάσεις για την προστασία αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς. Καταλαβαίνετε ότι πάρα πολλοί δήμοι δεν μπορούν να το πραγματοποιήσουν.

Πρώτον, δεν προβλέπεται κονδύλι χρηματοδότησης. Με τι χρήματα θα το κάνουν οι δήμοι; Φαίνεται, δηλαδή, ότι δεν είναι πλήρης η ρύθμιση. Πρέπει να προβλέπεται χρηματοδότηση. Τώρα θα είναι από το ΣΕΣ, θα είναι από τα εναπομείναντα χρήματα του ΕΣΠΑ, θα είναι ειδικό κονδύλι του Υπουργείου; Θα έπρεπε να αναφέρεται. Δεύτερον, θα έπρεπε να προσδιορίζονται διαδικασίες κατάρτισης. Ένας δήμος ο οποίος δεν διαθέτει την υποδομή να το συντάξει; Και το τρίτο και κυριότερο δεν προβλέπεται μέσα αλληλουχία ενεργειών. Δηλαδή, μέχρις ότου ολοκληρωθεί το συγκεκριμένο σχέδιο, σύμφωνα με τη ρύθμιση του νόμου, θα μπορούν να γίνουν παρεμβάσεις.

Δεν νομίζετε ότι πρέπει, λοιπόν, να υπάρχει και να αναφέρεται ρητώς ότι μέχρις ότου εκπονηθούν συγκεκριμένα τέτοια σχέδια δεν θα υπάρξει καμία παρέμβαση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω την εντύπωση ότι κατανάλωσα τον χρόνο μου σε τρία σημεία. Έκανα τρεις σημειακές επισημάνσεις, οι οποίες βελτιώνουν κατά πολύ το συγκεκριμένο νομοσχέδιο όσον αφορά την αντίληψη περί φωτογραφικής ρύθμισης.

Έχουμε το θέμα των οικοδομικών συνεταιρισμών. Θέλουμε εξαρχής να πούμε ότι στο ζήτημα των οικοδομικών συνεταιρισμών ως εργαλείου, έτσι όπως περιγράφεται, εμείς είμαστε θετικοί. Είναι κάτι το οποίο το Συμβούλιο της Επικρατείας επισημαίνει εδώ και πάρα πολλά χρόνια, ότι ήταν υποχρέωση της πολιτείας αυτή την προσδοκία που είχε καλλιεργήσει έναντι των πολιτών να την εκπληρώσει.

Οι τρόποι επίλυσης του συγκεκριμένου ζητήματος είναι συγκεκριμένοι. Θα μπορούσε να γίνει είτε με απαλλοτρίωση των δασικών εκτάσεων είτε με ανταλλαγή. Και οι δύο τρόποι προκρίνονται και προβλέπονται από το θεσμικό πλαίσιο. Δεν έγινε κάτι τέτοιο. Και δεν έγινε, γιατί απλούστατα δεν είχε φροντίσει το κράτος να λύσει το δεύτερο επίπεδο της ανταλλαγής, δηλαδή το να εξασφαλίσει τους χώρους υποδοχής.

Το μεγάλο πρόβλημα στους χώρους υποδοχής είναι ο χωροταξικός σχεδιασμός σε τοπικό επίπεδο. Η μεγάλη μας επιφύλαξη, δηλαδή, δεν είναι στο κατά πόσο θα λειτουργήσει ως εργαλείο αυτό το οποίο περιγράφετε, αλλά στο κατά πόσο οι χώροι υποδοχής των δικαιωμάτων θα μπορούν να θεωρηθούν ως συνάδοντες του Συντάγματος έτσι ακριβώς όπως το φέρνετε, χωρίς ουσιαστική, τοπική, χωροταξική διευθέτηση.

Παρ' όλα αυτά, στα περισσότερα άρθρα δεν θα πούμε «όχι». Θα καταθέσουμε κατάλογο σε ποια άρθρα ακριβώς θα πούμε «όχι».

Σας είχα επισημάνει και ένα άλλο πρόβλημα του νομοσχεδίου, ότι είναι συγκεντρωτικό. Συγκεντρώνει πάρα πολλές αρμοδιότητες, υπεραρμοδιότητες, υπερεξουσίες στον εκάστοτε Υπουργό, ενώ γνωρίζετε πολύ καλά και είναι στην αντίληψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Δικαίου ότι στα θέματα περι-

βάλλοντος πρέπει να εξετάζεται πάρα πολύ προσεκτικά και με αυστηρότητα η αρχή της επικουρικότητας, δηλαδή ποια ζητήματα μπορεί να λύνονται καλύτερα σε τοπικό επίπεδο. Και εδώ το θέμα είναι λυμένο στην Ευρώπη. Η διάχυση των αρμοδιοτήτων, η κοινωνική παρακολούθηση όλων αυτών των δράσεων πρέπει να είναι συγκεκριμένη, να προβλέπεται και να διευκολύνεται.

Σας είπα στην επιτροπή ότι οι δήμοι δεν έχουν καμμία ουσιαστική συμμετοχή στην εκπόνηση των πολεοδομικών σχεδίων των συγκεκριμένων περιοχών. Δεν αρκεί απλώς η γνώμη, πρέπει να προβλέπεται συμμετοχή στην εκπόνηση. Η δική μας θέση ήταν ότι θα πρέπει να υπάρχει σύμφωνη γνώμη, γιατί χωρίς σύμφωνη γνώμη των τοπικών κοινωνιών, όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστική ανάπτυξη στους εγκαταλελειμμένους οικισμούς. Εάν υπάρχει δηλαδή κόντρα, αντίθεση, δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Θα ήθελα να κάνω μια τελευταία αναφορά. Εάν, κύριε Υπουργέ, στον τομέα τον οποίο εσείς και ο κ. Μανιάτης υπηρετείτε δεν υπάρξει ένα συγκεκριμένο σχέδιο αύξησης της απασχόλησης, πώς θα συμβάλει δηλαδή αυτός ο τομέας του περιβάλλοντος στην αύξηση της απασχόλησης, στη μείωση της ανεργίας, η χώρα θα έχει πρόβλημα όσον αφορά αυτόν τον τομέα.

Σαν Δημοκρατική Αριστερά έχουμε καταθέσει μια πρόταση, με την οποία έχουμε προσδιορίσει επακριβώς ότι αν πιάσουμε τους μέσους όρους της Ευρώπης στην απασχόληση, όπως λέμε στον τρίτο τομέα της οικονομίας και συγκεκριμένα στην προστασία, διαχείριση, διαφύλαξη, αλλά και ανάδειξη του περιβάλλοντος, θα μπορούσε μέσα σε μία τριετία η ανεργία να υποχωρήσει κατά 3%, προσεγγίζοντας τον μέσο όρο της Ευρώπης.

Τι παρακολουθούμε στη χώρα μας, αντιθέτως; Ότι ο τομέας αυτός υποβαθμίζεται συνεχώς. Δεν αναφέρονται μόνο στη θεσμική υποχώρηση, αλλά και στην υποχώρηση σε επίπεδο δομών. Για παράδειγμα, φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών συγχωνεύονται, προσωπικό απολύεται, οι περιοχές αυτές δεν προστατεύονται, δεν υπάρχει σχέδιο για τη διάβρωση των ακτών και γενικότερα τη διαφύλαξη του φυσικού μας πλούτου.

Περιμένουμε κάποια στιγμή, εξειδικεύοντας αυτό το αναπτυξιακό στρατηγικό σχέδιο, που έχει ανακοινώσει προεκλογικά ο κύριος Πρωθυπουργός και στο οποίο περιλαμβάνεται και η μείωση της ανεργίας κατά 10% στα επόμενα πέντε χρόνια, να δούμε κάποια στιγμή και το ιδιαίτερο σχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος όσον αφορά τη συμμετοχή του στην αντιμετώπιση της ανεργίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Τσοούκαλη.

Ο κ. Νικόλαος Μωραΐτης, ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Τονίσαμε και χθες ως ΚΚΕ στη συζήτηση επί της αρχής ότι με το νέο δασικό νομοσχέδιο επιτρέπονται πρακτικά όλες οι παρεμβάσεις που ενδιαφέρουν τους μονοπολιακούς ομίλους στα δασικά οικοσυστήματα, οι παρεμβάσεις σε εθνικούς δρυμούς, προστατευόμενες περιοχές, συμπεριλαμβανομένων και των παράκτιων.

Εξασφαλίζεται η ελευθερία της επιχειρηματικής δραστηριότητας, των τουριστικών, βιομηχανικών, κατασκευαστικών και μεταλλευτικών ομίλων. Επιτρέπεται η χωροθέτηση μέσα στα δάση μιας μεγάλης κατηγορίας χρήσεων, που ξεκινάει από τις δεξαμενές καυσίμων, τις εγκαταστάσεις διαχείρισης απορριμμάτων μέχρι τις μεγάλες τουριστικές μονάδες σε παράκτιες περιοχές της χώρας. Δίνει τη δυνατότητα εγκατάστασης ακόμα και βιομηχανικών μονάδων και επιχειρηματικών πάρκων μέσα στα δάση.

Συγχρόνως το νομοσχέδιο νομιμοποιεί παράνομες εκχερσώσεις, αγοραπωλησίες, κατατμήσεις, καταπατήσεις, αλλαγές χρήσης και αναγνωρίζει ανύπαρκτα δικαιώματα ιδιοκτησίας.

Στη βάση αυτής της μέχρι σήμερα πολιτικής, δεκάδες επενδυτικά σχέδια ομίλων έχουν γίνει σε όλη τη χώρα, έχουν εγκατασταθεί σε όλα τα δάση. Προχωράνε στον αποχαρακτηρισμό σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων, από τα μεταλλεία της Χαλκιδικής τα σκουπίδια της Κερατέας μέχρι τις ανανεώσιμες πηγές στη Χίο που χωροθετούνται πρόσφατα σε καμένα δάση της Χίου.

Επίσης, έχετε προχωρήσει στην εκχώρηση στο μεγάλο κεφάλαιο

λαιο χιλιάδων στρεμμάτων στην ορεινή Ζάκυνθο.

Επιπλέον, ανεμογεννήτριες έχουμε σε όλες τις κορυφογραμμές, σε όλη τη χώρα, και σε τρεις επιχειρηματικούς ομίλους.

Η πολιτική αυτή για τα δάση και τη γη, κρίκος της οποίας είναι και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι πολιτική απαραίτητη για τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλιακών ομίλων. Για τον λόγο αυτόν συμπυκνώνει σε οδηγίες γενικότερα την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δάση, για τη γη και τις χρήσεις της, που εφαρμόζεται σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κάθε άρθρο του νομοσχεδίου είναι μια παραχώρηση προς το μεγάλο κεφάλαιο.

Πιο συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο Α' του νομοσχεδίου, η πολεοδόμηση δίνεται στο κεφάλαιο και ως σχεδιασμός αλλά και ως εμπόρευμα. Οι επιχειρηματικοί όμιλοι αναλαμβάνουν την πολεοδόμηση, με στόχο και σκοπό την κερδοφορία τους, για να ωφεληθούν από τις διατάξεις αυτές μέσω της χωροθέτησης περιοχών και της ανταλλαγής της γης, όπως προβλέπεται στα άρθρα 7 και 8.

Επίσης, προβλέπεται η ένταξη σε αυτή τη διαδικασία και των οικοδομικών συνεταιρισμών -άρθρα 10 και 15- χρησιμοποιώντας μία από τις διεξόδους αυτές σε μικρούς, φθίνοντες ή εγκαταλελειμμένους οικισμούς, όπως προβλέπεται στα άρθρα 16, 18 και 23, με τεράστιες οικονομικές επιπτώσεις για τα λαϊκά στρώματα, όπως επίσης προβλέπεται στα άρθρα 21 και 24.

Τονίσουμε και χθες ότι δεν πρόκειται να λυθούν τα βάσανα των λαϊκών ανθρώπων, της εργατικής τάξης και των μικροκληρούχων σε αυτές τις περιοχές. Απεναντίας, κάτω από αυτές τις συνθήκες, θα αναγκαστούν να δώσουν αυτήν τη γη για ένα κομμάτι ψωμί. Καταψιφίζουμε όλα τα άρθρα αυτού του κεφαλαίου.

Επίσης, το Κεφάλαιο Β' αποτελείται από φωτογραφικές διατάξεις, εξαιρέσεις, παρεκκλίσεις και διατάξεις από νόμους που νομιμοποιούν τις ήδη διαμορφούμενες καταστάσεις, ιδίως υπέρ του τουριστικού κεφαλαίου, των λεγόμενων «στρατηγικών επενδύσεων». Έχουμε αλλαγή χρήσης απ' όλους τους ομίλους. Έχουμε παρέμβαση ακόμη και στην παιδεία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 30 του παρόντος κεφαλαίου, του οποίου επίσης καταψιφίζουμε όλα τα άρθρα.

Ερχόμαστε τώρα στο κεφάλαιο Γ', που για εμάς είναι ο πυρήνας, η καρδιά του νομοσχεδίου και αφορά τη δασική νομοθεσία. Περιττό να πούμε ότι θα καταψιφίσουμε όλα αυτά τα άρθρα. Με τις ρυθμίσεις του παραδίδονται τα δασικά οικοσυστήματα στους επιχειρηματικούς ομίλους, διευρύνοντας τις κατηγορίες των επιτρεπόμενων παρεμβάσεων, εντεινόντας την εμπορευματοποίηση, ιδιαίτερα στον τουρισμό με διέυρυνση μορφών και χώρου δραστηριοποίησης, όπου θα έχουμε και σύνθετα τουριστικά καταλύματα. Θα έχουμε, επίσης, επιχειρήσεις διαχείρισης απορριμμάτων, υδροηλεκτρικές επιχειρήσεις, ανεμογεννήτριες, βιομηχανικό και γενικά κατασκευαστικό κεφάλαιο. Έχει τα δώρα του και αυτό το άρθρο, το άρθρο 36.

Επίσης, στο άρθρο 51 είναι οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις, η πρόβλεψη και η δημιουργία όλων των τύπων των επιχειρηματικών πάρκων κάθε όχλησης.

Εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις για την ανάπτυξη των επιχειρηματικών ομίλων στον τομέα της κτηνοτροφίας σε βάρος της μέχρι σήμερα παραγωγής οικογενειακής εκμετάλλευσης. Παρά τα όσα ισχυρίζεστε, κύριοι της συγκυβέρνησης, θα υπάρξει βίαιο ξεκλήρισμα των φτωχών κτηνοτρόφων, γιατί όπως σας είπαμε, βάζετε εμπόδια τα οποία δεν θα μπορέσουν να τα ξεπεράσουν και θα έχουμε εισβολή του επιχειρηματικού κεφαλαίου και σε αυτόν τον τομέα και το βίαιο ξεκλήρισμα των φτωχών κτηνοτρόφων.

Παραχωρείται το δικαίωμα επενδύσεων ουσιαστικά, χωρίς δαπάνες στη γη, αφού θα παραχωρούνται και δεν θα είναι υποχρεωμένοι να αγοράζουν -άλλωστε, γιατί να το κάνουν οι βιομήχανοι;- ολόκληρες περιοχές, όπως προβλέπεται στο άρθρο 36.

Επιτρέπεται η εκχέρωση δασικής γης για γεωργική εκμετάλλευση μετά από μελέτη βιωσιμότητας σε ομάδες παραγωγών. Φυσικά, εδώ είναι αυτό που κάνατε και προχθές με τροπολογίες για τους συνεταιρισμούς. Παραδίδετε και την αγροτική παραγωγή στην καπιταλιστική ανάπτυξη. Αυτές, άλλωστε, είναι οι κατευθύνσεις της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Νομιμοποιούνται όλες οι παρεμβάσεις που έγιναν πριν το 1975.

Αποδίδεται κυριότητα σε διακατεχόμενα δάση, απεμπολώντας το δικαίωμα του δημοσίου απέναντι σε διεκδικητές που τα διακατέχουν, σε κληροτεμάχια μετά το 1975, τα οποία πλέον δεν υπάγονται στη δασική νομοθεσία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 43.

Καταργεί την υποχρεωτική κήρυξη αναδασωτέων δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν καταστραφεί από πυρκαγιά ή από άλλη αιτία, όπως είναι η εκχέρωση πριν από την πυρκαγιά, στο όνομα του δημοσίου συμφέροντος.

Εδώ, υπάρχει η άρση του αναδασωτέου μιας αρχικής έκτασης και μπορεί αυτός ο οποίος θα έχει παρέμβαση στην περιοχή, να αναδασώσει μία άλλη περιοχή με λιγότερο κόστος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 35.

Οι επεμβάσεις που προβλέπονται μπορούν να γίνουν και σε αναδασωτέες εκτάσεις, όπως αναφέραμε, πριν από την κήρυξη τους σαν αναδασωτέες.

Στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του κεφαλαίου Α' για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς νομιμοποιεί εκτάσεις οικισμών πριν το 1923, ανεξάρτητα της νομιμότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 60. Ήδη, σήμερα στον αστικό Τύπο μιλούν για χιλιάδες στρέμματα, τα οποία θα οικοδομηθούν στο Λεκανοπέδιο.

Παρατείνεται η παράνομη λειτουργία χιονοδρομικών κέντρων και λατομικών μεταλλευτικών επιχειρήσεων χωρίς άδεια, ενώ τμήμα της εκμετάλλευσης αυτών θα αφορά την επιφανειακή επέμβαση και όχι την υπόγεια εξόρυξη. Όταν δε, η αποκατάσταση των εκτάσεων αυτών που εξορύχθηκαν κριθεί δύσκολη, όπως αναφέραμε και σε προηγούμενες περιπτώσεις, θα μπορούν να αποκατασταθούν σε πιο εύκολες περιοχές, για να υπάρχει οικονομική ωφέλεια για τους επιχειρηματίες.

Η αλλαγή της σύνθεσης των επιτροπών επίλυσης δασικών αμφισβητήσεων με την εισαγωγή ιδιωτών και με τη με αμοιβή λειτουργία αναπόθεση θα οδηγήσει, κατά τη γνώμη μας, σε αποφυγή αμφισβητούμενης νομιμότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 33.

Τα ασφυκτικά χρονικά περιθώρια για τις διαδικασίες χαρακτηρισμού των εκτάσεων, έχοντας υπ' όψιν τις τεράστιες ελλείψεις που υπάρχουν σε επιστημονικό προσωπικό -δασολόγοι- σε δασικές υπηρεσίες, θα οδηγήσουν στην πράξη σε απώλεια κρατικής περιουσίας δασών και δασικών εκτάσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 34.

Παραχωρούνται για επιχειρηματική δραστηριότητα ακόμη και κτήρια της Δασικής Υπηρεσίας που λόγω της συρρίκνωσής της δεν χρησιμοποιεί, ενώ ήταν αναγκαία η λειτουργία τους για να μπορέσουν να διασφαλιστούν τα δάση.

Με λίγα λόγια επιτρέπονται τα πάντα και τζάμπα. Με την τακτική του «τώρα ή ποτέ» η συγκυβέρνηση δεν κρύβει λόγια στο νομοθετικό έργο όσον αφορά τα ταξικά συμφέροντα για τα οποία νομοθετεί. Και το νομοσχέδιο αυτό, όπως και τα άλλα -και αυτά που θα έρθουν- είναι ενταγμένα σε αυτήν την κατεύθυνση.

Αναφέρεται στο άρθρο 32 ότι σκοπός του παρόντος νόμου είναι ο καθορισμός συγκεκριμένων μέτρων προστασίας για τη διατήρηση, την ανάπτυξη και τη βελτίωση των δασών, των δασικών εκτάσεων, των δημόσιων χορτολιβαδικών βραχυσών εκτάσεων, σύμφωνα με την αρχή της αειφορίας και σε συνάρτηση με το ιδιαίτερο νομικό καθεστώς που διέπει την ιδιοκτησία και την εκμετάλλευση αυτών, όπως και ο προσδιορισμός, κατά περίπτωση, των όρων και των προϋποθέσεων υπό τις οποίες οι προστατευόμενες εκτάσεις μπορούν τον πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης να μεταβάλλουν τον προορισμό και τη χρήση τους και να εξυπηρετηθούν οι επιχειρήσεις οι οποίες θα εισβάλουν στο χώρο των δασών.

Δηλαδή, στο όνομα της βιώσιμης ανάπτυξης η Κυβέρνηση εναρμονίζει και τη νομοθεσία για τα δάση με τη γενικότερη πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, της ενίσχυσης της κερδοφορίας του κεφαλαίου στο πλαίσιο της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιτρέπονται σύνθετα τουριστικά καταλύματα, τουριστικές εγκαταστάσεις, οικοδόμηση, αναζωογόνηση οικισμών, εκτάσεις οικοδομικών συνεταιρισμών. Επιτρέπονται υδροηλεκτρικοί σταθ-

μοί, ταμειυτήρες, εγκαταστάσεις άντλησης και αποθήκευσης ενέργειας, δίκτυα μεταφοράς και διανομής φυσικού αερίου και πετρελαϊκών προϊόντων, δεξαμενές αποθήκευσης πετρελαιοειδών με τους αναγκαίους αγωγούς, δίκτυα μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, υποσταθμοί και κάθε τεχνικό έργο υποδομής για εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, από μονάδες συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας με χρήση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε υποσταθμούς και με διάφορα άλλα έργα ηλεκτροπαραγωγής που θα υπάρχουν σε αυτές τις περιοχές.

Επίσης, επιτρέπονται λιμάνια, υδατοδρόμια, αεροδρόμια, τεχνητές λίμνες, φράγματα, τηλεπικοινωνιακά έργα, έργα ύδρευσης και αποχέτευσης, κέντρα επεξεργασίας λυμάτων, συστήματα διαχείρισης, χώροι αποθήκευσης και επεξεργασίας στερεών και υγρών αποβλήτων, έργα συλλογής, αποθήκευσης και μεταφοράς υδάτων για αρδευτικούς και υδρευτικούς σκοπούς, αγωγοί ύδρευσης και αποχέτευσης, εργοστάσια εμφιάλωσης νερού.

Το πλέον σημαντικό είναι ότι αλλάζει η χρήση γης και ότι δημόσια γη προσφέρεται απόλυτα τζάμπα στους καπιταλιστές. Όπως χαρακτηριστικά έχουμε αναφέρει δεν χρειάζεται ούτε καν κυριότητα σε αυτήν την έκταση για να υλοποιηθεί μια επένδυση, αφού θα γίνει παραχώρηση στους επιχειρηματίες. Ποιος μονοπωλιακός όμιλος θα δώσει χρήματα για να αγοράσει γη, αφού θα υπάρχει αυτό το καθεστώς για τα δάση;

Ιδιαίτερα, στα μεταλλεία και στα λατομεία όπως αναφέραμε – και εδώ είναι το πιο σημαντικό – δεν υποχρεούνται να αποκαταστήσουν δασικά οικοσυστήματα, δεν υποχρεούνται να αναδασώσουν εκτάσεις οι οποίες έχουν καταστραφεί. Δηλαδή, αν έχει μεγάλο κόστος μία αποκατάσταση, δεν θα τη χρεωθεί ο επιχειρηματικός όμιλος, αλλά θα προσπαθήσει να βρει μία άλλη αποκατάσταση πιο ευνοϊκή για αυτόν. Ως παράδειγμα έχουμε περιπτώσεις μεταλλευτικών εταιρειών που μετέτρεψαν περιοχές της Γκιώνας σε κρανίου τόπου, όπου εκεί αλπικά τμήματα του βουνού έχουν καταστραφεί.

Τώρα έρχεται και λέει η Κυβέρνηση: «Ω γέγονε, γέγονε. Δεν χρειάζεται να αποκαταστήσεις τα ανοικτά ορύγματα, πάρε ένα λιβάδι έξω από την Καλοσκοπή ή τις Καρούτες και φύτεψε μερικές ακακίες ως ισοζύγιο αποκατάστασης». Αυτή είναι η πολιτική σας; δώρα συνείδησης στο μεγάλο κεφάλαιο.

Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι ακούσατε τους φορείς, τα κόμματα και κάνατε βελτιώσεις. Εμείς, βέβαια, σαν κόμμα τονίσαμε ότι η πολιτική της συγκυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των κομμάτων του ευρωμονόδρομου και για τα δάση δεν βελτιώνεται, δεν μπορεί να γίνει φιλολαϊκή. Γι' αυτό στόχος των εργαζόμενων, του λαϊκού κινήματος πρέπει να είναι η σύγκρουση και η ανατροπή της.

Βέβαια, είπατε αυτό, αλλά κάνατε βελτιώσεις προς το χειρότερο. Ιδιαίτερα στο άρθρο 36 του παρόντος νόμου κάνατε το εξής: Βάλατε μέσα ακόμα και περιοχές «NATURA». Αυτή είναι η πολιτική σας που υπηρετεί τα μεγάλα συμφέροντα σε βάρος των λαϊκών αναγκών.

Τώρα, βέβαια, έχουμε κι ένα τσουνάμι τροπολογιών. Δεν ξέρουμε, βέβαια, ποιες θα γίνουν δεκτές. Οι περισσότερες είναι ανταγμένες σε προσωπικές πολιτικές Βουλευτών. Προφανώς θέλουν να εξαργυρώσουν προεκλογικές επιταγές. Έχετε φτάσει στο σημείο την ίδια τροπολογία, με το ίδιο περιεχόμενο να την καταθέτουν δύο και τρεις Βουλευτές. Βλέπετε, υπάρχει και ο τοπικός «διαγωνισμός» μεταξύ των Βουλευτών.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κατέθεσε μία τροπολογία που αφορά τους γεωτεχνικούς δασοφύλακες, που μετατάχθηκαν από την Ελληνική Αγροφυλακή στις δασικές υπηρεσίες των αποκεντρωμένων διοικήσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 του ν.3938/2011, οι οποίοι κατείχαν πριν τον διορισμό τους ως αγροφύλακες ή απέκτησαν μετά τον διορισμό τους απολυτήριο με τίτλο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και οι οποίοι κατατάχθηκαν και εξελίσσονται βαθμολογικά και μισθολογικά στην κατηγορία υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Υπάρχει μία αδικία σε βάρος αυτής της κατηγορίας των εργαζόμενων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Εμείς ζητάμε την αποκατάσταση αυτής της αδικίας. Ζητάμε την καταψήφιση του νομοσχεδίου και την υπερψήφιση της τροπολογίας αυτής, η οποία έχει αριθμό 1635.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Μωραΐτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Παναγιώτης Ρήγας.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Χρυσούλα Γιαταγάνη, ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ –θα παρακαλούσα για λίγο την προσοχή σας, κύριε Υπουργέ– στη χθεσινή συνεδρίαση, όπως και κατά την επεξεργασία του υπό συζήτηση νομοσχεδίου στην επιτροπή, όλες οι πλευρές της Αντιπολίτευσης, όπως και οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές, σας αναπτύξαμε τις έντονες αντιρρήσεις μας, τόσο στις απαράδεκτες και εντελώς αντισυνταγματικές και αυθαίρετες ρυθμίσεις που εισάγει η Κυβέρνηση με αυτό τον τρόπο, όσο και στον χρόνο που τις εισάγει.

Ο κύριος Υπουργός προφανώς δεν ακούει –όπως δεν με ακούει και αυτή τη στιγμή– την ουσία των αντιδράσεων της Αντιπολίτευσης. Πιστεύω ότι όλοι οι συνάδελφοι που μετέχουμε στο Τμήμα αυτό, έχουμε τις ίδιες περιβαλλοντικές ανησυχίες. Πιστεύω ότι όλοι ενδιαφερόμαστε για την ποιότητα της ζωής μας και για το μέλλον αυτού του τόπου.

Μας είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα βλέπουμε μόνο πολεοδομικές διατάξεις και όχι περιβαλλοντικές, διότι εσείς δεν είστε ο αρμόδιος Υπουργός.

Επειδή, λοιπόν, το νομοσχέδιο εισάγεται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και αφορά ένα από τα πιο ευαίσθητα και πολύτιμα αγαθά, τα δάση, το οποίο σαφώς είναι περιβαλλοντικό, κύριε Υπουργέ, παρ' όλο που μου είστε συμπαθής, ζητώ να έρθει ο αρμόδιος Υπουργός για το περιβάλλον, αφού δεν μπορείτε να εξετάζετε θέματα περιβαλλοντικά. Διότι οι ρυθμίσεις που εισάγονται αφορούν πρωτίστως το περιβάλλον, σας το τονίζω και πάλι, επειδή ήσασταν απασχολημένος προηγουμένως.

Στη ζωή μου έμαθα να βλέπω το δάσος και να μη στέκομαι στο δέντρο. Τη στιγμή, μάλιστα, που αυτά που συζητάμε σήμερα έχουν να κάνουν με τα δάση μας, τόσο μεταφορικά όσο και κυριολεκτικά είναι ανάγκη να δούμε τα δάση και όχι μεμονωμένες πολεοδομικές διατάξεις. Διότι πυρήνας αυτού του νομοσχεδίου είναι το άρθρο 36, το οποίο τροποποιώντας τα άρθρα 47 έως 61 του ν.998/1979, ουσιαστικά καταργεί αυτόν τον νόμο, ο οποίος εφαρμόζεται δεκαετίες ολόκληρες έχοντας ξεκάθαρο προσανατολισμό την προστασία του δάσους και κατ' ακολουθία την προστασία του περιβάλλοντος.

Αυτός ο προσανατολισμός με τις καταστροφές δασών που κατά καιρούς βιώσαμε στην Ελλάδα, διαμόρφωσε την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο είναι ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένο σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος.

Με το παρόν νομοσχέδιο και συγκεκριμένα με το άρθρο 36 καταργείτε ουσιαστικά όλες τις μέριμνες που είχαν ληφθεί με το προγενέστερο δίκαιο και τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Είπατε ότι συμπληρώνετε με το παρόν νομοσχέδιο διατάξεις του Μεταλλευτικού Κώδικα που ήταν παρωχημένες και ελλιπείς.

Αφού, λοιπόν, αναφέρεστε σε πολεοδομικές διατάξεις και εγώ στέκομαι στη διάταξη της παραγράφου 6β του άρθρου 45 του δασικού νόμου με την οποία νομιμοποιείται ένα τεράστιο αυθαίρετο κτίσμα της εταιρείας «ELDORADO». Το κτίσμα μας έδειξε η συνάδελφος κ. Ιγγλέζη για το οποίο είχαν απορριφθεί όλες οι αιτήσεις για ανοικοδόμηση που είχαν υποβληθεί από την εταιρεία, γιατί εστερειό του απαραίτητου προσώπου, της προσόψεως.

Μάλιστα, η κυρία συνάδελφος σας είπε ότι παρά την έλλειψη αδείας η «ΑΚΤΟ» προχωρούσε ανενόχλητα στην ανέγερση του κτίσματος, του οποίου φωτογραφίες είδαμε όλοι. Μάλιστα, ο εκπρόσωπος της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» είπε ότι θα νομιμοποι-

ήσουν το κτίσμα με τον νόμο που θα ψηφιστεί. Τίθεται, λοιπόν, εύλογα το ερώτημα, κύριε Υπουργέ: Πώς γνώριζε ο εκπρόσωπος της εταιρείας ότι θα υπήρχε αυτή η διάταξη και πώς ήταν βέβαιος ότι θα ψηφιστεί κιόλας από τη Βουλή; Στέκομαι, λοιπόν, κι εγώ σε αυτό το μεμονωμένο θέμα που μας αφορά όμως άμεσα.

Για εμάς που ζούμε στη βόρειο Ελλάδα η επιφανειακή εξόρυξη χρυσού είναι πολύ σημαντικό θέμα γιατί αφορά τη ζωή μας, αφορά την υγεία μας, την υγεία των παιδιών μας και κυρίως των μελλοντικών γενεών. Για τον λόγο αυτόν αντιδρούμε. Και θα συνεχίσουμε να αντιδρούμε. Διότι ο αέρας που σηκώνεται από την Αφρική και την έρημο μεταφέρει σκόνη και χρώμα μέχρι τα βόρεια σύνορά μας. Επομένως, ο αέρας που θα μεταφέρει τη σκόνη από τα μεταλλεία χρυσού στις Σκουριές της Χαλκιδικής θα μεταφέρει βαρέα μέταλλα, όχι μόνο στη βόρειο Ελλάδα, αλλά σε ολόκληρη την Ελλάδα, από τη μία άκρη μέχρι την άλλη.

Ακούστε, λοιπόν, τι θα μεταφέρει ο αέρας και τι θα αναπνέουμε όλοι μας: Αρσενικό και κυάνιο που είναι υπεύθυνα για πληθώρα ασθενειών, κυρίως καρκίνου.

Επομένως είστε υποχρεωμένος να ευαισθητοποιηθείτε και να απαλείψετε από το νομοσχέδιο αυτή τη διάταξη και να μη νομιμοποιήσετε το αυθαίρετο κτίσμα της εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ». Επιτέλους, πρέπει να μπει φραγμός στα πολύ μεγάλα συμφέροντα και να ισχύσουν και για αυτούς οι ίδιοι νόμοι που ισχύουν για τους απλούς πολίτες αυτής της χώρας και να τους σεβονται τους νόμους.

Σας θυμίζω ότι τέτοια μεταλλεία χρυσού λειτούργησαν και άλλα στα Βαλκάνια, πρωτίστως στη Ρουμανία, για τα οποία ο λαός αντέδρασε έντονα και η κυβέρνηση προ του κινδύνου να πέσει τα έκλεισε, αφού όμως πρώτα είχε επέλθει μερική καταστροφή του περιβάλλοντος.

Σας προσκαλώ, κύριε Υπουργέ. Ελάτε πάνω να επισκεφθούμε αυτά τα μεταλλεία χρυσού. Ξέρετε, η αυτοψία είναι η καλύτερη μέθοδος για να διαπιστώσει κανείς μια κατάσταση. Ελάτε, λοιπόν, να δείτε εκεί γιατί αντιδρούμε. Ελάτε να τα δείτε. Ένα αιωνόβιο δάσος -τεσσάρων χιλιάδων ετών και πλέον- σχεδόν το κατέστρεψαν ολόκληρο. Ελάτε να το δείτε μαζί με τον κύριο Υπουργό Μακεδονίας, Θράκης. Εσείς το έχετε δει; Αν το δείτε, θα καταλάβετε γιατί αντιδρούμε έτσι.

Άλλως, κύριε Υπουργέ, αν δεν θέλετε να κάνετε τον κόπο να έρθετε να δείτε γιατί αντιδρούμε και γιατί φωνάζουμε και γιατί πρέπει αυτό το άρθρο τουλάχιστον να το απαλείψετε από το νομοσχέδιο, σας ζητώ να αποσύρετε αυτή τη διάταξη. Η ενδεχόμενη ψήφιση της διάταξης αυτής από τη Βουλή μας προσβάλλει όλους, αφού η εταιρεία «ELDORADO GOLD» θεωρεί δεδομένο ότι θα ψηφιστεί από τη Βουλή και θα νομιμοποιήσει το κτίσμα της.

Θα αναφερθώ τώρα εν σπέρματι στις υπόλοιπες διατάξεις για τις οποίες μίλησα και στη συζήτηση επί της αρχής.

Στο άρθρο 51 του ν. 998/1979, όπως διαμορφώνεται στο παρόν νομοσχέδιο, προβλέπονται εγκαταστάσεις οι οποίες είναι άκρως επικίνδυνες εντός των δασών.

Παραδείγματος χάριν, επιτρέπεται εγκατάσταση δεξαμενών, αποθήκευσης πετρελαιοειδών μετά των αναγκαίων αγωγών παραγωγής τους εντός των δασών. Διερωτώμαι: Ποιος νοσηρός εγκέφαλος σκέφθηκε αυτή τη διάταξη; Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις για να αντιληφθεί ο μέσος άνθρωπος πόσο επικίνδυνη είναι αυτή η διάταξη για την πρόκληση πυρκαγιάς και για την καταστροφή που θα επέλθει εντός οποιουδήποτε δάσους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Σε όλους τους άλλους ομιλητές δώσατε αρκετό χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν είπα τίποτα, κυρία Γιαταγάνα. Γιατί αμέσως με ψέγετε; Ίσα-ίσα, αμέσως έκλεισα το κουδούνι.

Παρακαλώ συνεχίστε.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Με το ίδιο άρθρο επιτρέπεται η δημιουργία επιχειρηματικών πάρκων, η εγκατάσταση βιομηχανιών τυροκομικών μονάδων, επεξεργασίας γάλακτος, ελαιотριβείων και σφαγείων, οι οποίες είναι γνωστό ότι επιβαρύνουν το οικοσύστημα και τα υπόγεια ύδατα.

Πώς επιτρέπετε, λοιπόν, να εγκατασταθούν αυτές οι επιχειρήσεις εντός των δασών; Δεν παραβιάζεται μόνο το άρθρο 24 παράγραφος 1, αλλά και οι διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις που προστατεύουν τη βιοποικιλότητα και τα υπόγεια ύδατα. Όπως ανεφέρθη εκτενώς συνάδελφος κ. Τσοούκαλης χθες και σήμερα, οι επιχειρήσεις αυτές μπορούν να εγκατασταθούν στις βιομηχανικές ζώνες που σήμερα έχουν σχεδόν νεκρώσει. Μάλιστα εγώ σας επισημαίνω, κύριε Υπουργέ, ότι παραβιάζεται και η Διεθνής Σύμβαση του Σεβέζο. Προσέξτε αυτό.

Με αυτές τις σκέψεις καταψηφίζω ολόκληρο το άρθρο 36 που αφορά επιτρεπτές εγκαταστάσεις εντός των δασών και των δασικών εκτάσεων. Και επειδή παρήλθε ο χρόνος μου και δεν θέλω να καθυστερώ και τους υπολοίπους ομιλητές, επιφυλάσσομαι για τα υπόλοιπα άρθρα επί της ψηφίσεως, γιατί θα τεθεί, όπως γνωρίζω, θέμα ονομαστικής ψήφισης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Γιαταγάνα.

Εισερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των ομιλητών. Πρώτη έχει τον λόγο η κ. Ελένη Μακρή-Θεοδώρου.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, φαίνεται ότι στην περίπτωση του νομοσχεδίου που εξετάζουμε ισχύει η φράση: το πιο δύσκολο να εξηγήσεις είναι το εκτυφλωτικά προφανές γεγονός που κάποιοι έχουν επιλέξει να μη βλέπουν. Προφανώς οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης επιλέγουν να μη βλέπουν συγκεκριμένα προβλήματα συμπολιτών μας και πολύ περισσότερο δεν επιθυμούν να συμβάλουν στην επίλυσή τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Είναι πολίτες, που όπως είπα και ο εισηγητής μας, βρίσκονται με μια ιδιότυπη ομηρία. Δεν μπορούν να ασκήσουν τα περιουσιακά τους δικαιώματα, η αυθαίρετη δόμηση αυξάνει, αλλοιώνεται το φυσικό περιβάλλον, συντηρούνται θύλακες διαφθοράς σε βαθμίδες της διοίκησης. Χρόνια προβλήματα και στρεβλώσεις γίνεται προσπάθεια να επιλυθούν με το παρόν νομοσχέδιο.

Είναι στο χέρι όλων μας να συμβάλλουμε σε έναν εποικοδομητικό διάλογο ώστε να δοθούν λύσεις σε θέματα που γνωρίζουμε ότι υφίστανται. Τοπικές ιδιαιτερότητες, νομοθετικό κενό, πολύπλοκες διοικητικές πράξεις, φοβίες, άρνηση και αδράνεια. Χρειάζεται κοινή λογική, πολιτικό θάρρος και δράση. Αυτή η Κυβέρνηση έχει την πολιτική ωριμότητα να δώσει πρακτικές λύσεις στα υπάρχοντα προβλήματα.

Ανέφερε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ ότι ακολουθεί πιστά το νεοφιλελεύθερο μοντέλο ανάπτυξης κ.λπ.. Δηλαδή οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί, οι εγκαταλελειμμένοι οικισμοί, οι αδειοδοτήσεις των κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων, των αθλητικών εγκαταστάσεων, κατασκηνώσεις, αναδασμοί που υπάρχουν προβλήματα, δεν πρέπει να αντιμετωπιστούν; Η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη με ρεαλισμό να αντιμετωπίσει προβλήματα με σεβασμό στους πολίτες και το περιβάλλον.

Η κοινωνία απαιτεί άμεσα λύσεις και μάλιστα όταν αυτές δεν απαιτούν οικονομικό κόστος, αλλά οικοδομούν τη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ πολίτη και κράτους. Σε μια τέτοια σχέση θέλω να αναφερθώ.

Από το 1980, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκίνησε η διαδικασία αναδασμού στην εκλογική μου περιφέρεια, τη Φθιώτιδα, και συγκεκριμένα στο Δήμο Λιανοκλαδίου. Σε μια εποχή που οι οικονομικοί πόροι θεωρούνταν δεδομένοι, επιλέχθηκε με σύμφωνη γνώμη γίνει κατακερματισμός τους με εκτέλεση μικρών έργων, αλλά αποφασίζεται να κατασκευαστεί ένα μεγάλο αντιπλημμυρικό, η διενέργεια αναγκαστικού αναδασμού με τα παράλληλα έργα, οδοποιία, άρδευση κ.λπ., προκειμένου να αντιμετωπιστεί το μικρό μέγεθος των εκμεταλλεύσεων, το υψηλό κόστος παραγωγής και να επιτευχθεί η βελτίωση της ποιότητας των παραγόμενων προϊόντων.

Το 1997 με αποφάσεις του νομάρχη δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ και άρχισε να δρομολογείται το έργο, κατασκευάστηκε το αντιπλημμυρικό, δαπανήθηκαν χρήματα για μελέτες, ενεργοποιήθηκαν οι επιτροπές αναδασμού -χάρτες, διαγράμματα, αποτυπώσεις- αλλά μία σειρά γραφειοκρατικών αγκυλώσεων στερει-

εδώ και δεκαεπτά χρόνια μία ολόκληρη περιοχή από τη γεωργική ανάπτυξη. Από το να σχεδιάζει, να προγραμματίζει και να πράττει, την αναγκάζει να έχει υψηλό κόστος παραγωγής, άρα μη ανταγωνιστικά προϊόντα, στερεί την παράδοση του έργου στους χρήστες του και είκοσι τέσσερις χιλιάδες στρέμματα γης υψηλής παραγωγικότητας, που καλλιεργούνται ανελλιπώς τα τελευταία εβδομήντα χρόνια, που είναι εγγεγραμμένα στο ΟΣΔΕ, που παίρνουν οι αγρότες επιδοτήσεις γι' αυτά, βρίσκονται σε ομηρία.

Η κοινή λογική λέει ότι δεν μπορεί αυτό να συνεχιστεί. Το κράτος φαίνεται αφερέγγυο, αλλά και εχθρικό απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί από τη μια να θεωρείται ο γεωργικός τομέας βασικός πυλώνας ανάπτυξης για τη χώρα και ανάπτυξης της οικονομίας της και από την άλλη να στερούνται οι αγρότες όλα εκείνα τα εργαλεία που είναι απαραίτητα για την ατομική και την εθνική ευημερία. Δεν μπορεί το κράτος που έδωσε το πράσινο φως εκκίνησης ενός έργου, το ίδιο κράτος δεκαεπτά χρόνια μετά να αναιρεί τον εαυτό του.

Κύριε Υπουργέ, σύμφωνα με το πνεύμα του παρόντος νομοσχεδίου που επιλύει σειρά προβλημάτων -και πρέπει να σας συγχαρώ γι' αυτό- και σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, όπου περιγράφεται σαφώς ότι θα επιλυθούν προβλήματα αναδασμών που βρίσκονται και σε εξέλιξη, ζητώ να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία-προσθήκη στην παράγραφο 2 του άρθρου 37 με γενικό αριθμό 1669 και ειδικό 253, διότι δεν θίγεται καμμία δασική έκταση, δεν ζημιώνεται το περιβάλλον, αλλά αντίθετα ένα βασικό έργο υποδομής του γεωργικού τομέα επιτέλους θα βρει τη λύση του και θα ολοκληρωθεί, δίνοντας μεγάλη ανάσα στους αγρότες που ονειρεύτηκαν να δουν τα κατεστημένα μικρά δίσπαρτα χωράφια τους σ' ένα ενιαίο αρδευόμενο προσβάσιμο κτήμα.

Τέλος, θα αναφερθώ και στην ανάπτυξη των εγκαταστάσεων τουριστικού χαρακτήρα σε δασικές εκτάσεις, για τις οποίες γίνεται λόγος στο νομοσχέδιο.

Η εθνική τουριστική στρατηγική στρέφεται στην ανάπτυξη νέων μορφών τουρισμού, στην αξιοποίηση ηπειρωτικών περιοχών και στην αναβάθμιση τουριστικού προϊόντος. Η ανάπτυξη τουριστικής κατοικίας αναβαθμίζει τον τουρισμό λόγω υψηλής δαπάνης, δημιουργεί μακροχρόνια σχέση με τη χώρα, αυξάνει τη συχνότητα των επισκέψεων, διευρύνει την τουριστική περίοδο και από την άλλη απαιτεί συντήρηση, ασφάλεια, παροχές οργανωμένων υπηρεσιών και μεγάλες εκτάσεις.

Όμως, η ίδια αντιμετώπιση παραθαλάσσιων και ηπειρωτικών περιοχών λειτουργεί αποτρεπτικά για τις τελευταίες και δεν δημιουργεί κίνητρα ανάπτυξής τους. Οι ήδη αναπτυγμένες περιοχές των παραλιών θα δεχθούν επιπλέον πίεση.

Η διαφοροποίηση των συντελεστών μεταξύ παραθαλάσσιων και ηπειρωτικών περιοχών θα ήταν ένα πρώτο θετικό βήμα. Το δεύτερο θα ήταν η απλοποίηση των διαδικασιών, έτσι ώστε η γραφειοκρατία να μη δημιουργεί πιθανές καταστάσεις καθυστέρησης ή διαφθοράς, χωρίς, βέβαια, να γίνεται έκπτωση στους ελέγχους.

Κύριε Υπουργέ, φαντάζομαι να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία που σας έχω καταθέσει και ευχαριστώ γι' αυτό και εκ μέρους των συμπολιτών μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Βούτσης.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κύριε πρόεδρε, οι υπόλοιποι ομιλητές έχουν σβήσει από τον κατάλογο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Μπούρας είναι σε άλλη υποχρέωση και τον έχουμε κρατήσει και ο κ. Κόνσολας έχει διαγραφεί. Ο κ. Μπούρας θα κάνει κάποια παρέμβαση για τροπολογία ως προτασόμενη δευτερολογία.

Ορίστε, κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, θεωρώ υποχρέωσή μου να αναφερθώ στο ζήτημα το οποίο σ' ένα βαθμό κυριάρχησε και στη χθεσινή συζήτηση εδώ, που αφορά στις εξελίξεις στην Αργεντινή.

Και την αναφορά αυτήν την κάνω γιατί δυστυχώς επελέγη και η Αίθουσα της Βουλής για να κατατεθούν ανακρίβειες, διχαστι-

κές κραυγές και νοοτροπίες οι οποίες οδηγούν σε μία υποταγή, μία εθελοδουλία της πολιτικής, ακόμα και σε τέτοια κρίσιμα ζητήματα που αφορούν και άλλες χώρες, πέραν ημών, προς τα μεγάλα ή και μικρότερα οικονομικά συμφέροντα, τους σύγχρονους γύπες και τα κοράκια, που οδηγούν σε ευτελισμό τη δημοκρατία και σε επώδυνες καταστάσεις και σε αδιέξοδα λαούς και χώρες -εν προκειμένω την Αργεντινή, αλλά βεβαίως και εμάς που έχουμε υποστεί ό,τι έχουμε υποστεί.

Δεν θα ήταν αναγκαίο να επιβαρύνουμε τη συζήτηση ξανά γύρω από αυτό το θέμα μέσα στην Αίθουσα της Βουλής, εάν δεν είχε αναπτυχθεί χθες όλη την ημέρα μέσω της «τηλεδημοκρατίας», η οποία παίζει έναν πολύ συγκεκριμένο και κακό ρόλο μέσα στα χρόνια της κρίσης, ένας ορυμαγδός, μία προπαγανδιστική έκφανση γύρω από τα γεγονότα, με συμμετοχή και στελεχών Βουλευτών της παρούσας Βουλής, αλλά κυρίως και με δική τους πρωτοβουλία, καθώς έδειχναν εικόνες από την πραγματική χρεοκοπία προ δεκαετίας, με αντίστοιχο σπικάζ. Η μόνη χώρα στην οποία έγινε αυτό ήταν η Ελλάδα.

Είναι καιρός σήμερα μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες να «κάνουμε ταμείο». Τι από αυτά έγινε στην πραγματικότητα χθες στην Αργεντινή; Δεν υπήρχαν αυτά. Ήταν επιλεκτική χρεοκοπία για δύο συγκεκριμένα funds, σε αντίθεση με τη χώρα μας που είχαμε προτιμήσει εν πάση περιπτώσει για άλλα δύο -αν δεν κάνω λάθος- να τα πληρώσουμε, όταν δεν είχαν δεχτεί αυτοβούλως να μπουν στο PSI. Περί αυτού επρόκειτο. Και όμως από χθες το πρωί ένα πολιτικό προσωπικό κυρίως της Νέας Δημοκρατίας που εγώ θα έλεγα ότι συγκροτεί πλέον την κυβέρνηση Γεωργιάδη, Βούλτεψη και Ρήγα από το ΠΑΣΟΚ -με την έννοια των θεσμικών τους ρόλων το λέω, δεν ειρωνεύομαι, διότι είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, είναι εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, είναι εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ- αυτοί οι κύριοι και η κυρία συνάδελφοι έδωσαν μία πολύ διαφορετική, τραγική ερμηνεία για το τι συμβαίνει εκεί. Αφηγήθηκαν εικόνες που δεν υπήρξαν ποτέ στην Αργεντινή. Απέκρυσαν -πιστεύω απολύτως συνειδητά- ότι η κατάσταση σε αυτήν τη χώρα σήμερα, δέκα-έντεκα χρόνια μετά την πραγματική δραματική κατάσταση στην οποία είχε βρεθεί, στο 90% των οικονομικών δεικτών δυστυχώς για τη χώρα μας είναι καλύτερη από τη χώρα μας.

Πάρτε έναν-έναν τους δείκτες. Σήμερα δημοσιεύονται. Από χθες τους σχολιάζουν όλα τα οικονομικά πρακτορεία, οι διεθνείς έγκυροι αναλυτές. Ακόμα και η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών με πολύ μεγάλη περίσκεψη δέχτηκε την απόφαση του δικού της δικαστηρίου και θα υπάρξει η συνέχεια όλης αυτής της διαμάχης. Όλοι οι οικονομικοί δείκτες είναι ισχυρότατα βελτιωμένοι και ήδη στην Αργεντινή δεν υπάρχει θέμα χρέους ή ανεργίας ή εξωτερικού εμπορίου κ.λπ.. Προφανώς στις δικές της συνθήκες, λοιπόν, και η Αργεντινή, μία χώρα σαράντα εκατομμυρίων με μακραίωνες παραδόσεις, που έχει υποστεί τρομακτικές επεμβάσεις στη δημοκρατία της -και με αυτήν την έννοια υπάρχει και μία αν θέλετε συγγένεια της ιστορικότητας με τη χώρα μας και παρακολούθησε τις εξελίξεις- θα ξεπεράσει λιγότερο ή περισσότερο επώδυνα -φαίνεται όχι επώδυνα όμως ούτε τραγικά όπως αναφερόταν χθες μέσα σε αυτήν την Αίθουσα- τα προβλήματά τους, με υπερηφάνεια, χωρίς εθελοδουλία, χωρίς να θεωρούν ως μόνη πραγματικότητα αυτήν στην οποία αυτά τα άθλια funds και γενικότερα το χρηματοπιστωτικό σύστημα -με καμπή κάπου στις αρχές της δεκαετίας του '90- προσχώρησαν στις λεγόμενες «φούσκες», στα τοξικά προϊόντα.

Δεν ξέρουμε πώς έγινε η κρίση παγκοσμίως;

Κι ερχόμαστε εδώ -χθες, ας πούμε, που απαντήθηκε από έναν από τους κυρίους που είπα προηγούμενα σε εμένα- να πούμε πως δεν υπάρχει άλλος δρόμος, παρά μόνο οι λαοί να σκύβουν το κεφάλι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στη Λατινική Αμερική, παντού, σε αυτά τα επιθετικά, άγρια, άρρωστα συμπτώματα ενός παραισώντος καπιταλιστικού συστήματος που ζητούν 1600% μέσα σε δέκα χρόνια να πάρουν πάνω στη διαχείριση των χρεών που κάνουν σε συγκεκριμένες χώρες;

Ερχόμαστε να εισηγηθούμε ότι ο μόνος δρόμος είναι να σκύβουμε το κεφάλι; Ο μόνος δρόμος είναι η προσήλωση σε αυτές τις πολιτικές που οδηγούν λαούς και χώρες σιδηροδέσμιους σε τέτοιες άθλιες καταστάσεις; Ο μόνος δρόμος είναι να μην υπάρ-

χει αλληλεγγύη, όπως επιώθηκε χθες από αυτό το μικρόφωνο;

«Πού είδατε», λέει «την αλληλεγγύη, κύριε Βούτση; Πουθενά δεν υπάρχει». Δώστε το σήμα και στον ελληνικό λαό να καθίσει με σκυμμένο το κεφάλι, να γίνει μία διαχείριση του χρέους, σε τρεις μήνες από τώρα, που θα οδηγήει τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας, τα δισέγγονά μας, μέχρι το 2080, στην εξυπηρέτηση ενός άθλιου χρέους, 172%. Πού βρισκόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Πώς θα αποστούμε από αυτές τις αντιλήψεις;

Εμείς είχαμε καλέσει κι χθες το σύνολο του πολιτικού προσωπικού, το σύνολο των κομμάτων και των πολιτικών παραγόντων, το σύνολο των Βουλευτών, ο κάθε ένας με τη δική του αφετηρία και διαδρομή, αλλά μέσα από την πείρα πέντε ετών επώδυνων συγκρούσεων και αδιεξόδων, που έχουν οδηγήσει αυτές οι πολιτικές τη χώρα μας, να ταχθούμε αλληλέγγυοι με το λαό και την κυβέρνηση της Αργεντινής.

Και αντ' αυτού, ακούσαμε από το πρωί μέχρι το βράδυ τα μύρια όσα, το πού θα οδηγηθεί και πώς νομοτελειακά οδηγείται η Αργεντινή σε πτώχευση. Πού την είδατε την πτώχευση; Ένας από εσάς να αποτολμήσει σήμερα με τα συγκεκριμένα οικονομικά στοιχεία να αναφερθεί στην περίπτωση της Αργεντινής, για να μην γίνει στο κάτω-κάτω της γραφής και κανένα διπλωματικό επεισόδιο, δηλαδή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Επιτρέπεται η κυβερνητική Εκπρόσωπος να αναφέρεται με τέτοιο απαξιωτικό τρόπο για μία χώρα και να φτιάχνουν μία καρικατούρα κρίσης σε αυτήν τη χώρα, όταν με υπερηφάνεια δεν δέχθηκαν με πολιτική απόφαση να αποπληρώσουν δύο από αυτά τα funds που ήθελαν 1600%; Είμαστε μαζί τους ή απέναντί τους; Πείτε!

Και αναμνησκόμαστε τι είπε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ για την Αργεντινή, ο οποίος αναφέρθηκε ακριβώς στο σύνολο των οικονομικών δεικτών που, επαναλαμβάνω, είναι δυστυχώς -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- καλύτεροι από δείκτες της ελληνικής περίπτωσης. Το λέω για τρίτη φορά αυτό.

Άρα λοιπόν, αλληλεγγύη σε αυτήν τη χώρα και το λαό από όλους μας και ει δυνατόν, ο πολιτικός διάλογος να γίνεται πάνω σε πραγματικά στοιχεία και με τον φόβο να μην συμβεί τίποτα χειρότερο στους λαούς, αλλά να συμβούν πολύ χειρότερα σε αυτά τα funds και σε αυτές τις άρρωστες καταστάσεις μέσα στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο καπιταλιστικό σύστημα, που θέλουν να μας οδηγήσουν σε νέες περιπέτειες και στην Ευρώπη και παντού.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Διώτη, για οκτώ λεπτά.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από λίγο καιρό το περιοδικό «ECONOMIST» αναρωτιόταν σε ένα άρθρο του που αναφερόταν στις ιδιωτικοποιήσεις, τον Γενάρη του 2014, πού είναι οι συνεχιστές της πολιτικής της Θάτσερ και του Ρήγκαν. Και κάτω από αυτό το ερώτημα, έλεγε πως η Θάτσερ και ο Ρήγκαν χρησιμοποίησαν τις ιδιωτικοποιήσεις ως ένα εργαλείο για να μεταμορφώσουν τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας.

«Οι συνεχιστές τους, τον 21^ο αιώνα,», συνεχίζει το περιοδικό, «πρέπει να κάνουν το ίδιο για κτήρια, γη και φυσικούς πόρους». Εν κατακλείδι το άρθρο λέει: «Τεράστιος πλούτος περιμένει να ξεκλειδωθεί».

Ιδού λοιπόν, κυρίες και κύριοι, εδώ στη χώρα μας βρίσκεται η απάντηση στο ερώτημα του «ECONOMIST» και στην πολιτική που προτείνει, της παράδοσης δηλαδή της γης και των φυσικών χώρων στο ιδιωτικό κεφάλαιο για πλουτισμό. Άξιοι λοιπόν και πρωτοπόροι είστε για τον νεοφιλελευθερισμό στην μετατροπή των αγαθών σε πλούτο για τους λίγους.

Χθες είπαμε πάρα πολλά από την πλευρά μας για τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου και το σκοπό που εξυπηρετεί μαζί με μια σειρά άλλα νομοσχέδια. Θέλω να τονίσω και σήμερα πως αυτές οι ρυθμίσεις δεν μπορούν να γίνουν όταν δεν υπάρχει δημόσιος έλεγχος, τον οποίο φυσικά έχετε απεμπολήσει και έχετε διαλύσει

τις υπηρεσίες και όταν επίσης δεν υπάρχουν τα βασικά εργαλεία, δηλαδή δασολόγιο και κτηματολόγιο.

Επίσης, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τα υπάρχοντα εργαλεία που είναι και οι δασικοί χάρτες όπου έχουν γίνει και οι αεροφωτογραφίες. Τίποτα από όλα αυτά δεν ενδιαφέρουν το νομοθέτη. Νομίζω το γιατί το εξηγήσαμε επαρκώς και χθες.

Θα σταθώ λοιπόν επιλεκτικά σε πολύ λίγα άρθρα για να κάνω κάποιες παρατηρήσεις, επειδή θέλω να δώσω έμφαση σε αυτό το χαρακτήρα του νομοθετήματος, τον οποίο και χθες και όλες τις προηγούμενες ημέρες στην επιτροπή στηλιτεύσαμε.

Για τα άρθρα που αντικαθίστανται στον ν. 998, δηλαδή για το άρθρο 36 του παρόντος, αυτό που έχω να σχολιάσω είναι ότι όταν όλα επιτρέπονται, τι σημασία έχει αν η έκταση ονομάζεται «δασική», «χορτολιβαδική», «αναδασωτέα», «δημόσια» ή ό,τι άλλο; Είναι φυσικά καλό να μπαίνουν εκτάσεις στη δασική νομοθεσία, αλλά όταν αυτό είναι με κενό γράμμα δεν έχει καμμία μα καμμία ουσία η ένταξή τους.

Η ανάδειξη που αναφέρεται μέσα του περιβαλλοντολογικού ισοζυγίου ως πανάκια είναι εντελώς ευφημισμός. Δεν υπάρχει κανένα ισοζύγιο. Υπάρχει μόνο σχάχη στα μάτια των αδαών.

Επίσης, όπως σημειώσαμε και χθες, το ύψος του ανταλλάγματος χρήσης το οποίο είναι στο 50% της αξίας του δάσους, σύμφωνα με αυτό το νομοσχέδιο με προοπτικές αλλαγής με κοινή υπουργική απόφαση, σημαίνει προφανώς ότι το ακριβότερο που μπορεί να πληρώσει κανείς είναι έως και 50% και στην πραγματικότητα δεν υπάρχει αντίτιμο, παρά ό,τι αποφασίσει ο εκάστοτε Υπουργός και οι συναρμόδιοι.

Επόμενος εμπαιγμός σε αυτήν τη σειρά των άρθρων είναι το ότι δήθεν απαγορεύεται η κατά κυριότητα παραχώρηση δασών. Αν κάποιος δηλαδή φτιάξει κάποιο ξενοδοχείο τεσσάρων ή πέντε αστέρων σε δημόσια δασική γη θα του ανήκει το ξενοδοχείο, αλλά όχι η έκταση στην οποία κτίστηκε; Αυτό το ερώτημα νομίζω ότι πρέπει να εξηγηθεί και δεν κάνω παραπάνω κανένα σχόλιο.

Όσον αφορά το περιβόητο άρθρο 45 που περιλαμβάνεται στο άρθρο 36 πρόκειται για μία διάταξη που ουσιαστικά επιτρέπει τα πάντα χωρίς καν την επίκληση για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Το ζήτημα είναι ότι εδώ εφόσον ο συνταγματικός νομοθέτης δίνει τόσο μεγάλη σημασία στα δάση και τις δασικές εκτάσεις θα έπρεπε και όλα τα έργα και οι επεμβάσεις σε αυτά να δικαιολογούνται ως υπέρτερης σημασίας και οπωσδήποτε με μακροπρόθεσμη φυτική επίδραση στο περιβάλλον.

Για παράδειγμα, η κατασκευή ενός μικρού υδροηλεκτρικού στα δάση μπορεί, έστω και υποθετικά, να έχει θετικές επιδόσεις αφού παράγεται ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές και υποκαθίστανται ορυκτά καύσιμα και η χρήση άνθρακα. Για την εξόρυξη όμως πετρελαίου τι μπορούμε να πούμε όταν επιτρέπεται να εγκαθίσταται στα δάση;

Με το άρθρο λοιπόν αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρχεται στην επιφάνεια το ευρύτερο ζήτημα του τι είδους ανάπτυξη θέλουμε, και το τι θυσιάζουμε για αυτή την ανάπτυξη που για εσάς έχει ως μοχλό μόνο τον ιδιώτη και τις δικές του επιθυμίες, διότι ο σκοπός είναι τα κέρδη και μόνο.

Σχηματικά, λοιπόν, οι διατάξεις αυτές εξυπηρετούν τη δημιουργία mega-υποδομών και mega-δικτύων, ιδιωτικών πάντα συμφερόντων, γιατί βλέπουμε ότι τα νομοθετήματα δεν είναι άσχετα μεταξύ τους, έρχονται ως σειρά νομοθετημάτων αδιαφορώντας για την αειφορία, αδιαφορώντας για τις μικρές κλίμακες, την τοπική κατανάλωση και την μακροπρόθεσμη συμβολή στην παραγωγή και την ανάσχεση της κλιματικής αλλαγής. Το ίδιο ουσιαστικά συμβαίνει και για τις εκατοντάδες ρυθμίσεις που αφορούν και την εξυπηρέτηση των τουριστικών επενδύσεων.

Για το άρθρο 49, που πάλι περιλαμβάνεται στο άρθρο 36, δεν υπάρχει κανένας λόγος δημοσίου συμφέροντος για την κατασκευή ξενοδοχείων μέσα σε δάση.

Το είπαμε και στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ. Οι επεμβάσεις αυτές διασπούν το συνεχές του δασικού οικοσυστήματος, εισάγουν οχλήσεις για τη χλωρίδα και την πανίδα, προκαλούν υπέρμετρη κατανάλωση της ενέργειας για την κατασκευή και τη λειτουργία τους και αντιστρατεύονται όλες τις πολιτικές ενίσχυσης της αξιοποίησης των υφιστάμενων οικιστικών συνόλων με μικρής κλίμακας προσαρμοσμένες στην τοπική αρχιτεκτονική και

το περιβάλλον τουριστικών καταλυμάτων.

Υπάρχει επίσης μια διάταξη μέσα που περιλαμβάνεται στο άρθρο 36 -είναι νομίζω σε αυτό που αντικαθίσταται με το άρθρο 51- θα ήθελα κάτι να σημειώσω για την υπόθεση των εμφιαλωμένων νερού. Η ιστορία είναι μεγάλη και πολύ κακή και επειδή δίνονται φυσικές πηγές της χώρας έναντι πινακίου φακής σε ιδιώτες και ίσως ποτέ να μη δοθεί η ευκαιρία να συζητηθεί σε αυτήν την Αίθουσα -το λέω για να καταγραφεί- και επειδή τα εμφιαλωτήρια και αυτού του τύπου οι μονάδες είναι στις επιτρεπτές παρεμβάσεις στα δάση που προβλέπονται στο υπόμνημα που συζητάμε.

Κατ' αρχάς, θα πρέπει να πούμε -και νομίζω ότι κάποιοι από εσάς το γνωρίζετε- ότι τις τελευταίες μέρες αποσύρονται εμφιαλωμένα νερά από τον ΕΦΕΤ ως ακατάλληλα. Άρα, το θέμα της δημόσιας υγείας και του εμφιαλωμένου νερού επανέρχεται παρ' όλες τις τόσο τεράστιες προσπάθειες του συστήματος -κυβερνήσεων, εταιρειών κ.λπ.- να πείσει τον κόσμο ότι το εμφιαλωμένο νερό είναι καλύτερο από αυτό της βρύσης. Επιπλέον, η εκμετάλλευση των δημοσίων πηγών είναι ληστρική και το αντίτιμο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ένα εξευτελιστικό ποσό, το οποίο έχει οριστεί από το 1958 και έχει τροποποιηθεί ελάχιστα. Από τότε -αν κάποιος ανατρέξει σ' αυτόν τον νόμο- λοιπόν είναι περίπου μία δραχμή το λίτρο. Όλα αυτά τα λέω για να βεβαιωθούμε όλες και όλοι πόσο πολύ δημόσιο συμφέρον έχει όλη αυτή η υπόθεση.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ και στην παράγραφο 2 του άρθρου 44, στην οποία αναφέρθηκε νωρίτερα και ο κ. Τσοούκαλης. Εκεί, λοιπόν, λέει πως δεν μεταβάλλεται το νομικό καθεστώς εγκαταστάσεων ή κτιρίων σε εκτάσεις που παραχωρήθηκαν για κοινωφελείς σκοπούς βάσει του άρθρου 14 του νομοθετικού διατάγματος του '69 σε νομικό πρόσωπο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, ανεξαρτήτως ειδικής ή καθολικής διαδοχής σ' αυτό, εφόσον εξακολουθεί η εξυπηρέτηση κοινωφελών σκοπών και ανεξαρτήτως του ειδικότερου προορισμού της κοινωφελείας στον τίτλο παραχώρησης. Από κοινωφέλεια σε κοινωφέλεια πάμε στο νομοσχέδιο. Κοινωφέλεια να είναι και ό,τι να 'ναι. Διότι ως κοινωφέλεια θεωρούνται βιομηχανίες, θεωρούνται μεταλλευτικές εγκαταστάσεις, εμφιαλωτήρια και μια σειρά έργων.

Κλείνοντας, λοιπόν, και μετά τη χθεσινή συζήτηση και επί της αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου αλλά και από το σύνολο της συζήτησης επί της αρχής, νομίζω ότι είναι προφανές σε όλο τον κόσμο πως αυτή η Κυβέρνηση δεν πρόκειται να σταματήσει αν δεν τη σταματήσουμε εμείς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε την κ. Διώτη.

Τον λόγο έχει η κ. Αυλωνίτου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά θα πρέπει να μας πει ο κύριος Υπουργός ποιες από τις τροπολογίες κάνει δεκτές και ποιες όχι. Το θέμα αυτό έχει τεθεί από την αρχή της συνεδρίασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Βούτση, είχα σκοπό να θέσω αυτό το ερώτημα μόλις φτάναμε στους έξι Βουλευτές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλάμε πάλι για τροπολογίες από όλα τα Υπουργεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχουμε και δύο Υπουργούς οι οποίοι θα είναι εδώ για να υπερασπιστούν κάποιες από τις τροπολογίες. Ακούει και ο κύριος Υπουργός. Μετά την κ. Αυλωνίτου, λοιπόν, θα μας πει αν είναι σε θέση να μας ενημερώσει.

Ορίστε, κυρία Αυλωνίτου, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όποιος ψάχνει, βρίσκει. Εγώ, για παράδειγμα, ψάχνω να βρω από τις 18 Ιουνίου αν οι αθλητικές εγκαταστάσεις στο ΟΑΚΑ έχουν άδεια λειτουργίας. Εκείνη την ημέρα, κατέθεσα τη σχετική ερώτηση στον αρμόδιο Υπουργό μαζί με αίτημα κατάθεσης εγγράφου. Δυστυχώς, όμως, ο κύριος Υπουργός δεν βρήκε το χρόνο να μου απαντήσει, αν και έχουν περάσει πολύ περισσότερες από τις είκοσι πέντε μέρες που προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής για απάντηση ερωτήσεων στη

Βουλή και πολύ περισσότερες από τις τριάντα μέρες που προβλέπει ο Κανονισμός για την κατάθεση εγγράφου.

Δείτε, όμως, τι βρήκα ψάχνοντας στο δάσχετο -υποτίθεται- νομοσχέδιο περί δασών. Στο άρθρο 29 με τίτλο «Λειτουργία αθλητικών χώρων και προστασία αυτών» προβλέπεται ότι αλλάζει ξαφνικά η διαδικασία αδειοδότησης των αθλητικών εγκαταστάσεων του ΟΑΚΑ, του ΣΕΦ και του Καυτατζόγλειου, που από εδώ και πέρα θα δίνεται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

Ψάχνοντας ακόμα στο διαδίκτυο, βρήκα δήλωση του Υφυπουργού Αθλητισμού -ο οποίος σήμερα είναι παρών- πριν από δύο μέρες που λέει τα εξής: «Υποδομές, όπως είναι τα κολυμβητήρια του ΟΑΚΑ, δεν έχουν άδεια λειτουργίας. Όλα αυτά τα προβλήματα τα επιλύουμε τώρα με νομοθετικές πρωτοβουλίες. Μάλιστα, ρύθμιση που λύνει το πρόβλημα με τα κολυμβητήρια του ΟΑΚΑ θα ψηφιστεί από τη Βουλή μέσα σ' αυτή την εβδομάδα». Μπράβο, κύριε Υπουργέ! Έτσι προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής τον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Οι Βουλευτές καταθέτουν ερωτήσεις στη Βουλή και ο Υπουργός απαντά με δηλώσεις στο διαδίκτυο. Απαντά εν μέρει βέβαια, γιατί ακόμα δεν μας έχει απαντήσει κανείς αν έχει άδεια ή όχι το Ολυμπιακό Στάδιο του ΟΑΚΑ και το Κλειστό του ΟΑΚΑ, όπου διεξάγονται συνεχώς αγώνες ποδοσφαίρου και μπάσκετ με παρόντες χιλιάδες θεατές και οι οποίοι χώροι βρίσκονται παραπλήσια με τα κολυμβητήρια του ΟΑΚΑ.

Επειδή φαίνεται ότι δεν έχουν άδεια και ότι οι αγώνες διεξάγονται χωρίς άδεια και κατά παράβαση του νόμου, βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή πολλών χιλιάδων ανθρώπων, αναφέρω στο Τμήμα ότι τη Δευτέρα θα ενημερώσω την εισαγγελία για τη διαφανόμενη παρανομία του αρμόδιου διευθυντή του ΟΑΚΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα υπόλοιπα άρθρα του νομοσχεδίου, τα τροποποιούμενα με το άρθρο 36 άρθρα του ν. 998/1979 45 έως 61, θέλω να σταθώ στο άρθρο 57: Λοιπές επεμβάσεις. Αφορά μεταξύ των άλλων και τη δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων σε δημόσια δάση. Αν και το να βάζεις χρήσεις, όπως αθλητικές εγκαταστάσεις και χώρους αποθήκευσης και επεξεργασίας αποβλήτων, καθώς και σωφρονιστικά καταστήματα είναι απολύτως απαράδεκτο -καθιστούν δηλαδή όλο το άρθρο απαράδεκτο- η πρόβλεψη αθλητικών εγκαταστάσεων στο δάσος αποτελεί ψήγμα που διασώθηκε από το άρθρο 52 του ν. 998/1979.

Οφείλω να επισημάνω στο Τμήμα ότι οι αθλητικές εγκαταστάσεις σε μεγάλο υψόμετρο αποτελούν ιδανικούς χώρους προπόνησης για κορυφαίες αθλητικές επιδόσεις, εφόσον η προπόνηση στο υψόμετρο αυξάνει την ικανότητα πρόσληψης οξυγόνου και κατά συνέπεια την αντοχή. Έτσι, κατεβαίνοντας ο αθλητής να αγωνιστεί στο επίπεδο της θαλάσσης, βλέπει τις επιδόσεις του να βελτιώνονται σημαντικά.

Βέβαια, στην Ελλάδα τα ψηλά βουνά είναι δασοσκεπή, οπότε η διατήρηση της πρόβλεψης δημιουργίας αθλητικών εγκαταστάσεων σε δάση στα βουνά είναι σωστή.

Δεν βρίσκω, όμως, σωστή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πρόβλεψη της επόμενης παραγράφου για χάραξη διαδρομών στο δάσος για τη διεξαγωγή αγώνων motocross. Ο μηχανοκίνητος αθλητισμός στο δάσος θα χρειαστεί κόψιμο δέντρων για λόγους ασφαλείας των αγωνιζόμενων, οπότε οι αγώνες motocross δεν έχουν θέση στο δάσος. Έχουν, όμως, θέση στο δάσος οι επίσης προβλεπόμενοι αγώνες ορεινού ποδηλάτου -mountain bike- για τους οποίους δεν θα χρειαστεί να κοπούν δέντρα.

Χαριτωμένη είναι και η πρόβλεψη της επόμενης παραγράφου του ίδιου άρθρου, που επιτρέπει τις ανασκαφές -ακούστε αυτό- για την ανεύρεση θησαυρού εντός δασών. Φαντάζομαι ότι κάποιος θα ψέκαζε το κτήριο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, όταν το έγραφαν, εκτός εάν το πρόσθεσε ο κ. Γίκας Χαρδούβελης μπας και ανακαλύψει κανένα θησαυρό και κλείσει έτσι καμιά τρύπα στον προϋπολογισμό, για να μην το κυνηγάει η τρόικα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέκαστοι όμως και νηφάλιοι, έγραψαν το άρθρο 37 του νομοσχεδίου, που σε περιπτώσεις αντιδικίας μεταξύ δημοσίου και ιδιώτη για το εμπράγματο δικαίωμα επί των δασών μεταθέτει την υποχρέωση απόδειξης κυριότητας από τον ιδιώτη, που την είχε μέχρι τώρα στο δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο με αυτό το αρθράκι στα

επόμενα χρόνια θα δούμε δασικές εκτάσεις αξίας πάρα πολλών εκατομμυρίων να περνούν χωρίς αντάλλαγμα από το δημόσιο σε ιδιώτες ή μάλλον θα το βλέπαμε, εάν η σημερινή Κυβέρνηση επρόκειτο να μακροημερεύσει. Οπότε το μόνο καλό που έχει αυτό το απαράδεκτο νομοσχέδιο, αφού η Κυβέρνηση αρνήθηκε να το αποσύρει είναι ότι ακόμη και εάν περάσει, δεν θα προλάβει να εφαρμοστεί πριν πέσει η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Θέλω να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό εάν είναι σε θέση να ενημερώσει τους Βουλευτές για τις τροπολογίες που κάνει δεκτές. Όχι για την ομιλία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής): Σε λίγο θα τους ενημερώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τότε, αν θέλετε, να περιμένουμε να γίνει πρώτα η ανακοίνωση για τις τροπολογίες και μετά θα δώσω τον λόγο σε εσάς, κύριε Ανδριανέ και στον κ. Ορφανό.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπούρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Επί του σχεδίου νόμου για το άρθρο 29 είναι η διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μάλιστα. Δεν είναι τροπολογία; Τότε να δούμε πως θα γίνει. Κανονικά μετά τον έκτο ομιλητή. Ας μιλήσει ο κ. Μπούρας και συνεχίζουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω πάρα πολλά και σημαντικά να πω, τα οποία αναφέρονται και στην ιδιαίτερη εκλογική μου περιφέρεια, την Περιφέρεια Αττικής, αλλά και σε όλη την Ελλάδα, σχετικά με θέματα που αντιμετωπίζει το παρόν σχέδιο νόμου. Δεν μπορώ, όμως, να αποφύγω την πρόκληση να πω μόνο δύο λέξεις, για να μην χάσω τον υπόλοιπο χρόνο, για τα συμβαίνοντα, πράγματι επώδυνα, στην Αργεντινή. Είναι ένα θέμα, το οποίο δεν είναι ένα τεχνικό γεγονός. Είναι ένα αληθινό και επώδυνο γεγονός, το οποίο θα έχει επιπτώσεις πολύ οδυνηρές, δυστυχώς, για τη φίλη χώρα, την Αργεντινή και τους πολίτες της.

Βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ από χτες έχει μία σύγχυση. Η σύγχυση αναφέρεται και στις συνιστώσες. Ανταγωνίζονται μεταξύ τους ποιος θα υπερασπίζει τι. Η Ελλάδα αισθάνεται θλίψη για τα δεινά του λαού της Αργεντινής, στα οποία οδηγήθηκε ο λαός της Αργεντινής από τις επιλογές των κυβερνήσεων της.

Στην Ελλάδα, με θυσίες του ελληνικού λαού, με επώδυνες θυσίες πράγματι όλων των Ελλήνων πολιτών, η κατάσταση ελέγχεται, ομαλοποιείται, η χώρα βγήκε στις αγορές επιτυχώς, η χώρα απέκτησε πλεόνασμα πρωτογενές και η προσπάθεια αυτή συν Θεώ σε λίγο καιρό ολοκληρώνεται, έτσι ώστε μπαίνουμε σε ρυθμούς ανάπτυξης. Έτσι, ο ελληνικός λαός δεν θα βιώσει αυτές τις τραγικές καταστάσεις που βιώνει και θα βιώσει –απευχόμεθα βέβαια– ο λαός της Αργεντινής, που σήμερα βρίσκεται σε αυτήν την κρίση.

Σας το είπα, κύριε Υπουργέ, και στην επιτροπή. Σας συγχαίρω και πάλι γιατί τολμήσατε να αντιμετωπίσετε θέματα, τα οποία για δεκάδες χρόνια απασχολούν Έλληνες συμπολίτες μας, όχι κάποιους που έχουν συμφέροντα. Αλίμονο αν με τις ρυθμίσεις που αφορούν τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς εξυπηρετούσατε συμφέροντα. Δηλαδή, οι εξακόσιες και πλέον χιλιάδες συμπολίτες μας, που είναι επίσημα εγγεγραμμένοι, νόμιμα, σ' αυτό που λέγεται «οικοδομικός συνεταιρισμός», όλοι αυτοί εξυπηρετούν συμφέροντα; Ή κάποτε στη διάρκεια του βίου τους, εμπιστευόμενοι τους νόμους της πολιτείας, εναπέθεσαν κάποιες οικονομίες, απέκτησαν κάποια γη, για την οποία είχαν υποχρεώσεις και ποτέ δικαιώματα;

Και έρχεστε σήμερα εσείς με τόλη πολιτική, με εντιμότητα, με θάρρος, μετά από πολύμηνο διάλογο που προηγήθηκε και υμών, κύριε Υπουργέ, από τον προκάτοχό σας, αλλά που ολοκληρώθηκε στα δικά σας χέρια. Και εγώ είχα την ευκαιρία να συμμετέχω σε αυτούς τους διαλόγους, στους οποίους μάλιστα είχατε πάντα συνομιλητές και συνακροατές. Και πήρατε τη γνώμη όλων των φορέων που εκπροσωπούν οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί ή οι διάφοροι άλλοι σύλλογοι που έχουν ομα-

δοποιηθεί σε ομοσπονδίες και που μας παρακολουθούν από τα θεωρεία σήμερα με αγωνία και μας βαθμολογούν. Και βαθμολογούν την πολιτική των ανθρώπων που επιλύουν προβλήματα έναντι των ανθρώπων που θέλουν να παραμείνουν όμηροι ακόμα στα προβλήματα που τους έχει δημιουργήσει η πολιτεία.

Εγώ μάλιστα ήθελα να παρακαλέσω –γιατί δεν βλέπω κανέναν εκ των συναδέλφων μου του ΣΥΡΙΖΑ στην Περιφέρεια Αττικής– να πάρουν θέση για τα θέματα αυτά. Γιατί μεθαύριο θα πάνε στην Κερατέα, στο Λαύριο –μιλώ για τέτοιες περιοχές– θα πάνε στον Άγιο Στέφανο, θα πάνε στον Ωρωπό και δεν ξέρω τι θα λένε. Μήπως θα λένε ότι δεν πήραν είδηση; Πιστεύω ότι τους εκφράζετε. Και τους εκφράζετε αρνητικά. Γιατί ζητάτε να παραμείνουν όμηροι. Αλλά αυτό δεν θα γίνει γιατί πράγματι τα δύο κόμματα, τα οποία συγκυβερνούν αυτήν τη στιγμή, παίρνουν το θάρρος, παίρνουν την απόφαση να λύσουν τα θέματα τους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Από παλιά κάναμε προσπάθεια μαζί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Και παλιά κάναμε προσπάθεια και τώρα προσπαθούμε.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας ευχαριστήσω γιατί πράγματι πολλά θέματα τα οποία υπάρχουν δεν επιλύονται ακόμα, αλλά δεσμευθήκατε και στην επιτροπή και σε μένα ότι από το φθινόπωρο θα αρχίσετε διάλογο με όλους τους φορείς για όλες τις περιπτώσεις τις οποίες θα καταγράψετε ώστε σε επόμενα νομοσχέδια να αντιμετωπίσουμε θέματα συμπολιτών μας τα οποία χρονίζουν.

Επίσης, είναι πολύ θετικό το ότι δεχθήκατε και νομοτεχνικά βελτιώνετε το άρθρο 8 στην παράγραφο 9 όπου απαλείφεται τη λέξη «έως». Επίσης, στην υποπερίπτωση της παραγράφου 9 του άρθρου 8 πάλι η λέξη «έως» απαλείφεται, γιατί όταν λέμε «έως 40%» ή «έως 80%», τότε αυτό μπορεί να αρχίζει από το 0%. Όταν, όμως, λέμε «40%» ή «80%» ή «90%», είναι συγκεκριμένος αριθμός και δεν είναι αφηρημένη έννοια την οποία αύριο κάποιος μπορεί να την εφαρμόσει από το 0% μέχρι το 40%, καθώς επίσης και για την απαλοιφή της παραγράφου 9 του άρθρου 8, δεύτερο εδάφιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμα.

Κύριε Υπουργέ, επιτέλους επιλύεται ένα σημαντικό πρόβλημα το οποίο αναφέρεται στους οικισμούς προ του 1923, όπου πράγματι στην παράγραφο 3 του άρθρου 31 τακτοποιείται αυτό το πολύ μεγάλο θέμα σε οικισμούς που οριοθετήθηκαν μετά την ψήφιση του Συντάγματος του 1975 έτσι ώστε η σύγκρουση που είχαν η δασική υπηρεσία με την πολεοδομική υπηρεσία, αυτήν τη στιγμή να αίρεται. Όπως ξέρετε, τέτοιοι οικισμοί προ του 1923 υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα υπάρχουν στην περιοχή της Περιφέρειας Αττικής, στον Άγιο Στέφανο, στη Σταμάτα, στο Διόνυσσο και αλλού.

Κύριε Υπουργέ, τελειώνοντας θα ήθελα να σας παρακαλέσω να κάνετε δεκτή, αν είναι δυνατόν, μία τροπολογία που έχουν καταθέσει οι συνάδελφοί μου κ. Σκόνδρα και κύριοι Μαρίνος, Λυκουρέντζος, Βογιατζής κ.λπ. γιατί η αντιμετώπιση από την πολιτεία προς υπαλλήλους δασοφυλάκες παραβιάζει τις αρχές της ισότητας και του κράτους δικαίου. Εφόσον ληφθεί υπ' όψιν ότι οι εν λόγω υπάλληλοι έχουν εκπαιδευτεί σε ειδικά σεμινάρια ταχύρρυθμης επιμόρφωσης από τις διευθύνσεις δασών στην άσκηση των καθηκόντων των δασοφυλάκων και ήδη ασκούν πλήρως και τα ανακριτικά καθήκοντα του κλάδου πάνω από δύο έτη και συνεχίζουν να προσφέρουν τις ίδιες ακριβώς υπηρεσίες και κάτω από τις ίδιες ακριβώς συνθήκες με τους συναδέλφους τους του κλάδου ΔΕ γεωτεχνικών δασοφυλάκων, τι θέλουμε; Ίση αντιμετώπιση και ίσες ευκαιρίες για ανθρώπους που εκτελούν το ίδιο έργο. Γι' αυτό, λοιπόν, θέλω να σας παρακαλέσω αυτήν την τροπολογία να την κάνετε δεκτή προς αποκατάσταση της αδικίας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μπούρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από χτες υπάρχουν αρκετές

αναφορές στο θέμα της Αργεντινής. Προφανώς από τη θέση που είμαι δεν μπορώ και δεν θέλω να υπεισέλθω στην ουσία του θέματος.

Ο κάθε Βουλευτής μπορεί να πει ό,τι θέλει, ό,τι νομίζει σωστό για το θέμα ή για άλλα κόμματα. Υπάρχει μια διάσταση που νιώθω την ανάγκη να σημειώσω από τη θέση ακριβώς που είμαι τώρα και το θέμα αυτό είναι το εξής: Όχι κάποιο διεθνές δικαστήριο, αλλά το δικαστήριο μιας χώρας εκδίδει μια απόφαση η οποία θέτει σε εξαιρετικά δυσχερή θέση μία άλλη χώρα. Όχι όμως διεθνές δικαστήριο.

Σας επισημαίνω ότι υπάρχουν ομολογιούχοι και κάτοχοι ελληνικών ομολόγων, οι οποίοι δεν έχουν αποδεχθεί τη συμφωνία του PSI και έχουν προσφύγει σε διάφορα δικαστήρια. Οι υποθέσεις είναι διαφορετικές, αλλά εγώ δεν νιώθω ασφαλής ότι δεν θα βρεθεί κάποιο δικαστήριο να χρησιμοποιήσει ενδεχομένως ως νομολογία την απόφαση του αμερικανικού δικαστηρίου. Γι' αυτή και μόνο την πτυχή αισθάνομαι την ανάγκη να το επισημάνω και να προτείνω να ληφθεί υπ' όψιν από τον καθένα με τον τρόπο που ο καθένας νομίζει.

Όποιος συνάδελφος ενδιαφέρεται μπορεί να απευθυνθεί και στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για περισσότερες λεπτομέρειες.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Ιωάννης Ανδριανός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, πριν ξεκινήσω θα ήθελα να κάνω μια παράκληση στον Υπουργό για μια νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 29, στο σημείο «από τις ολυμπιακές εγκαταστάσεις εξαιρούνται το ΟΑΚΑ, το ΣΕΦ και το Εθνικό Στάδιο Καυτατζόγλειο Θεσσαλονίκης» να προσθέσουμε «και το Εθνικό Κέντρο Νεότητας Άγιος Κοσμάς».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τα όσα είπα πριν από λίγο η κυρία συνάδελφος που κατέβηκε από το Βήμα, επιβεβαιώνει το εξής: Ό,τι λέμε, το κάνουμε πράξη. Αυτά που είπα στις δηλώσεις μου, τα κάναμε πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου περιλαμβάνεται διάταξη στο άρθρο 29, που λύνει ένα σημαντικό πρόβλημα που αφορά στην αδειοδότηση των αθλητικών εγκαταστάσεων. Η άδεια για τις αναγκαίες προϋποθέσεις ασφαλείας για αθλούμενους και θεατές –και είναι υποχρεωτική για τη λειτουργία οποιουδήποτε αγωνιστικού χώρου ή χώρου άθλησης– χορηγείται στη διοίκηση της αθλητικής εγκατάστασης ή στο φορέα στον οποίον αυτή ανήκει από το Γενικό Γραμματέα της οικείας αποκεντρωμένης διοίκησης.

Για τέσσερις, όμως, αθλητικές εγκαταστάσεις ειδικής σημασίας, όπως είναι το ΟΑΚΑ, το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, το Καυτατζόγλειο και τον Άγιο Κοσμά –που θα τον έχουμε μετά τη συμφωνία που έχει επιτευχθεί και με την «ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε.» και θα υπογράψουμε και τη σχετική συμφωνία μέχρι τέλος του 2015– η άδεια λειτουργίας θα εκδίδεται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

Και δεν μπορώ να καταλάβω τη διαφωνία σας σε αυτό το σημείο, γιατί νομίζω ότι έχετε περάσει και έχετε εικόνα της υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, είχατε υπηρετήσει εκεί. Έχει το επισημονικό προσωπικό, έχει το κατάλληλο προσωπικό στις τεχνικές υπηρεσίες, αξιόλογα στελέχη να ελέγξουν αυτές τις εγκαταστάσεις και να δώσουν τις άδειες λειτουργίας.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Έχει άδεια τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Να περιμένετε, να μάθετε να ακούτε. Εγώ σας άκουσα με σεβασμό.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Δεν μας απαντήσατε στις ερωτήσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Οφείλετε, λοιπόν, να ακούσετε και εσείς. Όπως δεν σας διέκοψα εγώ, οφείλετε και εσείς να κάνετε το ίδιο.

Μας ενδιαφέρει, να λύνουμε προβλήματα. Κανένας δεν αμφισβητεί και δεν αμφισβήτησε ότι υπάρχουν προβλήματα τα οποία έρχονται δεκαετίες πίσω. Έτσι, λοιπόν, επιλύονται προβλήματα που έχουν ανακύψει, όπως για παράδειγμα με τα κολυμβητήρια

του ΟΑΚΑ.

Αναφέρω, λοιπόν, χαρακτηριστικά ότι την Κυριακή που μας πέρασε έγιναν πανελλήνιοι αγώνες κολύμβησης στις κατηγορίες παιδών-κορασίδων και εφήβων-νεανίδων οι οποίοι διεξήχθησαν στο Ιλίοιο Κολυμβητήριο όπου εκεί –πήγα ο ίδιος κίολας– είδα να στριμώχνονται χιλιάδες αθλητές και θεατές γιατί ακριβώς δεν μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε, λόγω αδειοδότησης, το Ολυμπιακό Κολυμβητήριο του ΟΑΚΑ.

Πλέον, με τη ρύθμιση που εισάγεται στο νομοσχέδιο, διασφαλίζουμε ότι δεν θα επαναληφθεί αυτή η κατάσταση και θα μπορούμε στο εξής να αξιοποιούμε πλήρως τις αθλητικές μας εγκαταστάσεις.

Επίσης, θέλω από το Βήμα αυτό να επαναλάβω πως η παράταση για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αδειοδότησης των αθλητικών εγκαταστάσεων ευθύνει των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης λήγει σε ένα μήνα στις 31 Αυγούστου. Μάλιστα, με έγγραφό μου που απέστειλα πριν από λίγες μέρες στις περιφέρειες και τους δήμους, τους υπενθυμίζω την προθεσμία και τους καλώ να ολοκληρώσουν τη σχετική διαδικασία, προκειμένου να μην ταλαιπωρηθούν οι αθλούμενοι πολίτες, αθλητές και σωματοεργάτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα που επιλύει η ρύθμιση στην οποία αναφέρθηκα παραπάνω είναι ένα μόνο από τα πολλά και περίπλοκα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αθλητικές μας εγκαταστάσεις, αλλά και ευρύτερα το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τον ελληνικό αθλητισμό. Υπενθυμίζω χαρακτηριστικά ότι ακόμα και οι εμβληματικές ολυμπιακές εγκαταστάσεις, όπως για παράδειγμα τα στέγαστρα Καλατράβα στο ΟΑΚΑ ήταν αυθαίρετες κατασκευές και γι' αυτό μάλιστα υπήρξε ως συνέπεια να μην μπορούν να γίνουν οι αναγκαίες εργασίες συντήρησης κι επισκευής.

Έτσι, λοιπόν, αυτές οι αναγκαίες εργασίες δεν είχαν εκτελεστεί από το 2004 μέχρι σήμερα, καθώς επίσης και άλλα έργα συντήρησης, όπως το προπονητήριο του ΟΑΚΑ, που όπως γνωρίζετε με δική μου απόφαση δόθηκαν επιπλέον 600.000 ευρώ για να γίνουν οι απαραίτητες εργασίες συντήρησης ώστε να μην δούμε εικόνες όπως αυτές που είχαμε δει πριν από καιρό να τρέχουν τα νερά από τη στέγη.

Αυτά, λοιπόν, τα συσσωρευμένα προβλήματα τα επιλύουμε πλέον με δύο βήματα. Πρώτον, διασφαλίζουμε τις θεσμικές προϋποθέσεις για την επίλυσή τους και αυτό το νόημα έχει η διάταξη που συζητάμε σήμερα. Αυτό το νόημα είχε και η διάταξη που περιλάβαμε μαζί με τον κ. Καλαφάτη σε νόμο που ήδη ψηφίστηκε για την τακτοποίηση των αυθαίρετων αθλητικών εγκαταστάσεων. Δεύτερον, αξιοποιούμε κάθε πόρο που μπορούμε να διασφαλίσουμε σε αυτήν τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, με υπευθυνότητα και ιεράρχηση των αναγκών.

Βούλησή μας, λοιπόν, είναι να αναζητούμε και να θέτουμε σε εφαρμογή τις λύσεις που επιτρέπουν την καλύτερη αξιοποίηση των αθλητικών μας εγκαταστάσεων, την πιο αποτελεσματική διασφάλιση του κοινωνικού αγαθού του αθλητισμού για όλους τους Έλληνες.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτό θέλω να σας ενημερώσω ότι το Σάββατο υπέγραψα μαζί με τον Πρύτανη του Πολυτεχνείου της Κρήτης την Προγραμματική Σύμβαση για την παραχώρηση του εκεί Κολυμβητηρίου στο Πολυτεχνείο Κρήτης που όπως πιστεύω ότι έχετε πληροφορηθεί ήταν και είναι μια σύγχρονη εγκατάσταση που επί χρόνια ρήμαζε. Ενώ κατασκευάστηκε και ολοκληρώθηκε το 2009, δεν λειτουργήσε ποτέ καθώς κανένας από τους φορείς δεν την είχε παραλάβει, με αποτέλεσμα να γίνουν εκτεταμένες καταστροφές από λεηλασία επιτηδείων.

Πλέον, με τη λύση που δώσαμε, διασφαλίζουμε ένα ρεαλιστικό πλαίσιο λειτουργίας, με το Πολυτεχνείο Κρήτης να αναλαμβάνει την αποκατάσταση των ζημιών και την ενεργειακή αναβάθμιση του Κολυμβητηρίου, τη χρήση πράσινης ενέργειας, καθώς και την ευθύνη της λειτουργίας του με πρόσβαση τόσο για την ακαδημαϊκή κοινότητα –το τονίζω αυτό– όσο και για τους πολίτες και τον σωματειακό αθλητισμό των Χανίων.

Δίνουμε, λοιπόν, λύσεις, ξεμιλάουμε κουβάρια δεκαετιών, αξιοποιούμε με τον καλύτερο τρόπο τις αθλητικές μας εγκαταστάσεις. Κανένας δεν αρνείται ότι υπάρχουν προβλήματα. Οι

αθλητικές εγκαταστάσεις έχουν πολλά χρόνια να συντηρηθούν. Δημιουργούμε όμως το νέο πλαίσιο για τον αθλητισμό μας προχωρώντας στις αναγκαίες θεσμικές παρεμβάσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Δριβελέγκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, που μου δίνεται η δυνατότητα να εκφράσω τις απόψεις μου για το νομοσχέδιο. Όπως γνωρίζετε δεν μετέχω στο Τμήμα αυτό, αλλά στο Γ' Τμήμα. Ωστόσο, θεωρώ ότι για κρίσιμα θέματα και ιδιαίτερα για θέματα που αφορούν το νομό μας, ο καθένας μας πρέπει να έχει το θάρρος της γνώμης του, να λέει τις απόψεις του και να μην κρύβεται πίσω από τυπικά προσχήματα συμμετοχής ή μη στα Τμήματα.

Είμαι ξεκάθαρος και θέλω να πω ότι, πράγματι, αυτό το σχέδιο νόμου προσπαθεί να λύσει πάρα πολλά προβλήματα, τα οποία είναι δεκαετιών. Εμείς, ιδιαίτερα στη Χαλκιδική, έχουμε πάρα πολλά τέτοια προβλήματα. Προσπάθησα και εγώ σαν Υφυπουργός να λύσω μερικά από αυτά με τη συνεργασία όλων των Βουλευτών όλων των πτερύγων της Βουλής. Το ξέρουμε αυτό. Παρ' όλα αυτά παραμένουν άλυτα πολλά θέματα.

Ειλικρινά απορώ με κάποιους συναδέλφους που ζουν στις περιοχές αυτές, ξέρουν τα προβλήματα επιτόπου -μερικοί τα ξέρουν και εκ της ιδιότητας- και φέρνουν αντιρρήσεις.

Κραυγαλέο παράδειγμα: αναδασμοί. Ξέρετε έχουν γίνει παλιά οι αναδασμοί. Έδωσε ο άλλος το χωράφι του, του έδωσε τότε το δημόσιο ίσα στρέμματα κτήμα, το καλλιεργούσε χρόνια τώρα κ.λπ. και ξαφνικά έρχεται το δασαρχείο και του λέει: «Ξέρετε, αυτό το μισό είναι δάσος». Λέει: «Ρε, παιδιά ωραία είναι δάσος, δώστε μου το χωράφι και πάρτε πίσω αυτό». Του απαντάνε: «Α, δεν γίνεται. Πρέπει να πάτε στον τότε διορισμένο νομάρχη να κάνετε αγωγή εσείς στο δημόσιο». Νομίζω οι δικηγόροι εδώ -βλέπω τον κ. Κουτσογιαννακόπουλο- να ξέρουν. Δηλαδή, παράλογα πράγματα. Αυτά δεν έπρεπε να λυθούν;

Όταν πάμε στα χωριά τι τους λέμε; Τους λέμε: «Έχετε δικίο, θα τα λύσουμε». Όταν έρχεται η ώρα να τα λύσουμε, εδώ λέμε άλλα. Ξέρετε τώρα ο κόσμος έχει τη δυνατότητα να βλέπει, να ακούει τον καθέναν μας και να κρίνει.

Άκουσα την εξαίρετη συνάδελφο, την εισηγήτρια την κ. Ιγγλέζη, η οποία γνωρίζει πάρα πολύ καλά τα θέματα ότι είπε - ίσως να κάνω λάθος, να με διορθώσει- ότι τα πουρνάρια είναι δάσος. Πράγματι, επιστημονικά μπορεί να είναι έτσι. Δεν γνωρίζετε εσείς, αλλά η κ. Ιγγλέζη και ο κ. Ορφανός και όσοι είναι κοντά στη Χαλκιδική ξέρουν ότι έχουμε πάνω από πενήντα με εκατό χιλιάδες στρέμματα, τα οποία έχουν εκχερσωθεί πριν το '60 -πολλά πριν το '60, αλλά και μετά το '75, για να λέμε την αλήθεια- είναι παραγωγικοί ελαιώνες, έχουν πάρει επιδοτήσεις, έχουν εγκαταστάσεις και τώρα είναι δάσος.

Προσέξτε: Προεκλογικά, τώρα δηλαδή στις ευρωεκλογές και στις αυτοδιοικητικές πήγαιναν εκεί και τους έλεγαν: «Δίκιο έχετε, εμείς θα το λύσουμε. Μάλιστα, έχουμε και τροπολογία».

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Και την έχουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Να τη δούμε. Καταθέστε την.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Όχι σε αυτό το νομοσχέδιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι σε αυτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Σε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Γεωργίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ακούστε τώρα, γιατί αυτό θα το έλεγα εγώ, κυρία Ιγγλέζη. Θα το έλεγα εγώ. Δεν θα σας πω την μισή αλήθεια.

Με παίρνουν τηλέφωνο και μου λένε: «Γιάννη, να στηρίξεις την τροπολογία που θα καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ, για να λύσουμε αυτό το θέμα». Λέω: «Βεβαίως». Ναι, αλλά μετά με παίρνουν τηλέφωνο και μου είπαν: «Ξέρετε δεν θα το καταθέσει τώρα, θα το καταθέσει στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Γεωργίας, όταν θα έρθει». Δεν τα καταλαβαίνω αυτά. Δηλαδή, εδώ λέμε άλλα, επάνω λέμε άλλα. Προσπαθούμε να βρούμε λύση ή να κοροϊδέσουμε τον κόσμο;

Κοιτάξτε. Εγώ σας είπα ότι έχω το θάρρος της γνώμης να μιλάω για όλα τα θέματα. Καλά θα κάνετε να το παίρνετε και εσείς και να τους λέτε την αλήθεια.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Την αλήθεια τούς λέμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Και να μην τους λέτε άλλα εκεί, άλλα εδώ και άλλα αλλού. Μας άκουσαν και σας άκουσαν και εσάς, θα ακούσουν και εμένα στη Χαλκιδική και θα δουν και τις ομιλίες μας και ο καθένας θα κρίνει. Δεν θα λύσουμε εδώ τη διαφορά.

Τώρα, κύριε Υπουργέ, πράγματι, έχουμε και άλλα προβλήματα. Θα σας πω δυο-τρία προβλήματα. Ξέρετε η Χαλκιδική είναι πολύπαθη περιοχή. Η Σιθωνία ιδιαίτερα, αλλά και η Κασσάνδρα και παντού έχουν δάση, τα οποία είναι από μοναστήρια, είναι δημόσια, είναι ιδιωτικά, γίνεται ένας μύλος. Ιδιαίτερα μετά την υπερβαξία που προσέλαβαν με την τουριστική αξιοποίηση, καταλαβαίνετε τι γίνεται εκεί.

Όμως, υπάρχουν και μερικά πράγματα, για τα οποία έχουν απόλυτο δικίο οι άνθρωποι. Πριν το '60 αγόρασαν κτήματα από τα μοναστήρια και τους δόθηκε η δυνατότητα και εκχέρσωσαν. Έχουν κάνει ελαιώνες. Αναφέρω το '60, διότι τότε δεν υπήρχε καν ιδέα ότι θα αποκτήσουν μεγάλη υπερβαξία. Και τώρα -λέει- παραμένει ο δασικός τους χαρακτήρας.

Μιλάμε για μικροϊδιοκτήτες. Βεβαίως, υπάρχουν και μεγάλες ιδιοκτησίες. Όμως, κατά κάποιο τρόπο, πρέπει να δούμε και αυτές τις ιδιωτικές εκτάσεις, διότι δεν μπορούμε να λέμε «ναι» στις δημόσιες και «όχι» στις ιδιωτικές.

Εν πάση περιπτώσει με ενημέρωσε ο κύριος Γενικός ότι κάνετε μια κάποια προσπάθεια να βρούμε μια τέτοια λύση, για να μην κατηγορηθούμε ότι εξυπηρετούμε μεγάλα συμφέροντα και φτάσουμε σε παλιές αμαρτωλές ιστορίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Κύριε Υπουργέ, θέλω να πω ότι κάνετε μεγάλη προσπάθεια να λύσετε χρονίζοντα προβλήματα. Υπάρχουν κι άλλα. Μπορούμε να τα δούμε κι αυτά. Όμως, εδώ που θα με βρείτε εντελώς αντίθετο, είναι -συγχωρέστέ μου την έκφραση- με την ξεκάρφη τροπολογία που φέρνετε, που έχει σχέση με την άδεια δόμησης της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» και της «ELDORADO».

Λέω «ξεκάρφητη», γιατί, ξέρετε, όταν πριν από τρία χρόνια που ήμουν ακόμα Βουλευτής, είχα καταθέσει ερώτηση για τα royalties στο Μεταλλευτικό Κώδικα. Γνωρίζετε καλύτερα από εμένα από πότε είναι ο μεταλλευτικός κώδικας. Ε, λοιπόν, δεν πρέπει να φέρουμε ένα σύγχρονο Μεταλλευτικό Κώδικα; Πρέπει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Ένα λεπτό κύριε Πρόεδρε, αν έχω την ανοχή σας.

Να φέρουμε Μεταλλευτικό Κώδικα. Να δούμε όλα τα σύγχρονα θέματα, να δούμε τα royalties. Διότι αυτά τα λέμε, τα εξαγγέλλουμε και δεν παίρνει τίποτα το δημόσιο. Ξέρετε πόσα εισπράττει το δημόσιο από όλη τη μεταλλευτική διαχείριση και τρελαίνουμε τον κόσμο στους φόρους κ.λπ.; Είναι 7 εκατομμύρια ευρώ. Έχω επίσημη απάντηση της τότε Υπουργού ΥΠΕΚΑ κ. Μπιρμπίλη. Από όλη τη χώρα αυτά είναι τα δικαιώματα που παίρνουμε. Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να τη δούμε αυτή την ιστορία.

Επίσης, πρέπει να δούμε το Ρυθμιστικό. Είναι κεραυνός εν αιθρία. Ενώ, λοιπόν, ήταν συμφωνημένο -και αξίζουν συγχαρητήρια και στην καινούργια δημοτική αρχή που σε ένα μήνα έστειλε τις προτάσεις ολοκληρωμένες και τις έστειλε το ΥΠΕΚΑ, ο κ. Μανιάτης- ξαφνικά ερχόμαστε εδώ και λέει «αποσύρεται το Ρυθμιστικό Θεσσαλονίκης». Ίσως δεν ήξεραν οι συνάδελφοι της Θεσσαλονίκης ότι είναι και της Χαλκιδικής.

Αφού, λοιπόν, δεν έχουμε δύο βασικά εργαλεία, ερχόμαστε να νομοθετήσουμε σε αυτήν την πολύπαθη περιοχή με μια τροπολογία, η οποία, όντως, ό,τι και να πει η Αντιπολίτευση και όλος ο κόσμος, είναι οφθαλμοφανής τροπολογία εξυπηρέτησης συγκεκριμένων στόχων, συμφερόντων. Γι' αυτό, πριν καν δούμε ούτε τη φέρουσα δυνατότητα της περιοχής, ούτε το Ρυθμιστικό, ούτε τον Μεταλλευτικό Κώδικα, φέρνουμε αυτήν την τροπολογία.

Ξέρετε τι κάνετε, κύριε Υπουργέ; Βάζετε φωτιά κατακάλο καιρο. Μπορούλο! Θυμηθείτε την ημέρα που το λέω. Σας παρα-

καλώς πολύ. Τη στιγμή που πάμε να ηρεμήσουμε μια περιοχή που έχει τραβήξει τόσα, με μια συνεργασία με την καινούργια δημοτική αρχή, έρχεστε να φέρετε αυτήν την τροπολογία.

Και κάποιος τη θέλουν, γιατί θέλουν να έχουν αντιπάλους. Εσείς δεν πρέπει, ιδιαίτερα και ως νέος Υπουργός, να ταυτίσετε τη θητεία σας με αυτήν την τροπολογία. Θα σας παρακαλέσω να την πάρετε πίσω.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ορφανός ο Υπουργός Μακεδονίας και Θράκης, για μια τροπολογία, για τέσσερα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ (Υπουργός Μακεδονίας και Θράκης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα κατ' αρχάς να εκφράσω τη θετική μου θέση για το νομοσχέδιο. Ο κύριος Υπουργός έχει κάνει τεράστια προσπάθεια. Επιλύει πάρα πολλά θέματα. Εγώ είμαι μηχανικός, άρα τα έχω ζήσει στην πράξη. Ενδεικτικά, θα κάνω αναφορά σε τρία θέματα.

Το πρώτο είναι οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί. Ξέρουμε ότι αγόρασαν πολλοί συνεταιρισμοί εκτάσεις οι οποίες είναι είτε σε δάσος είτε σε περιοχή αρχαίων είτε σε περιοχή ειδικής προστασίας. Δεν μπόρεσαν ποτέ να τις αξιοποιήσουν, έχουν όμως την ιδιοκτησία.

Δίνεται μια πολύ πρακτική λύση με την αλλαγή εκτάσεων. Έρχεται το δημόσιο και αποκτάει όλη αυτή την ιδιοκτησία που πρέπει να προστατεύεται. Άρα, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Και ένα δικαίωμα που έχουν σε ιδιοκτησία αυτοί που μετέχουν στους συνεταιρισμούς βρίσκει μια απάντηση. Άρα, λοιπόν, πρακτικά και γρήγορα μπορούμε να βρούμε λύσεις χωρίς να βάζουμε στο μυαλό μας σκέψεις και άλλες παραμέτρους.

Το δεύτερο θέμα αφορά τις διατάξεις για την περιβαλλοντική αναβάθμιση σε διαδικασίες που αφορούν την ιδιωτική πολεοδόμηση. Είναι φανερό ότι η ιδιωτική πολεοδόμηση δεν ευδοκίμησε στην Ελλάδα. Θα σας πω, όμως, το εξής απλό: Κάθε μορφής πολεοδόμηση γίνεται υπό τον έλεγχο του κράτους. Δεν μπορεί να προχωρήσει τίποτα αν το κράτος δεν τα εγκρίνει.

Συνεπώς το να έχουμε με έξοδα κάποιων σε εκτάσεις οι οποίες έχουν ένα ελάχιστο εμβαδόν ένα αποτέλεσμα πολεοδόμησης, το οποίο θα εγκρίνει η πολιτεία με τους δικούς της θεσμούς και τα ελεγκτικά όργανα, γιατί να μας φαίνεται αρνητικό; Εμένα μου φαίνεται πάρα πολύ θετικό και πολύ σύγχρονο εργαλείο. Άρα, λοιπόν, δικαίως ο Υπουργός δίνει τη δυνατότητα να προχωρήσουν σε αυτές τις διαδικασίες.

Το τρίτο θέμα αφορά τη βιώσιμη ανάπτυξη των εγκαταλελειμμένων οικισμών. Έγινε μια αναφορά. Υπάρχουν επτάμισι χιλιάδες εγκαταλελειμμένοι οικισμοί: Χίλιοι πεντακόσιοι στα νησιά και έξι χιλιάδες στην ηπειρωτική Ελλάδα. Εκεί αναφέρεται.

Άρα, λοιπόν, ερχόμαστε με μια διαδικασία να δώσουμε ζωή. Βιώσιμη ανάπτυξη! Αυτό δεν επιδιώκουμε; Δεν θέλουμε μέσα από τις δικές μας νομοθετήσεις να δίνουμε πρόσθετες δυνατότητες αξιοποίησης των χώρων με την έννοια της προστασίας, αν πρόκειται για παραδοσιακούς οικισμούς, αν πρέπει να διατηρήσουμε στοιχεία; Συνεπώς, προσθέτω και τη δική μου θετική γνώμη σε αυτά τα οποία περιέχει το νομοσχέδιο.

Θέλω να προχωρήσω σε μια τροπολογία η οποία κατατέθηκε από συναδέλφους. Αφορά το Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης. Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 1653 και ειδικό αριθμό 241.

Θα ήθελα να σας πω το εξής. Γνωρίζετε ότι ένα κομμάτι των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Μακεδονίας και Θράκης αφορά την προστασία της φυσικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς σε προστατευόμενους οικισμούς και κτήρια.

Στο ΥΠΕΚΑ υπάρχει ένα γενικό όργανο, το Κεντρικό Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής. Επίσης, ένα δεύτερο όργανο είναι το Κεντρικό Συμβούλιο Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων.

Υπάρχει ανάγκη να λειτουργούν ανάλογα όργανα και στο Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης. Υπάρχει κακή σύνθεση με τον τελευταίο νόμο, ο οποίος έδωσε ισχύ. Επιλύεται με αυτή τη συγκεκριμένη διαδικασία. Υπάρχει ένας αρκετά μεγάλος αριθμός υποθέσεων οι οποίες περιμένουν το Συμβούλιο για να απαντη-

θούν. Μερικά από αυτά είναι επενδυτικά σχέδια και αφορούν την αξιοποίηση κτηρίων που είναι προστατευόμενα.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να δώσουμε στους πολίτες την ευκαιρία να προχωρήσουν. Από την πλευρά της η Κυβέρνηση κάνει αποδεκτή την τροπολογία, έτσι ώστε να συσταθούν τα αρμόδια όργανα και να προχωρήσουμε στις δράσεις που είναι απαραίτητες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Επανερχόμαστε στην σειρά των ομιλητών. Τον λόγο έχει η κ. Ζαρούλια.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Καλό μήνα!

Είμαι αισιόδοξη, καθότι η ανάκριση της «χρυσαιγιάδας» έκλεισε και όλα θα πάρουν το δρόμο της δίκαιης δικαιοσύνης! Και τα κακουργήματα που έχουν συντελεστεί εις βάρος ενός νόμιμου πολιτικού κόμματος θα κριθούν συντόμως.

Απευθύνομαι, λοιπόν, σε μια παράνομη σύνθεση του ελληνικού Κοινοβουλίου, αφού εκλεγμένοι από το λαό Βουλευτές του τρίτου σε δύναμη κόμματος της χώρας αυτήν τη στιγμή που μιλάμε είναι έγκλειστοι και τους έχουν αφαιρεθεί τα πολιτικά τους δικαιώματα με το «έτσι θέλω» κάποιων επιόρκων και ανάμεσα σε αυτούς και ο Αρχηγός πολιτικού κόμματος.

Πριν αναφερθώ στα άρθρα και στην τροπολογία, δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστο ένα προκλητικό γεγονός που συνέβη τώρα πρόσφατα. Και αυτό δεν είναι άλλο από τη σύλληψη της κόρης Καψή, ξέρετε, αυτού του ΜΕΓΑλοδημοσιογράφου, του υβριστή της Χρυσής Αυγής. Οδηγήθηκε, παρακαλώ, χωρίς χειροπέδες στο κεντρικό Λιμεναρχείο Μυτιλήνης, όπου τη συνέλαβαν γιατί κάνει εμπόριο ναρκωτικών. Αλλά, βέβαια, αυτή δεν είναι Χρυσαιγιάδα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Ζαρούλια, θεωρώ ότι αυτό που κάνετε αυτήν τη στιγμή, να μιλάτε από το Βήμα του Κοινοβουλίου για ένα γεγονός το οποίο διαβάσατε στις εφημερίδες και του οποίου τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά δεν γνωρίζετε....

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Τι να κάνουμε; Μας έχετε αφαιρέσει δημοκρατικότητα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): ...και επειδή έχει υπάρξει προηγούμενο με το δικό μου παιδί, αν θέλετε, σεβαστείτε το χώρο αυτόν.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Το δικό σας παιδί είχε και όπλα και ο Κασιδιάρης για μια νόμιμη καραμπίνα είναι στη φυλακή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τι λέτε; Τι ύφος είναι αυτό;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Ζαρούλια, έχει δίκιο ο κύριος Πρόεδρος. Δεν υπάρχει τελεσίδικη απόφαση.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ακούστε να σας πω. Θα καταθέσω στα Πρακτικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συγγνώμη, αλλά δεν έχετε μιλήσει για αυτό που έχετε κάνει από αυτό το Βήμα, από αυτό το σημείο. Συγγνώμη δεν έχετε ζητήσει ποτέ από αθώους ανθρώπους.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Τι έχω κάνει ακριβώς, για να ζητήσω συγγνώμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τους συκοφαντήσατε βάναυσα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Ζαρούλια, δεν υπάρχει τελεσίδικη απόφαση—αυτό λέει ο κύριος Πρόεδρος— ενώ για μας υπάρχει τελεσίδικη.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ναι, εμείς δεν έχουμε το τεκμήριο της αθωότητας, ενώ άλλοι το έχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεχίστε.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Μην ανησυχείτε κύριε Δραγασάκη, θα καταθέσω στα Πρακτικά τι βρήκα: ζυγαριά ακριβείας, θερμόμετρο ψηφιακό χώρου, τρεις λάμπες πρόωσης ωρίμανσης κάνναβης, ένα μπουκάλι υγρό λίπασμα πρόωσης ωρίμανσης, τρεις μηχανισμούς εξαερισμού υδροπονικής καλλιέργειας.

Φαντάζεστε κύριε Δραγασάκη, να τα βρίσκανε αυτά στο σπίτι της κόρης μου, τι θα γινόταν; Το φαντάζεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Ζαρούλια, μην απευθύνεστε στον Δραγασάκη.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Όχι, γιατί μας στερείτε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κάθομαι εδώ και σας ακούω από υποχρέωση απέναντι στο θεσμό που υπηρετώ. Είναι απαράδεκτα αυτά που κάνετε και πριν και τώρα!

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Το δικό μου παιδί αλλά και τα παιδιά των Χρυσουγιτών δεν πουλάνε το θάνατο στα Ελληνόπουλα. Αντίθετα προάγουν τα πανανθρώπινα ιδανικά και αξίες, γιατί ως γνωστόν, το αδύναμο σώμα δεν μάχεται, το αδύναμο μυαλό δεν σκέπτεται και εσείς σαν υποτελείς που είστε, θέλετε να έχετε δούλους.

Ας έρθουμε τώρα στην τροπολογία με την οποία ρυθμίζετε τα κριτήρια βάσει των οποίων θεωρείται επιτυχής η συμμετοχή στην εξεταστική διαδικασία των υποψηφίων ενεργειακών επιθεωρητών. Η τροπολογία που έχει κατατεθεί σε αυτό το νομοσχέδιο είναι η με αριθμό 1634/222.

Παρέχονται οι απαιτούμενες εξουσιοδοτήσεις για τον καθορισμό της διαδικασίας και του τρόπου διεξαγωγής των εξετάσεων, των ελάχιστων προδιαγραφών και προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούν οι φορείς εκπαίδευσης, τα προσόντα των εκπαιδευτών, το κόστος του προγράμματος και η διδακτέα ύλη. Μέχρι την έκδοση των αποφάσεων διατηρείται σε ισχύ η υφιστάμενη εκπαιδευτική και εξεταστική διαδικασία των ενεργειακών επιθεωρητών.

Εξαιρούν τις τουριστικές εγκαταστάσεις από την απαγόρευση υπαγωγής στις περιπτώσεις αυθαιρέτων κτηρίων, κατασκευών εν γένει και αλλαγής χρήσης κτισμάτων και αυθαιρέτων υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις.

Επανακαθορίζεται η διαδικασία αδειοδότησης, δόμησης κτηριακών εγκαταστάσεων σε μεταλλεία και λατομεία για τις οριζόμενες χρήσεις. Μεταξύ άλλων προβλέπεται ότι για την κατασκευή πρόχειρων ή κινητών καταλυμάτων στους ανωτέρω χώρους δεν απαιτείται ούτε έγκριση δόμησης ούτε άδεια δόμησης, παρά μόνο υπεύθυνη δήλωση του αρμοδίου μηχανικού για την στατική επάρκεια αυτών, ενώ αρμόδιοι για τη διενέργεια των σχετικών ελέγχων είναι οι ελεγκτές δόμησης.

Με λίγα λόγια, εξασφαλίζει την απαραίτητη οικοδομική άδεια τους λατομικούς χώρους που έχουν μεν άδεια εγκατάστασης μηχανημάτων, που δίνεται εύκολα από την αρμόδια υπηρεσία για τα μεταλλεία και τα λατομεία, αλλά δεν έχουν άδεια δόμησης από την αρμόδια Υπηρεσία Δόμησης των δήμων.

Εξισώνει την άδεια εγκατάστασης μηχανημάτων με την έγκριση δόμησης και στη συνέχεια αφήνει στην αρμόδια Υ.ΔΟΜ – Υπηρεσία Δόμησης δήμων – να εκδώσει την άδεια δόμησης χωρίς πλέον να μπορεί να ελέγξει τίποτα, παρά μόνο να θεωρήσει τις μελέτες με μια απλή υπεύθυνη δήλωση μηχανικού.

Στην ίδια ρύθμιση προβλέπεται ακόμη ότι με υπουργική απόφαση παρέχεται η δυνατότητα καθ' ύψος υπέρβασης για την ανέγερση ιερών ναών εκτός ρυθμιστικού σχεδίου πόλεων και των υφιστάμενων προ του έτους 1923 οικισμών.

Την καταψήφισουμε, όχι γιατί διαφωνούμε με την μείωση της γραφειοκρατίας, αλλά επειδή είναι σίγουρο ότι δεν θα γίνονται οι απαραίτητοι έλεγχοι, οπότε δημιουργούνται και θέματα ασφαλείας.

Και σ' αυτό το σημείο θέλω να σας πω μια ιστορία πραγματική. Ήρθε εδώ στην Ελλάδα ένας πολιτικός μηχανικός που ήταν στη Ρωσία, για να ασκήσει το επάγγελμά του και ο άνθρωπος, όταν άνοιξε το γραφείο του και του έρχονταν οι δουλειές, έβαλε τα εξαρτήματά του, το κράνος, τις φόρμες του και ό,τι άλλο απαιτείται και του λένε «Μα, τι κάνεις; Μια απλή υπογραφή θέλουμε».

Ο άνθρωπος έμεινε κάγκελο. Σου λέει, αυτά τα πράγματα δεν γίνονται.

Οπότε, αυτά είναι θέματα ασφαλείας.

Στα άρθρα του νομοσχεδίου τώρα:

Στο πρώτο άρθρο περιγράφονται οι εκτάσεις που μπορούν να καθοριστούν ως περιοχές ιδιωτικής πολεοδόμησης και περιβαλλοντικής αναβάθμισης. Στην ουσία χωροθετεί τις περιοχές όπου θα μπορούν να χτίσουν οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί.

Στη συνέχεια, στο άρθρο 2, ορίζεται η ενιαία έκταση των προς πολεοδόμηση εκτάσεων και καθορίζεται το ελάχιστο ποσοστό κοινόχρηστων και κοινωφελών χώρων, ενώ στο άρθρο 3 περιγράφεται το νομικό πλαίσιο για την αίτηση πολεοδόμησης και τη σύν-

ταξη μελετών και καθορίζονται οι όροι δόμησης.

Τα επόμενα άρθρα είναι και αυτά τεχνικού χαρακτήρα. «Οι ανωτέρω προστατευτές εκτάσεις μπορεί στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης να μεταβάλλουν την κατά προορισμό χρήση τους ή να εξυπηρετούν και άλλες χρήσεις για λόγους επιβαλλόμενους από το δημόσιο συμφέρον».

Δημόσιο συμφέρον εδώ μπορεί να θεωρηθεί από εσάς το μπάζωμα και η τσιμεντοποίηση. Ξέρουμε τι είναι δημόσιο συμφέρον για εσάς. Είναι η εξυπηρέτηση μικρών και μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, εις βάρος, ακριβώς, του δημοσίου συμφέροντος.

Οι υπόλοιπες διατάξεις του κεφαλαίου είναι και αυτές τεχνικού χαρακτήρα.

Στο άρθρο 33, που αφορά τα συμβούλια και τις επιτροπές, ορίζεται ο αριθμός και η ιδιότητα των μελών του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, η ανασυγκρότηση των επιτροπών επίλυσης δασικών αμφισβητήσεων, ενώ στο άρθρο 34 ορίζεται η διαδικασία χαρακτηρισμού.

Το άρθρο 52 -χωρίς να είμαι ειδική, κάτι μου λέει ότι είναι φωτογραφικό για τις Σκουριές, μπορεί να κάνω και λάθος- αναφέρει: «Όσοι έχουν λατομεία ή μεταλλεία εντός δασών και δασικών εκτάσεων μπορούν να δηλώσουν αδυναμία αποκατάστασης του τοπίου που κατέστρεψαν και αντί αποκατάστασης να αναδασώσουν μία άλλη περιοχή, μετά την υπόδειξη της Δασικής Υπηρεσίας... » κ.λπ..

Το αποτέλεσμα θα είναι περισσότερο τσιμέντο, αφού περιορίζεται η προστασία των δασών και των εκτάσεων που έχουν χαρακτηριστεί αναδασωτέες.

Η επικίνδυνη αυτή Κυβέρνηση προωθεί μέρα με τη μέρα, νομοσχέδιο με το νομοσχέδιο, την ολοκληρωτική υποδούλωση του ελληνικού λαού και το ολοκληρωτικό ξεπούλημα της χώρας μας. Χθες ήταν η ΔΕΗ, σήμερα είναι η τσιμεντοποίηση των δασών, αύριο το μπάζωμα του αιγιαλού και των παραλιών. Είστε αποφασισμένοι να μην αφήσετε τίποτα όρθιο. Το καλό είναι ότι ο ελληνικός λαός είναι πια αποφασισμένος να σας στείλει στα αζήτητα την επόμενη εκλογική αναμέτρηση, που σίγουρα είναι κοντά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θα ήθελα να ενημερώσω το Τμήμα ότι ως Προεδρεύων αρνήθηκα να υπογράψω για να καταχωριστούν στο αρχείο της Βουλής τα δημοσιεύματα τα οποία μας έφερε εδώ η κ. Ζαρούλια και τα οποία αφορούν ένα παιδί, το οποίο είναι σε εκκρεμότητα με τη δικαιοσύνη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Τα δικά μας τα παιδιά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εγώ σέβομαι όλα τα παιδιά. Εσείς δείτε τι θα κάνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ακόμα δεν έχει ακουστεί μια συγγνώμη από κανέναν σας για μία συγκεκριμένη, επώδυνη, συκοφαντική επίθεση για παιδί, που έγινε από αυτό το Βήμα. Από κανέναν σας! Γι' αυτό και θα τα βρει το δικαστήριο όλα αυτά.

Προχωρούμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Δεν είστε ειλικρινής, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μην έχετε τόσο θράσος! Μην έχετε θράσος!

Εδώ είναι τα κόμματα, το ΚΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, η Νέα Δημοκρατία. Επιτεθείτε στα κόμματα, όχι να μιλάτε για παιδιά και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις με εντελώς ψευδή τρόπο να συκοφαντείτε.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Τα δικά μας τα παιδιά τα έχετε εξευτελίσει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αυτή είναι η λεβεντιά σας; Αυτή είναι η δημοκρατικότητά σας;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Τα δικά μας τα παιδιά τα έχετε εξευτελίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Προχωρούμε, λοιπόν.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Κουτσογιαννακόπουλος.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα ήθελα τον λόγο για να πάρω θέση επί των μέχρι τώρα συμβάντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Για το νομοσχέδιο; **ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ:** Όχι για το νομοσχέδιο, αλλά επί των σχολίων που έχουν άμεσο αντίκτυπο στο κόμμα μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Για να καταλάβω, θέλετε να σχολιάσετε το Προεδρείο γι' αυτό που είπε;

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Και ξέρετε πολύ καλά ότι πάντοτε οι παρεμβάσεις μου είναι με σεβασμό στο Προεδρείο και...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Αρβανίτη, η διαδικασία συνήθως είναι ότι προσπαθούμε να εξαντλείται ο κατάλογος των ομιλητών Βουλευτών και μετά παίρνουν τον λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Αν σας δώσω τον λόγο να μιλήσετε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, προφανώς θα μου ζητήσουν τον λόγο και οι άλλοι και μετά οι Βουλευτές μπορεί να μείνουν εκτός.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ξέρετε ότι πάντοτε είμαι σύντομος. Ήθελα να επισημάνω μόνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η κοινοβουλευτική σειρά –με ενημερώνουν εδώ και οι υπηρεσίες– είναι αυτή που σας είπα, μετά τους Βουλευτές.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Εφόσον, δεν μου δίνετε τον λόγο, να μην μιλήσω.

Να πω μόνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, δεν είναι προσωπικό. Αφορά τη σειρά με την οποία θα μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ορισμένες φορές χρειάζεται και τον τύπο να μην τον τηρούμε απολύτως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εγώ θα ήμουν μαζί σας. Αλλά, στην προκειμένη περίπτωση...

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Υπάρχει ακροατήριο και δημιουργούνται εντυπώσεις. Θα φύγει αυτό το ακροατήριο και δεν θα έχει ακούσει αυτά τα οποία έχω να πω για ένα δευτερόλεπτο μόνο όσον αφορά την *suī generis* κατάσταση που βρίσκεται το κόμμα μου. Οι μισοί είναι στη φυλακή, οι άλλοι έχουν φιμωθεί, μεταξύ των οποίων και οι ομιλών και οι άλλοι είναι σε κατ' οίκον περιορισμό. Αυτό δεν συμβαίνει σε καμιά δημοκρατία. Κατά ταύτα δικαιολογούνται να πουν κάτι και για μικρά παιδιά και για εφήβους και για οτιδήποτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Αρβανίτη, πρέπει να βρούμε μία φόρμουλα για να μην είμαστε όλοι σε αντίθεση με τις αρχές μας.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Αυτό είναι το θέμα. Τίποτε άλλο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εγώ απλώς σημειώνω –για να κλείσω το θέμα που άνοιξε πριν, όχι με δική μου ευθύνη– το εξής: Ό,τι έχετε να πείτε, κύριε Αρβανίτη, εσείς, δεν συμψηφίζεται, δεν συνιστά δικαίωμα από την Έδρα της Βουλής να γίνεται αυτό το οποίο γίνεται, να διασύρονται πρόσωπα που δεν είναι παρόντα, που ενδεχομένως δεν έχουν καμμία ευθύνη, που δεν είναι καν υπόδικοι. Έλεος!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Συμφωνούμε απόλυτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Χαίρομαι που το ακούω. Όμως, αυτό να μετατραπεί σε πράξη. Όχι, «ο γέγονε, γέγονε»!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Να γίνεται και για εμάς αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Δεν μας έχετε προστατεύσει ποτέ, όταν μας βρίζουν. Ποτέ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εάν μου δίνετε το δικαίωμα, κυρία Ζαρούλια –ειδικά εσείς– να συμφωνήσουμε να λειτουργούμε με βάση το Σύνταγμα, εγώ θα το έκανα με τον ίδιο σεβασμό που το κάνω προς όλους. Αλλά η βάση είναι μία: Υπάρχει Σύνταγμα...

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Το οποίο έχετε καταπατήσει. Γνωρίζετε τι λέει το άρθρο 1 του Συντάγματος και μιλάτε και για Σύνταγμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία!

Στα Πρακτικά της Βουλής έχουν καταχωρισθεί από παλαιότερες συνεδριάσεις διαξιφισμοί που είχαμε κατά σύμπτωση εσείς

και εγώ για το αν υπάρχει Σύνταγμα και τι λέει το Σύνταγμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Εμείς δεν είμαστε κομμουνιστές. Το αναγνωρίσαμε το Σύνταγμα. Το έχουμε υπογράψει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία, χαίρομαι που με αυτόν τον τρόπο δείχνετε ότι μάλλον το Προεδρείο είχε δίκιο σε όσα είπε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουτσογιαννακόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο ασφαλέστερος τρόπος για να αποφεύγονται τέτοιου είδους διάλογοι είναι να ακολουθούμε την κοινοβουλευτική τάξη, να συζητούμε επί του συγκεκριμένου, δηλαδή, επί του νομοσχεδίου. Δεν θα περιπέσουμε, λοιπόν, στον πειρασμό και θα περιοριστούμε εις τα του νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, χθες πρόλαβα και είπα κάποια πράγματα. Σήμερα θέλω να συμπληρώσω εν τάχει.

Πρώτα απ' όλα να πω ότι όσο προχωρούσε η διαδικασία και όσο η κοινή γνώμη αντιλαμβανόταν το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, τόσο πύκνωναν τα θετικά σχόλια για το περιεχόμενό του ή για την στάση σας και –πρέπει να προσθέσουμε– για την ανοιχτή συνεργασία την οποία έχετε προς όλες τις πτέρυγες.

Αυτό αποδεικνύεται και από το πλήθος των τροπολογιών που έχουν έρθει και που δείχνουν το χάος που επικρατούσε και το τι τακτοποιείται και πόσες χιλιάδες Ελλήνων και Ελληνίδων ευεργετούνται από αυτές τις διατάξεις, συν από το γεγονός ότι προέρχονται τροπολογίες και παρεμβάσεις ακόμη και από συναδέλφους που ανήκουν σε κομματικούς σχηματισμούς που δεν θα ψηφίσουν τελικά το νομοσχέδιο.

Εγώ, λοιπόν, μετά από αυτήν την εισαγωγή θέλω να κάνω τρεις νομοτεχνικές παρατηρήσεις και να συμπληρώσω στο τέλος κάτι άλλο.

Μία παρατήρηση στο άρθρο 45, παράγραφος 2. Λέει ότι σε περίπτωση επέμβασης από τρίτους στις ιδιωτικού χαρακτήρα εκτάσεις που προστατεύονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου απαιτείται και η έγγραφη συναίνεση του ιδιοκτήτη.

Εάν δεν υπάρχει, εάν λείπει και απουσιάζει ο ιδιοκτήτης ή εάν έχουμε περισσότερους ιδιοκτήτες και αρνείται ο ένας, τι κάνουμε σε αυτές τις περιπτώσεις; Θα τους παραπέμψουμε πού; Στα ένδικα μέσα; Στη δικαιοσύνη; Θα χρονίσουμε πάλι;

Διότι, μία από τις ευεργετικότερες παρενέργειες του νομοσχεδίου είναι ότι θα αποφορτιστούν τα διοικητικά δικαστήρια και τα πολιτικά από έναν σημαντικότερο φόρτο και όγκο υποθέσεων που ανοήτως ευρίσκονται, εκκρεμούν και εκδικάζονται εκεί. Το επισημαίνω απλώς. Ξέρω ότι δεν είναι εύκολη η πρόβλεψη. Πρέπει, όμως, να το δούμε. Και αν δεν μπορούμε να το δούμε σε πρώτο χρόνο, να το δούμε σε δεύτερο.

Με αφορμή το άρθρο 46 και έχοντας την εμπειρία της αποφάσεως της ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας το οποίο έκρινε με αφορμή υποθέσεις που αφορούσαν λατομεία και μεταλλεία, κάνω την εξής σκέψη σε ό,τι αφορά την ειδική άδεια εγκρίσεως επεμβάσεως:

Εκεί τι είπε το ΣτΕ; Ότι εφόσον υπάρχει μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η οποία εκδίδεται με κοινή υπουργική απόφαση και υπάρχει και η τεχνική μελέτη του έργου, περατούται η διαδικασία και είναι περιττή πλέον η άδεια επεμβάσεως.

Γιατί δεν καθιερώνουμε αυτόν τον κανόνα, κατ' επέκταση και εφαρμογή, ως γενικό κανόνα, ούτως ώστε να απαιτείται η άδεια επεμβάσεως μόνο σε περιπτώσεις που δεν έχουμε μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων στο επίπεδο υπουργικών αποφάσεων; Αυτό το λέω προς προβληματισμό. Θα ανακουφιστεί το σύστημα συνολικά. Και αντιλαμβανόμαστε όλοι τι εννοώ.

Στο άρθρο 49, παράγραφος 4, εδάφιο δ', όπου μιλούμε για τις προϋποθέσεις καλύψεων, θα πρέπει να πούμε –για να γίνει και κατανοητό– ότι όπου επιτρέπεται η δημιουργία συνθέτων καταλυμάτων ή τουριστικών καταλυμάτων, αυτό που επιτρέπεται πάρα πολύ φειδωλά είναι η κάλυψη στο 10% του όλου της εκτάσεως. Περί αυτού συζητούμε. Αυτή είναι η περιφέρεια τσιμεντοποίηση για την οποία συζητούν όλοι όσοι δεν διάβασαν το νομοσχέδιο και μιλούν γι' αυτό. Δηλαδή, στα οχτώ χιλιάδες στρέμματα μιλάμε για το 10%, στα δώδεκα χιλιάδες στρέμματα μιλάμε για το 10%.

Εγώ προσωπικώς το θεωρώ λίγο. Είναι δειλό, είναι διστακτικό.

Δεν το καταλαβαίνω. Στα δώδεκα εκατομμύρια τετραγωνικά μέτρα τους δίνουμε διακόσιες χιλιάδες περίπου. Νομίζω ότι θα πρέπει να υπάρξουν διαφοροποιήσεις. Και στις διαφοροποιήσεις θα πρέπει να είμαστε πιο γενναίοι. Ο επενδυτής είναι αυτός που θα ξέρει και θα δει τη δυναμικότητα της επενδύσεως του αν μπορεί να εξελιχθεί στο σύνολο του συντελεστού ή αν θα σταματήσει χαμηλότερα. Εν πάση περιπτώσει, ας έχει κι ένα περιθώριο για να μην είναι σε διαρκή αναζήτηση, διάλογο, επαιτεία ή οτιδήποτε άλλο και κάθε φορά λέει «δώστε μου και λίγο ακόμη, δώστε μου και λίγο ακόμα».

Συνεχίζοντας επ' αυτού τη σκέψη, νομίζω ότι θα πρέπει να έχουμε και μία διάκριση αναλόγως του υψομέτρου. Σε εκτάσεις, οι οποίες είναι σχεδόν πεδινές, στα τετρακόσια μέτρα υψόμετρο, πρέπει να είμαστε πολύ πιο γενναϊόδωροι από ό,τι σε εκτάσεις οι οποίες είναι ορεινές και βρίσκονται μέσα στους κύριους όγκους δάσους - αυτό που έχει όλος ο κόσμος στο μυαλό του - των κωνοφόρων, της ελάτης, του πεύκου κ.λπ..

Έχουμε αυτό το περιθώριο, μπορούμε να το κάνουμε και θα είναι και πολύ καλύτερο έναντι της οπτικής, με την οποία θα προσεγγίσει και το Συμβούλιο της Επικρατείας τα ζητήματα αυτά αν και όποτε φτάσουμε εκεί.

Έχω, επίσης, νομικές επιφυλάξεις, ερωτηματικά αν θέλετε. Μπορεί να είναι αβάσιμα. Οφείλω να τα καταθέσω. Με την πρόβλεψη του άρθρου 49, παράγραφος 4, εδάφιο στ' δεν είναι κακή, κατ' αρχήν, η σύλληψη, δηλαδή, με κοινή απόφαση Υπουργού ΥΠΕΚΑ και Υπουργού Τουρισμού να προσεγγίσουμε τις ειδικότερες προδιαγραφές των επενδύσεων.

Πρώτο σημείο προβληματισμού, όπως είναι η διατύπωση: Πάμε προφανώς σε μία-μία να τη δούμε; Αν δεν πάμε έτσι, θα πρέπει να ξεκαθαριστεί καλύτερα και emphaticότερα στη διάταξη ότι θα θεθούν οι γενικοί κανόνες, διότι, έτσι όπως είναι επιδέχεται και τις δύο ερμηνείες. Και ξέρετε, όταν στο δημόσιο έχουμε δύο τουλάχιστον ερμηνείες, το σύστημα μπλοκάρει. Πρέπει να το αποσαφηνίσουμε, να το ξεκαθαρίσουμε και νομίζω ότι μπορούμε να το κάνουμε σήμερα.

Από εκεί και πέρα, γεννιούνται άλλα ζητήματα που θα έχουν να κάνουν με την εφαρμογή. Χθες έθεσα το ζήτημα της υποστηρίξεως και της εφαρμογής του νομοθετήματος. Και, βεβαίως, εδώ να συμπληρώσω ότι, πράγματι, στα κομβικά σημεία παραβέχουν σε προεδρικά διατάγματα. Και αυτή είναι μία δικλίδα σοβαρή, διότι το προεδρικό διάταγμα θα τύχει επεξεργασίας στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να τονιστεί για όσους ανησυχούν τόσο πολύ για τη συνταγματική τάξη, ενώ εμείς -υποτίθεται- δεν την υπολογίζουμε και τόσο.

Εδώ, λοιπόν, στην παράγραφο στ' μπορεί να προκύψουν και άλλα ζητήματα του είδους να είναι άλλη η αρχιτεκτονική αντίληψη και προσέγγιση του επενδυτού και άλλη της δημόσιας υπηρεσίας;

Άλλο αρχιτεκτονικό σχέδιο θέλω να έχω εγώ και άλλο η δημόσια υπηρεσία; Αν δεν υπάρχει σύμπτωση, τι γίνεται; Δεν θα εκδοθεί ποτέ η υπουργική απόφαση; Είναι προβληματισμοί πραγματικοί, όπως πραγματικό και ρεαλιστικό είναι όλο το νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ήθελα να επισημάνω, βέβαια, τις ευεργετικές διατάξεις για τους αγρότες, για τη δενδροκομία και όλα αυτά, όμως, ο χρόνος μου τελείωσε. Πρέπει να το σεβαστώ.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο ομιλητή έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Παιδείας και Θρησκευμάτων, Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κατέθεσαν σχέδιο νόμου «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Τον λόγο έχει ο κ. Νταβλούρος και μετά ο κ. Γεωργιάδης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτονόητη παραδοχή στη δημοκρατία να αναπτύσσεται διαλεκτική, στην οποία η κάθε πολιτική δύναμη να αντιπροσωπεύει θέσεις και απόψεις γύρω από τα ζητήματα που αφορούν την Εθνική μας Αντιπροσωπεία. Βεβαίως, με ένα διαλεκτικό τρόπο που να συνοδεύεται από όλα εκείνα τα επιχειρήματα τα οποία δεν μπορούν με κανένα τρόπο να αντιστρατεύονται την ανθρώπινη λογική.

Πρέπει, επίσης, να συμφωνήσουμε ότι στα μεγάλα ζητήματα, ανεξαρτήτως με ποιον τρόπο η κάθε πολιτική δύναμη τα προσεγγίζει, πρέπει να είναι ξεκάθαρη η διάθεση και η συνεισφορά στην προαγωγή ενός ζητήματος που η ελληνική κοινωνία ιδιαίτερως ταλανίζεται.

Έχει κανείς, άραγε, αμφιβολία ότι τα ζητήματα που στο παρόν νομοσχέδιο αναφέρονται, δεν είναι ένα από αυτά; Ποια είναι η προσφορά σε αυτήν την κατεύθυνση της εξεύρεσης λύσης σε ζητήματα όπως, για παράδειγμα, η αντιμετώπιση της πολυνομίας που διέπει είτε το χωροταξικό είτε τη νομοθεσία περί δασών; Δεν υπάρχει, άραγε, επικάλυψη πολλών αρμοδιοτήτων από ένα διάσπαρτο νομοθετικό πλαίσιο το οποίο χρήζει αναμόρφωσης; Δεν υπάρχουν παθογένειες στα μέχρι σήμερα εφαρμοζόμενα; Αγωνίζονται ότι ο μισός, περίπου, πληθυσμός της ελληνικής περιφέρειας κυρίως βρίσκεται σε μία διαρκή αντιδικία με το κράτος και τις δασικές υπηρεσίες κυρίως; Δεν είναι γεγονός ότι έχουμε αναρίθμητες περιπτώσεις καταπατήσεων που έχουν επιχειρηθεί διαχρονικά εξαιτίας της έλλειψης αυτών ασφαλιστικών δικλίδων που θα τις απέτρεπαν; Δεν υπάρχει, άραγε, ανάγκη αποκατάστασης ανενεργών δικαιωμάτων των πολιτών από ρυθμίσεις που το ίδιο το κράτος υπαγόρευσε;

Εάν όλα και εσείς τα αποδέχεστε, θα έλεγα με πολύ καλή διάθεση ας αποφύγουμε κραυγές περί ξεπουλήματος γης, περί παράδοσης ως βορά σε ιδιώτες των ελληνικών δασών και ενοχλήσεις, όπως για παράδειγμα η θεσμοθέτηση της ηλεκτρονικής χάραξης των αιγιαλών. Διότι δεν αντιλαμβάνομαι: Είναι προκρίττα άραγε η κρίση αυτή στην υποκειμενική άποψη του διοικητικού παραγόντα και όχι η χρησιμοποίηση μιας σύγχρονης τεχνολογίας που μας προστατεύει από την όποια ιδιοτελή ενδεχομένως θέση διοικητικού υπαλλήλου;

Εάν όλα αυτά και εσείς τα συμμερίζεστε, καλό θα είναι απόψεις που κατά τη δική μου εκδοχή είναι ο ορισμός του πολιτικού αμοραλισμού στο μέλλον να τις αποφύγουμε.

Κύριε Υπουργέ, θέλω απλώς να πω ότι πράγματι με το νομοσχέδιό σας, το οποίο βεβαίως και υπερψηφίζουμε, επιχειρείτε να μπει σε μία τάξη το περιβάλλον την πολυνομίας, να υπάρξει ένα περιβαλλοντολογικό ισοζύγιο, το οποίο υπηρετεί την κατεύθυνση της αειφόρου ανάπτυξης και την προστασία του περιβάλλοντος.

Ειδικότερα σε ό,τι έχει να κάνει με τα άρθρα του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, θέλω να μείνω, κύριε Υπουργέ -απευθυνόμενος και προς τους συναδέλφους όλων των πτερύγων, για να τύχει και της υποστηρίξεώς τους- στις διατάξεις του άρθρου 39 του παρόντος νομοσχεδίου, που αποσαφηνίζουν τη διαδικασία χαρακτηρισμού εκτάσεων, οι οποίες από αεροφωτογραφίες του 1945 εμφανίζονται με αγροτική μορφή και βεβαίως εκεί όπου το κράτος δεν θεμελιώνει ιδιοκτησιακά δικαιώματα λόγω έλλειψης τίτλων και αναγνωρίζονται αυτές οι εκτάσεις ως ιδιωτικές. Εδώ συμβαίνει το εξής παράδοξο. Ενώ στην παράγραφο 2 αυτού του άρθρου γίνεται ο προσδιορισμός της διαδικασίας των χαρακτηρισμών που είναι παραδεκτοί ακόμη και για περιπτώσεις όπου έχουμε εκτάσεις που έχουν κριθεί αναδασωτές, δυστυχώς δεν υπάρχει πρόβλεψη για εκείνες τις περιπτώσεις που εκκρεμούν ως προς την οριστική κρίση τους ενώπιον των επιτροπών του άρθρου 14. Νομίζω ότι αυτό το κενό πρέπει να καλυφθεί στο πλαίσιο μάλιστα της εφαρμογής της γενικής αρχής του δικαίου ότι ο διοικούμενος πρέπει να απολαμβάνει την ευνοϊκή ρύθμιση για ανάλογες περιπτώσεις.

Βεβαίως, σε ό,τι έχει να κάνει με εκείνη την περίπτωση, κατά την οποία να μην ή ίδια η δασική αρχή ή η αρμόδια επιτροπή, κάνοντας χρήση των δασικών χαρτών, αποφαίνεται ότι μία έκταση δεν έχει μεν δασικό χαρακτήρα, αλλά λόγω μη ευκρίνειας ενδεχομένων των αεροφωτογραφιών είτε του 1945 είτε του 1960, δεν είναι βεβαία η κρίση τους περί της μορφής της έκτασης, εάν δηλαδή είναι αγροτική ή ενδεχομένως βραχώδης ή

άλλη μη δασική, σε αυτές τις περιπτώσεις πρέπει, κατά την άποψή μας, για την ενίσχυση της κρίσης του διοικητικού οργάνου να λαμβάνονται υπ' όψιν ως εργαλεία επιβοηθητικά της μόρφωσης καίριας άποψης και δικαστικές αποφάσεις οι οποίες κρίνουν τη χρήση της συγκεκριμένης έκτασης. Νομίζω ότι σ' αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να συναινέσουμε, για να αποτρέψουμε τη συνέχιση αυτών των διαδικασιών που ταλαιπωρούν χιλιάδες συμπατριώτες μας για την επίλυση τέτοιων περιπτώσεων.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θέλω να πω σε ό,τι έχει να κάνει με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 4258, δυνάμει του οποίου εξαιρέθηκαν κάποια κτήρια από παράβολα και πρόστιμα για τη νομιμοποίηση αυθαιρέτων αθλητικών εγκαταστάσεων και άλλων συναφών κτηρίων, τα οποία εάν μιν ανήκουν στη Γενική Γραμματεία, εάν έχουν παραχωρηθεί από το δημόσιο, από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ΟΤΑ, εξαιρούνται και δεν συμπεριλαμβάνεται στην ίδια ευνοϊκή ρύθμιση, ότι υπάρχει και η περίπτωση εκείνων των αθλητικών σωματείων, όπως για παράδειγμα του ιστορικού Σωματείου της Παναχαϊκής Γυμναστικής Ένωσης, η οποία είχε η ίδια αγοράσει την έκτασή της, με αποτέλεσμα, εάν αναλογικά δεν υπάρξει η αντίστοιχη εφαρμογή, όπως γνωρίζετε, στα μέσα του Αυγούστου, δεν θα έχει το δικαίωμα χρήσης των αθλητικών της εγκαταστάσεων και ουσιαστικά οι αθλητικές δράσεις σε σχέση με την καθαθοσφαίριση, το ποδόσφαιρο και άλλες συναφείς αθλητικές δραστηριότητες εξ αντικειμένου θα πάψουν να υφίστανται.

Προς την κατεύθυνση αυτή αιτούμαστε την ανταπόκρισή σας για να λυθεί ένα εύλογο και δίκαιο αίτημα, που δεν αφορά μόνο την Παναχαϊκή αλλά εξ όσων γνωρίζω και άλλα πολλά αθλητικά σωματεία της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Γεωργιάδης έχει τον λόγο και μετά ακολουθεί ο κ. Δεικτάκης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε εισαγωγικά να πω ότι το νομοσχέδιο αυτό και ιδιαίτερα το κομμάτι που αφορά τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς αλλά και την αξιοποίηση των αγροτικών γαιών διαπνέεται από ένα πρακτικό πνεύμα πρωτοφανές για τον Έλληνα νομοθέτη.

Πιστεύω ακράδαντα ότι ένας από τους κυριότερους λόγους για τους οποίους η χώρα μας χρεοκόπησε και βρεθήκαμε στην ανάγκη της τρόικας, του μνημονίου, των δανειστών και οποιουδήποτε άλλου είναι γιατί αφήναμε για πάρα πολλά χρόνια τα προβλήματα να χρονίζονται και το πολιτικό μας σύστημα δεν έβρισκε το θάρρος να τα λύσει. Βρίσκαμε πάντα λόγους για να διαφωνούμε, αντί να λύνουμε τα προβλήματα των ανθρώπων.

Υπό την έννοια αυτή, θέλω πραγματικά να σας συγχαρώ και θεωρώ ότι είναι εξαιρετική η πρωτοβουλία που έχετε λάβει και εσείς και φαντάζομαι ότι πατήσατε πάνω στη δουλειά του προκατόχου σας κ. Καλαφάτη, ο οποίος είχε δουλέψει πάρα πολύ για αυτό το τμήμα του νομοσχεδίου.

Όλο το κομμάτι που αφορά τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, από το άρθρο 71 μέχρι και όλο το υπόλοιπο κομμάτι το σχετικό με την Τράπεζα Γης κ.λπ. και η απλοποίηση στις διαδικασίες για το πώς αυτό μπορεί να γίνει, αποτελεί ένα σημείο στο οποίο νομίζω ότι πρέπει να δώσουμε πολύ μεγάλο βάρος για να καταλάβουμε λίγο τι πραγματικά θέλει να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ στον τόπο και αν τελικώς κερδίσει ποτέ την εξουσία -που εύχομαι και ελπίζω ότι δεν θα γίνει.

Συνήθως, βρίσκουν οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ πολλούς λόγους για να διαφωνήσουν, υποκριπτόμενοι πίσω από τα μεγάλα, δήθεν, συμφέροντα τα οποία πολεμούν. Σαν τον Δον Κιχώτη χτυπούν τους ανεμόμυλους συμφερόντων από το πρωί μέχρι το βράδυ και σε οποιαδήποτε κίνηση πάει να κάνει η οποιαδήποτε κυβέρνηση -δεν λέω μόνο τώρα που έγιναν κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αλλά και όταν ακόμα ήταν το κόμμα του 4%-έβρισκαν χιλιάδες λόγους για να αποφύγουν να λάβουν θέση και ευθύνη, επικαλούμενοι τη μάχη εναντίον των δήθεν μεγάλων

συμφερόντων.

Ερώτηση: Ποια είναι τα μεγάλα συμφέροντα των οικοδομικών συνεταιρισμών; Οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί αποτελούνται από βιοπαλαιστές, εξακόσιες χιλιάδες μέλη. Εξακόσιες χιλιάδες δι-σεκατομμυριούχους έχουμε στην Ελλάδα; Εξακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας, οι περισσότεροι εκ των οποίων, κύριε Βούτση -γιατί στην Αργεντινή θα πάω μετά, στο δεύτερο κομμάτι της ομιλίας μου- έχουν περιουσία μικρότερη του μέσου όρου των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ.

Πώς γίνεται εσείς που έχετε μία πλειάδα υπερπλουσίων Βουλευτών να λέτε «Δεν ψηφίζω τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, γιατί πολεμάω τα μεγάλα συμφέροντα», όπου απευθύνεστε σε ανθρώπους μικρομεσαίους και βιοπαλαιστές, οι οποίοι επί σαράντα-πενήντα χρόνια είναι εγκλωβισμένοι, γιατί το ελληνικό κράτος τούς φέρθηκε -θα έλεγε κανείς- με χυδαιότητα, γιατί τους πήρε τα λεφτά και τους άφησε μετά εγκλωβισμένους; Δεν καταλαβαίνω για ποιον λόγο δεν μπορεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση να έρθει και να υποστηρίξει μια πρωτοβουλία που λύνει τα προβλήματα εκατοντάδων χιλιάδων φτωχών ανθρώπων.

Αν διαφωνείτε στην άλφα ή στη βήτα διαδικασία, αν το πρόβλημά σας είναι η διατύπωση, οι όροι, θα είχε νόημα να πείτε «Θα το ψηφίζαμε, αλλά δεν μας αρέσει αυτή η διαδικασία και προτείνουμε μία άλλη». Εσείς όμως δεν προσέρχεστε με αυτό το πνεύμα, έρχεστε συλλήβδην και λέτε σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, είτε είναι μέλη των οικοδομικών συνεταιρισμών είτε είναι μέλη των αγροτικών συνεταιρισμών, «Πηγαίντε να καταστραφείτε, δεν μας ενδιαφέρετε!».

Αυτό -με συγχωρείτε- είναι πολύ εντυπωσιακό κι εμείς οφείλουμε να το αναδείξουμε στην ελληνική κοινωνία, γιατί παρουσιάζετε τον εαυτό σας ως τον δήθεν προστάτη των βιοπαλαιστών και των μικρομεσαίων, ενώ στην πραγματικότητα τους πολεμάτε ανηλεώς. Και τους πολεμάτε για έναν βασικό λόγο, γιατί δεν θέλετε να γίνει στη χώρα καμμία απολύτως πρόοδος, και γιατί επενδύετε πολιτικά στην καταστροφή της χώρας αλλά και γιατί η ιδεολογία σας δεν σας επιτρέπει να έχετε το παραμικρό πρακτικό πνεύμα. Η ιδεολογία σας είναι ιδεολογία της ουτοπίας, δεν είναι του πραγματικού κόσμου.

Μιας και πάμε όμως εκεί, ας απαντήσουμε και λίγο στα θέματα που έθιξε ο συνάδελφος κ. Βούτσης, τα της Αργεντινής, για να τα ξεκαθαρίσουμε. Εγώ χαίρομαι πάρα πολύ για τη σημερινή τοποθέτησή του κ. Βούτση. Σήμερα νομίζω ότι φάνηκε το πραγματικό πρόβλημα. Ο κ. Βούτσης είπε «Ναι, έπρεπε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα της Αργεντινής» και παρουσίασε την Αργεντινή περίπου ως παράδεισο σε σχέση με εμάς. Είπατε για τον μεγάλο ρυθμό ανάπτυξης που έχει η Αργεντινή, είπατε «Να, δεν χρεοκόπησε, δεν έγινε και τίποτα».

Πάμε κατ' αρχάς στο τι έγινε. Ναι, δεν είχαμε εικόνες όπως του 2001 -χθες και σήμερα- και ελπίζω και να μην έχουμε, γιατί είναι ένας πολύ συμπαθής λαός και ταλαιπωρημένος. Ξέρετε γιατί δεν είχαμε; Το 2001, τα επείσοδια έγιναν όταν έτρεξε ο κόσμος να πάει στις τράπεζες που είχαν κλείσει για να προλάβουν να σώσουν τις καταθέσεις τους. Το 2014, δηλαδή σήμερα, δεν υπάρχουν καταθέσεις στις τράπεζες για να σώσουν.

Μη γελάτε, κύριε Χαϊκάλη. Δεν υπάρχουν και θα σας πω αμέσως μετά γιατί δεν υπάρχουν. Λέτε συνέχεια για την Αργεντινή για το μεγάλο ρυθμό ανάπτυξης που πέτυχε. Πράγματι, εάν δείτε τους αριθμούς, έχει πολύ μεγάλο ρυθμό ανάπτυξης, 9,5% το χρόνο, 9% το χρόνο. Τι δεν είπε, όμως, ο κ. Βούτσης; Μπορεί βέβαια και να μην το ξέρει. Ότι όλα αυτά τα χρόνια είχε πληθωρισμό διπλά στην ανάπτυξη, 20%, 25%, 30%. Είχε 9% ανάπτυξη, αλλά 20% πληθωρισμό. Δηλαδή, για το μέσο εισόδημα του μέσου ανθρώπου και μείον 10%.

Για να καταλάβετε τη διαφορά -σας έχω πει ότι στα οικονομικά δεν είστε πολύ δυνατοί και δεν πρέπει να εκτιθέστε με νούμερα- σήμερα η Ελλάδα του μνημονίου, η Ελλάδα της χρεοκοπίας, η Ελλάδα που εσείς λέτε ότι είναι η Ελλάδα της ανέχειας, της εξαθλίωσης, έχει κατά κεφαλήν εισόδημα 27.000 δολάρια. Η Αργεντινή που μας προτείνεται ως άλλος δρόμος, πριν από τα σημερινά, έχει 10.000. Δηλαδή η Ελλάδα που λέτε ότι είναι εξαθλιωμένη έχει τριπλάσιο κατά κεφαλήν εισόδημα από τον παράδεισο που ονειρεύεστε.

Και προσέξτε, το ακόμη χειρότερο για σας, που δεν το έχετε καταλάβει. Η Αργεντινή -και γιατί μας αφορά, διότι ήταν ο άλλος δρόμος- τι έκανε; Βρέθηκε στην ίδια θέση με μας. Είχε ένα σκληρό μνημόνιο, είχε ένα μνημόνιο που έπρεπε να ψηφίσει στο δικό της Κοινοβούλιο, τα λεγόμενα προαπαιτούμενα, δεν το ψήφισε και κήρυξε στάση πληρωμών. Ήταν, ας το πούμε, όπως εμείς με το ευρώ. Σε μια πιο χαλαρή σχέση, αλλά με κλειδωμένη ισοτιμία. Έφυγε από την κλειδωμένη ισοτιμία και προχώρησε στο δρόμο που προτείνετε όλα αυτά τα χρόνια, δηλαδή στην πιστωτική επέκταση. Τύπωσε νόμισμα και είπε: «Θα χρηματοδοτήσω με δημόσιες επενδύσεις και με τα χρήματα που τυπώνω να βρει ο κόσμος δουλειά». Γι' αυτό πέφτει η ανεργία. Πέφτει πολύ η ανεργία στην Αργεντινή, πράγματι, αλλά σε τι δουλειές; Σε δουλειές με μέσο μηνιαίο εισόδημα κάτω των 100 ευρώ. Αυτή είναι η πραγματικότητα της Αργεντινής. Αν αυτό που μας προτείνετε είναι να βρούμε δουλειές κάτω από 100 ευρώ για να πέσει η ανεργία, να το κάνουμε. Προσέξτε, λοιπόν, για να το καταλάβετε, γιατί δεν έχετε καταλάβει τίποτα από την Αργεντινή.

Η Αργεντινή προχώρησε στην πιστωτική επέκταση. Είχε, λοιπόν, μερικά χρόνια μεγάλης ανάπτυξης, γιατί στηρίχθηκε στον τρομερό εξαγωγικό της τομέα, που εμείς δεν έχουμε -η Αργεντινή είναι πρώτη στη σόγια, πρώτη στην εξαγωγή κρέατος- και μιλάμε για εξαγωγές τρομερές. Εμείς τότε τους βλέπαμε με κιάλια. Ξεκίνησε δηλαδή από εξαιρετικά καλύτερη αφετηριακή θέση από εμάς και τι αποδεικνύει τα τελευταία δυο χρόνια; Ότι έχει ξαναμπίει σε μεγάλο κύκλο ύφεσης. Όχι από τη χρεοκοπία των hedge funds. Ήδη, όταν πήγε ο Αρχηγός σας, τον Δεκέμβριο του '12 -σας το έλεγα χθες- είχαν επεισόδια και σκοτώνονταν άνθρωποι στα σούπερ μάρκετ. Δεν είχε σχέση αυτό με τους τίτρες και τους καρχαρίες. Συνέβαινε, γιατί είχαν ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο, τον οποίον προηγουμένως εκθειάσατε, και αυτός ο άλλος δρόμος τους κρατάει δεκατέσσερα τώρα χρόνια στην απόλυτη φτώχεια-ανέχεια από το κακό στο χειρότερο.

Αλλά να πούμε λίγο και για τα hedge funds. Ποιος σας είπε ότι εμείς είμαστε υπέρ των hedge funds; Έθεσε ένα πολύ ενδιαφέρον ερώτημα ο κύριος Πρόεδρος, στο οποίο θα ήθελα να πάρω θέση, γιατί είναι πράγματι ενδιαφέρον. Είπε ο κύριος Πρόεδρος προηγουμένως ότι υπάρχουν νομικά θέματα και εμάς μας αφορά το θέμα των hedge funds, ιδιαίτερα αφ' ης στιγμής έχουμε ομόλογα στο Αγγλικό Δίκαιο. Ένα λεπτό. Το είπε και ο κ. Βαρουφάκης προχθές στον ANT1, είναι από τις σπάνιες φορές που λέει κάτι σωστό. Εμάς δεν μας αφορά το θέμα αυτό, για έναν απλό λόγο. Τα ομόλογα που έχουμε στο Αγγλικό Δίκαιο -το λέω για τους συναδέλφους που είναι μετά το PSI στο Κοινοβούλιο- είναι αυτά που δημιουργήθηκαν από τη διαδικασία του PSI. Είναι δηλαδή το κομμάτι του αναδιρθωμένου χρέους μας. Είναι αυτών των ανθρώπων που τους «κουρέψατε» κατά 70%. Φαντάζομαι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ λέει πως πρέπει να αφήσουμε τα πάντα απλήρωτα. Όταν λέμε αναδιρθωμένη και κουρέμα, νομίζω ότι ένα 70% σε κάποιον είναι ένα μεγάλο κούρεμα. Άρα, αυτά τα ομόλογα είναι τα αναδιρθωμένα, αυτά που έχουμε έρθει σε συμφωνία για να τα πληρώσουμε. Δεν λέει κανείς να μην τα πληρώσουμε. Φαντάζομαι ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Προσέξτε και το καλύτερο. Πόσο τοις εκατό αντιπροσωπεύουν αυτά τα ομόλογα σε Αγγλικό Δίκαιο σε ιδιωτικό χρέος από το σύνολο του χρέους που έχει σήμερα η Ελλάδα; Το 10%. Γιατί το υπόλοιπο χρέος της χώρας μας -γι' αυτό και δεν μας αφορά αυτή η συζήτηση εμάς που έχει ως θέμα το hedge funds- δεν είναι στους ιδιώτες, είναι στα κράτη και έχει να κάνει με τη διακρατική συμφωνία που έχουμε μαζί τους και όχι με το δίκαιο που βάλαμε τα ομόλογα του PSI. Πάσα σύγκριση, δηλαδή, είναι παντελώς άστοχη και άστοχη.

Όμως, εμείς μπαίνουμε στη συζήτηση για τη διαχείριση του δημόσιου χρέους μας, με ποιους; Όχι με τους ιδιώτες πιστωτές, κύριε Κοντονή. Με αυτούς μπήκαμε το 2012 και τους τα κουρέψαμε. Μπαίνουμε με τους εταίρους μας, δηλαδή με τις άλλες κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΥΡΙΖΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρό-

εδρε.

Και φυσικά, συμφωνώ μαζί σας. Κανείς μας δεν είναι υπέρ αυτών των κερδοσκοπών που βγάζουν 1.600%. Ποιος σας είπε ότι είμαστε υπέρ; Εμείς ξέρετε τι λέμε που δεν το καταλάβατε; Λέμε: Ζούμε σε έναν κόσμο όπου υπάρχουν και καρχαρίες και πρέπει να προσέξουμε, ο λαός μας ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν λέγατε αυτά εχθές, αλλά καλά είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είμαστε εκτός χρόνου, κύριε Γεωργιάδη και κύριε Βούτση.

ΣΥΡΙΖΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, αλλά με διέκοψε.

...να προσέξουμε, αυτοί οι καρχαρίες που πάνε για το κέρδος -αυτό σας έλεγα χθες, ότι ο καπιταλισμός κινείται με το κέρδος και αν δεν καταλαβαίνεις πώς κινείται, δεν ξέρεις να επιβιώνεις σε αυτόν- να μην πετύχουν το δικό σου ποδαράκι.

Αυτό το οποίο λέτε εσείς είναι να βουτήξουμε στη θάλασσα με τους καρχαρίες και να το παίξουμε ήρωες. Εάν βουτήξεις στη θάλασσα με τους καρχαρίες -κύριε Βούτση, θα σας εκπλήξω- οι καρχαρίες θα σε φάνε.

Εμείς, λοιπόν, τι λέμε; Ας μην βουτήξουμε στη θάλασσα με τους καρχαρίες. Και τι κάναμε; Ευτυχώς, δεν ακολουθήσαμε τη δική σας πρόταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η πολιτική οικονομία θέλει....

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΣΥΡΙΖΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν ακολουθήσαμε τον άλλο δρόμο. Δεν ακολουθήσαμε το δρόμο των συνεχόμενων χρεοκοπιών. Κρατήσαμε τη χώρα στην Ευρωζώνη. Κρατήσαμε τη χώρα στο ευρώ και αυτή η χώρα που κρατήσαμε και που εσείς τη λέτε εξαθλιωμένη, έχει σήμερα τριπλάσιο κατά κεφαλήν εισόδημα από τη χώρα που έχετε ως πρότυπο. Αυτά όλα δεν τα έχετε ακόμα καταλάβει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: ... και φάγατε τον κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Δεικτάκης και μετά ακολουθεί ο κ. Μαντάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια της Κυβέρνησης να επιτύχει τη συναίνεση σε ένα σημαντικό νομοσχέδιο, σε ένα νομοσχέδιο με χρόνιες δυσλειτουργίες και αγκυλώσεις, δεν καθίσταται δυνατή.

Η Αντιπολίτευση στην πλειοψηφία της, με απουσία προτάσεων και θέσεων, αρκείται στην κύρια άρνηση, προσδοκώντας μόνο σε πολιτικά οφέλη, όπως κάνει άλλωστε με όλες τις διαμαρτυρόμενες κοινωνικές ομάδες με προφανή τον προαναφερόμενο σκοπό.

Μέχρι σήμερα πάρα πολλές επενδύσεις ακυρώθηκαν με αστείες δικαιολογίες. Στη Μήλο πριν από μερικά χρόνια ακυρώθηκε μία επένδυση ενός ξενοδοχείου χιλίων κλινών με πεντακάσιες θέσεις εργασίας, γιατί εκεί κοντά ενδημούσε η οχιά, ένα ειδικό είδος φιδιού. Προτιμήσαμε, λοιπόν, την οχιά από πεντακάσιες θέσεις εργασίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ποιος το έκανε αυτό, κύριε συνάδελφε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ: Οι οικολόγοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Βούτση, βλέπω σήμερα ότι είστε ζωηρός.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Είμαστε λίγο ζωηροί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κάποιος το έκανε.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Καρχαρίες, οχιές ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα-Γέλως)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ: Στη νότια Κρήτη, Ολλανδοί με μία εταιρεία, την VORAK -έτσι λέγεται η ολλανδική εταιρεία- αγόρασε οκτακόσια στρέμματα άγονης γης για να αναπτύξει αποθήκες πετρελαίου και αποθήκες φυσικού αερίου και να επιτύχει τη δημιουργία ενός εργοστασίου συναρμολόγησης σωλήνων φυσικού αερίου. Η επένδυση αυτή πάει να ναυαγήσει, γιατί έδωσα την ευκαιρία στους ανθρώπους του Δασαρχείου μας να δώσουν μία άδεια, στερώντας τα είκοσι στρέμματα βραχωνών εκτάσεων, που ήταν μέσα στην έκταση αυτή από τον επενδυτή. Υπεβλήθη

μήνυση εναντίον μου, γιατί προσπάθησα να χαρακτηρίσω τα είκοσι στρέμματα αυτά χορτολιβαδικά, ώστε να μπορέσει να αναπτυχθεί αυτή η εταιρεία. Ο επενδυτής μάλλον θα φύγει. Ο καταγγέλλων είναι ένας μελισσοκόμος. Γιατί πού θα πηγαίνει τώρα τις μέλισσές του; Μου υπεβλήθη μήνυση!

Πάμε τώρα στη βιομηχανική περιοχή των Χανίων. Στη θέση Μαλάξα, χίλια πεντακόσια στρέμματα με χορηγό μία τοπική τράπεζα και με δεκαπέντε εκατομμύρια δεν γίνεται η επένδυση, καθυστερεί -πιστεύω το Υπουργείο να το δει- γιατί ενδημεί εκεί ο ασπάλθατος.

Προτιμούμε τον ασπάλθο, από τριακόσιους επενδυτές που περιμένουν με εκατοντάδες θέσεις εργασίας.

Αυτά σας τα λέω, γιατί δύο χρόνια ως Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης, τα έζησα, τα βίωσα, και πιστεύω ότι εμπιστεύεστε την κρίση μου ή έστω τις θέσεις μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν τομείς από τους οποίους μπορεί το κράτος να αντλήσει δεκάδες εκατομμυρίων, χωρίς να αγγίξει τα λαϊκά στρώματα. Και αναφέρομαι στις προστατευόμενες περιοχές. Θα αναφερθώ στην Κρήτη, σε αυτές που ξέρω.

Σαμαριά: Αποδίδει 1 εκατομμύριο ευρώ το χρόνο και δεν έχει ούτε γιατρό να υποστηρίξει κάποιον ξένο περιπατητή που είναι πιθανόν να χτυπήσει.

Μπάλος: Μία περιοχή με ογδόντα χιλιάδες επισκέψεις, όπου 1 ευρώ αποδίδεται στον οικείο δήμο, ενώ εκατομμύρια κερδίζουν οι πλοιοκτήτες που μεταφέρουν τον κόσμο κι οι καντινιέρηδες, που είναι κατ' επέκταση άνθρωποι των πλοιοκτητών.

Νήσος Χρυσή: Νότια της Κρήτης. Ένα μοναδικό κεδρόδασος που δέχεται εκατό χιλιάδες επισκέπτες το χρόνο. Και εκεί οι πλοιοκτήτες, μαζί με άλλους καντινιέρηδες, εκμεταλλεύονται το χώρο αυτό. Ίσα που παίρνει 15.000 ευρώ ο Δήμος Ιεράπετρας, τα οποία δεν αρκούν ούτε για την καθαριότητα του νησιού. Σε αυτό το νησί, πριν από λίγες μέρες, η Εισαγγελέας Περιβάλλοντος Κρήτης έκανε μία παρέμβαση για να φύγουν όλα τα παραπήγματα. Ξέρετε τι βρήκαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκεί; Μέχρι και λίπασμα ταχείας ανάπτυξης για την καλλιέργεια χασισόδεντρων γι' αυτούς που μένουν εκεί και προσβάλλουν το περιβάλλον.

Είχα πάρει αποφάσεις, οι οποίες δυστυχώς δεν εφαρμόστηκαν, διότι υπήρχε έλλειψη χρημάτων. Όμως, όλα αυτά πρέπει να τα προστατεύσουμε και να εισπράτουμε στο κράτος επιτέλους κάποιο χρήμα.

Μονή Πρέβελη: Αυτή είναι η ιστορική Μονή, από την οποία έφευγαν προς τη Μέση Ανατολή όλοι οι σύμμαχοι στον Β Παγκόσμιο Πόλεμο, προκειμένου να μην συλληφθούν από τους Γερμανούς. Σε αυτή την περιοχή, πριν από τρία χρόνια, έγινε μία μεγάλη πυρκαγιά. Ευτυχώς, τα δέντρα αυτά, τα φοινικόδεντρα, δεν καίγονται εύκολα.

Όμως, τι εννοούμε όταν λέμε «προστατευόμενο μέρος»; Πώς θα το προστατεύσουμε; Θεωρώ ότι αν δημιουργηθούν ειδικοί φορείς διαχείρισης από τους οικείους δήμους, μπορούν οι δήμοι και να προστατεύσουν τις περιοχές, αλλά και να εισπράξουν χρήματα για λογαριασμό τους, γιατί ξέρουμε ότι όλοι οι δήμοι πένονται σήμερα και έχουν οικονομικές δυσκολίες.

Ένας άλλος τομέας από τον οποίον θεωρώ ότι το κράτος μπορεί να εισπράξει πάρα πολλά χρήματα, είναι τα λατομεία και τα μεταλλεία. Θα ήθελα να αναφερθώ σε μία περίπτωση, την οποία πάλι αντιμετώπισα εγώ, με έναν λατόμο, ο οποίος δεν πλήρωνε τα δικαιώματα που είχε υπογράψει. Χρωστούσε 6 εκατομμύρια ευρώ στο ελληνικό δημόσιο. Του πήρα την άδεια. Και εκείνος με νομικά τερτίπια, προσπαθεί μέχρι σήμερα και γλιτώνει.

Αυτός προσέφυγε στην τοπική κοινωνία, πήρε τη συναίνεση της τοπικής κοινωνίας, πήρε τη συναίνεση -ομόφωνα- όλων των πτερύγων του οικείου δήμου και με τη σύμφωνη γνώμη των Μεταλλείων Νοτίου Ελλάδος θέλει να ξαναλειτουργήσει.

Έθεσα όρους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν δεν προστατεύετε και δεν αποκαταστήσετε με μία εγγυητική, όταν αποχωρήσετε, αυτό το χώρο, δεν θα πάρετε την άδεια από μένα. Έτσι κι έγινε. Πράγματι, κατέθεσε 300 χιλιάδες ευρώ, ώστε όταν θα φύγει να αποκατασταθεί ο χώρος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία υπηρεσία, η Κτηματική

Υπηρεσία του δημόσιου καλείται να εφαρμόσει το νόμο. Ναι, να τον εφαρμόσει. Όμως, την ίδια στιγμή στερεί από το κράτος εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ, για να μην πω πολλά εκατομμύρια.

Υπήρξε ένας νόμος ο οποίος έλεγε ότι εάν κάποιος ξενοδόχος ο οποίος χρησιμοποιεί ή εκμεταλλεύεται τους αιγιαλούς έχει κάνει κάποια παράβαση, δεν δικαιούται να κάνει σύμβαση με τον οικείο δήμο. Αυτό, αλήθεια, είναι τιμωρία ή ρουσφέτι; Εγώ θεωρώ ότι είναι ρουσφέτι, γιατί ποιος ξενοδόχος δεν χρησιμοποιεί χωρίς την άδεια κανενός τις παραλίες και δεν εισπράττει εκατομμύρια;

Την ίδια στιγμή, όμως, το κράτος στερείται το 20% από τη σύμβαση, στερείται το 23% του ΦΠΑ και στερείται ακόμα τους φόρους εκείνους που θα προκύψουν από το εισόδημα, το οποίο προστίθεται στον ξενοδόχο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η γη που υπάρχει σήμερα στο κράτος μπορεί να αποδοθεί σε ακτήμονες νέους. Στην Κρήτη - και δεν θέλω να οικειοποιούμαι όλα αυτά τα θέματα και δεν το κάνω για δική μου προβολή, αλλά για παραδειγματισμό- προσπαθήσαμε με την εκκλησία και αποχαρακτήρισαμε τριακόσια πενήντα στρέμματα χορτολιβαδικής έκτασης. Από αυτά, τα μισά τα αποδόσαμε σε είκοσι πέντε νέους ακτήμονες. Αυτό το παράδειγμα, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να το στηρίξουμε όλοι και να δώσουμε την ευκαιρία στο κράτος να αποχαρακτήρισει αυτήν τη γη από «χορτολιβαδική» και να δώσουμε σε χιλιάδες παιδιά την ευκαιρία να αναπτυχθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε επιφορτιστεί μ' ένα τεράστιο έργο. Θεωρώ ότι, αντί το Υπουργείο Εργασίας να τεμαχίζεται στα τέσσερα και να παίρνει κάθε Υπουργός ένα αντίδωρο, ένας από αυτούς θα μπορούσε να συμβάλει στο έργο σας, γιατί είναι τεράστιο και καταλαβαίνω ότι δεν μπορείτε να επιφορτιστείτε με όλα. Αυτός ο τομέας θα μπορούσε να δοθεί μόνο σε έναν Υφυπουργό και να αναπτύξει όλα αυτά για να εισπράτουν στο κράτος τεράστια ποσά χωρίς -επαναλαμβάνω- να αγγίξουμε τα λαϊκά στρώματα.

Με αυτές τις σκέψεις κλείνω την ομιλία μου.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαντάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αφιερώσω το ένα τέταρτο της ομιλίας μου στην Αργεντινή.

Πρώτα από όλα, όμως, ως επαγγελματίας του χώρου της ψυχικής υγείας, αλλά και ως άνθρωπος θα ήθελα να εκφράσω τον αποτροπισμό μου για τον κανιβαλισμό της Χρυσής Αυγής σήμερα από το Βήμα του Κοινοβουλίου. Θα ήθελα να πω ότι αυτή η πολιτική δύναμη που αναζητά καιάδες για τους ψυχικά πάσχοντες δεν έχει καμμία σχέση με τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Δεύτερον, υπάρχει ένα βασικό ερώτημα σε σχέση με το νομοσχέδιο που συζητάμε. Αυτό το νομοσχέδιο απλοποιεί, προστατεύει, ρυθμίζει, απαντά σε υπαρκτά προβλήματα ή περιπλέκει, απορρυθμίζει και συσκοτίζει για να μοιράσει σε ομάδες συμφερόντων στη συνέχεια;

Θα μπορούσε κανείς -κι εγώ αυτό ισχυρίζομαι- να συζητήσει κάποιες ρυθμίσεις. Πράγματι, θα μπορούσε να τις συζητήσει. Αν υπήρχε, όμως, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάρτιση και η κύρωση των δασικών χαρτών που να δείχνει τι είναι και τι δεν είναι δάσος σε συνδυασμό βεβαίως με την κτηματογράφηση, δηλαδή ποιο δάσος είναι δημόσιο ιδιοκτησιακά και ποιο έχει άλλη ιδιοκτησία, αν υπήρχαν αυτές οι βασικές προϋποθέσεις, πράγματι, θα μπορούσε κανείς να συζητήσει ορισμένες ρυθμίσεις.

Αυτές οι προϋποθέσεις, όμως, δυστυχώς, δεν υπάρχουν. Για το λόγο αυτό, ο ισχυρισμός μας ότι η κυβερνητική επιλογή είναι ευθεία βολή στο δημόσιο συμφέρον και δικαίωση νομιμοφανών

μεθοδεύσεων αποχαρκτηρισμού δασικών εκτάσεων -κι έτσι όπως εξελίσσεται η διαδικασία- κατά τη γνώμη μου επιβεβαιώνεται και γίνεται πια πεποίθηση.

Θα ήθελα να πω ότι έχουμε καταθέσει δύο τροπολογίες. Θα μιλήσω μόνο για την τροπολογία, που έχουμε καταθέσει για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης πετρελαίου θέρμανσης, με την οποία ζητάμε να επιστρέψει η κατάσταση στα επίπεδα του Μαρτίου του 2011.

Είναι προκλητικό, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, να αγνοείτε ότι το κράτος έχασε συνολικά έσοδα από το πετρέλαιο θέρμανσης ύψους 237.000.000 περίπου εκατομμυρίων ευρώ.

Είναι προκλητικό, επίσης, να αγνοείτε την κατάσταση, η οποία έχει διαμορφωθεί και με τη λαθροϋλοτομία, αλλά και με το πάγωμα -κυριολεκτικά- χιλιάδων συνανθρώπων μας, οι οποίοι δεν βρήκαν τρόπο να ζεσταθούν. Κι ούτε θα βρουν τρόπο να ζεσταθούν, εάν επιτέλους δεν κινηθείτε -για να χρησιμοποιήσω έναν όρο που χρησιμοποίησε ένας άλλος συνάδελφος πριν- μόνο στην κοινή λογική.

Πρέπει να επιστρέψετε στα επίπεδα του Μαρτίου του 2011, που σας προτείνουμε και με την τροπολογία, πράγμα που θα έχει σαν συνέπεια η τιμή του πετρελαίου θέρμανσης να διαμορφωθεί στο 0,90 ευρώ περίπου από το 1,30 ευρώ που είναι σήμερα. Είναι μία τροπολογία που νομίζουμε ότι μπορεί να δώσει μία πραγματική λύση σε ένα υπαρκτό πρόβλημα, το οποίο έχει ταλανίσει κυριολεκτικά, ιδιαίτερα τους πληθυσμούς που ζουν σε περιοχές που οι θερμοκρασίες είναι πολύ χαμηλές.

Θα μιλήσω για δυο-τρία άρθρα πιο συγκεκριμένα και θα κλείσω με το θέμα της Αργεντινής.

Τρίτον, στο άρθρο 51 μέσα στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις που επιτρέπονται κάτω από ορισμένους όρους, επιτρέπονται και εργοστάσια άντλησης και εμφιάλωσης νερού. Επειδή στην περιοχή μου, στα Γιάννενα, μεγάλες εταιρείες δραστηριοποιούνται σε αυτό το ζήτημα, θα ήθελα να σας τονίσω, όπως αναφέρθηκε και από προηγούμενη συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ, ότι πρώτον, είναι προκλητικό αυτό που γίνεται με τις φυσικές πηγές που παραχωρούνται σε ιδιώτες έναντι πινακίου φακής με μία νομοθεσία του 1958.

Δεύτερον, είναι επίσης προκλητικό το ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση που σας μιλάω, στα Γιάννενα, έχουν πολλαπλασιαστεί οι δυνατότητες άντλησης υδάτων, έστω νομότυπα, αλλά αυτό πράγματι δημιουργεί μεγάλα ερωτηματικά και προβλήματα. Θεωρούμε ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα ξεχωριστά. Είναι κρίσιμο ζήτημα και βεβαίως, αφορά μία επιχειρηματική δραστηριότητα σε ένα κοινωνικό αγαθό, στο νερό.

Σε σχέση με το άρθρο 53 που αναφέρεται σε ρυθμίσεις για μονάδες μικρής κλίμακας ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε ένα έδαφος ανύπαρκτου ενεργειακού σχεδιασμού, θέλω να θέσω το εξής ερώτημα, διότι η ασάφεια και η πολυπλοκότητα πολλές φορές συσκοτίζει: Το έργο-καταστροφή στη Βάλια Κάλντα, στο ναό, το έργο που κάποιες πολιτικές δυνάμεις με επιμονή προωθούν, με τις συγκεκριμένες διατάξεις θα σταματήσει οριστικά επιτέλους;

Και επειδή γίνονται και κάποιες εκδηλώσεις σήμερα στην Κόνιτσα και για το θέμα της εκτροπής του Αώου και για το θέμα ενός φαραωνικού έργου που βρίσκεται στα σκαριά μεταφοράς νερού από τον Αμάραντο στα Γιάννενα, θα χρειαζόταν μια σαφής απάντηση σε αυτό, διότι πολύ φοβάμαι ότι και με τη μικρή ΔΕΗ που ψηφίσατε πρόσφατα, επιχειρείτε να προχωρήσει αυτή η παρέμβαση στον πυρήνα του εθνικού δρυμού, στη Βάλια Κάλντα.

Σχετικά με το προτελευταίο θέμα για τις ρυθμίσεις για τις κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις, θέλω να επαναλάβω το εξής: Εδώ γίνεται ένα κόλπο που επιχειρεί να βάλει τους κτηνοτρόφους στον ύπνο. Οι δασικές εκτάσεις και οι δημόσιες χορτολιβαδικές εκτάσεις που παραχωρούνται στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς και στον κάθε επίδοξο επιχειρηματία του τουρισμού, είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι ίδιες γαίες που δηλώνονται από τους Έλληνες κτηνοτρόφους για την καταβολή από την Ευρωπαϊκή Ένωση της ενιαίας ενίσχυσης. Είναι γαίες, δηλαδή, που ουδέποτε θα ξαναγυρίσουν, δυστυχώς, στην κτηνοτροφία. Και αυτό είναι ένα κρίσιμο πρόβλημα.

Τέλος, για τα ζητήματα της Αργεντινής. Ήξερα ότι ο κ. Γεωρ-

γιάδης είναι εξπέρ στην ελληνική γραμματεία και μάλιστα στην τηλεπώληση της ελληνικής γραμματείας, δεν ήξερα ότι είναι τόσο ειδικός στα ζητήματα της Αργεντινής και στα γενικότερα οικονομικά ζητήματα. Εγώ δεν ισχυρίζομαι ότι οι οικονομικές μου γνώσεις είναι τέτοιες που μπορώ να αποκρούσω σε όλα τα επίπεδα τον κ. Γεωργιάδη, θα πω, όμως, δυο τρία απλά πράγματα, που ήδη έχουν ειπωθεί κάποια από αυτά.

(Στο σημείο την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**).

Ο κ. Γεωργιάδης αγνοεί, βεβαίως, και στα νούμερα τα οποία ανέφερε, αλλά θα έλεγα αγνοεί επιδηκτικά και τους ρυθμούς ανάπτυξης αυτής της χώρας για την οποία οφείλουμε θα έλεγα να μιλάμε με σεβασμό και προσοχή και γιατί μας αφορά με τον έναν ή τον άλλο τρόπο αυτό το ζήτημα. Αγνοεί, απ' ό,τι φαίνεται ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν πάνω από 4%, ότι υπήρχε σχεδόν ισοσκελισμένο ισοζύγιο, ότι το χρέος ήταν κάτω από το 60% του ΑΕΠ και ότι το δημόσιο έλλειμμα ήταν κοντά στο 3%. Μας είπε, βεβαίως, για τα υψηλά επίπεδα του πληθωρισμού. Μας είπε για το ακαθάριστο κατά κεφαλήν εισόδημα. Ξέχασε όμως να πει, πέρα από το πώς υπολογίζεται ο μέσος όρος, ότι το κατά κεφαλήν εισόδημα της Αργεντινής αυτά τα χρόνια πήγε από τις 2.000 στις 10.000 και το δικό μας έπεσε από έναν μέσο όρο κοντά στις 30.000 με 32.000 πολύ παρακάτω. Για τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας μας κατακρημνίστηκε κυριολεκτικά.

Τέλος, θα ήθελα να πω γι' αυτό ότι οφείλουμε να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί, χρησιμοποιώντας αυτό το παράδειγμα. Είπε κάτι στο τέλος ο κ. Γεωργιάδης, προσπαθώντας να απαλύνει τα πράγματα, αλλά ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από αυτήν τη διαδικασία, η οποία ήταν σημμένη εξαιρετικά, διότι οι ίδιες οι τράπεζες της Αργεντινής, ο ίδιος ο σύνδεσμος των τραπεζών της Αργεντινής είχε δηλώσει σαφώς ότι μπορούσε ακόμη και αυτά τα υπερβολικά που ζητούσαν, με κέρδη 1.600%, να τα αποπληρώσει. Και όμως δεν δέχτηκαν. Δεν έκαναν πίσω. Ήθελαν να στείλουν το μήνυμα -και αυτό έχει σχέση και με το δικό μας αγώνα- ότι «όσοι διανοηθείτε στον κόπο να κάνετε προσπάθεια για κόρυμα του χρέους σας, για αναδιάρθρωση του χρέους σας τότε θα σας πιέσουμε, θα σας λιώσουμε, θα σας φτάσουμε στον πάτο».

Ε, λοιπόν, απέναντι σε αυτές τις δύο επιλογές, σε αυτά τα δύο μοντέλα εμείς είμαστε στην επιλογή της αξιοπρέπειας και της ανυπακοής απέναντι στους κερδοσκόπους, στους γύπες και στα κάθε είδους συμφέροντα, που στο παράδειγμα της Αργεντινής νομίζω ότι έγιναν φανερά σε όλο τον κόσμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε συνάδελφε.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα απλώς να ανακοινώσω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Με συγχωρείτε, κύριε Υπουργέ, είναι η κανονική σας εισήγηση αυτή;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Όχι, κυρία Πρόεδρε. Θα τοποθετηθώ μόλις τελειώσουν οι ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Να ενημερώσω, λοιπόν, τις κυρίες και τους κύριους συναδέλφους για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που είναι απόρροια όλων αυτών που έχουν λεχθεί μέχρι και αυτήν τη στιγμή, αλλά και τις τροπολογίες που κατ' αρχήν γίνονται αποδεκτές. Είναι οι υπουργικές οι οποίες σας δόθηκαν και στην Επιτροπή. Είναι οι εξής: η με γενικό αριθμό 1634 και ειδικό αριθμό 222 και η με γενικό αριθμό 1663 και ειδικό αριθμό 248.

Οι βουλευτικές τροπολογίες, οι οποίες κατά κανόνα αφορούν σε βελτιώσεις στο νομοσχέδιο, είναι οι εξής: η με γενικό αριθμό

1605 και ειδικό αριθμό 205, η με γενικό αριθμό 1644 και ειδικό αριθμό 232, η με γενικό αριθμό 1651 και ειδικό αριθμό 239, η με γενικό αριθμό 1653 και ειδικό αριθμό 241, η με γενικό αριθμό 1662 και ειδικό αριθμό 247, η με γενικό αριθμό 1665 και ειδικό αριθμό 250, η με γενικό αριθμό 1667 και ειδικό αριθμό 252, η με γενικό αριθμό 1670 και ειδικό αριθμό 254, η με γενικό αριθμό 1669 και ειδικό αριθμό 253, η με γενικό αριθμό 1657 και ειδικό αριθμό 244, η με γενικό αριθμό 1673 και ειδικό αριθμό 257, η με γενικό αριθμό 1674 και ειδικό αριθμό 258, η με γενικό αριθμό 1679 και ειδικό αριθμό 262, η με γενικό αριθμό 1678 και ειδικό αριθμό 261, η με γενικό αριθμό 1677 και ειδικό αριθμό 260, η με γενικό αριθμό 1680 και ειδικό αριθμό 263 και η τελευταία με γενικό αριθμό 1683 και ειδικό αριθμό 264. Οι τροπολογίες αυτές είναι συναδέλφων από όλες τις πτέρυγες.

Να προστεθεί, επίσης, στον τίτλο του σχεδίου νόμου η φράση «και άλλες διατάξεις», κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Υπουργέ, επειδή οι ομιλητές έχουν ολοκληρώσει τις τοποθετήσεις τους, θα θέλατε να πάρετε τον λόγο τώρα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ενέργειας, Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής): Όπως νομίζετε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχουμε δύο προτασόμενους ομιλητές, οι οποίοι κανονικά πάνε μετά τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα ήθελα κι εγώ τον λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, κύριε Γεωργιάδη, θα σας δώσω τον λόγο.

Επομένως, θα μιλήσει ο κ. Γεωργιάδης τώρα για ένα λεπτό, γιατί πάλι ακούστηκε το όνομά του στην Αίθουσα. Όσο ακούγεται τ' όνομά σας, τόσο πρέπει να απαντάτε, κύριε Γεωργιάδη.

Μετά θα δώσω τον λόγο στους δύο προτασόμενους ομιλητές.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Απλώς, επειδή πριν ξέχασα να καταθέσω στα Πρακτικά το άρθρο από το εξειδικευμένο οικονομικό site με τα νούμερα και άκουσα ακροθιγώς ότι ο κ. Μαντάς είπε πως ήταν 2.000 το κατά κεφαλήν εισόδημα και έγινε 10.000, σας έχω πει πολλές φορές στον ΣΥΡΙΖΑ πως αν παίρνετε πολιτικές αποφάσεις με φαντασιώσεις, θα οδηγήσετε τον τόπο σε τραγωδία.

Καταθέτω, λοιπόν, για τα Πρακτικά πόσο ήταν. Ήταν πριν τη χρεοκοπία 10.000 και το 2011, που είναι το νεότερο στοιχείο – που είναι πολύ χαμηλότερο γιατί έχουμε περάσει το χρονικό όριο των δύο ετών – είχε φτάσει 9.100. Δηλαδή, μετά από δέκα χρόνια ήταν και χίλια δολάρια κατά κεφαλήν λιγότερα απ' ό,τι πριν τη χρεοκοπία.

(Στο σημείο αυτό Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Αδωνίς Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Η χρεοκοπία έγινε το 2002.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Η χρεοκοπία έγινε το 2001. Το λέω ξανά. Από το 2001, που ακολούθησαν τον δρόμο που ονειρεύεστε, δηλαδή τον δρόμο της καταγγελίας του μνημονίου, της πτωτικής κ.λπ., μετά από δέκα χρόνια της δήθεν...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αφήστε τα αυτά. Τα στοιχεία θέλουμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τα κατέθεσα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ήταν 2.000 και έγινε 10.000, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι, λάθος κάνετε! Τα κατέθεσα τα στοιχεία. Ήταν 10.000 και έφθασαν 9.100.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Λέω για πριν από τη χρεοκοπία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ να μην κάνουμε διάλογο.

Κύριε Βούτση, θα σας δώσω τον λόγο μετά αν θέλετε να απαντήσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Μαντάς μπερδεύει το νούμερο του 2003, γιατί η Αργεντινή δύο χρόνια μετά τη χρεο-

κοπία πήγε πολύ κάτω και μετά άρχισε να ανεβαίνει. Παίρνει το πολύ κάτω και πάει στο πάνω. Εγώ σας συγκρίνω πριν χρεοκοπήσει. Γιατί το «δύο χιλιάδες» ήταν συνέπεια της δικής σας χρεοκοπίας. Οι άνθρωποι των δικών σας ιδεών τους πήγαν στο «δύο χιλιάδες». Εμείς δουλεύουμε πέντε χρόνια για να μην γίνουμε Αργεντινή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω το λόγο αμέσως μετά! Δεν είμαστε κανάλι εδώ μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα σας τον δώσω, κύριε Βούτση, αφού θα λύσουμε εδώ το θέμα της Αργεντινής, δεν το συζητώ! Για την Αργεντινή θα μιλάμε εδώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Μητρόπουλος το πρωί είπε στο MEGA ότι ο Αρχηγός σας είπε –εννοούσε– «φοβάμαι μην μας κάνετε χειρότερα από την Αργεντινή». Εσείς προηγουμένως κάνατε μία ομιλία οχτώ λεπτών για να μας πείτε πόσο καλύτερα από εμάς είναι η Αργεντινή.

Μπορεί, επιτέλους, ο ΣΥΡΙΖΑ να συμφωνήσει αν έχει δίκιο ο κ. Μητρόπουλος ή αν έχει δίκιο ο κ. Βούτσης; Εγώ δεν έχω καταλάβει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχετε τον λόγο, κύριε Βούτση, για δύο λεπτά να πείτε κι εσείς για την Αργεντινή και μετά να συνεχίσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Εδώ βρισκόμαστε μπροστά σε μία κατάσταση, όπου θα πρέπει ως πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα να αποφασίσουμε, εν πάση περιπτώσει, αν είμαστε αποφασισμένοι σε διεθνή κλίμακα, σε κλίμακα Ευρώπης και για τη χώρα μας να κάνουμε το μεγαλύτερο μέτωπο δυνάμεων, έτσι ώστε να ανακτήσει η πολιτική και να ανακτήσουν και τα κράτη-έθνη τη δυνατότητα το μέλλον τους να το χαράζουν με τις δικές τους δυνάμεις. Πάνω σ' αυτήν την επιλογή, πραγματικά έχουμε συγκρουστεί εδώ και τέσσερα χρόνια.

Από τη μία είναι η κυβερνητική επιλογή, η οποία είναι η επιλογή της προσομοίωσης και πλήρους προσαρμογής στις πιο αρπακτικές δυνάμεις του διεθνούς κεφαλαίου και ταυτόχρονα στις πιο λάθος λύσεις –απ' ό,τι και το ΔΝΤ έχει πει– που έχουν οδηγήσει τη χώρα μας στα όρια της ανθρωπιστικής καταστροφής. Αυτή είναι η μία επιλογή και είναι η επιλογή της προσαρμοστικότητας και της αποδοχής της κυριαρχίας και της προτεραιότητας αυτών των «γυπών» ή, εν πάση περιπτώσει, των hedge funds.

Υπάρχει και η άλλη επιλογή, την οποία με σαφήνεια και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουμε εκθέσει. Είναι η επιλογή, η οποία συζητιέται διεθνώς για τη διέξοδο από την κρίση, σαφέστατα, η οποία είναι η επιλογή της προτεραιότητας στην πολιτική, η επιλογή της ανάπτυξης, η επιλογή της αλληλεγγύης των χωρών και των λαών.

Με αυτήν έννοια, είμαστε υποχρεωμένοι –κι εμείς από την πλευρά μας το κάνουμε– και αυτόν τον δρόμο να βαδίσουμε ως εννακτική πρόταση για να ξεφύγει η χώρα από τα όρια της ανθρωπιστικής καταστροφής και να είμαστε αλληλέγγυοι στον λαό και στη χώρα της Αργεντινής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κύριε Βούτση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Περί αυτού πρόκειται. Όλα τα άλλα, αυτή η καρικατούρα –με συγχωρείτε– ρητορείας, όπου λέμε τι λέει ο άλλος και μέσω αυτού καταγγέλλουμε μία ανύπαρκτη άποψη πολιτικής του άλλου, επιτρέψτε μου να πω τουλάχιστον, ας μην μπαίνει μέσα στα όρια της συζήτησης αυτής της Βουλής.

Στα κανάλια καθénas μας μπορεί να κάνει ό,τι θέλει και κρίνεται από το εθνικό ακροατήριο. Εδώ κρίνόμαστε και ως προς το ήθος και ύφος της μεταξύ μας συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει η κ. Σκόνδρα, για τέσσερα λεπτά.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εχθές μίλησα αναλυτικά, στήριξα το νομοσχέδιο και είπα τις απόψεις μου. Δεν μπορώ όμως να μην πω ότι πραγματικά συμβάλλετε καθοριστικά με το νομοσχέδιο αυτό στην προσπάθεια που καταβάλλει η Κυβέρνηση για να λύσει προβλήματα, να εξορθολογήσει καταστάσεις και να απαλλάξει πολίτες από ομηρίες και ταλαιπωρίες, στις οποίες υποβάλλονται

επί σειρά ετών.

Ξέρετε, είναι διάχυτη αυτή η δύσκολη προσπάθεια που καταβάλλει η Κυβέρνηση, αλλά και ο ρεαλισμός και η αποφασιστικότητα που δείχνει. Σήμερα, ας πούμε, συζητάμε για το νομοσχέδιο αυτό, που όπως είπαμε λύνει προβλήματα σαράντα ετών. Προχθές αποφασίσαμε για το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθηνών, που επίσης είχε τριάντα χρόνια που καρκινοβατούσε. Αυτές τις ημέρες στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου συζητάμε το σχέδιο νόμου που αφορά το πλαίσιο των ιχθυοκαλλιέργειών. Και αυτό επί τριάντα χρόνια ζητούσε λύσεις. Δεν θα επεκταθώ σε άλλα. Θα πω μόνο ότι ευτυχώς, έστω και αργά, αποφασίσαμε να οργανώσουμε την πολιτεία μας.

Η τραγική κρίση, βλέπετε, που χτύπησε τη χώρα μας έβγαλε στην επιφάνεια όλες τις παθογένειες, όλα τα τρωτά και όλα όσα επί σειρά ετών κρύβαμε κάτω από το χαλί, για να τους έχουμε όλους ευχαριστημένους, για να χαϊδεύουμε τους συνδικαλιστές και για να κρατήσουμε γερά το πελατειακό μας κοινό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλά για τα δεινά της Αργεντινής. Θέλω να εκφράσω τη λύπη μου για το λαό της και εδώ θα πω πάλι ευτυχώς, που τις αποφάσεις για την Ελλάδα δεν τις παίρνει ο κ. Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ. Και το λέω αυτό διότι, πέρα από όσα ειπώθηκαν σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα, δεν μπορώ να αγνοήσω αυτά που η ίδια άκουσα μέσα στο Κοινοβούλιο από το στόμα του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που είχε κάνει μίσημα του την Αργεντινή και την είχε ως υπόδειγμα προς μίσηση.

Ναι, οι Έλληνες και οι Ελληνίδες περνούν δύσκολα. Έχουν θυσιάσει πολλά, αλλά σε αντίθεση με την Αργεντινή, σε εμάς η κρίση τελειώνει οριστικά και η ανάκαμψη άρχισε. Όμως, θυμίζω ότι για να γίνει αντιληπτή στην καθημερινότητα των πολιτών η κρίση όταν ξέσπασε, πέρασαν δύο χρόνια. Έτσι και η ανάκαμψη θα δείξει το πραγματικό της μέγεθος στη ζωή μας σταδιακά.

Κυρίες Υπουργέ, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να δεχθείτε την υπ' αριθμόν 1675 τροπολογία που καταθέσαμε εγώ και συνάδελφοί μου και αφορά αποκατάσταση αδικίας. Πρόκειται για ορισμένο αριθμό δασοφυλάκων, που ενώ ασκούν τα ίδια καθήκοντα και έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις με συναδέλφους τους στα ίδια γραφεία, εντούτοις δεν τυγχάνουν υπηρεσιακής ιδιότητας.

Μέσα στο πλαίσιο και το πνεύμα της ισονομίας, της ισοπολιτείας και της αποκατάστασης των αδικιών –που άλλωστε και το νομοσχέδιο σας κινείται γενικότερα σε αυτό το πνεύμα– θεωρώ εύλογο να τύχει της έγκρισής σας. Άλλωστε, η ρύθμιση αυτή εφαρμόστηκε για την ίδια κατηγορία υπαλλήλων και για τους ίδιους λόγους το 2003 και το 2011. Σε αυτά τα πλαίσια, λοιπόν, προτείνουμε και ζητούμε την ίδια μεταχείριση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαρκόπουλος δι' ολίγον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας Βουλευτής που δεν είναι σε αυτό το Τμήμα, για να είναι εδώ και να περιμένει στωικά το τέλος της συζήτησης, για μια τροπολογία που έχουν καταθέσει τέσσερις Βουλευτές –τρεις από τον νομό και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας– προφανώς σημαίνει ότι έχει γίνει επί μήνες μία πολύ διεξοδική συζήτηση μεταξύ παραγόντων και Υπουργείου.

Βρίσκομαι σήμερα στη δυσάρεστη θέση, κύριε Υπουργέ, όλα αυτά που έχουμε συζητήσει σε πολύ καλό πνεύμα να μη φτάνουν για να γίνει αποδεκτή η τροπολογία και να αρθεί έτσι μία τεράστια αδικία, που υπάρχει για τρεις δεκαετίες στο Νομό της Εύβοιας.

Σας ζητώ, την ύστατη στιγμή, αυτά που έχουν δει και οι υπηρεσίες του Υπουργείου σχετικά με το ιδιοκτησιακό της Εύβοιας και την εξομοίωσή του με τις άλλες περιοχές της χώρας να γίνουν δεκτά. Και αυτό δεν το ζητήσαμε μόνο ως Βουλευτές, το έχουν ζητήσει παράγοντες της περιοχής κι έχει γίνει διεξοδική και νομική επεξεργασία της τροπολογίας η οποία έχει κατατεθεί.

Περμένα ότι σήμερα θα λυνόταν το θέμα του νομού, που θα διευκόλυνε και θα άφηνε τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης, ιδι-

αίτερα στο νότιο τμήμα, κάτι που είναι δίκαιο για ανθρώπους που φορολογούνται, μεταβιβάζουν τις περιουσίες τους, τις δηλώνουν στο Ε9 –θα πληρώσουν τώρα τον πρόσθετο φόρο– και τις οποίες το κράτος αμφισβητεί. Περιμένω την ύστατη στιγμή να το κάνετε δεκτό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ και εγώ.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Κριτσωτάκη, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι την Τρίτη θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία στις 19.30' για το άρθρο 36 και την τροπολογία με γενικό αριθμό 1634 και ειδικό 222.

Ορίστε, κύριε Κριτσωτάκη, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ερχόμαστε σήμερα στην παρούσα συνεδρίαση για τη συζήτηση του νομοσχεδίου για τα δάση και στην ουσία καλούμαστε, κάτι που συμβαίνει στη χώρα, δηλαδή μία περιβαλλοντολογική καταστροφή, να την επιτείνουμε. Και αυτό δεν είναι μία άποψη της Αντιπολίτευσης ή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά είναι η γνώμη εκατοντάδων κοινωνικών συλλογικών και περιβαλλοντολογικών φορέων που έχουν ξεσηκωθεί τα τελευταία διάστημα απέναντι σε αυτά τα νομοθετικά έργα.

Συνεχίζετε σήμερα αυτό που ξεκινήσατε εδώ και ενάμιση χρόνο. Θέλω και να πω ότι δεν είναι μόνο αυτό το νομοσχέδιο και δεν είναι τα νομοσχέδια του συγκεκριμένου Υπουργείου. Εδώ έχουμε συνέργειες, διότι μέσα από τον τουρισμό και από άλλα νομοσχέδια έχουμε «τα μικρά ποτάμια που δημιουργούν ένα τεράστιο ποτάμι και τα παρασέρνει όλα».

Προχωρείτε, λοιπόν, σε ένα ξεπούλημα της χώρας και σε μια ευλαβική τήρηση των μνημονιακών όρων, που ορισμένες φορές τους υπερθεματίζετε κιόλας. Βλέπουμε θεσμοθετημένη επέκταση της οικονομικής δραστηριότητας σε περιοχές προστατευόμενες και ευαίσθητες, χωρίς κανένα σεβασμό στο περιβάλλον και στη βιωσιμότητα των οικοσυστημάτων και των τοπικών κοινωνιών. Η τοπική αυτοδιοίκηση και ο δημοκρατικός προγραμματισμός είναι οι άγνωστες λέξεις σε όλα αυτά τα εγχειρήματα. Πουθενά δεν υπάρχει η αυτοδιοίκηση είτε η περιφερειακή είτε η πρωτοβάθμια. Σε αυτή τη διαδικασία καταστήσατε τον τουρισμό μοχλό κατασκευής κοινωνικών κεκτημένων στην εργασία, στην πρόσβαση στα δημόσια αγαθά, στο περιβάλλον.

Όμως, εμείς σήμερα θα μιλήσουμε περισσότερο για το περιβάλλον. Ξεκινήσατε πέρσι από τις αδειοδοτήσεις παραδοσιακών τουριστικών επενδύσεων σε όλη την Ελλάδα, στις αρχές του 2013 δηλαδή, με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Τουρισμού με το ν. 4159/2013. Ανοίξατε το δρόμο για τις φετινές εξελίξεις σε αιγιαλούς, σε δάση, σε περιοχές «Natura» και σε αρχαιολογικούς χώρους.

Συνεχίζετε φέτος με το ειδικό χωροταξικό για τον τουρισμό, το προ ημερών ψηφισθέν νομοσχέδιο για τον τουρισμό, το ρυθμιστικό Αθίνας-Αττικής με προσθαφαιρέσεις –playmobil στην ουσία το κάνετε, αφού βγάλατε το ρυθμιστικό της Θεσσαλονίκης την τελευταία στιγμή, μετά την έναρξη της διαδικασίας στην Αίθουσα του Τμήματος– και το αναμενόμενο νομοσχέδιο για τους αιγιαλούς, με όποια μορφή θα έρθει αυτό.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι, έχετε καταντήσει τον τουρισμό ως το απόλυτο πρόσχημα για να εγκληματήσετε σε βάρος του περιβάλλοντος, να δημιουργήσετε τεχνητά πεδία κερδοφορίας μέσα στα δάση και επάνω στους αιγιαλούς. Είναι μια δουλειά συστηματική, ένα στρατηγικό σχέδιο.

Ως προς αυτό που λέγαμε στην αρχή, ότι δεν υπάρχει στρατηγικό σχέδιο και όλα γίνονται έτσι, νομίζω ότι έχουμε ξεγελαστεί οικτρά σε όλα αυτά. Προτού προχωρήσει, θέλω να πω ότι ο εκάστοτε Υπουργός Περιβάλλοντος, ο πολιτικός αρμόδιος για την προστασία του περιβάλλοντος στη χώρα, δορυφοριοποιείται και ταυριάζει μαριονέτα, συνυπογράφει υπουργικές αποφάσεις και νομοσχέδια.

Η λογική της άνευ όρων δόμησης μεγάλων τουριστικών εγκαταστάσεων– μεγάλα ξενοδοχεία, τουριστικά παραθεριστικά χωριά, σύνθετα τουριστικά καταλύματα, τουριστικοί λιμένες, χιονοδρομικά κέντρα– οπουδήποτε και οπουδήποτε αντιτίθεται στο περιβαλλοντολογικό δίκαιο, στο Σύνταγμα και στο Κοινοτικό Δί-

καιο.

Μ' αυτό το νομοσχέδιο ουσιαστικά προωθείτε την κατάργηση κάθε έννοιας χωροταξικής οργάνωσης υπό το πρόσχημα ότι παλιά γινόταν χειρότερα και πρέπει να ανοίξουμε λίγο τα πράγματα, ώστε να μπορούν να εφαρμόζονται. Όμως, αυτά τα έχουμε ξανακούσει και όλες τις προηγούμενες φορές, όποτε έγιναν παρόμοια πράγματα.

Στο άρθρο 28 και στις παραγράφους 9, 11, 12, 13 και 15 εξαιρείτε τετράστερα και πεντάστερα ξενοδοχεία που θέλουν να επεκταθούν, τουριστικές εγκαταστάσεις που υπάγονται σε ιδιωτικές ενισχύσεις, ξενοδοχεία που εντάσσονται σε στρατηγικές επενδύσεις και για τις οποίες καταρτίζονται τα ΕΣΚΑΣΕ από αυτά που προέβλεπε το ειδικό χωροταξικό για τον τουρισμό που είχατε περάσει πριν από λίγο καιρό.

Τα σύνθετα τουριστικά καταλύματα και τα παραθεριστικά τουριστικά χωριά γίνονται πρώτης τάξης αφορμή για την απόρριψη αποβλήτων σε παράνομες χωματερές και για τη δημιουργία νέων, ενώ καταργείται η απαγόρευση δημιουργίας τους σε προστατευόμενες περιοχές. Δεν το βάζετε στο ένα νομοσχέδιο, αλλά σε συνέργεια το ένα νομοσχέδιο με το άλλο, όλα αυτά περνάνε.

Πολύ απλά, όταν επιδιώκετε να οικοδομήσετε τουριστικές εγκαταστάσεις σε όλη τη χώρα, πού θα καταλήγουν τα απορρίμμά τους, αν όχι σε αυτοσχέδιες και παράνομες χωματερές; Δημιουργείτε ελεύθερες προϋποθέσεις επέκτασης σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων και τετράστερων και πεντάστερων ξενοδοχείων μέσα στο δημόσιο δάσος. Προχωράτε την εκτός σχεδίου δόμηση ένα βήμα παραπέρα, δηλαδή βαθιά πλέον μέσα στο ίδιο το δάσος με το άρθρο 36. Ως παρωδία των νόμων για τον τουρισμό των δύο τελευταίων ετών, ξηλώνετε δάση για να αδειοδοτήσετε χιονοδρομικά κέντρα, τα οποία στον περσινό νόμο ήταν δεκαεννιά και φέτος ήταν είκοσι τέσσερα, λέτε και φυτρώνουν. Κανένα από αυτά δεν πρέπει να πάρει άδεια, γιατί θεσμοθετείτε μεν νομικά το θέμα, αλλά δεν θεραπεύετε τους όρους ασφαλείας και ό,τι λείπει –και λείπουν πολλά πράγματα– με αποτέλεσμα να καταντούν τελικά να είναι επικίνδυνα.

Ποιος ξέρει πόσα ακόμα θα επινοήσει αυτή η Κυβέρνηση για να ξεπουλήσει στο χρόνο που έχει ακόμα, αφού πρώτα τα βαφτίσει νόμιμα, παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχουν προδιαγραφές λειτουργίας και ασφαλείας.

Στο ίδιο πνεύμα κινούνται οι κατασκήνώσεις χωρίς τις προϋποθέσεις δασικής, περιβαλλοντικής και πολεοδομικής νομοθεσίας, τα ορειβατικά καταφύγια και οι τουριστικές εγκαταστάσεις σε ακίνητα δασικού χαρακτήρα που ανεγέρθηκαν από τον ΕΟΤ, την ΕΤΑΔ ή τρίτον στον οποίο παραχωρήθηκαν τα δικαιώματα τουριστικής αξιοποίησης. Άκουσον, άκουσον! Με άλλα λόγια, περίπου, ό,τι αυθαίρετο έχει χτιστεί ή έχει παραχωρηθεί σε ιδιώτη εντός δασικής έκτασης, μπορεί να νομιμοποιηθεί, αρκεί να είναι μεγάλο και αρκεί να έχει μια κάλυψη.

Τα παραπάνω μπορούμε να τα εντοπίσουμε στο υπο-άρθρο 50 του άρθρου 36 και στις υπουργικές τροπολογίες. Εδώ θα έλεγα ότι έχουμε μια παραγωγή τροπολογιών, η οποία κυριολεκτικά τορπιλίζει τα νομοσχέδια. Και βέβαια, αξίζει να επισημάνουμε για άλλη μια φορά την τρομερή αντίφαση ανάμεσα σε ένα πολύ δομημένο –κατά περιπτώσεις εξυπηρέτησης μεγάλων συμφερόντων– θεσμικό πλαίσιο και σε μια πλειάδα υπουργικών ή κοινών υπουργικών αποφάσεων, που προβλέπεται σε κάθε σας νομοσχέδιο, όπως και στο σημερινό. Από τη μια δηλαδή υπάρχει λεπτομέρεια και σχολαστικότητα για να υποθηκευτεί η δημόσια περιουσία και τα δημόσια αγαθά και από την άλλη, έχουμε χορήγηση υπερεξουσιών σε Υπουργούς για να μπορούν να παρακάμπτουν τις νόμιμες διαδικασίες κατά το δοκούν. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να αναγνωρίσω ότι υπάρχει και κάποιο ταλέντο, κάποια ικανότητα, θα μπορούσα να πω.

Όλοι οι Υπουργοί μας λένε «κοιτάξτε, έτσι πρέπει να γίνει, διότι τα θεσπίζα, αυτά που έχουν φτιαχτεί, εδώ μας οδηγούν». Δηλαδή, από εδώ πάει το ποτάμι, από εδώ πάνε και οι άλλοι, έτσι πρέπει να πάνε τα πράγματα. Εκμεταλλεύονται ακόμα και την αγωνία των ανθρώπων που έχουν πάρει οικόπεδο στους συνεταιρισμούς και με πρόσχημα το ότι οι άνθρωποι πιέζουν –και είναι αλήθεια ότι έχουν ξεγελαστεί– προχωρούν και αυτοί που πρέπει, αλλά και πολλοί από αυτούς που δεν πρέπει, με αποτέλεσμα να

ανοίγει η όρεξη και σε πολλούς άλλους.

Όμως, αυτή η χώρα στηρίζεται στον τουρισμό και δεν μπορεί να κάνει τίποτα χωρίς το περιβάλλον. Λέω διαρκώς –και έχει καταντήσει στερεότυπο– ότι σ' αυτή τη χώρα ο τουρισμός σκοτώνει το συγκριτικό του πλεονέκτημα, γιατί στηρίζεται μόνο σε δύο πυλώνες –τον ήλιο και τη θάλασσα– ενώ θα έπρεπε να στηρίζεται και σε άλλους. Και από την άλλη, πηγαίνει και χτίζει τα μεγάλα τσιμεντένια κουτιά στην παραλία, που κρύβουν τον ήλιο και τη θάλασσα και σκοτώνει το φυσικό περιβάλλον.

Μου λένε μερικοί ότι ίσως κάποιος από την πλευρά της Πλειοψηφίας να είχε την αμάθεια να πει ότι πήγε στο Ντουμπάι και είδε τεχνητά νησιά, είδε πράγματα, είδε πράσινο που το κατασκευάζουν κ.λπ.. Εμείς έχουμε τόσες χιλιάδες νησιά –έχουμε δεκαπέντε χιλιάδες χιλιόμετρα ακτογραμμής– που αν τα αξιοποιήσουμε –και δεν λέω συνειδητά τη λέξη «εκμεταλλευθούμε»– δεν χρειαζόμαστε κάτι άλλο.

Αντ' αυτών εμείς ξεπουλάμε το συγκριτικό μας πλεονέκτημα. Το σκοτώνουμε κυριολεκτικά.

Νομίζω ότι αυτή η Κυβέρνηση και σε αυτόν τον τομέα παίρνει τον ίδιο βαθμό που έχει στους άλλους τομείς. Δεν υπάρχει όπου είναι να κάνει κάτι καλό για την κοινωνία και κάτι δύσκολο. Εφαρμόζει απαρέγκλιτα το νεοφιλελευθερισμό μέσα από το μνημόνιο, που σκοτώνει και το περιβάλλον και τα ανθρώπινα δικαιώματα και «σώζει» τη χώρα, σκοτώνοντας το λαό της.

Όμως, η πατρίδα δεν είναι κάτι άλλο. Δεν είναι μόνο τα σύνορα. Είναι η φύση, το περιβάλλον και κυρίως ο άνθρωπος. Κυρίως ο άνθρωπος ως κοινωνία και όχι μόνο ως άτομο.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να πω ότι καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο και νομίζω ότι δεν θα μπορούσαμε παρά ελάχιστα πράγματα να θεωρήσουμε ότι είναι ουδέτερα ή θετικά. Τα πολλά νομίζω ότι εντάσσονται σε μια πολιτική που τα παίρνει όλα σβάρνα.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Κριτσωτάκη.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαος Ταγαράς.

Έχετε κανονικά οκτώ λεπτά, αλλά προφανώς θα πάρετε και άλλα, εάν χρειαστείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε, είναι καλό να συζητάμε, αλλά είναι καλύτερο να καταλήγουμε. Και εδώ που είμαστε, δεν είμαστε μόνο για να συζητάμε. Είμαστε μόνο για να αναφέρουμε τα προβλήματα. Δεν είμαστε μόνο για να κάνουμε διαπιστώσεις. Δεν είμαστε μόνο για να βλέπουμε παντού φαντάσματα και μόνο να καταγγέλλουμε.

Εδώ είμαστε κυρίαρχα για να δίνουμε λύσεις και απαντήσεις στα προβλήματα που υπάρχουν έξω από εδώ στην κοινωνία, προβλήματα που μερικά από αυτά έχουν να κάνουν με το νομοσχέδιο που συζητάμε και σήμερα στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία.

Ακούσαμε για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς. Ειπώθηκαν πολλά. Άμα θέλουμε να βρούμε προβλήματα, και σε αυτό υπάρχουν πολλά να πούμε. Θα τα πούμε, όμως, για να μείνουμε εκεί ή θα τα πούμε, για να πάμε παρακάτω και να βρούμε λύση;

Επειδή κουρασθήκαμε και κουράστηκε και ο κόσμος από την πολλή κουβέντα και τις πολλές διαπιστώσεις και επειδή ζούμε αυτήν την καταστροφή που ζούμε στην κοινωνία μας και τη δυσκολία, το ελάχιστο που οφείλουμε –και δεν χρειάζεται να τους δώσουμε χρήματα που δεν έχουμε– είναι να τους λύσουμε προβλήματα που τους απασχολούν και δεν κοστίζουν.

Μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, που έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν αυτό που τους έχει στερηθεί για πολλές δεκαετίες. Και δίνουμε μια λύση ή ευκαιρία λύσης. Η επιλογή είναι το καθενός, αλλά δίνουμε διέξοδο και ευκαιρία να μπορούν να λυθούν αυτά τα προβλήματα.

Εάν αναφερόμαστε ακόμη και σήμερα στα ιδανικά, στο τι θα έλαμα και στο τι θα έπρεπε, θα συμφωνούσαμε όλοι μας ή σχεδόν όλοι. Όταν όμως έχει δημιουργηθεί μετά από τόσες δεκαετίες μια πραγματική κατάσταση, τι ερχόμαστε να μιλήσουμε για

ιδανικά; Την καλύτερη δυνατή λύση συζητάμε. Γιατί όταν έρχεσαι να σχεδιάσεις εκ των υστέρων και να αντιμετωπίσεις προβλήματα που έχουν ήδη δημιουργηθεί, δεν μιλάμε για το ιδανικό, αλλά για το εφικτό.

Είναι, λοιπόν, προτιμότερο –έστω και καθυστερημένα– κάτω απ’ αυτές τις συνθήκες, να δώσουμε μια απάντηση, όπως δικαιούται τόσο ο κόσμος, αντί να συζητάμε μόνο για αμαρτίες αλλά ταυτόχρονα να τους κρατάμε σε ομηρίες.

Δίνουμε τη δυνατότητα, επειδή ακούστηκαν και άλλα –τα είπα και στη χθεσινή μου παρέμβαση– είτε επιτόπου να πολεοδομήσουν με αυστηρούς όρους είτε όσοι δεν μπορούν επιτόπου να πολεοδομήσουν, να έχουν το δικαίωμα της ανταλλαγής του δικαιώματος μέσω της Τράπεζας Γης σε περιοχές σαν τους εγκαταλειμμένους ή στάσιμους οικισμούς και με συγκεκριμένες διαδικασίες, σε θέσεις που θα υποδειχθούν, σύμφωνα με τα τοπικά χωρικά σχέδια των δήμων.

Εδώ θέλω να σας πω ότι σε συνάρτηση και με τον πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό, το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε πριν από ένα μήνα περίπου, προβλέπονται διαδικασίες σε όλα τα επίπεδα. Απλοποιούνται και επιταχύνονται οι διαδικασίες και όλα αυτά για πρώτη φορά, αξιοποιώντας ως εργαλείο τις νέες τεχνολογίες.

Αυτές οι νέες τεχνολογίες δίνουν τη δυνατότητα να έχουμε την ίδια πληροφορία –κατ’ επέκταση και προς ενέργεια στον κάθε έναν που έχει την ευθύνη– σε ζωντανό χρόνο και όχι αφήνοντάς τα στην τύχη, χωρίς να τα παρακολουθούμε στην εξέλιξή τους.

Μάλιστα, όταν αναλάβουν οι νέες διοικήσεις και η Κεντρική Ένωση Δήμων, αλλά και η Ένωση Περιφερειών, μαζί με τα θέματα με αφορμή τον χωροταξικό-πολεοδομικό σχεδιασμό εντάσσεται και το θέμα της ανταλλαγής και των περιοχών που πρέπει να υποδειχθούν. Θα καλέσουμε σε συνάντηση, για να αναδείξουμε τον χωροταξικό-πολεοδομικό σχεδιασμό ως εθνικό στρατηγικό στόχο και θα συζητήσουμε για τη δημιουργία αυτών των χώρων, για να μπορέσει να λειτουργήσει στην πράξη, όπως ειπώθηκε, το θέμα της ανταλλαγής των δικαιωμάτων.

Σχετικά με τον Άγιο Στέφανο και τις άλλες περιοχές: Ακούστηκαν από συναδέλφους πολλά, γι’ αυτό και έχουμε πολλές τροπολογίες, πολλές νομοτεχνικές, πολλές διορθώσεις, γιατί είπαμε από την αρχή και το δείχνουμε μέχρι τελευταία στιγμή ότι ακούμε αυτά τα οποία αναφέρονται απ’ όλες τις πτέρυγες και απ’ όλους τους συναδέλφους.

Και στο βαθμό που μπορούμε να βελτιώσουμε το νομοσχέδιό μας, το κάνουμε. Μπορούμε να αλλάξουμε και να προσθέσουμε πράγματα με τις τροπολογίες, γι’ αυτό και είναι πολλές και είναι από συναδέλφους απ’ όλες τις πτέρυγες. Δεν έχουμε κανένα λόγο να μην κάνουμε κάτι για να κάνουμε καλύτερο το νομοσχέδιο.

Άλλωστε, ό,τι καλό λειτουργεί προς όφελος της κοινωνίας, και η πλευρά η δικιά μας και όλοι μας, νομίζω, αυτό το στόχο έχουμε.

Οι διαφορετικές απόψεις είναι σεβαστές, αλλά η σύνθεση των απόψεων και τελικώς τα συμπεράσματα μετά από τη σύνθεση είναι αυτά που θέλουμε να εφαρμόσουμε όλοι μας.

Όχι όμως άλλη συζήτηση για τη συζήτηση, όχι άλλες καταστροφολογίες, όχι άλλους δράκους, φαντάσματα, καταγγελίες. Ο κόσμος έξω περιμένει λύσεις. Αυτές έπρεπε να τις είχαμε δώσει από χθες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά στα θέματα που τέθηκαν από τους συναδέλφους, αναφέρθηκε ο κ. Τσουκαλής στο άρθρο 44 για τα εγκαταλελειμμένα κτήρια και εγκαταστάσεις. Σωστά υπάρχουν εγκαταλελειμμένες εγκαταστάσεις και κτήρια επί δασικού χαρακτήρα εκτάσεων. Κατασκευάστηκαν στα πλαίσια των επιτρεπτών παρεμβάσεων, αλλά τώρα είναι όλα εγκαταλελειμμένα.

Εμείς, από την πλευρά μας, λέμε ότι αντί να είναι κουφάρια και ερείπια, να κάνουμε κάτι. Προσθέτουμε όμως το «κατά προτεραιότητα», κύριε Τσουκαλή, σεβόμενος αυτό που είπατε: «στο δημόσιο ή στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης». Αν, όμως, δεν υπάρχει κανείς απ’ αυτούς που να ενδιαφέρεται ή να μπορεί, να υπάρχει κάποια άλλη δυνατότητα. Αντί να είναι κουφάρια, αν κάποιος ενδιαφέρεται να επενδύσει για τις χρήσεις που είχαν κατασκευαστεί ή για χρήσεις που επιτρέπονται, με αντάλλαγμα –ενώ προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης χωρίς αντάλλαγμα–, να μπορέσουν να λειτουργήσουν, να δραστηριοποιηθούν σε χρήσεις που επιτρέπονται, να μπορούμε να το κάνουμε, χωρίς όμως να έχουν την προτεραιότητα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Πρέπει να βγει το «μη».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Το βγάλαμε με τη νομοτεχνική.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Η προτεραιότητα στην αυτοδιοίκηση δεν προκύπτει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Το προσθέτουμε με τη νομοτεχνική, γι’ αυτό λέω, σεβόμενος αυτό που είπατε και αποδεχόμενος αυτό που είπατε...

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Έφυγε η προτεραιότητα από τους μετανάστες;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Βεβαίως, έφυγε. Θα έλθω και σε σας, αλλά το λέω, μιας και μου το λέτε.

Είπαμε ότι ακούμε με χαρά τις παρατηρήσεις και γι’ αυτό κάνουμε και διορθώσεις, για να έχουμε την ευρύτερη δυνατή συναίνεση στον κοινό –θέλω να πιστεύω– στόχο.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαος Ταγαράς καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές διορθώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΗΣΗ -
ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΟΙΚΙΣΜΩΝ- ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΔΑΣΙΚΗΣ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ»

Νομοτεχνικές βελτιώσεις

1. Η παράγραφος 14 του άρθρου 28 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 14 του ν. 4002/2011 (Α' 180) η λέξη «τριετία» αντικαθίσταται από τη λέξη «επταετία».
2. Στην παράγραφο 15.α. του άρθρου 28 μετά τη φράση “σε νομίμως υφιστάμενα κτίρια” προστίθεται η φράση “και εντός του περιγράμματος και του επιτρεπόμενου όγκου αυτών”.
3. Στην παράγραφο 15.α. του άρθρου 28 στο τέλος της υποπερίπτωσης αα) προστίθεται η πρόταση «, εξαιρουμένων σε κάθε περίπτωση οικοδομικών τετραγώνων αποκλειστικής κατοικίας».
4. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 16 προστίθεται εδάφιο ως εξής:
“Για την έκδοση Ε.Σ.ΠΕΡ.Α.Α. λαμβάνονται υπόψη τα σχέδια δράσης και καταγραφής κατά τα ανωτέρω.”
5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 29 μετά τη φράση “Καυτανζόγλειο Θεσσαλονίκης” προστίθεται η φράση “και το Ε.Κ.Ν. Άγιος Κοσμάς”.
6. Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 30 του σχεδίου νόμου απαλείφεται και αναριθμείται η με αριθμό 3 σε 2
7. Στην περίπτωση δ της παρ. 4 του ως άνω άρθρου 49: Α) στο τέλος της υποπερίπτωσης αα) διαγράφεται η λέξη «αυτής» και Β) μετά την υποπερίπτωση εε) (πρώην ε) προστίθεται εδάφιο, ως εξής: «Κατ' εξαίρεση των ανωτέρω σε περίπτωση που η επέμβαση διενεργείται στην ηπειρωτική χώρα και υπό την προϋπόθεση ότι απέχει από την ακτογραμμή τουλάχιστον δέκα χιλιόμετρα, τότε ο συντελεστής

δόμησης, υπολογιζόμενος επί του 10%, ορίζεται σε 0,5 μέχρι τα 8.000 στρέμματα. Μετά τα 8.000 στρέμματα δεν υπολογίζεται συντελεστής δόμησης».

8. Στο τέλος της περίπτωσης β της παραγράφου 8 του άρθρου 43 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

“Διοικητικές πράξεις που τυχόν εκδόθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας για την προστασία τους, ανακαλούνται αυτοδίκαια.”

9. Στην εσωτερική παράγραφο 2 της παρ. 1 του άρθρου 44 προστίθεται μετά τη φράση “να παραχωρούνται” η φράση “κατά προτεραιότητα” και μετά τη φράση “Όργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή” η φράση “εφόσον δεν υπάρξει ενδιαφέρον από τους ως άνω τότε”.

Αθήνα, 01.08.2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ



ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Σε ό,τι αφορά τα ξενοδοχεία στο άρθρο 28, παράγραφος 15, στο οποίο αναφερόμαστε, προσθέσαμε στη νομοτεχνική «χωρίς επεκτάσεις». Μένουν στο περίγραμμα και στον υπάρχοντα όγκο.

Σε ό,τι αφορά τα της Τράπεζας Γης και τη μεταφορά των δικαιωμάτων για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, αναφέρθηκαν και πριν, προβλέπεται πολύ συγκεκριμένη διαδικασία με χρονοδιαγράμματα που θα τα επιβλέπουμε, θα τα παρακολουθούμε και για τα οποία θα πάρουμε την πρωτοβουλία συνεργασίας με τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης μέσω της ΚΕΔΕ, όπως είπα πριν, ώστε αυτά που λέμε ως νόμο να μπορούμε –και θέλουμε– να τα εφαρμόσουμε στην πράξη το συντομότερο δυνατό.

Θέλω εδώ να τονίσω ότι η τροπολογία 1657 συγχωνεύεται και γίνεται αποδεκτή με την 1664 για λόγους τάξης, επειδή είχε κατατεθεί και από άλλους συναδέλφους.

Σε ό,τι αφορά το θέμα που έθεσε ο κ. Δαμαβολίτης για τη βεβαίωση καταλληλότητας, ότι είναι προκαταρκτικό στάδιο πριν τη μελέτη. Και εδώ κάνουμε διόρθωση. Μάλιστα, σε κάθε φάση έγκρισης υπάρχουν και περιβαλλοντικοί όροι κατά τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν.4014/2011. Γιατί θέλουμε αυστηρότητα να τηρούνται οι περιβαλλοντικοί όροι σε κάθε εγκατάσταση, σε όλες τις φάσεις των εγκρίσεων και βεβαίωσης, για τις μεγάλες επεμβάσεις, όπως ειπώθηκε από συνάδελφο πριν, προβλέπεται η έκδοση προεδρικού διατάγματος, δηλαδή ο έλεγχος και από το Συμβούλιο Επικρατείας και μετά θα γίνει η όποια επένδυση, εφόσον έχει πάρει και την ανώτατη διασφάλιση από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Ειπώθηκε, σχετικά με το θέμα του να επιταχύνουμε τις διαδικασίες χαρακτηρισμού, γιατί συμμετέχει και δικαστικός ή και δικηγόρος. Ξέρουμε σήμερα ότι ο τρόπος που λειτουργούν αυτές οι επιτροπές έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα και καθυστερήσεων και νομικών εμπλοκών για πολλά χρόνια.

Απλοποιούμε και επιταχύνουμε αυτές τις διαδικασίες και δίνουμε τη δυνατότητα συμμετοχής και στο δικαστή ή εκπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή, με αντικατάσταση, δικηγόρο, αν υπάρχει καθυστέρηση. Γιατί είπαμε ότι όλα αυτά που ψηφίζουμε, τα παρακολουθούμε κιάλιας. Σε καμία περίπτωση δεν θα επιτραπεί να μην συνεδριάζει η επιτροπή και να μη λύνει προβλήματα των ανθρώπων που περιμένουν στην ουρά.

Σε θέματα που αφορούν στην απόδοση δημόσιας γης σε επενδυτές, επειδή ακούστηκε και αυτό–μέχρι τώρα επιτρεπόταν η μεταβίβαση δημόσιας γης σε επενδυτές. Σήμερα, για πρώτη φορά, με το νόμο που φέρνουμε υπάρχει απαγόρευση παραχώρησης κατά κυριότητα δημόσιων δασών για τη διασφάλιση της δημόσιας κτήσης.

Άκουσα για περιοχές ιδιαίτερης προστασίας –«Natura», κ.λπ.–για παρεμβάσεις. Δεν γίνεται απολύτως τίποτα σε περιοχές ιδιαίτερης προστασίας, αν πριν δεν υπάρχουν ειδικά διαχειριστικά σχέδια και σε κάθε περίπτωση η έκδοση προεδρικού διατάγματος. Οι νομικοί καταλαβαίνουν καλύτερα σε τι αναφέρομαι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά πρέπει να επισπεύσουμε τη διαδικασία εκδόσεως, ειδικά για τις περιοχές «Natura».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Συμφωνώ. Όλα πρέπει να τα επισπεύσουμε. Πρώτα πρέπει να τα περιγράψουμε, να τα λειτουργήσουμε και μετά όλα αυτά παρακολουθούνται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας έχουμε εμπιστοσύνη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Εάν τα αφήσουμε στην τύχη τους, τίποτα από όλα αυτά δεν πρόκειται να γίνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπαμε για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, για τις παρεμβάσεις στα δάση, για τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις. Ακόμη και αγροί μετά το 1975, ενώ πριν ήταν δασικές εκτάσεις, έχουν γίνει καλλιεργήσιμες εκτάσεις και καλλιεργούνται. Γι' αυτούς δίνουμε τη δυνατότητα στους αγρότες και εφόσον διατηρείται η αγροτική χρήση με ποινή –και θα αναφερθώ παρακάτω– να τους δοθεί κατά κυριότητα έναντι

ενός απλού τιμήματος.

Αν, όμως, αλλάξει η χρήση στην πορεία από αγροτική σε άλλη, αυτόματα θα περιέρχεται η κυριότητα στο δημόσιο και θα κρίνεται αναδασωτέα η έκταση με ό,τι κατ' επέκταση αυτό συνεπάγεται. Είναι στη βάση της πραγματικότητας, που έχει δημιουργηθεί και κάποια στιγμή πρέπει να τη ξετυλίγουμε.

Θέλω να σας πω ότι ξεκινήσαμε με τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς. Το είπα και χθες, θα το επαναλάβω και τώρα: Έχουμε και συνέχεια. Έχουμε συζητήσει με συναδέλφους που είναι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Με αφορμή τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, έχουν αναδειχθεί και άλλα θέματα σημαντικά που υπάρχουν στην Αττική ιδιαίτερα και όχι μόνο.

Από την πλευρά μας, είμαστε διατεθειμένοι αυτό το θέμα, όχι να το ανοίξουμε απλά, αλλά να καταγράψουμε όλα αυτά τα προβλήματα, τα χρονίζοντα για πολλές δεκαετίες προβλήματα και ανάλογα με τα χαρακτηριστικά και την ιδιαιτερότητα του κάθε θέματος να πάρουμε θέση. Και θέλουμε εδώ τη συνεννόηση και τη συνεργασία όλων. Να σκύψουμε όλοι και να δώσουμε λύση σε προβλήματα, τα οποία είναι υπαρκτά και ταλαιπωρούν κοινωνίες και πολύ περισσότερο το Λεκανοπέδιο. Νομίζω ότι όλοι μας ξέρουμε ποιες είναι οι περιοχές και ποια είναι τα προβλήματά τους.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι ο στόχος ο δικός μας είναι ό,τι πρόβλημα και ομηρία έχει δημιουργηθεί μέχρι σήμερα, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ασκήσει ο πολίτης το αναφαίρετο δικαίωμα, που είναι κατοχυρωμένο και από το Σύνταγμα, αλλά και από την ίδια τη δημόσια διοίκηση κατά καιρούς, να λυθεί, ώστε να έχει ο πολίτης επιτέλους το δικαίωμα να το ασκήσει σύμφωνα με το Σύνταγμα και το νόμο, σε όφελος, όπως ο ίδιος ορίζει.

Δεν απεμπολούμε δημόσια περιουσία. Θέλουμε, όμως, τα πάντα να τα βάλουμε σε τάξη και να ξεκαθαρίσουμε τι ανήκει σε ποιον, για να ξέρει ο καθένας τι μπορεί να κάνει επί της περιουσίας, επί της οποίας τα βάρη –ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο, το ξέρουμε όλοι μας– είναι τεράστια.

Με αυτές τις παρατηρήσεις και με σεβασμό απέναντι σε όλους –όπως πάντα έχω κάνει– θα έλεγα ότι είμαστε ανοιχτοί σε όποια πρόταση, που αφορά τουλάχιστον το Υπουργείο μας, λύνει προβλήματα που υπάρχουν στην κοινωνία σαν κι αυτά που περιγράφονται στο νομοσχέδιο που συζητούμε.

Είμαι ανοιχτός σε όλους και για όλα, άμεσα να ξεκινήσουμε τη συζήτηση και σύντομα να φέρουμε εδώ ένα νέο νομοσχέδιο, με το οποίο να λύνουμε και αυτά τα προβλήματα. Τότε, νομίζω ότι όλοι θα αισθανόμαστε καλύτερα απέναντι στο χρέος και στην ευθύνη που έχουμε αναλάβει για την κοινωνία, η οποία έχει τόσο μεγάλο φορτίο σε μια τόσο δύσκολη περίοδο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Κουρουμπλή, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια αρχαία ρήση λέει «το δīs εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφός». Και περίμενα σήμερα ορισμένοι λαλίστατοι εκπρόσωποι της συγκυβέρνησης να περιορίσουν αυτήν τη μεγάλη τους χαρά γι' αυτό που συνέβη στην Αργεντινή. Πρέπει να πούμε στον ελληνικό λαό την αλήθεια, διότι είναι επικίνδυνο για τη δημοκρατία όταν, προκειμένου να υποστηρίξεις τις απόψεις σου, υποκαθιστάς το λόγο με παραπληροφόρηση.

Τι έγινε λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Αργεντινή; Από το '95 η Αργεντινή ήταν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Μέχρι το 2001 ήταν η χώρα, από εκείνες που ήταν τότε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που εφαρμόσε τις οδηγίες, όπως τις εφαρμόζετε εσείς, κατά γράμμα. Πούλησαν τα νερά, τη δημόσια επιχείρηση ηλεκτρισμού, τα πάντα. Άνοιξαν την αγορά. Ακραία λιτότητα. Εξετέλιναν τους μισθούς, την αξία των ακινήτων. Ό,τι έχει συμβεί κι εδώ. Το αποτέλεσμα ποιο ήταν; Να έρθει η χρεοκοπία το 2001.

Πέρασαν από τότε δεκατρία χρόνια και οι προσπάθειες άλλων κυβερνήσεων από εκείνες που οδήγησαν τη χώρα στην ακραία λιτότητα και την καταστροφή, προοδικτικών κυβερνήσεων, κατόρθωσαν να μειώσουν την ανεργία από το 25% και το 30% στο

8%, κατόρθωσαν να αυξήσουν το ΑΕΠ της χώρας και προσπαθούν.

Και τι έκανε η κυβέρνηση αυτή – γεγονός το οποίο πραγματικά αποδεικνύει ότι ήταν μια πατριωτική κυβέρνηση;

Ενώ συμφώνησε με τους πιστωτές της στο 92%, ήρθαν ορισμένα γεράκια, ορισμένοι παγκόσμιοι λωποδύτες, όπως ο Σίνγκερ και κάτι άλλοι και είπαν: «Εμείς, κυρίες και κύριοι, πήραμε το 2001 ομόλογα των 40 εκατομμυρίων» -να τα ξέρει αυτά ο ελληνικός λαός- «και πρέπει να πληρώσει η χώρα 1,5 δισεκατομμύριο.» Και εμείς πανηγυρίζουμε. Υπάρχουν άνθρωποι σε αυτόν τον τόπο που πανηγυρίζουν. Έλεος! Θα τρίζουν τα κόκκαλα του Κωνσταντίνου Καραμανλή! Πανηγυρίζουν!

Τι έπρεπε, λοιπόν, να κάνει αυτή η χώρα; Τους είπε: «Να σας δώσω 300 εκατομμύρια». «Όχι, θέλουμε εις ολόκληρον.» Και η χώρα βρέθηκε μπροστά σε ένα δίλημμα. Τι έπρεπε να κάνει; Αν ικανοποιούσε αυτούς, έπρεπε να ικανοποιήσει και τα κουρεμένα κατά 30% ομόλογα.

Αυτό έκανε η Αργεντινή. Και τι συνέβη στην Αργεντινή; Πώς λειτουργεί η παραπληροφόρηση, ο γκεμπελισμός; Τι ήταν αυτό που έκανε χθες δημόσιο κανάλι; Έδωσε πληροφόρηση στον ελληνικό λαό δείχνοντας εικόνες του 2001; Αυτή είναι η δημοκρατία που πιστεύουμε; Αυτοί οι κύριοι, οι οποίοι χρωστούν 400 εκατομμύρια στο δημόσιο και δεν πληρώνουν ποτέ, εξακολουθούν να παραπληροφορούν την ελληνική κοινωνία, μαζί με ορισμένους δουλόφρονες που υπάρχουν στη δημόσια ζωή!

Και οδηγήθηκε η Αργεντινή σε μια τέτοια απόφαση ενός τοπικού δικαστηρίου, γιατί ακριβώς έγινε αυτό που κάνατε και εσείς εδώ, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθετε ερωτήσεις και σας έλεγε: «Τουλάχιστον, προστατέψτε τη χώρα, μην επιτρέψετε να υπαχθούν τα ομόλογά της στο Αγγλικό Δίκαιο».

Ξέρετε τι λέγατε από το Βήμα της Βουλής; «Δηλαδή, τι μας λέτε, ότι θα έρθουν να πάρουν την Ακρόπολη;» Ε, όχι, έχουμε τόση νοημοσύνη που θεωρούμε ότι δεν θα πάρουν την Ακρόπολη. Μπορείτε να μας πείτε, όμως, εάν δεν πληρώσουμε εάν μπορούν να πάρουν τα έσοδα της Ακρόπολης;

Αλήθειες θα λέμε στον ελληνικό λαό. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Προσπαθείτε, λοιπόν, να κατατρομοκρατήσετε με ψευδολογίες, με παραπληροφόρηση. Ορισμένοι είναι συνηθισμένοι σε αυτό το σπορ. Όμως, η ελληνική κοινωνία πιστεύω ότι έχει αρκετό φίλτρο διήθησης στη σκέψη της για να καταλαβαίνει τι έχει συμβεί και τι συμβαίνει στη χώρα.

Κατηγορείτε τον Πρόεδρο της Αξωματικής Αντιπολίτευσης για μια φράση. Εάν η χώρα είχε σήμερα 8% ανεργία και είχε αυξήσει και το ΑΕΠ της, τι θα μπορούσε να πει κανείς; Θα μπορούσε να πει να μην τα έχει, μακάρι να ήμασταν Αργεντινή σε αυτούς τους δείκτες της οικονομίας; Και το πήρατε και το κάνατε σλόγκαν εσείς, που έχετε υπογράψει και έχετε ψηφίσει τα μνημόνια. Και σας ακούω εδώ να μιλάτε για ανάπτυξη και κοροϊδεύετε ή τον εαυτό σας ή τον κόσμο. Και καλά τον εαυτό σας να τον κοροϊδεύετε. Τον κόσμο με ποιο δικαίωμα; Εκτός και αν δεν ξέρετε τι έχετε ψηφίσει για άλλη μια φορά.

Διαβάστε, λοιπόν, το δεύτερο μνημόνιο στη σελίδα 713 που λέει ότι θα πρέπει μισθοί και συντάξεις να προσαρμοστούν με της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας.

Εσείς το ψηφίσατε, λοιπόν, αυτό και έρχεστε και λέτε ότι θα βάλετε τη χώρα σε διαδικασία ανάπτυξης.

Αυτή την προσαρμογή επιχειρείτε να κάνετε και με τα προαπαιτούμενα.

Κυρία Πρόεδρε, χθες έγινε μια δήλωση πάρα πολύ σημαντική του πρώην Προέδρου της Βουλής, κ. Κακλαμάνη.

Είναι πάρα πολύ σοβαρό αυτό που καταγγέλλει ο κύριος Πρόεδρος και ελπίζω η Κυβέρνηση να αποσύρει από το πολυνομοσχέδιο αυτήν τη σκανδαλώδη διάταξη που επιχειρεί να ξεπλύνει όσους έχουν αρπάξει δημόσιο χρήμα. Για να είμαστε συνεννοημένοι σε αυτό το θέμα.

Κύριε Υπουργέ, όπως είδατε και στην τοποθέτησή μου, ήμουν πάρα πολύ μετρημένος. Όμως, είναι άδικο να λέτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αντίθετος με το θέμα των συνεταιρισμών. Ξέρουμε καλά ποιος κόσμος αναγκάζεται να πάει και να διεκδικήσει ένα κομμάτι γης μέσα από τους συνεταιρισμούς. Δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ αυτός

που όλα αυτά τα χρόνια δεν έλυσε αυτό το ζήτημα. Δεν σας ακούω, όμως, να πείτε, «ναι, υπάρχουν ευθύνες και στις προκάτοχες κυβερνήσεις και στους προκάτοχους Υπουργούς». Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν η αιτία που εκκρεμούσαν όλα αυτά τα προβλήματα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Σήμερα ψηφίστε τα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Να είμαστε ειλικρινείς. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι καθόλου αντίθετος. Απλώς βάζει ζητήματα. Κι εγώ χαίρετιζω το ότι στην ομιλία σας αναγνωρίσατε ότι υπάρχουν πάρα πολλά επιμέρους ζητήματα. Γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ είπε να φέρετε ένα νομοσχέδιο -γιατί είναι μεγάλο το ζήτημα- να το συζητήσουμε, να συμφωνήσουμε, να το λύσουμε. Για όνομα του Θεού! Δεν νομίζω ότι υπάρχει Βουλευτής εδώ...

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Δεν φέραμε νομοσχέδιο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Φέραμε και λέτε «όχι».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ορίστε;

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Αυτό το νομοσχέδιο φέραμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Μα, αυτήν τη στιγμή ο Υπουργός αναγνώρισε από του Βήματος της Βουλής ότι υπάρχουν και άλλα προβλήματα που εκκρεμούν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ένα είναι με τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς και πάμε και στα υπόλοιπα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Για τους συνεταιρισμούς. Αυτό είπε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Λύνονται κάποια θέματα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ας έρθει εδώ. Εγώ δέχομαι τη διακοπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι, κύριε συνάδελφε, συνεχίστε εσείς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δέχομαι, κυρία Πρόεδρε, να διευκρινίσει ο Υπουργός. Διότι τον ακούω καλά εγώ τον Υπουργό, κύριοι συνάδελφοι. Είπε γι' αυτό το πρόβλημα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τα ψηφίζετε τα σημερινά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε Μπούρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Να σας πω και κάτι ακόμα; Πώς θα λύσετε το πρόβλημα, κύριοι συνάδελφοι, που διαμαρτύρεστε, όταν προϋπόθεση αυτού του ζητήματος, που λέτε ότι θα λύσετε, είναι τα χωροταξικά σχέδια; Έχετε χωροταξικά σχέδια; Και γι' αυτό φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τι σχέση έχει αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν υπάρχουν χωροταξικά σχέδια τοπικά για να λυθεί το ζήτημα. Πρέπει να προηγηθούν. Και για να προηγηθούν -αφού θέλετε, λοιπόν, να μιλήσουμε εν τοις πράγμασι- κάντε αυτό που σας είπα χθες: Βάλτε χρονική δέσμευση στην έκδοση όλων αυτών των προαπαιτούμενων. Τότε θα είστε ειλικρινείς. Διότι για άλλη μία φορά θα ψηφίσετε, θα πείτε, «ψηφίσαμε» και θα το αφήσετε στα αζήτητα. Αυτή θα είναι η πραγματικότητα. Αυτό συμβαίνει με ό,τι ψηφίζετε εδώ. Δεν είναι ούτε η πρώτη φορά ούτε η τελευταία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κλείστε, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Βάλτε, λοιπόν, προαπαιτούμενα και πείτε ότι οι εκδόσεις των διαταγμάτων θέλουν έξι μήνες και οι εκδόσεις των υπουργικών αποφάσεων θέλουν τρεις, τέσσερις, πέντε μήνες, πόσους θέλουν. Βάλτε, όμως, χρονικό ορίζοντα. Μην λέτε στον κόσμο ωραία λόγια. Μην λέμε στον κόσμο ωραία λόγια!

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής:

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει ένα ζήτημα για αγρότες που είχαν πάρει κληροτεμάχια το '38. Ξέρετε ότι το '38 -το ξέρετε καλύτερα από εμένα- υπήρξε μία μεγάλη διανομή και νομιμοποίηση τίτλων σε ανθρώπους στα χωριά. Μετά, με την εσωτερική μεταναστευση, αυτοί οι άνθρωποι έφυγαν. Με πήραν πολλοί άνθρωποι τηλέφωνο από την επαρχία και μου είπαν: «Εμείς τώρα θέλουμε να γυρίσουμε πίσω». Αυτά, όμως, με ένα νόμο του '10, του '11 χαρακτηρίστηκαν δασικά. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν τίτλους -από το '38 τα καλλιεργούσαν- αλλά με την εσωτερική μετανάστευση έφυγαν. Τώρα δεν μπορεί να γίνει τίποτα βέβαια, αλλά καλό θα είναι να το δούμε κάποια στιγμή, διότι υπάρχουν

άνθρωποι που θέλουν να γυρίσουν πίσω στα χωριά τους και δεν έχουν χώρο να χτίσουν ένα σπίτι, να δημιουργήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κλείστε, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Με αυτές τις σκέψεις, κυρία Πρόεδρε και σας ευχαριστώ για το χρόνο που μου δώσατε, κλείνω την ομιλία μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν είχα σκοπό να επανέλθω στο ζήτημα της Αργεντινής, αλλά ήταν τόσες πολλές οι τοποθετήσεις των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ που επανήλθαν στο ζήτημα. Απορώ, μετά από αυτό το πολιτικό πατατράκ πώς επιστρέφετε στο ζήτημα, πώς θέλετε να το επαναφέρετε. Και όχι μόνο οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ.

Βγάζετε και πηχυαίους τίτλους, πρωτοσέλιδα, στην κομματική σας εφημερίδα: «Χέρι-χέρι με τα όρνεα». Χέρι-χέρι με τα όρνεα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Θα σας θυμίσω το εξής: Πρώτα απ' όλα, τα όρνεα πηγαίνουν σε πεθαμένους οργανισμούς. Αν είναι ζωντανός ο οργανισμός, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, έτσι να κάνει το χέρι, θα φύγουν τα όρνεα. Αυτό που έκανε η Ελλάδα τα τελευταία δύο χρόνια. Είχε ζωντανό τον οργανισμό και δεν μπόρεσαν να έρθουν τα όρνεα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Αφού τους πληρώσατε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Έβαλε ένα φραγμό, ώστε να μην μπορέσουν να έρθουν τα όρνεα πάνω στην ελληνική οικονομία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ήρθαν τα όρνεα. Πληρώθηκαν εις ολόκληρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουρουμπλή, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ηρεμήστε.

Ας φέρουμε τα πράγματα στην πραγματικότητα και στην ουσία: Στην Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δύο χρόνια, μετά το κούρεμα του χρέους, του PSI, ανέλαβε το καλοκαίρι του 2012 η Κυβέρνηση Σαμαρά. Μετά από δύο χρόνια, μόνο τους τελευταίους τέσσερις μήνες στην Ελλάδα, εμπιστεύτηκαν επενδυτές την ελληνική οικονομία με 15 και πλέον δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία, βεβαίως, αφορούν και το δανεισμό της Ελληνικής Κυβέρνησης και το δανεισμό των επιχειρήσεων, αλλά βεβαίως και την πρόσθετη, την περαιτέρω ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών, για να θωρακιστούν ακόμα περισσότερο οι καταθέσεις των Ελλήνων.

Την επιτυχία αυτήν την πιστώνω προσωπικά στον κ. Σαμαρά, που ανακεφαλαιοποίησε τις τράπεζες παίρνοντας δάνειο -διότι μετά έκλεισε αυτή η δυνατότητα για οποιοδήποτε κράτος- θωρακίζοντας τις καταθέσεις των Ελλήνων, αυτές τις καταθέσεις για τις οποίες πολλά από τα στελέχη σας λένε να κάνουμε επιδρομή, να εφορμήσουμε, για να μπορέσουμε να πληρώσουμε αυτά που έχουμε τάξει. Δεν τα λέω εγώ. Ο κ. Γλέζος τα λέει και άλλοι δικοί σας.

Ακούστε, λοιπόν, τώρα: Στην Ελλάδα τους τελευταίους τέσσερις μήνες μπήκαν 14 δισεκατομμύρια ευρώ, ήτοι 20 δισεκατομμύρια δολάρια. Ξέρετε για πόσα χρήματα πτώχευσε για όγδοη φορά χθες η Αργεντινή; Για 1,5 δισεκατομμύρια δολάρια. Αυτή η μεγάλη χώρα, με την πολύ μεγάλη οικονομία, με τον πολλαπλάσιο πληθυσμό, για 1,5 δισεκατομμύρια δολάρια πτώχευσε.

Θα σας πω, λοιπόν, κύριε Κουρουμπλή, τι θα συνέβαινε εάν η Ελλάδα ακολουθούσε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Η Αργεντινή έχει αποθεματικό 30 δισεκατομμύρια. Η Αργεντινή έκανε συνειδητή άρνηση. Και καλά έκανε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουρουμπλή, από μέσα σας να τα λέτε αυτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ακούστε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ακούστε, κύριε Κουρουμπλή...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κι εσείς επιχαίρετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουρουμπλή, δεν σας τιμά αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κι εσείς επιχαίρετε! Μπράβο σας!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κανένας δεν επιχαίρει. Θα τα πω μετά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Η Αργεντινή δεν πτώχευσε, κύριε. Αρνήθηκε να πληρώσει τους λωποδύτες! Κι επιχαίρετε; Έχει 30 δισεκατομμύρια αποθεματικό. Τι λέτε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουρουμπλή, σας παρακαλώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Περιμένετε, κύριε Κουρουμπλή, να ακούσετε. Γιατί φωνάζετε; Επιτέλους, αφήστε μας να μιλήσουμε. Σας διέκοψε κανένας; Σας παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Παραπληροφορείτε τον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εσείς μιλήσατε πριν. Ας μιλήσει και ο κ. Καραγκούνης.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Σας ενοχλούν αυτά που λέει ο κ. Καραγκούνης; Δεν μπορείτε να τα ακούσετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, αν η Ελλάδα έβγαине το 2012 στις αγορές και ακολουθούσε το δικό σας πρότυπο, δηλαδή το ίδιο πρότυπο που ακολούθησε η Αργεντινή, ξέρετε με πόσο επιτόκιο θα δανειζόταν; Θα δανειζόταν με 35%. Ξέρετε τι σημαίνει να δανείζεσαι με 35%; Σημαίνει ότι φέρνεις δέκα μηνμόνια στον ελληνικό λαό. Δέκα μηνμόνια έπρεπε να πάρετε για να πληρώσετε αυτό τον τόκο, για να πληρώνετε μισθούς και συντάξεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα που θέλετε να κρύψετε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Γι' αυτό πήγατε τις συντάξεις στο μηδέν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Κουρουμπλή, επειδή συνέχεια διακόπτετε, ξέρετε με πόσο δανείστηκε η Ελλάδα πριν από ένα μήνα; Με 3%. Ή δεν το ξέρετε; Την ίδια στιγμή, δίπλα, στην Πορτογαλία, κατέρρευσε μια τράπεζα και έχασε ο κόσμος τα χρήματά του. Αυτά πρέπει να ξέρετε και αυτά πρέπει να λέμε.

Με λίγα λόγια, η Ελληνική Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέτυχε τη μεγαλύτερη χρηματοοικονομική προσαρμογή που έχει καταγραφεί ποτέ στα χρονικά σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα στην ιστορία των χρηματαγορών. Και αυτό πιστώνεται προσωπικά στον ίδιο των Πρωθυπουργό, τον Αντώνη Σαμαρά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πάει ο Βενιζέλος!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Εσείς, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, πραγματικά μπορείτε να κρατήσετε εαυτή την «τεράστια επιτυχία» που πέτυχε η κυβέρνηση της Αργεντινής και όχι ο κόσμος της Αργεντινής, κύριε Κουρουμπλή, με τον οποίο είμαστε αλληλέγγυοι.

Εδώ, ούτε καταφερόμαστε εναντίον της Κυβέρνησης ούτε εναντίον του κόσμου. Μιλάμε για τις επιλογές που κάποιοι εφάρμοσαν και εμείς δεν εφαρμόσαμε. Εναντίον αυτών καταφερόμαστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Τι έπρεπε να κάνει; Να πληρώσει, κατά τη γνώμη σας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Εμείς λοιπόν, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, σας λέμε ότι μπορείτε να κρατήσετε την επιτυχία που είχε η Αργεντινή. Σας τη χαρίζουμε. Και εμείς θα κρατήσουμε, σήμερα τουλάχιστον, την πιστοληπτική αναβάθμιση που επίκειται να έχει η Ελλάδα από διεθνή οίκο αξιολόγησης. Αυτά, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, όσον αφορά την Αργεντινή.

Στο λίγο χρόνο που μένει, θα κάνω μία αναφορά στο νομοσχέδιο.

Πάλι δεν κατάλαβα, πραγματικά, την τοποθέτησή σας, κύριε Κουρουμπλή. Είστε υπέρ του νομοσχεδίου ή κατά; Για να καταλάβω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ξέρω καλά ελληνικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Πρέπει να σας ενημερώσουν οι συνάδελφοί σας ότι, όχι μόνο είστε κατά, όχι μόνο έχετε βάλει ονομαστικές ψηφοφορίες για τα άρθρα που εσείς επικαλείστε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Για ποια άρθρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: ...αλλά έχετε δεσμευθεί

ότι οψέποτε έρθετε στην εξουσία, θα αποσύρετε το νομοσχέδιο, θα το καταργήσετε.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε τι λέει αυτό το νομοσχέδιο που εσείς λέτε ότι θα καταργήσετε.

Χρονίζοντα προβλήματα πάνω από τριάντα και σαράντα χρόνια βρίσκουν επιτέλους λύση μ' αυτό το σχέδιο νόμου που καταθέτει η Κυβέρνηση. Σας ανέφεραν νωρίτερα ο κ. Μπούρας και ο κ. Γεωργιάδης ότι επιλύονται ζητήματα σε πάνω από εξακόσιες χιλιάδες ανθρώπους που συμμετέχουν σε αυτούς τους συνεταιρισμούς.

Είναι πολύ απλό το θέμα. Στους ανθρώπους που είναι στο Πικέρμι, στους ανθρώπους που είναι στο Λαύριο, στους ανθρώπους που είναι στον Άγιο Στέφανο και μας παρακολουθούν αυτή τη στιγμή, που ήταν δέσμιοι για πάνω από σαράντα χρόνια στην ίδια τους την περιουσία, όταν θα έρθετε στην Κυβέρνηση –που δεν θα έρθετε ποτέ, βεβαίως, αλλά αν οψέποτε έρθετε στην Κυβέρνηση– πείτε, λοιπόν, σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, στους εξακόσιες χιλιάδες, ότι «θα σας ξαναπάσουμε πίσω την περιουσία, θα επαναδεσμεύσουμε την περιουσία, για να σας έχουμε ομήρους στα δικά μας ιδεολογήματα». Πείτε το, λοιπόν, στον κόσμο, ότι «αυτήν τη λύση που δίνει αυτήν τη στιγμή το νομοσχέδιο αυτό, εμείς αύριο θα την καταργήσουμε».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτηματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Ρήγας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε ξεπεράσει τα όρια της υπερβολής και αυτό δεν είναι καθόλου καλή εικόνα για τους απλούς πολίτες. Την αδυναμία μας να συζητήσουμε για το νομοσχέδιο, την καλύπτουμε μιλώντας –και απευθύνομαι στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης– για την Αργεντινή. Σας έσωσε για άλλη μία φορά ένα διεθνές θέμα.

Για το νομοσχέδιο αυτήν τη στιγμή δεν σας συμφέρει να πείτε πολλά πράγματα, διότι υπάρχει ένα εθνικό ακροατήριο, το οποίο εδώ και καιρό έχει αντιληφθεί τι κάνετε. Είστε με όλους. Από τη μία πλευρά, τους λέτε: «Εμείς φροντίζουμε για να αρθεί η εκκρεμότητα που έχετε τόσα χρόνια. Αυτό το σάπιο πολιτικό σύστημα σας κρατά όμηρους και δεν νομιμοποιεί τους συνεταιρισμούς σας. Από εμάς να περιμένετε ότι αυτό το θέμα θα λυθεί». Από την άλλη πλευρά, έρχεστε και λέτε: «Αυτό το νομοσχέδιο είναι δασοκτόνο».

Τι να καταλάβουν οι άνθρωποι; Ένα πράγμα καταλαβαίνουν, ότι τους δουλεύετε ψιλό γαζί και επειδή αυτό είναι σε όλα τα θέματα και έχει γενικευτεί πλέον η αδυναμία σας να έχετε μία άποψη, ουσιαστικά έχει καταρρεύσει κάθε ίχνος εμπιστοσύνης σε εσάς. Ως κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που δεν έχετε κυβερνήσει και, υποτίθεται, ότι εκπροσωπείτε κάτι το ελπιδοφόρο και το καινούργιο, έχετε χάσει την εμπιστοσύνη –και εδώ είναι η αιτία, γιατί ποτέ δεν μπορείτε να πάρετε ανάσπηση παρ' όλες τις αδυναμίες που εμφανίζει το κυβερνητικό στρατόπεδο, όπως λέτε– γιατί δεν λέτε την αλήθεια στον κόσμο και δεν έχετε ξεκάθαρη άποψη.

Αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο ούτε δασοκτόνο είναι ούτε ξεπουλά τον ελληνικό πλούτο ούτε διαταράσσει την ισορροπία στο περιβάλλον. Έρχεται με έναν τρόπο απόλυτα ισορροπημένο να δώσει απάντηση σε κάποια προβλήματα, τα οποία χρονίζουν στην ελληνική κοινωνία.

Είναι προβλήματα που σε άλλες χώρες, όπου υπάρχουν πιο σοβαρά πολιτικά συστήματα και μία κανονικότητα στη λειτουργία της δημοκρατίας και της δημόσιας διοίκησης, λύνονται.

Τι λέει με πολύ απλά λόγια –με δυο λόγια το ξαναλέω– αυτό το νομοσχέδιο; Υπάρχουν πάνω από πεντακόσιοι οικοδομικοί συνεταιρισμοί, οι οποίοι είναι σε μία διαρκή εκκρεμότητα. Φαντάζομαι ότι κάθε οικογένεια, απ' ό,τι ξέρω από το περιβάλλον μου, έχει να μιλάει για ένα συνεταιρισμό, άλλοι των υγειονομικών, άλλοι των τραπεζών. Υπήρχε στην Ελλάδα μία παράδοση και όλοι λίγο πολύ –δεν ψάχνω του λόγου– έχουν μερίδιο σε οικοδομικό συνεταιρισμό.

Αυτά όλα μέχρι σήμερα ήταν στον αέρα. Υποτίθεται ότι προστατεύαμε το δασικό μας πλούτο, υποτίθεται ότι άλλοι είχαν ένα

ενοχικό δικαίωμα σε μία έκταση η οποία βρισκόταν κάπου στην Αττική, αλλά στην ουσία δεν την είχαν.

Έρχεται, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο και με πολύ συγκεκριμένες προδιαγραφές κανονίζει τα των συνεταιρισμών πριν από το 1975, όπου το Σύνταγμα δημιούργησε αυτήν την εμπλοκή και για τα των συνεταιρισμών μετά το 1975. Δεν θα ήθελα να περιγράψω τον τρόπο, αλλά το κάνει με ένα τέτοιο τρόπο, ώστε να προστατεύεται το δασικό ισοζύγιο, το οποίο έχουμε ευθύνη να το προστατεύσουμε.

Θα ξαναπώ για μια ακόμη φορά: Στην Ελλάδα, δυστυχώς, έχουμε δύο κατηγοριών πολιτικές και δράσεις. Από τη μία τα αρπακτικά, από τη μια τα λαμόγια, αυτοί που εκμεταλλεύονται το κενό της νομοθεσίας αρπάζουν, λεηλατούν την δημόσια περιουσία και από την άλλη τους δέθεν ιδεολόγους, οι οποίοι πολλές φορές είναι οι ίδιοι που είναι πίσω από αυτά τα συμφέροντα, τους δέθεν προστάτες του εθνικού μας πλούτου, τους δέθεν προστάτες των δασών, τους δέθεν αγνούς και αθώους οικολόγους, οι οποίοι μονίμως είναι υπέρ της προστασίας των δασών.

Ποιων δασών; Των δασών τα οποία κατακάψαμε, τα καταπατήσαμε κι εμείς επιμένουμε να λέμε «όχι, μην πειράξεις τίποτα». Τι να μην πειράξουμε τίποτα; Αφού όλα πειράχτηκαν. Όπου εμποδίζεις κάποιον και δεν του επιτρέψεις, νομίμως, να ασκήσει δραστηριότητα, θα βρει την πίσω πόρτα για να μπει και να το κάνει παράνομα. Δεν καταλάβαμε τίποτα μετά από τόσα χρόνια αυτής της λειτουργίας και της πολιτικής;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τα λέτε αυτά από το Βήμα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κύριε Λαφαζάνη, αυτό γίνεται στην Ελλάδα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όταν δηλαδή δεν το επιτρέπουμε, να πάει από την πίσω πόρτα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Αυτό, δυστυχώς, γίνεται στην Ελλάδα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το δικαιολογείτε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Δεν το δικαιολογώ καθόλου. Σας λέω ποια είναι η πραγματικότητα, την οποία εσείς δεν θέλετε να δείτε.

Έτσι και τώρα, λοιπόν, γίνεται μία προσπάθεια να ρυθμιστούν αυτές οι εκκρεμότητες.

Σας είπα και στην πρωτολογία μου, κύριε Υπουργέ, εμένα ο φόβος μου είναι ένας. Ενώ νομοθετούμε και θα έλεγα νομοθετούμε με μία σχετική πληρότητα, που όλοι νομοθετούμε, δηλαδή στην Ελλάδα έχουμε έναν πληθώρα νομοθετημάτων, το κυριότερο είναι ότι πολλές φορές δεν στηρίζουμε, με δευτερογενές δικαίο, αποτελεσματικά αυτά που νομοθετούμε εδώ και δεύτερον, δεν είμαστε προσεκτικοί και συνεπείς στην εφαρμογή των νόμων.

Για να μην δημιουργηθούν, λοιπόν, νέες γενιές αυθαιρεσίας, νέες γενιές εκκρεμοτήτων, θα πρέπει ό,τι ρυθμίσουμε τώρα να ρυθμιστεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην επιδέχεται ερμηνείες από κανέναν. Γιατί η ελληνική δημόσια διοίκηση έχει ένα παρελθόν και δυστυχώς, με την ευθύνη μας, δεν είναι αξιόπιστη όσον αφορά την αντικειμενική εφαρμογή των νόμων.

Πρέπει, λοιπόν, ό,τι νομοθετούμε να προσέχουμε να το υποστηρίζουμε για να φτάσουμε μέχρι τέλους, να λύσουμε τις εκκρεμότητες και να λύσουμε και τις εκκρεμότητες που αναφερθήκατε προηγουμένως –κι εμείς έχουμε αναφερθεί– άλλου χαρακτήρα και άλλου είδους, ότι στην Αττική υπάρχουν πάρα πολλοί οικισμοί οι οποίοι είναι μη οριοθετημένοι, χωρίς ρυμοτομικά σχέδια, ουσιαστικά στον αέρα. Είναι ελληνικό παράδοξο να υπάρχουν ολόκληρες πόλεις, οι οποίες να μη φαίνονται στα χαρτιά.

Αυτό, λοιπόν, κάποια στιγμή, αντί να επιστρέφουμε στο παρελθόν και να κάνουμε ιστορικές αναδρομές για το πώς έγιναν όλα αυτά, ποιοι φταίνε και να βρίσκουμε ποιος έφταξε για το παραπομπικό αμάρτημα, ας δούμε σήμερα, με νηφάλια κουβέντα και χωρίς συνθήματα και κραυγές, το τι θα κάνουμε για να ρυθμιστούν και αυτές οι εκκρεμότητες που υπάρχουν.

Και αυτό είναι κάτι το οποίο συνδέεται απόλυτα με τους δασικούς χάρτες. Είπαμε και πάλι ότι πρέπει να τελειώνει αυτή η διαδικασία. Δεν υπάρχουν περιθώρια αναμονής και πρέπει να κλείσουν και αυτές οι εκκρεμότητες.

Όσον αφορά όλα τα άλλα, τα οποία ακούστηκαν, θα ήθελα να τα αντιπαρέλθω, γιατί δεν υπάρχει χρόνος. Θα ήθελα, όμως, να

σταθώ σε κάτι, κύριε Υπουργέ.

Υπάρχει ένα ζήτημα που αφορά το ρυθμιστικό της Θεσσαλονίκης. Εμείς εδώ αιφνιδιαστήκαμε, διότι θεωρούσαμε ότι αυτό το ζήτημα θα ψηφιστεί, θα περάσει. Ρύθμιζε θέματα που αφορούσαν και τη Χαλκιδική και αυτά τα θέματα εξασφάλιζαν σε αυτή την περιοχή μία ισορροπία δραστηριοτήτων. Ξαφνικά, αποσύρθηκε το ρυθμιστικό της Θεσσαλονίκης. Αυτό επηρεάζει και τις εξελίξεις των χρήσεων γης στη Χαλκιδική, με αποτέλεσμα σήμερα να υπάρχει μια δικαιολογημένη αντίδραση, την οποία εμείς οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε.

Τι σας λέω από τώρα δημόσια; Θα πρέπει άμεσα και όχι παραπάνω από δύο μήνες, να τελειώσουμε με το ρυθμιστικό της Θεσσαλονίκης ή αν δεν μπορεί να γίνει αυτό, να τελειώσουμε με τις διατάξεις που αφορούν τη Χαλκιδική για να μην υπάρχει καμία εκκρεμότητα που δημιουργεί καταστάσεις, οι οποίες δικαιολογημένα δεν είναι ελέγξιμες. Εμείς δηλώνουμε, λοιπόν, ότι εσείς θα πρέπει να πάρετε την πρωτοβουλία -εάν δεν είναι έτσι, να την πάρουμε εμείς- για να τελειώνει το θέμα της Χαλκιδικής.

Και δεύτερον, επειδή πιστεύουμε ότι η ιστορία αυτή των κοινωνικών συγκρούσεων πρέπει να τελειώσει, η καινούρια δημοτική αρχή, μαζί με το Υπουργείο και με τους φορείς της περιοχής, αλλά και με φορείς τους επιστημονικούς συνεργάτες του κράτους, όπως είναι τα επιμελητήρια, αλλά και με δημόσιες αρχές, όπως είναι οι επιθεωρητές περιβάλλοντος, να εντείνουν την παρουσία τους στην περιοχή, έτσι ώστε κάθε δράση να είναι ελεγχόμενη απόλυτα, για να μην έχουμε την αντίδραση από κάποιους οι οποίοι δικαίως διαμαρτύρονται, όταν η παρουσία του κράτους δεν είναι αυτή που πρέπει.

Τελειώνοντας και κατεβαίνοντας από το Βήμα, θα ήθελα να πω το εξής. Οι εμπειρίες άλλων χωρών θα πρέπει να μας γίνονται μαθήματα και όχι φορμές για να κάνουμε μηχανιστικές μεταφορές αυτών των φαινομένων στην πατρίδα μας. Με θλίψη πιστεύω ότι κάθε δημοκρατικός πολίτης αντιμετωπίζει φαινόμενα διάλυσης οικονομικών κρατών και εξαθλίωσης των πολιτών των κρατών αυτών. Κανείς δεν μπορεί να επιχαιρεί, γιατί οι αγορές, γιατί τα διεθνή «αρπακτικά» αυτή τη στιγμή επιτίθενται στην Αργεντινή ή κάποια άλλη στιγμή θα επιτεθούν σε κάποια άλλη χώρα.

Αυτό, όμως, που πρέπει να έχουμε μέσα μας ως δίδαγμα από αυτές τις περιπέτειες άλλων κρατών είναι ότι δεν μπορείς να πορεύεσαι με ανευθυνότητα, δεν μπορείς να προχωράς με συνθήματα, δεν μπορείς να δημιουργείς μύθους για να απαντήσεις σε προβλήματα, τα οποία σήμερα είναι υπαρκτά και χρειάζονται ρεαλιστικές απαντήσεις μέσα στη διεθνή πραγματικότητα.

Η χώρα μας αυτό προσπάθησε να κάνει αυτά τα χρόνια. Γι' αυτό παραμένει τραυματισμένη βέβαια, βαριά τραυματισμένη, αλλά ζωντανή! Αυτή την προσπάθεια, λοιπόν, οφείλουμε να ολοκληρώσουμε και να βγάλουμε τη χώρα μας από την κρίση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Παύλος Χαϊκάλης.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Καθόμουν πολύ ήρεμος, αλλά δεν μπορώ να παραμείνω ήρεμος μετά από όλα αυτά που έχω ακούσει σήμερα για την Αργεντινή. Τσακωνόμαστε σαν τα κοράκια, λες και τα κοράκια είναι απ' έξω και δεν είναι εδώ μέσα. Σκοτωνόμαστε μεταξύ μας, για να λύσουμε το πρόβλημα της Αργεντινής και δεν κοιτάει κανείς αυτή τη χώρα. Άλλος για τη Γερμανία, άλλος για τη Ρωσία, άλλος για την Ουκρανία, άλλος για τη Γάζα, και με την Ελλάδα δεν ασχολείται κανένας! Μια χώρα που χάνεται.

Φέρνουμε νομοσχέδια συνέχεια, το ένα πίσω από το άλλο. Να συγκριθούμε με τι; Με την Αργεντινή; Δεν είμαστε σαν την Αργεντινή. Αυτό είναι γεγονός. Και δεν είμαστε, γιατί δεν υπήρχαν λόγοι να χρεωκοπήσουμε και να πάμε να γίνουμε και εμείς Αργεντινή ή να μπούμε στο ΔΝΤ.

Ας είναι καλά ο «κύριος» Γεώργιος Παπανδρέου -το κύριο εντός εισαγωγικών- ο οποίος μας έβαλε στο ΔΝΤ. Να μην το χαρακτηρίσω. Και εάν υπάρχει προσβολή για το όνομά του, προκαλώ την Κυβέρνηση, κύριε Καραγκούνη, να κάνει εξεταστική επιτροπή -την οποία έχετε πιστώσει στον κ. Σαμαρά και την οποία δεν έκανε ποτέ, του πιστώνετε πολλά, πιστωτικό ίδρυμα τον

έχετε κάνει- να δούμε γιατί μπήκαμε στο μνημόνιο, γιατί ταλαιπωρείται μία χώρα, γιατί έρχονται αυτά τα οικονομικά νομοσχέδια που κατετέθηκαν χθες στη Βουλή, γιατί η χώρα εξαθλιώθηκε, γιατί η χώρα έχει σταματήσει να έχει εργασιακά θέματα -δεν υπάρχει κανένα εργασιακό θέμα πια σε συζήτηση, έχουν καταλυθεί τα πάντα- αυτοκτονίες χιλιάδες, άνθρωποι -ενάμιση εκατομμύριο και πλέον- άνεργοι, άνθρωποι που δεν ξέρουν τι θα τους προκύψει αύριο.

Και φτάσαμε στη σημερινή απόφαση της Κυβέρνησης, η οποία μόλις το είδε κατατρόμαξε. Από το πάθος το οποίο σας διακατέχει να μαζέψετε λεφτά, βγάλατε και 500 εκατομμύρια παραπάνω για τον ΕΝΦΙΑ. Δεν υπολογίζετε τίποτα, αρκεί να πάρετε λεφτά, για να τα δώσετε πού; Στους δανειστές. Πουλήσατε το Ελληνικό για δύο μηνών τόκους. Ένα δισεκατομμύριο, δηλαδή, πεντακόσια εκατομμύρια το μήνα δίνουμε σε τόκους. Τους δύο μηνών τόκους τους δώσατε για το Ελληνικό. Αυτή είναι η κατάσταση. Είμαστε σε καλύτερο επίπεδο από την Αργεντινή; Γιατί τσακωνόμαστε για το τι έγινε στην Αργεντινή; Υπάρχει μέλλον σε αυτόν τον τόπο; Έχουμε λύσει το δημογραφικό; Μπήκαμε έτσι ανεύθυνα στο ΔΝΤ; Ο κ. Λαφαζάνης έκανε πρόσφατα και μία δήλωση για το θέμα της επιτακτικής πλέον ανάγκης να φύγει ο κ. Γεωργίου από την ΕΛΣΤΑΤ.

Εμείς, έχουμε ζητήσει εξεταστική επιτροπή. Ο κ. Γεωργίου είναι ακόμα στη θέση του. Η κ. Γεωργαντά και ο κ. Λογοθέτης ουρλιάζουν γι' αυτό το θέμα.

Πώς μπήκε η χώρα στο ΔΝΤ; Γιατί είμαστε χρεοκοπημένοι; Για μια κρίση η οποία ήταν τραπεζική, έγινε δημοσιονομική, έγινε εθνική και κατέληξε ανθρωπιστική πια. Δεν καταλαβαίνετε ότι δεν αντέχει αυτός ο λαός; Μιλάμε για 27.000 δολάρια, λέει, κατά κεφαλήν εισόδημα η Ελλάδα και έχει 34 δισεκατομμύρια σε κόκκινα δάνεια, έχει 67 δισεκατομμύρια σε ληξιπρόθεσμα, επιχειρηματίες οι οποίοι είναι σε απόγνωση και δεν ξέρουν τι να κάνουν. Και παρ' όλα αυτά, εμείς ασχολούμαστε με την Αργεντινή και δεν κοιτάμε τα χάλια μας. Και λέμε ότι βγήκαμε με 3%. Μια φορά βγήκαμε στις αγορές και μπορεί να είναι και στημένο. Ξέρω και εγώ τι έγινε;

Γελάτε; Έχετε δίκιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Γελώ για το «στημένο».

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Ναι, εντάξει το καταλαβαίνω.

Μια φορά έγινε, αλλά μην το επικαλούμαστε ότι αυτό έγινε και πήγαμε στις αγορές.

Δεν μπορώ να καταλάβω και εγώ, όμως, πού πάμε. Είναι τόσες χιλιάδες πράγματα τα οποία βασανίζουν και ταλαιπωρούν αυτόν τον κόσμο. Δεν μπορούν να πληρώσουν τη δόση της εφορίας, είναι αρπακτικό κράτος και ξαφνικά ερχόμαστε να συζητάμε τώρα για την Αργεντινή; Έλεος! Να σταματήσει πια αυτή η συζήτηση.

Για την επιτήρηση που είπε ο κ. Γεωργιάδης και ότι φεύγει το μνημόνιο, κακά τα ψέματα, αν δεν πληρώσουμε το 75% του χρέους η επιτήρηση θα είναι εδώ. Θα είμαστε παρέα, θα κάνουμε Χριστούγεννα, Πάσχα, διακοπές μαζί. Πώς να το κάνουμε, δηλαδή;

Το μόνο που μπορεί να μας ηρεμήσει είναι το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ. Πραγματικά, είναι σε πάρα πολύ καλό δρόμο. Απόδειξη ότι στηρίζουμε τα περισσότερα άρθρα απ' όλη αυτήν τη διαδικασία.

Όσο για το θέμα των οικοδομικών συνεταιρισμών, θα ήθελα να πω ότι λύνεται ένα τεράστιο πρόβλημα, χρόνων. Εχθές, πηγαίνοντας στο σπίτι με σταματήσανε στο δρόμο τρεις άνθρωποι να μου πουν τι έγινε και αν ψηφίστηκε το νομοσχέδιο. Δεν μου έχει ξανασυμβεί ποτέ αυτό. Έγινε χθες. Καταλαβαίνετε την αναγκαιότητα των πραγμάτων, πόση ανάγκη έχει ο κόσμος, δηλαδή, να λύσει αυτό το πρόβλημα, το θέμα των συνεταιρισμών.

Από την άλλη υπάρχουν πολλές τροπολογίες. Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι αυτές οι τροπολογίες υπάρχουν -γιατί έχει συμβεί στο παρελθόν- επειδή υπάρχουν τρύπες στο νομοσχέδιο. Δεν είναι αυτό. Είναι ότι υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα. Και αυτά τα προβλήματα ξέρω ότι θαλυθούν, είμαι σίγουρος. Αυτό που σας είπε και ο εισηγητής μας, ότι δηλαδή υπάρχει εμπιστοσύνη στο πρόσωπό σας απόλυτη, το ξέρετε και το επαναλαμβάνουμε πάλι. Το ζητούμενο είναι πάντοτε αυτά που είναι από πάνω

και δεν ξέρουμε τη συνέχεια και τη συνέπεια των πραγμάτων. Γιατί αυτό μας φοβίζει. Γιατί είναι σε ένα πολύ σωστό δρόμο το νομοσχέδιο, αλλά φοβόμαστε: Αύριο θα υπάρξει η ίδια συνέχεια;

Οι αντιρρήσεις που μπορεί να υπάρχουν απ' όλες τις πλευρές -και που θα συμφωνήσω μαζί σας, δεν πρέπει να είναι μόνο για συζήτηση- οριοθετούνται στο εξής: Αμφισβητούμε κάτι το οποίο δεν ξέρουμε αν θα γίνει. Δηλαδή, αεροφωτογραφίες θα υπάρξουν; Θα υπάρχει ψηφιακή μελέτη ώστε, όντως να καταγραφούν τα πράγματα, να σταματήσουμε όπου υπάρχει αυθαιρεσία εδώ, να φωτογραφηθεί, να οριστούν τα δασολόγια, να οριστούν οι δασικοί χάρτες; Αύριο ο επενδυτής που θα έρθει να επενδύσει -και που συμφωνούμε να έρθει ένας επενδυτής- αν δεν έχει Δασολόγιο, μήπως κάνει πίσω; Αυτοί είναι οι φόβοι που συζητάμε. Οι άνθρωποι ξαφνικά διαμαρτύρονται και λένε: «έχουμε άγνοια τι θα μας συμβεί αύριο». Σας εξήγησα χθες στην ομιλία μου για το θέμα των δασαρχών. Αύριο οι δασάρχες θα αντιμετωπίσουν το ίδιο πρόβλημα; Θα ξεκαθαρίσουν τι σημαίνει ο νόμος και πώς μπορούν να τον εξηγήσουν;

Ακόμα και σε εσάς το λέω, γιατί υπάρχουν πράγματα που πρέπει να διευκρινιστούν -το ζητά και ο κόσμος- για διοικητικές πράξεις, όπως λέει το άρθρο 7 παράγραφος 2 του ν.4164 που ψηφίσαμε πέρυσι και δεν έχει ακόμα διευκρινιστεί ποιες είναι αυτές οι διοικητικές πράξεις.

Υπάρχουν τεράστια προβλήματα. Το Μάτι, η πιο γνωστή περιοχή στη Νέα Μάκρη, όπως σας είπα και την άλλη φορά, έχει κατοικηθεί από το 1933, έχει χαραχθεί και σήμερα ο δήμος δεν μπορεί να πάει να αλλάξει σωλήνες, γιατί θα επέμβει η Δασική Υπηρεσία και θα του πει ότι είναι δασικό. Είναι ο πλήρης παραλογισμός! Αυτά είναι τα θέματα, τα οποία πρέπει πραγματικά να λυθούν.

Ανέφερα χθες και για το θέμα των ορίων των δήμων του Αγίου Στεφάνου. Ξαναλέω και σήμερα ότι θα πρέπει να οριοθετηθούν πλήρως πια γεωγραφικά και διοικητικά πεδία σε όλους τους δήμους και από εκεί και πέρα, μαζί με τη βοήθεια του ΥΠΕΚΑ, το οποίο θα ασκεί τον έλεγχο, να μπορέσει να υπάρξει επιτέλους μια καταγραφή των πάντων και προς τα πού θα ήθελαν να χωρηθεί η ιστορία, δηλαδή αν θα είναι η περιοχή οικιστική, επενδυτική, δασώδης ή οτιδήποτε άλλο.

Είχαμε καταθέσει για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς μία τροπολογία, την οποία δεν κάνατε δεκτή, γιατί ίσως φοβάστε απόφαση του ΣτΕ -και καλώς, δεν αντιλέγω- ότι τους δίνουμε πραγματικά ένα πολύ μικρό κομμάτι για οικοδόμηση. Θα έλεγα, μήπως είναι προτιμότερο να τους δώσουμε ίσως μεγαλύτερο κομμάτι προς οικοδόμηση, χαμηλώνοντας το συντελεστή, αλλά αναγκάζοντάς τους -αυτό είναι προς σκέψη, μια πρόταση κάνω- να έχουν το ηθικό πλεονέκτημα ότι έχουν ένα μεγαλύτερο οικόπεδο; Γιατί, εάν έχουν μικρότερο οικόπεδο και μεγάλο συντελεστή, θα κάνουν μια πυκνοκατοικημένη δόμηση, η οποία θα θυμίζει τουλάχιστον «πολυκατοικία» -ας το πούμε έτσι- ή αστική δόμηση, ενώ θέλει να φύγει ο κόσμος προς τα έξω για να πάρει αέρα.

Αυτό για εμένα είναι το πιο σημαντικό. Να μπορέσουμε να το δούμε, για να έχουν την αίσθηση του κήπου τον οποίο υποχρεωτικά πρέπει να δώσουν. Ας μην κάνουν υπέρβαση των ορίων της δόμησης. Αυτό δεν το θέλει κανείς, δεν το συζητάμε. Να τους δώσουμε, όμως, μιας και τους ταλαιπωρήσαμε τόσο καιρό, τουλάχιστον το ηθικό πλεονέκτημα ότι θα έχουν ένα μεγαλύτερο κήπο. Αυτό μπορούμε να το δούμε. Το πιο σημαντικό, όπως σας εξήγησα πριν, είναι να οριοθετήσουμε τα πράγματα. Και αυτό πρέπει να γίνει. Δεσμευθήκατε μέχρι το Σεπτέμβριο να γίνει και πιστεύω ότι θα γίνει. Να λυθούν, τουλάχιστον, τα ήδη υπάρχοντα προβλήματα.

Θα ψηφίσουμε πάρα πολλά άρθρα. Δυστυχώς, όμως, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε την τροπολογία για το θέμα του ελληνικού χρυσού. Είναι λίγο περίεργο, διότι όντως υπάρχει και μια πράξη της αποκεντρωμένης διοίκησης, όπου είχε πάει ο φάκελος τον Ιούλιο του 2013, τον επέστρεψε πίσω και από τότε δεν υπήρχε καμμία απάντηση και νομίζω ότι θα θεωρηθεί και λίγο ύποπτο.

Επειδή όλη η συζήτηση γενικά γίνεται για την κατοικία του γείτονα, γιατί ο ένας κοιτάει να βγάλει το μάτι του άλλου, θα ήθελα να πω -για να σπάσω την ατμόσφαιρα που εγώ ο ίδιος ξεκίνησα

φορτισμένα- ότι χθες έβλεπα ένα βίντεο που μια κατσίκά ανέβηκε πάνω σε ένα γαϊδούρι και έτρωγε τα φρούτα. Να το λάβουμε αυτό υπ' όψιν μας, μήπως κάποια στιγμή μάς «κατσικωθούν» κάποιιοι και εμείς απλώς μουγκανίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραίο το παράδειγμα.

Ο κ. Μιχαήλ Αρβανίτης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, έχει τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αισθάνομαι κάπως άβολα για την περιβολή μου, αλλά επειδή πρέπει να ταξιδέψω αμέσως, ανέβηκα στο Βήμα με την περιβολή που δεν εγκρίνω όταν ο ομιλητής ομιλεί από του Βήματος, όπως είναι παραδειγματός χάριν η αξιοπρεπέστατη περιβολή του κ. Καραγκούνη.

Είμαι υποχρεωμένος να αναφέρω ένα περιστατικό, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, το οποίο έγινε προεδρεύοντας του κ. Δραγασάκη, μια λογομαχία η οποία ανέκυψε μεταξύ του κ. Δραγασάκη και της Βουλεύτου κ. Ζαρούλια, η οποία ανεφέρθη σε ένα περιστατικό το οποίο έχει δημοσιευθεί στις εφημερίδες. Κατά την άποψή μου, ορθότατα ανεφέρθη, διότι ήθελε να κάνει μια σύγκριση με την κατάσταση στην οποία ευρίσκεται σήμερα η Χρυσή Αυγή.

Αυτή εις την οποία ανεφέρθη, ενώ κατελήφθη με ναρκωτικά και άλλα ευρήματα, που επίσης ευρέθησαν στην οικία της, πήγε κατ' αρχήν χωρίς χειροπέδες, επίσης αφέθη ελεύθερη και εμείς, χωρίς να υπάρχει καν κατηγορία, πήγαμε με χειροπέδες, με διαπόμπευση στις φυλακές, χωρίς καν να έχει ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον μας.

Ο κ. Δραγασάκης αντέδρασε και είπε ότι δεν δέχεται τα δημοσιεύματα των εφημερίδων και επίσης αντέδρασε και είπε ότι δεν θα δεχθεί να πάνε στα Πρακτικά.

Ζήτησα τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τριάντα δευτερόλεπτα, αλλά τελικώς δεν μου εδόθη. Δεν είχα ποτέ παράπονο από την Προεδρία του κ. Δραγασάκη, αλλά στην προκειμένη περίπτωση, ενώ το περιστατικό ήταν εν εξελίξει, θα έπρεπε να μου δώσει τον λόγο. Δράττομαι, όμως, τώρα της ευκαιρίας, εις βάρος του χρόνου μου, για να πω ότι έχει γίνει συνειδητό ότι η Χρυσή Αυγή βρίσκεται σε μία sui generis κατάσταση; Δεν το έχει συνειδητοποιήσει κανείς ή το αποδέχεστε όλοι ως δεδομένο αναπόφευκτο;

Οι μισοί είμαστε φυλακή, οι άλλοι μισοί είναι σε κατ' οίκον περιορισμό και οι άλλοι, μεταξύ των οποίων και ο ομιλών, είναι φιμωμένοι! Δεν μπορούν να επικοινωνήσουν με τον ελληνικό λαό ως αντιπρόσωποι του Έθνους, να ενημερωθούν για τα προβλήματα του! Δεν έχει συμβεί αυτό πουθενά, σε κανένα απολύτως πολιτισμένο κράτος, κοινοβουλευτικό κόμμα νόμιμο να οδηγείται στις φυλακές, χωρίς να έχει υπάρξει ούτε καν παραπεμπτικό βούλευμα εις βάρος του -άκουσον άκουσον- όχι δε δικαστική απόφαση, έστω και οριστική, έστω και τελεσίδικη! Πού βρισκόμαστε;

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, κατά του οποίου σε προηγούμενη ομιλία μου εστράφη, μέσα στο απέραντο κενό της δεκαετούς παρουσίας του, εδήλωσε συγκεκριμένα ότι η ποιότητα του Κοινοβουλευτισμού όσο και ο τρόπος λήψης αποφάσεων τραυματίστηκαν βαρύτατα. Δεν μας είπε όμως ποιος είναι ο φταίχτης αυτού του «βαρυτάτου τραυματισμού». Μήπως είχε συντελέσει και ο ίδιος ή μήπως δεν το γνώριζε κι ο ίδιος, όταν το 2005 τού το προανήγγειλε η κ. Μπενάκη; Δεν το εν γνώριζε; Και χαμογελαστός έδωσε το χέρι, όταν τον καλωσόριζε ως νεοεκλεγέντα Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Είπε, όμως, και μία αλήθεια μέσα στο απέραντο κενό της παρουσίας του.

Έχω αναφερθεί, συνοπτικώς βεβαίως, γενικά, στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο, εκτενέστατα δε οι ειδικοί αγορητάι μας. Κατά ταύτα, δεν χρειάζεται να επαναλάβω παρά μόνο ότι κάτω από αυτό, πίσω από αυτό, μπροστά από αυτό, βρίσκονται αυτοί που υπηγόρευσαν, όπως υπαγορεύουν, τη σύνταξη κάθε σχεδίου νόμου.

Άκουσα πολλά εδώ και θέλω να καταθέσω στα Πρακτικά, όσον αφορά το περιστατικό που ανεφέρθη προηγουμένως, μία σελίδα από το περιβόητο πόρισμα Βουρλιώτη, ο οποίος λέγει, αναφε-

ρόμενος στο έγγραφό του προς την κυρία Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, «ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, με το υπ' αριθμόν τάδε έγγραφό του, μας διαβίβασε το υπ' αριθμόν τάδε έγγραφο της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφάλειας του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς και σειρά δημοσιεύματα διαφόρων εφημερίδων, που αφορούσαν τη δραστηριότητα μελών του κόμματος «Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή».

Γιατί, λοιπόν, όταν ένας Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δέχεται ως αποδεικτικά ή οιοσδήποτε αποδεικτικά στοιχεία δημοσιεύματα εφημερίδων, ο κ. Δραγασάκης δεν τα δέχεται και τα απορρίπτει; Αυτό μου κάνει εντύπωση. Δεν θα έπρεπε. Και γιατί γίνεται αυτό; Λέει ο Βουρλιώτης «προκειμένου να προέλθουμε στη διακρίβωση της βασιμότητας των αναφερομένων περιστατικών και συνακόλουθα στην ενδεχόμενη υπαγωγή τους στις οικείες ποινικές διατάξεις». Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Αρβανίτης-Αβράμης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ως γνωστόν, η Κομισιόν δύο φορές τον χρόνο κάνει μία δημοσκόπηση για λογαριασμό όλων των κρατών - μελών.

Στην τελευταία δημοσκόπηση του λεγόμενου εαρινού ευρωβαρομέτρου για την Ελλάδα προκαλούν σοκ τα όσα αναφέρονται σε αυτή. Η αιτία είναι τα μνημόνια, η λιτότητα. Δεν τα λέω εγώ αυτά, τα λέει η Κομισιόν και η Κομισιόν δεν κάνει δημοσκοπήσεις, όπως τις κάνουν κατά παραγγελία τα κόμματα κατά πως θέλουν αυτά. Λέει, λοιπόν, ότι η αιτία και θανάσιμη απειλή είναι η λιτότητα και τα μνημόνια.

Αυτά τα είπαμε. Τα είχαμε πει. Τα είπαν και οι ίδιοι που μας είπαν να ενταχθούμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, να κάνουμε τις δανειακές συμβάσεις κ.ο.κ..

Το 91% των Ελλήνων –ειδικά για την Ελλάδα- δεν έχει εμπιστοσύνη στα κόμματα. Το 84% δεν έχει εμπιστοσύνη στη Βουλή. Το 84% δεν έχει εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Το 80% είναι δυσαρεστημένο με τον τρόπο λειτουργίας της κατ' ευφημισμό λεγόμενης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Διαπιστώνει δηλαδή μία δυσαρμονία, μεταξύ του λαϊκού αισθήματος και της λειτουργίας των κομμάτων της Κυβερνήσεως του Κοινοβουλίου.

Η πολιτική κρίση έχει προσλάβει επικίνδυνες διαστάσεις ακόμη και για τη μορφή διακυβέρνησης κατά των ιδίων των ευρωπαϊκών εθνών.

Πιστεύω ότι η κατάσταση έχει ξεφύγει. Πολλοί παρατήρησαν, όπως κάνουν οι ιατροδικαστές, οι οποίοι διαπιστώνουν τα αίτια θανάτου, χωρίς όμως να λένε τι πρέπει να γίνει. Έτσι ακριβώς γίνεται και εδώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμη παρακαλώ, γιατί είναι ουσιώδη αυτά τα οποία θέλω να πω.

Μας είπε ο κ. Καραγκούνης ότι η Ελλάδα δεν είναι πτώματα, ότι τα όρνεα πηγαίνουν στα πτώματα. Σωστό. Στα πτώματα πηγαίνουν, είναι γεγονός αυτό. Αλλά είναι ζωντανός οργανισμός και έτσι να κάνει το χέρι του –παραστατικά μας το είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας- τα όρνεα φεύγουν. Πράγματι, εγώ συμφωνώ ότι είναι ζωντανή η Ελλάδα, αλλά παράλυτη. Ζωντανή, αλλά παράλυτη! Και την κατευθύνουν σαν κουτσουνακι τα αφεντικά της συγκυβερνήσεως. Και όταν είναι παράλυτο το σώμα, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορεί ούτε το μικρό του δαχτυλάκι να κουνήσει για να διώξει τα όρνεα.

Και ερωτώ περαιτέρω. Θέλει να κουνήσει αυτό το παράλυτο σώμα; Θέλει; Έχει την επιθυμία; Εμείς εισηγήθημεν, ούτε ανεφάρθην στην Αργεντινή ούτε αλλού. Ήδη, από την πρώτη μέρα της βουλευτικής μας παρουσίας είπαμε ότι ένας τρόπος υπάρχει, αλλά αυτός ο τρόπος δεν απαιτεί θιάσο κυβερνητικό. Αυτός ο τόπος απαιτεί αποφασισμένους άντρες να κυβερνήσουν, χωρίς να νοιάζονται για τίποτα.

Λογιστικός έλεγχος του χρέους. Απετολμήθη; Παύση πληρωμών. Τι θα γίνει τελικά; Θέλω να μου πει κάποιος, μήπως εγώ δεν

έχω συνειδητοποιήσει την κατάσταση πώς έχει. Τι θα γίνει; Θα στείλουν αεροπλάνα να μας βομβαρδίσουν; Παύση πληρωμών για μία δεκαετία, για να μπορέσουμε να πάρουμε ανάσα, να μπορέσουμε να φτιάξουμε την πρωτογενή μας παραγωγή, για να μπορέσουμε να ζήσουμε τουλάχιστον αρχικά από την δική μας παραγωγή. Ήδη караδοκούν, τα όρνια υπάρχουν. Να είστε βέβαιτοι γι' αυτό και μην ωραιοποιούμε τις καταστάσεις.

Ο κ. Ρήγας είπε ότι νομοθετούμε. Μου έκανε εντύπωση ο δεύτερος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της συγκυβερνήσεως. Νομοθετεί η Κυβέρνηση; Αν είναι δυνατόν! Ποιος νομοθετεί; Η τρόικα νομοθετεί, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο νομοθετεί, η κ. Μέρκελ και ο κ. Σόιμπλε νομοθετούν και οι επιτηρητές τους εδώ. Αυτοί νομοθετούν, το ξέρουν και τα μικρά παιδάκια. Επιτέλους!

Θα ήθελα, όμως, να επανέλθω, κυρία Πρόεδρε, με την άδεια σας, στο εξής. Όταν βλέπουμε ότι το 91% των Ελλήνων δεν έχει εμπιστοσύνη στα κόμματα και στην Κυβέρνηση το 84% λέει «ας αλλάξουμε Κυβέρνηση». Πώς θα αλλάξουμε Κυβέρνηση; Θα αλλάξει με κάποια άλλα κόμματα ή με κάποιον συνασπισμό κομμάτων. Κατά ταύτα, δεν έχει εμπιστοσύνη σε οποιαδήποτε αλλαγή αυτής της μορφής και με αυτήν την πολιτική.

Επίσης, είμαι υποχρεωμένος, κυρία Πρόεδρε, να πω και να αναφερθώ στον αμετροεπή και γνήσιο τέκνο του γραικυλισμού και της θρασύτητας, στον κ. Μαντά, ο οποίος, κρίνοντας τα όσα έλεγε η κ. Ζαρούλια, μίλησε για κανιβализμό. Αδιανόητο! Αδιανόητες εκφράσεις.

Ξέρω το μίσος σας. Ξέρω τον ανθελληνισμό σας, αλλά έχει και αυτός όρια! Βέβαια, όταν λείπει ο αυτοσεβασμός και η αξιοπρέπεια, εξακοντίζουμε με αμετροέπεια οποιαδήποτε έκφραση και οποιοδήποτε όρο ή χαρακτηρισμό έλθει στο στόμα μας.

Επίσης, θέλω να πω μία λέξη για το νέο δοτό Υπουργό των Οικονομικών, τον κ. Χαρδούβελη –έχει και ωραίο επώνυμο, μ' αρέσει- ο οποίος με θράσος αμφισβήτησε το δικαίωμα της δικαστικής εξουσίας να κρίνει τη νομιμότητα των αποφάσεων της εκτελεστικής. Δηλαδή, τι είπε ο άνθρωπος αυτός, ο δοτός Υπουργός των Οικονομικών ο οποίος κανονίζει τον τρόπο ζωής μας, την τσέπη του ελληνικού λαού, τη ζωή την ίδια του ελληνικού λαού; Είπε ακούστε εδώ, εγώ είμαι εδώ και να ξέρετε ότι η διάκριση εξουσιών δεν υπάρχει. Ότι αποφασίσει η εκτελεστική κατόπιν των εντολών που λαμβάνει από τους ευρωσιωνιστές τραπεζίτες τοκογλύφους.

Πολλά ανεφέρθησαν για διάφορα ζητήματα. Όμως, δεν είδα μία αναφορά εκτενή –και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- για τη φρικτή σφαγή και τη γενοκτονία που γίνεται στη Γάζα ούτε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Το είπα και σε άλλη ομιλία μου προχθές. Τίποτα απολύτως, κάτι μασημένα λόγια περί συμπαράστασης του ελληνικού λαού και κάτι παραμύθια τέτοια. Σφάζουν τα παιδάκια σαν αρνιά με κτηνωδία οι Εβραίοι. Αυτό κάνουν. Αλλά να μην ακούσει κάποιος από όλους τους δημοκράτες της λέξη «Εβραίος», αυτομάτως «Ναζί», «φασίστες». «ρατσιστές»! Ρατσιστικότερος λαός από τον υπ' αριθμόν ένα, τον εβραϊκό υπάρχει; Βλέπετε τις κτηνώδεις ενέργειές τους κατά του παλαιστινιακού λαού. Ποιος κάνει στρατόπεδα συγκεντρώσεως; Ποιος ζητάει ζωτικό χώρο εις βάρος άλλου λαού που έκλεψε τον χώρο του, έκλεψε την πατρίδα του;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, κύριε Αρβανίτη, ολοκληρώστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εκεί πρέπει να εστιαζόμεθα. Όσον αφορά τη δική μας κατάσταση, μία είναι η λύση. Εμείς προτείνουμε λύσεις: άλλο το είναι, άλλο το πρέπει –που έλεγε ο κύριος Υπουργός- και άλλο το δέον γενέσθαι.

Είπατε ότι πρέπει να κάνουμε κάτι. Τι να κάνουμε; Το είπατε χαρακτηριστικά, κύριε Υπουργέ. Το έχω εδώ. «Πρέπει να πάμε παρακάτω. Αντιμετωπίζουμε μία πραγματική κατάσταση και πρέπει να την αντιμετωπίσουμε». Πώς; Μεταξύ του πρέπει, του είναι και του δέοντος υπάρχει χαώδης διαφορά. Το δέον είναι ένα: όχι κυβέρνηση-θιάσος, αλλά κυβέρνηση αποφασισμένων ανδρών, που θα κάνει αυτό που είπαμε, δηλαδή λογιστικό έλεγχο και παύση πληρωμών. Και όποιος θέλει ας έλθει εδώ!

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Αρβανίτη.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο για να γνωστοποιήσει την παραδοχή ακόμη μιας τροπολογίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Θα πάρω τον λόγο για ένα λεπτό.

Θέλω να ανακοινώσω στις κυρίες και στους κύριους συναδέλφους την αποδοχή της με γενικό αριθμό 1675 και με ειδικό 259 τροπολογίας, η οποία έχει κατατεθεί εδώ από επτά Βουλευτές - η κ. Σκόνδρα βλέπω ότι είναι πρώτη στον κατάλογο- και με τη συμβολή και άλλων συναδέλφων. Με το ίδιο περιεχόμενο είναι και η τροπολογία του ΚΚΕ που υπογράφουν ο κ. Μωραϊτίης, η κ. Μανωλάκου και ο κ. Καραθανασόπουλος.

Για λόγους νομοτεχνικούς γίνεται αποδεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1675 και με ειδικό 259. Υπάρχουν μικρές διαφορές, αλλά νομοτεχνικά πληροί το περιεχόμενο και η ουσία είναι η ίδια. Επομένως, αποδέχομαι την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε ό,τι έχει να κάνει με την υπόθεση της Αργεντινής τα είπα εχθές από τούτο εδώ το βήμα και τα είπα και στη διάρκεια της συνεδρίασης της Επιτροπής Οικονομικών. Πολύ σύντομα, νομίζω ότι αυτό που θα πρέπει να κάνουμε είναι να διατυπώσουμε με πολιτική παρηρησία τη διάθεση συμπαράστασης και αλληλεγγύης στον λαό της Αργεντινής να ξεπεράσει τα προβλήματα του και να ασχοληθούμε πολύ περισσότερο και πολύ πιο αποτελεσματικά με τα δικά μας προβλήματα.

Θα απαντήσω μετά στον κ. Καραγκούνη για τα όσα προσπάθησε να εξωραΐσει και να παρουσιάσει ως θετικό αποτέλεσμα της κυβερνητικής διαχείρισης των τελευταίων δύο ετών.

Προτού απαντήσω, όμως, θα ήταν παράλειψή μου να μην αναφερθώ, κύριε Υπουργέ, στη χθεσινή δήλωση του πρώην Προέδρου της Βουλής, του κ. Κακλαμάνη, που είπε την χαρακτηριστική φράση «στην τούρλα του Σαββάτου δίνουν κάλυψη σε όσους δεν έχουν ελεγχθεί από το 1974 μέχρι το 2010». Αποτελεί κόλαφος αυτή η δήλωση για το Κοινοβούλιο και για τη δημοκρατία, εάν και εφόσον ο κυβερνητικός εταίρος της Κυβέρνησης στηρίζει τη νομοθετική πρωτοβουλία, όπως την καταθέτει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, σε αντίθεση με τα όσα αποκαλύπτει ο κ. Κακλαμάνης.

Κύριε Καραγκούνη, ειλικρινά, δηλώνω ότι δεν είχα σκοπό να μπω σε αυτήν τη λογική να απαντήσω αλλά συγχωρέσετε με, εσείς δεν είστε κοινωνός της έκθεσης του Γραφείου του Προϋπολογισμού της Βουλής; Δεν έχετε αντιληφθεί ότι όλα όσα παρουσιάζετε ως βεβαιότητα αποτελούν απόλυτες αβεβαιότητες για την ελληνική κοινωνία και οικονομία;

Δεν γνωρίζετε ότι σύμφωνα με τα στοιχεία για το τέλος του πρώτου τριμήνου του 2014, που ανακοίνωσε στη Βουλή των Ελλήνων ο νέος Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, τα δάνεια άνω των ενενήντα ημερών διαμορφώνονται στα 77 δισεκατομμύρια ευρώ; Και μάλιστα έχουν αυξηθεί κατά 4%. Είναι 36% σήμερα, ενώ ήταν 32% την περυσινή περίοδο.

Από αυτά, κύριε Καραγκούνη, τα 42 δισεκατομμύρια ευρώ είναι επιχειρηματικά δάνεια, τα 25 δισεκατομμύρια ευρώ είναι στεγαστικά δάνεια και τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ είναι καταναλωτικά δάνεια. Για αυτούς θα μιλήσουμε; Για αυτούς θα κάνετε κάτι; Θα δώσετε λύση;

Ξέρετε, κύριε Καραγκούνη, πάλι η έκθεση του Γραφείου του Προϋπολογισμού της Βουλής αναφέρει αυτολεξεί: «Πρέπει να τονιστεί ότι –με bold- ακόμα και χωρίς μνημόνιο η χώρα θα εξακολουθεί να βρίσκεται υπό εποπτεία, τη φορά τούτη των αγορών, που θα αντικαταστήσουν την τρόικα». Και έρχεστε εσείς σήμερα και παρουσιάζετε ως θετικό αποτέλεσμα, που πιστώνετε δε και θετικά στον κ. Σαμαρά, τη συνέχηση της επιτήρησης;

Δεν είναι γνωστό σε εσάς ότι ήδη η Ελλάδα αντιμετωπίζει πρό-

βλημα με τις επενδύσεις, οι οποίες υποχωρούν; Δεν γνωρίζετε ότι η δημοσιονομική εξυγίανση εξακολουθεί να είναι «δρόμος μετ' εμποδίων»; Δεν γνωρίζετε ότι το δημόσιο χρέος αιωρείται σαν δαμόκλειος σπάθη πάνω από την ελληνική οικονομία και κάνει επιφυλακτικούς τους εγχώριους και ξένους επενδυτές;

Δεν είναι γνωστό σε εσάς, κύριε Καραγκούνη, ότι ήδη το επίσημο χρέος της γενικής κυβέρνησης από 318,6 δισεκατομμύρια ευρώ θα ανέλθει σε 322,3 δισεκατομμύρια ευρώ, με συνέπεια από το 175% να αυξηθεί στο 177,2% του ΑΕΠ; Είναι επιτυχία αυτό; Να το πιστώσουμε; Χάρισμά σας! Δεν αναφέρομαι προσωπικά σε εσάς αλλά στην Κυβέρνηση, την οποίαν, όμως, εκπροσωπείτε.

Να σας θυμίσω δε ότι οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το δημόσιο αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ το μήνα; Η αύξηση των ληξιπρόθεσμων είναι 1 δισεκατομμύριο ευρώ το μήνα!

Να σας θυμίσω, επίσης, ότι στο επόμενο πεντάμηνο θα πρέπει να καταβληθούν πάνω από 6 δισεκατομμύρια ευρώ;

Να σας θυμίσω ότι η ανεργία με τους καλύτερους οιωνούς - όπως εσείς θέλετε ως Κυβέρνηση- θα είναι στο 25% το 2015; Να σας θυμίσω ότι η ανεργία έχει διπλάσιο ποσοστό στους άνεργους οι οποίοι φεύγουν караβιές στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Γι' αυτά θα μιλήσουμε;

Θα μιλήσουμε, κύριε Καραγκούνη, επίσης, για τη φοροδιαφυγή; Τι κάνατε και τι κάναμε αυτά τα δύο χρόνια για την πάταξη αυτού του μείζονος κοινωνικού και οικονομικού προβλήματος που ακούει στο όνομα φοροδιαφυγή;

Να σας θυμίσω τις λίστες Λαγκάρντ, Λιχτενστάιν και τόσα άλλα; Τι κάνατε;

Άρα λοιπόν, αφήστε την Αργεντινή να λύσει τα δικά της προβλήματα κι ελάτε να ασχοληθούμε όσο μπορούμε πιο αποτελεσματικά με τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι οφείλω μια συγκεκριμένη απάντηση στον Υπουργό για τροπολογία, την οποία και τις τρεις φορές που μίλησα για την υποστήριξη της ήσασταν Πρόεδρος της συνεδρίασης. Από τον Απρίλιο του 2014 φθάσαμε στην απόρριψή της, στη μη αποδοχή της. Συνυπογράψαμε σχεδόν το ίδιο κείμενο τέσσερις Βουλευτές. Μάλιστα, συνυπέγραφα με συναδέλφους που δεν ανήκουμε πολιτικά και ιδεολογικά στον ίδιο χώρο μόνο και μόνο για να λυθεί ένα ζήτημα, αυτός τις ντίας Καραυσιτίς. Κι ενώ είχαμε τη διαβεβαίωση της Κυβέρνησης ότι θα λύσει το συγκεκριμένο πρόβλημα, σήμερα δυστυχώς δεν γίνεται αποδεκτή.

Κοιτάξτε, δεν έχει σχέση με τη σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στα πρόσωπα, κύριε Υπουργέ. Έχει να κάνει με τη σχέση εμπιστοσύνης και το βαθμό αξιοπιστίας που δομείτε με την ελληνική κοινωνία, γιατί σε αυτές τις συναντήσεις δεν ήρθαμε εγώ και κάποιοι άλλοι συνάδελφοι. Ήρθαν εκπρόσωποι του Δημοτικού Συμβουλίου της συγκεκριμένης πόλης, του Δήμου Καρύστου, εκπρόσωποι φορέων και πήραν διαβεβαιώσεις.

Αναρωτιέμαι, πως θα απαντήσετε σε αυτούς σήμερα το απόγευμα; Τι άλλαξε σε όσα είχαμε συμφωνήσει παρουσία –επαναλαμβάνω- εκπροσώπων του Δημοτικού Συμβουλίου, του πρώην Δημοτικού Συμβουλίου, αλλά και του νεοεκλεγέντος Δημοτικού Συμβουλίου. Αυτό κατά τη γνώμη μου είναι ζήτημα που αφορά την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος και βέβαια και του πολιτικού προσωπικού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Σε ό,τι έχει να κάνει με το νομοσχέδιο, αν δεν υπήρχε το τρίτο κεφάλαιο θα το στηρίζαμε, γιατί υπάρχουν αρκετές θετικές διατάξεις. Ο ειδικός αγορητής και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς, ο κ. Νίκος Τσοούκαλης, έκανε συγκεκριμένες παρατηρήσεις. Είμαστε ικανοποιημένοι, γιατί πολλές από αυτές έγιναν αποδεκτές, όπως για το άρθρο 10 και το άρθρο 44 και στην επιτροπή και εδώ.

Όμως, όπως και στην αίτηση που κρίναμε τη συνταγματικότητα του νομοσχεδίου, έτσι και τώρα είμαι υποχρεωμένος –και είναι επιβεβλημένο- να σας πω ότι κατά τη γνώμη μας θα αντιμετωπίσει πρόβλημα εάν κάποιος πολίτης προσφύγει στο Συμβού-

λιο της Επικρατείας. Και αυτό δεν το λέμε για να κινδυνολογήσουμε, απλά για να σας πω με όση ένταση κι έμφαση στη φωνή μου μπορώ ότι το τρίτο κεφάλαιο –για τα δασικά δηλαδή– είναι στον αέρα. Αναλαμβάνετε μια συγκεκριμένη ευθύνη.

Ένα δεύτερο που θέλω να παρατηρήσω είναι ότι το θέμα για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς σαφώς το στηρίζουμε. Χρειάζεται, όμως, ακόμη περισσότερη εξειδίκευση. Η δέσμευση που αναλάβατε στην τοποθέτησή σας, μας δίνει μια ελπίδα ότι θα αντιμετωπιστούν.

Αναλάβατε χθες μια δεύτερη δέσμευση –τη θυμίζω για να καταγραφεί στα Πρακτικά– ότι θα φέρετε πολύ σύντομα πρωτοβουλία σας για προσαρμογή στο ενωσιακό δίκαιο που θα σχετίζεται και με τη βιοποικιλότητα, αλλά και με τα δάση. Επιπλέον, να σας πω ότι για εμάς είναι εκ των ων ουκ άνευ το να υπάρχουν δασικοί χώρες. Τολμήστε το. Αυτό θα δώσει λύση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε και το εννόω.

Από ό,τι αντιληφθήκατε έχουμε ένα δικό μας τρόπο να προσεγγίζουμε τα όποια νομοσχέδια έρχονται. Δεν είμαστε της λογικής της στείρας άρνησης και της ισοπέδωσης. Γι' αυτό και πολλά από τα άρθρα θα τα ψηφίσουμε, θα τα επιδοκιμάσουμε, αλλά έχουμε και μια δέσμευση απέναντί σας. Θα παρακολουθούμε και την εφαρμογή τους, κύριε Υπουργέ. Διότι συνήθως, νόμοι ψηφίζονται, αλλά μένουν ανενεργοί.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Να είστε καλά, κύριε Αναγνωστάκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Καραγκούνης –δεν είναι προσωπικό το ζήτημα, αλλά επειδή έγινε αναφορά σε εσάς– για δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή ακριβώς σε αρκετό μέρος της ομιλίας του κ. Αναγνωστάκη έγινε αναφορά στα λεγόμενά μου, κύριε Αναγνωστάκη, αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι εγώ σε καμμία περίπτωση δεν ήρθα να εξωραίσω την οποιαδήποτε κατάσταση. Αντιλαμβανόμαστε πόσο δύσκολη είναι η κατάσταση τα τελευταία δύο χρόνια και καλά το είπατε, γιατί συμμετείχαμε σε αυτήν την προσπάθεια μαζί, άλλο αν μετά φύγατε από την Κυβέρνηση.

Βεβαίως, και είναι πάρα πολύ σκληρά τα πράγματα, βεβαίως και κάναμε μία πολύ σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή που είχε πραγματικά κοινωνικό αντίκτυπο στον κόσμο. Αλλά τι λέμε; Εμείς είμαστε εδώ, είμαστε στον ρεαλισμό. Δεν λέμε πράγματα, τα οποία δεν μπορούμε να πράξουμε. Δεν λέμε πράγματα τα οποία δεν έχουν καμμία εφαρμογή. Με βάση το ζήτημα που ανέκυψε με την Αργεντινή, λέμε πόσο χειρότερα θα ήταν τα πράγματα, σε τι δεινή θέση θα ήταν η Ελλάδα, αν είχαμε ακολουθήσει έναν άλλο δρόμο. Αυτό λέμε.

Λέμε ότι κρατήσαμε τη χώρα ζωντανή και σιγά-σιγά πρέπει να ξεκινήσουμε να άρουμε τις αδικίες που λέτε και συμφωνώ μαζί σας, κύριε Αναγνωστάκη, και στη φορολογία και σε πολλά ζητήματα. Φανταστείτε, όμως, πώς θα ήταν η κατάσταση αν είχαμε ακολουθήσει δρόμους φανταστικούς που λέει αυτήν τη στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πότε; Αυτές οι αδικίες πότε θα αρθούν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μην ξαναμπείτε, κύριε Καραγκούνη, στο θέμα ΣΥΡΙΖΑ. Μην κάνετε αναφορά. Θα απαντήσει ο κ. Κουρουμπλής και θα έχουμε νέο κύκλο. Παρακαλώ να απαντήσετε στον κ. Καραγκούνη απευθυνόμενος στο Προεδρείο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Ξεκινήσαμε, λοιπόν, κύριε Αναγνωστάκη, με το κοινωνικό μέρισμα για να μπορέσουμε να αποκαταστήσουμε τις πρώτες αδικίες. Έχουμε προστάς μας το Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο, ώστε να μπορέσουμε να μειώσουμε τους φορολογικούς συντελεστές, αυτούς που πραγματικά επιβαρύνουν τον κόσμο και έχουμε ακόμα τη μεγάλη και τελική λύση για το χρέος, αυτή που θα δώσει πραγματικά στη χώρα τις δυνατότητες να δει το μέλλον με μεγαλύτερη αισιοδοξία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει ο κ. Καραθανασόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως, κυρία Πρόεδρε, ένα μεγάλο μέρος της συζήτησης το μονοπώλησαν οι εξελίξεις στην Αργεντινή, όχι με πρόθεση να συζητηθεί η ουσία του ζητήματος, αλλά με σκοπό να υπάρξει αποπροσανατολισμός του λαού και από τα κόμματα της συγκυβέρνησης και από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Εγώ θα περιοριστώ σε ορισμένες απλές, όχι απλοϊκές, διαπιστώσεις, οι οποίες δεν αμφισβητούνται, ότι και το μοντέλο της συγκυβέρνησης –για να το πω απλοϊκά– αλλά και το μοντέλο της Αργεντινής χρεοκόπησαν. Και χρεοκόπησαν γιατί οδήγησαν στη χρεοκοπία τους λαούς της Ελλάδας και της Αργεντινής.

Από τη μεριά της η συγκυβέρνηση και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, τι σκοπεύανε με την πολιτική που ακολουθήσαν; Να σώσουν την οικονομία, δηλαδή να σώσουν την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων. Γι' αυτό προχώρησαν στην εσωτερική υποτίμηση. Τα αποτελέσματα τα βιώνουμε: φτώχεια και εξαθλίωση για ένα πάρα πολύ μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού, μηχανισμοί που αναπαράγουν και θα αναπαράγουν στο επόμενο διάστημα τη σχετική και απόλυτη εξαθλίωση της εργατικής τάξης, ένα πολύ φθηνό εργατοϋπαλληλικό δυναμικό.

Η Αργεντινή και οι κυβερνήσεις της τι έκαναν; Και αυτοί στο όνομα της σωτηρίας της οικονομίας, δηλαδή της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων, αντί να κάνουν εσωτερική υποτίμηση, έκαναν εξωτερική υποτίμηση, αποσύροντας το νόμισμά τους από το δολάριο. Το αποτέλεσμα ήταν το ίδιο. Αυξήθηκε το ΑΕΠ της Αργεντινής και μειώθηκε η ανεργία, όμως το αποτέλεσμα για το λαό της Αργεντινής είναι η φτώχεια, η εξαθλίωση και το να κάνουν πλιάτσικο στα σουπερμάρκετ για να μπορούν να επιβιώσουν.

Και στη μία και στην άλλη περίπτωση, αυτό που ήθελαν να διασφαλίσουν οι αντίστοιχες κυβερνήσεις ήταν τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων και στο όνομα της προστασίας των συμφερόντων των επιχειρηματικών ομίλων θυσιάσαν τις ανάγκες της εργατικής τάξης και του λαού. Άρα λοιπόν, η αποτυχία και των δύο αυτών, και της Κυβέρνησης αλλά και αυτού με το οποίο φερτάει ο ΣΥΡΙΖΑ, του μοντέλου της Αργεντινής, είναι καθοριστική για τον λαό.

Απ' αυτήν την άποψη, πρέπει να βγάλουμε ένα συμπέρασμα, ότι μέσα στο πλαίσιο του συστήματος, ανεξάρτητα του μοντέλου διαχείρισης, δεν μπορεί να υπάρξει διέξοδος προς όφελος του λαού, αν δεν αντιμετωπιστεί η βασική αιτία που οδηγεί στη φτώχεια και την εξαθλίωση και δεν είναι τίποτε άλλο παρά η καπιταλιστική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής.

Άρα δηλαδή, πρέπει να ξεμπερδεύουμε με τα μονοπώλια, πρέπει να ξεμπερδεύουμε με τη συμμετοχή στην προκειμένη περίπτωση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να μπορέσει να αλλάξει αυτή η κατάσταση και να υπάρξει μία ανάπτυξη προς όφελος του λαού για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και όχι του καπιταλιστικού κέρδους.

Αυτό το συμπέρασμα, το οποίο τονίζει και στο οποίο επιμένει το ΚΚΕ, επιβεβαιώνεται από τις εξελίξεις.

Να περάσω τώρα και στα ζητήματα που αφορούν τη συζήτηση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Παρ' ό,τι κάνατε δεκτή –με τον τρόπο που την κάνατε– την τροπολογία του ΚΚΕ –μία και μοναδική είχαμε καταθέσει–, με την οποία αιρόταν μία αδικία που είχε δημιουργηθεί σε ένα τμήμα των δασοφυλάκων, εμείς επιμένουμε, κύριε Υπουργέ, ότι το γεγονός ότι κάνατε μία σειρά τροπολογίες –και δεν είναι το μοναδικό νομοσχέδιο στο οποίο γίνεται αυτό– δεκτές την τελευταία στιγμή, εκ των οποίων οι περισσότερες είναι βουλευτικές, είναι πρόκληση. Έχει γίνει μία βιομηχανία. Μπορεί να είναι σωστές. Το να γίνονται, όμως, δεκτές την τελευταία στιγμή, χωρίς να μπορέσεις να τις προσεγγίσεις και να τοποθετηθείς επί της ουσίας αποτελεί, κατά τη γνώμη μας, εκφυλισμό του ίδιου του συστήματος και του αστικού κοινοβουλίου, το οποίο εσείς υπηρετείτε.

Να αναφέρω ένα παράδειγμα. Κατατέθηκε μία τροπολογία –μπορεί να είναι καλή, δεν λέω– στις 13.50', λίγο πριν ανεβείτε στο

Βήμα, την οποία κάνατε αποδεκτή, για ένα πολύ ειδικό ζήτημα μιας περιοχής της Αττικής, που την υπογράφουν τρεις Βουλευτές τριών διαφορετικών κομμάτων που δεν έχουν καμμία σχέση με την Αττική. Επί δέκα ημέρες συζητάμε αυτό το νομοσχέδιο. Στις 13.50' θυμήθηκαν ότι υπάρχει τέτοιο πρόβλημα;

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, καταλαβαίνετε τι μπορούν να περάσουν μέσα από αυτήν τη διαδικασία της βιομηχανίας τροπολογιών. Το λέμε αυτό γιατί υπάρχουν συγκεκριμένα παραδείγματα.

Ας αναφερθώ στην υπουργική τροπολογία, η οποία βεβαίως έγινε αποδεκτή από την Κυβέρνηση, αφού είναι υπουργική. Πρόκειται για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1663. Στο άρθρο 2, στην παράγραφο 2, τι κάνετε; Δίνετε τη δυνατότητα να υπάρξουν παρεμβάσεις και σε περιοχές προστατευόμενες στο δίκτυο «Natura». Επεκτείνετε, δηλαδή, την παρέμβαση σε βοσκοτόπια και σε άλλα και σε περιοχές προστατευόμενες του δικτύου «Natura». Είναι τροπολογία που την καταθέσατε εχθές.

Επίσης, γίνεται κουβέντα για μία σειρά άλλων τροπολογιών, οι οποίες δημιουργούν μία σειρά από κινδύνους είτε έγιναν δεκτές είτε όχι.

Θα αναφερθώ σε μία που δεν έγινε δεκτή από εσάς. Πρόκειται για μία τροπολογία, η οποία μπορεί να ανοίξει τον ασκό του Αιόλου, να αμφισβητήσει το τεκμήριο της κυριότητας υπέρ του δημοσίου. Είναι μία τροπολογία με την οποία νομιμοποιούνται τα μεγαλοτσιφλίκια και οι μεγαλοκαταπατητές και θέλει επί της ουσίας να διευκολύνει την επιχειρηματική δραστηριότητα σε βάρος του δασικού οικοσυστήματος. Είναι βουλευτική τροπολογία αυτή.

Βεβαίως, εμείς δεν αμφισβητούμε ότι ενδεχομένως να υπάρχουν και τίτλοι ιδιοκτησίας. Δεν θα το λύσουμε εμείς αυτό το ζήτημα, εάν υπάρχουν ή όχι. Αυτό θα το λύσει η ανάρτηση των δασικών χαρτών της συγκεκριμένης περιοχής. Όσο αυτό δεν γίνεται, τότε δημιουργούνται όλες οι προϋποθέσεις καταπάτησης δασικών εκτάσεων και καταστρατήγησης του τεκμηρίου της κυριότητας υπέρ του δημοσίου.

Τελειώνω, επιμένοντας στην άποψή μας, ως ΚΚΕ, ότι η συγκεκριμένη πολιτική, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ο τρόπος με τον οποίο προσπαθείτε να επιλύσετε μία σειρά ζητήματα που αφορούν την οργάνωση της γης, απαντά σήμερα στις ανάγκες του κεφαλαίου, γιατί αίρονται οι περιορισμοί οι οποίοι υπήρχαν με το προηγούμενο νομικό καθεστώς, περιορισμοί όσον αφορά την αξιοποίηση των δασικών οικοσυστημάτων. Η αξιοποίηση θα γίνει από τους επιχειρηματικούς ομίλους και δεν θα γίνει βεβαίως για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, αλλά για την ικανοποίηση του καπιταλιστικού κέρδους. Διευκολύνεται η αλλαγή χρήσης γης και η συγκέντρωση της γης σε όλο και λιγότερα χέρια μέσα από μία σειρά διατάξεων, από την ιδιωτική πολεοδόμηση μέχρι τα υπόλοιπα τα οποία περιλαμβάνονται.

Από αυτήν την άποψη με βάση και τις εισηγήσεις του εισηγητή μας στεκόμαστε αρνητικά στο χαρακτήρα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για μισό λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι τώρα, αλλά μετά, μόλις τελειώσει και ο τελευταίος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Έχουμε ακόμη έναν. Μετά θα σας δώσω τον λόγο.

Τον λόγο έχει ο κ. Οδυσσέας Βουδούρης εκ μέρους των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, σε αυτήν τη συζήτηση έγινε εκτενής αναφορά στο θέμα της Αργεντινής. Θεωρώ ότι είναι ένα θέμα σημαντικό, αλλά στην ουσία είναι μία επικοινωνιακή «τρικυμία» και αποκαλύφθηκε η διγλωσσία της Κυβέρνησης και ειδικά του κ. Βενιζέλου.

Εγώ θέλω να σας πω ότι ο νους μου είναι αλλού. Θέλω εδώ από αυτό το Βήμα της Βουλής να εκφράσω την αγωνία μου και την οργή μου για τη γενοκτονία που διαπράττεται στη Γάζα. Πρόκειται πραγματικά για μία γενοκτονία η οποία γίνεται αυτήν τη στιγμή και εκφράζω την έκπληξή μου για την αδιαφορία της Ευ-

ρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και της ελληνικής διπλωματίας.

Θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό θέμα και απορώ πώς δεν έχει συνεδριάσει, ήδη, η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων για να δούμε τι μπορεί να κάνει η Βουλή. Ξέρω ότι λίγα πράγματα μπορούμε να κάνουμε, αλλά αυτά τα λίγα πρέπει οπωσδήποτε να τα κάνουμε άμεσα. Είναι εκπληκτικό πώς αυτή η Κυβέρνηση, η οποία φέρνει ανά τακτά διαστήματα κατεπείγοντα νομοσχέδια τα οποία μόνο κατεπείγοντα δεν είναι, έχει αδρανήσει γι' αυτό το θέμα, το οποίο θα έπρεπε να μας συγκινεί όλους.

Έρχομαι στο θέμα του νομοσχεδίου. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να πούμε είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό. Δεν χωρά συζήτηση. Το Σύνταγμα είναι ξεκάθαρο. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών. Και υπάρχει βέβαια μία εξαίρεση: το δημόσιο συμφέρον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Ο κύριος Υπουργός αλλά και οι εκπρόσωποι των κομμάτων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ το ομολόγησαν ωμά. Τι είπαν; Είπαν ότι υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι, μερικοί από τους οποίους μας παρακολουθούν, οι οποίοι ταλαιπωρηθεί όλα αυτά τα χρόνια και πρέπει να τακτοποιηθεί η υπόθεσή τους.

Είναι κατ' εξοχήν ιδιωτικό το θέμα και δεν το λέω απαξιωτικά. Καταλαβαίνω απολύτως την έννοια. Το Σύνταγμα είναι ξεκάθαρο. Το άρθρο 24 λέει ότι απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Υπήρχαν ιδιοκτησίες πριν από το 1975.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Για το Σύνταγμα μιλάω. Δεν μιλάω για τους νόμους.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Υπήρχαν ιδιοκτησίες πριν από το 1975 που έγινε το Σύνταγμα.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Το Σύνταγμα είναι ξεκάθαρο και λέει «με εξαίρεση, όταν το επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον».

Τι επικαλεστήκατε; Επικαλεστήκατε δημόσιο συμφέρον; Μπορεί και να μην το άκουσα. Πείτε μου.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Υπήρχαν ιδιοκτησίες πριν από το 1975 που έγινε το Σύνταγμα.

(Κωδωνοκρουσίες)

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Πείτε μου, σας παρακαλώ, ποιο δημόσιο συμφέρον επικαλεστήκατε. Άκουσα προσεκτικά όλες τις παρεμβάσεις. Δημόσιο συμφέρον δεν υπάρχει. Υπάρχει ιδιωτικό συμφέρον. Να πείτε ότι αυτό το ιδιωτικό συμφέρον είναι σημαντικό, νόμιμο και ό,τι θέλετε, αλλά το Σύνταγμα είναι ξεκάθαρο. Παραβιάζετε το Σύνταγμα. Συγχέετε το δημόσιο με το ιδιωτικό. Και το ερώτημα είναι πώς το κάνετε αυτό. Δεν διαβάζετε το Σύνταγμα; Προφανώς το διαβάζετε.

Θέλω όμως να πω ότι και σε αυτήν τη περίπτωση η Κυβέρνηση είναι συνεπής. Εφαρμόζει με έναν συνεπή τρόπο τη νεοφιλελεύθερη πολιτική την οποία εφαρμόζει σε όλους τους τομείς. Τι λέει η νεοφιλελεύθερη πολιτική; Η νεοφιλελεύθερη πολιτική μεταξύ άλλων δογμάτων λέει ότι δεν πρέπει να υπάρχει δημόσια περιουσία και ότι ο δημόσιος τομέας πρέπει να παρεμβαίνει μόνο για ένα πράγμα, για τη ρύθμιση των σχέσεων μεταξύ ιδιωτών.

Είναι πάρα πολύ λογικό λοιπόν όταν το Σύνταγμα γράφει «δημόσιο συμφέρον», να το βλέπετε λίγο θολά. Και πρέπει να ομολογήσω ότι, όντως, είστε πάρα πολύ συνεπείς και με αυτό το νομοσχέδιο.

Κάποιοι θεωρούν ότι το άρθρο 24 είναι εξαιρετικά αυστηρό και πιθανώς να μην έχουν τελείως άδικο. Όμως, σε αυτήν την περίπτωση, ας φέρουν στην επόμενη συνταγματική αναθεώρηση μία τροποποίηση. Μέχρι τότε πρέπει να το σεβόμαστε.

Κι εγώ πιστεύω ότι το άρθρο 24 είναι αρκετά αυστηρό. Και προσθέτω μάλιστα ότι καλώς έχει, διότι το κύριο πρόβλημα σήμερα δεν είναι η ανεπάρκεια της παρέμβασης και της δράσης του ανθρώπου πάνω στη φύση. Είναι ακριβώς το αντίθετο. Ο κίνδυνος της εποχής είναι η απειλή της καταστροφής της φύσης από τον άνθρωπο.

Ξέρετε, κάποτε η πρόκληση για την ανθρωπότητα ήταν να δαμάσει τη φύση, για να εξασφαλίσει την επιβίωσή της. Σήμερα, για να εξασφαλίσει την επιβίωσή της, η πρόκληση για την ανθρωπότητα είναι να διασώσει ό,τι έχει απομείνει από τη φύση. Καλά

κάνει, λοιπόν, το άρθρο 24 και είναι αυστηρό, κατά τη δική μου ταπεινή άποψη.

Κι ας βάλουμε και μια άλλη διάσταση, πολιτιστική, φιλοσοφική, ακόμα και θρησκευτική. Στο πλαίσιο της χριστιανικής φιλοσοφίας ο άνθρωπος έχει χρέος να προστατεύει και τα ζώα και τα φυτά. Στον αρχαιοελληνικό πολιτισμό οι ιστορικοί μιλούσανε για το ενιαίο βασίλειο των ανθρώπων, των ζώων και των φυτών. Έχουμε αποδειχθεί εντελώς ανακόλουθοι. Τώρα, μιλάω βέβαια γενικότερα με αυτές τις παραδόσεις, τις σωστές παραδόσεις. Απλώς να σας επισημάνω και ότι σε παγκόσμια κλίμακα περίπου διακόσια είδη του ζωικού βασιλείου χάνονται ετησίως και χάνονται για πάντα.

Σε κάθε περίπτωση, πριν φέρει η Κυβέρνηση αυτό το νομοσχέδιο, έπρεπε να προηγηθεί ο αρχικός χωροταξικός σχεδιασμός. Ο κ. Σουφλιάς το είχε αναγγείλει από το 2004. Είχε δεσμευθεί ότι θα υλοποιηθεί το 2006.

Έχουμε περάσει δέκα χρόνια, κύριε Υπουργέ. Τι έχει κάνει η Κυβέρνηση; Φυσικά, ένας τέτοιος σχεδιασμός δεν μπορεί να ολοκληρωθεί, εάν δεν υπάρξει ένα πλήρες Κτηματολόγιο ιδιωτικών και δημοσίων δασικών και μη δασικών εκτάσεων, για τη σύσταση του οποίου εξάλλου έχουν υπάρξει και ευρωπαϊκά κονδύλια. Το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, είναι τι έχουν γίνει αυτά τα κονδύλια;

Κι έρχομαι στην ουσία του προβλήματος. Η φύση, θα συμφωνήσουμε όλοι νομίζω, είναι απαραίτητη στην ισορροπία του ανθρώπου. Για να υπάρξει αυτό, πρέπει να διατηρεί την αξία της. Δεν μπορούμε να αντλούμε συνεχώς σαν να επρόκειτο για μια αστείρευτη πηγή. Αν το κάνουμε αυτό, αν αντλούμε συνεχώς, θα καταστρέψουμε όχι μόνο τη φύση, αλλά θα καταστρέψουμε τους ίδιους τους εαυτούς μας. Κι αυτό βέβαια ισχύει και για τα δάση.

Επιτρέψτε μου να χαλαρώσουμε και λίγο στο τέλος αυτής της συζήτησης με μια ιστορική αναφορά ακριβώς πάνω στο θέμα των δασών. Μια από τις βασικές αιτίες της κατάρρευσης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ήταν ακριβώς η αποψίλωση των δασών για τις ενεργειακές και οικοδομικές ανάγκες των εκατόν είκοσι εκατομμυρίων κατοίκων της Αυτοκρατορίας τότε.

Η εισβολή στα Μαύρα Δάση της Γερμανίας από τους Ρωμαίους είχε ακριβώς αυτόν τον στόχο, τα δάση. Ήταν κατά κάποιο τρόπο το αντίστοιχο του Πολέμου του Κόλπου των Αμερικανών για το πετρέλαιο. Η εισβολή, όμως, ως γνωστόν απέτυχε, μετά την εξόντωση των λεγεώνων των Ρωμαίων και η κατάρρευση της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας άρχισε.

Για να μην κληροδοτήσουμε, λοιπόν, μια αντίστοιχη μοίρα στις επερχόμενες γενιές, πρέπει να δούμε πάρα πολύ σοβαρά την οδηγία 240 του Συμβουλίου της Ευρώπης, που αφορά την περιβαλλοντική λογιστική για υπεύθυνη τοπική δράση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Το φυσικό περιβάλλον, σύμφωνα με αυτήν την οδηγία, αντιστοιχεί σε έναν πλούτο, έναν πραγματικό πλούτο, έναν οικονομικό πλούτο μετρήσιμο σε χρήμα. Η μέτρηση αυτού του πλούτου είναι η απαρχή μίας υπεύθυνης περιβαλλοντικής δράσης. Η περιβαλλοντική λογιστική είναι μια μέθοδος, που παράγει φυσική και οικονομική πληροφορία για το περιβάλλον. Η υποχρέωσή μας είναι κάθε δράση πάνω στο περιβάλλον να συνοδεύεται με έναν οικονομικό ισολογισμό, έτσι ώστε να ξέρουμε ότι ο φυσικός πλούτος –που είναι πεπερασμένο μέγεθος– διατηρείται.

Το συνέδριο των τοπικών περιφερειακών αρχών του Συμβουλίου της Ευρώπης θεωρεί ότι η υιοθέτηση των περιβαλλοντικών λογιστικών προτύπων είναι απαραίτητο εργαλείο για τη διατήρηση του περιβάλλοντος, διότι είναι το μόνο εργαλείο που μας δίνει μια γνώση του περιβαλλοντικού κόστους κάθε πολιτικής δράσης και κάθε πολιτικής απόφασης.

Σε διαφορετική περίπτωση είναι σαν, αγαπητοί συνάδελφοι, να ψηφίζουμε νόμους για τους οποίους το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δεν έχει κληθεί να υπολογίσει το κόστος που θα επωμιστεί το δημόσιο. Είναι, δυστυχώς, ακριβώς αυτό το οποίο προτείνετε εσείς, κύριε Υπουργέ.

Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν λαμβάνει υπ' όψιν τις βασικές παραμέτρους του δημοσίου συμφέροντος και εξυπηρετεί

εκλογικούς σκοπούς. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν μπορώ να ψηφίσω και γι' αυτό θα το καταψηφίσω.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Βουδούρη.

Ολοκληρώθηκε ο κύκλος ομιλιών των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως, κύριε Κουρουμπλή. Μισό λεπτό μόνο να δούμε τα υπόλοιπα αιτήματα που έχουμε για δευτερολογία.

Έχει ζητήσει τον λόγο για λίγα λεπτά δευτερολογίας και η κ. Ιγγλέζη, όπως και ο κ. Κουρουμπλής. Μετά θα κλείσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχε συμφωνήσει να μιλήσω η κυρία Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μα, και εγώ συμφωνώ, κύριε Κουρουμπλή.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, απευθύνομαι στο Προεδρείο και ειλικρινά δεν θέλω ούτε να σηκώσω τους τόνους, αλλά ούτε πάλι να δημιουργηθεί ένταση στην Αίθουσα. Όμως, έρχονται τροπολογίες. Ας μας πει ο κύριος Υπουργός από την αρχή της συζήτησης του νομοσχεδίου ποιες τροπολογίες θα κάνει δεκτές. Μιλάω για τις βουλευτικές τροπολογίες. Την τελευταία στιγμή έρχεται ο κύριος Υπουργός, πριν από δέκα λεπτά, και λέει ότι κάνει δεκτή τροπολογία. Ε, νομίζω ότι δεν μπορούν να λειτουργήσουν μ' αυτόν τον τρόπο οι θεσμοί, κύριε Πρόεδρε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, έχει ευθύνη το Προεδρείο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Σας παρακαλώ πάρα πολύ να δείτε το θέμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν μπορούν να κάνουν αυτά τα πράγματα. Δεν γίνεται να μαθαίνουμε ποιες τροπολογίες γίνονται δεκτές δέκα λεπτά πριν!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πρέπει να βάλετε αυτό το ζήτημα ως θέμα στο Προεδρείο. Εμείς, δηλαδή, πώς πρέπει να λειτουργήσουμε ως Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Κουρουμπλή, έχετε δίκιο και θα πω κάτι επ' αυτού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Αυτό το θέμα μας προσβάλλει, κύριε Πρόεδρε. Σας παρακαλώ να μεταφέρετε στη Διάσκεψη των Προέδρων αυτόν τον προβληματισμό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και των περισσότερων Βουλευτών. Είναι ένα θέμα διαδικαστικό που έχει να κάνει με τους θεσμούς και τον Κατανοισμό. Ε, αυτό κάπου σημαίνει ότι δεν υπολογίζουμε τίποτα. Είμαστε Κυβέρνηση και δεν λογαριάζουμε κανέναν, ούτε θεσμούς ούτε τίποτα. Αν νομίζουμε ότι έτσι υπηρετούμε τη δημοκρατία και τον κοινοβουλευτισμό, τότε εντάξει, ο καθένας κρίνεται.

Το δεύτερο θέμα που θέλω να θίξω, κύριε Πρόεδρε, είναι το εξής. Επειδή περιρρέουν διάφορες πληροφορίες για τα αντίμετρα που θα λάβει η Ρωσία απέναντι σ' αυτό που συμβαίνει με τα μέτρα που έχει λάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση, θέλω να παρακαλέσω την Κυβέρνηση να δει πώς θα διαχειριστεί αυτό το θέμα.

Τι συμβαίνει, δηλαδή, τώρα, κύριε Πρόεδρε; Οι Ναζί στην Ουκρανία –στο πλαίσιο του ρατσισμού που τους διακατέχει από την ιδεολογία τους– διώκουν τον ελληνισμό και εμείς δεν μιλάμε, δεν υπερασπιζόμαστε αυτόν τον ελληνισμό και από την άλλη μεριά θα υποστούμε και τις συνέπειες αυτής της πολιτικής;

Αυτό θα έχει ως συνέπεια τα φρούτα και τα προϊόντα της Ελλάδας –που μια μεγάλη πηγή μεταφοράς τους αυτήν τη στιγμή ήταν η Ρωσία– να αντιμετωπίσουν κρίση σε μια δύσκολη περίοδο για την Ελλάδα. Θα παρακαλέσω, λοιπόν, την Κυβέρνηση να δει πώς θα διαχειριστεί αυτό το ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σε ό,τι αφορά το πρώτο θέμα που έθιξε ο κ. Κουρουμπλής, θέλω να ενημερώσω το Τμήμα ότι υπάρχει η ομόφωνη άποψη ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα γενικά με τις τροπολογίες εκτός θέματος και ειδικότερα βεβαίως όταν μάλιστα υποβάλλονται καθυστερημένα ή ενημερώνεται το Σώμα καθυστερημένα, για τον απλό λόγο ότι είναι

και θέμα κοινής λογικής, εκτός των θεσμικών παραμέτρων, ότι δεν μπορεί κανείς να τοποθετηθεί.

Φοβάμαι ότι το μόνο μέτρο που απομένει, κύριε Κουρουμπλή –και βεβαίως πιστεύω ότι αυτό είναι κάτι που θα δει η Διάσκεψη των Προέδρων– είναι να υλοποιηθεί με πρακτικά μέτρα τις δικές της αποφάσεις. Θέλω να πω ότι δεν υπάρχει καμμία διαφωνία για τη διαπίστωση. Εκεί που πάσχουμε είναι το πώς η διαπίστωση θα μετατραπεί σε κάποιες συγκεκριμένες ενέργειες.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Ιγγλέζη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να τονίσω ξανά τις θέσεις μας για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, γιατί αν και ειπώθηκαν σαφώς αρκετές φορές, οι κυβερνητικοί Βουλευτές συνεχίζουν να τις διαστρεβλώνουν.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι το θέμα των οικοδομικών συνεταιρισμών είναι ένα χρονίζον πρόβλημα που χρειάζεται να λυθεί. Μάλιστα, έπρεπε να έχει λυθεί εδώ και χρόνια και όχι να βρίσκονται τόσες χιλιάδες άνθρωποι σε ομηρία και τόσες εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα δημόσιας ή ιδιωτικής δασικής γης υπό αίρεση. Όμως, δεν μπορεί να λυθεί σε ένα πολυνομοσχέδιο που αποδομεί πλήρως τη δασική νομοθεσία.

Πρέπει, λοιπόν, να λυθεί το θέμα των οικοδομικών συνεταιρισμών. Και εμείς αυτό θα κάνουμε όταν γίνουμε Κυβέρνηση, γιατί να είστε σίγουροι ότι πάλι δεν θα λυθεί, αφού οι διατάξεις του νομοσχεδίου θα καταπέσουν ως αντισυνταγματικές στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Γιατί πρακτικά η λύση της ανταλλαγής είναι νομικά και επιστημονικά μετέωρη και επιπλέον παραπέμπει το θέμα στις ελληνικές καλές πρακτικές. Έχει σαφή πελατειακή και ψηφοθηρική σκοπιμότητα, που εξαντλείται προς το παρόν στη διά νόμου εξαγγελία της.

Πρέπει, λοιπόν, να καταγραφούν οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί που συστάθηκαν προ του 1975, να καταγραφούν όλες οι νόμιμες ή νομιμοφανείς διοικητικές πράξεις, τις οποίες κατέχουν, και αφού γίνουν οι δασικοί χάρτες, το Κτηματολόγιο και το Δασολόγιο και βρεθούν οι εκτάσεις που μπορούν να ανταλλαχθούν, να δοθεί μια λύση στο πλαίσιο του Συντάγματος, που να μην θα δικαιώνει τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα των μεριδιούχων, που αναγνωρίζουμε ότι στην πλειοψηφία τους πρόκειται για λαϊκά στρώματα, όχι όμως να χρησιμοποιούνται αυτά ως άλλοθι για την εξυπηρέτηση συμφερόντων που εδώ και χρόνια εποφθαλμιούν τις δημόσιες εκτάσεις, δασικές ή μη.

Με αφορμή την παρέμβαση του κ. Δριβελέγκα, θέλουμε να γίνει ξεκάθαρο ότι εμείς πιστεύουμε πως το θέμα των εκχερσωμένων εκτάσεων που χρησιμοποιούνται για αγροτική καλλιέργεια πρέπει να τακτοποιηθεί, γιατί αυτό πράγματι συνιστά δημόσιο συμφέρον, γιατί ενισχύει την αγροτική παραγωγή.

Όπως είπα και στην εισήγησή μου, αν και σε κάποιες ρυθμίσεις συμφωνούμε, δεν μας αφήνεται το περιθώριο να τις υπερψηφίσουμε, γιατί τις έχετε ενταγμένες μέσα στο χειρότερο άρθρο, στο άρθρο 36.

Πράγματι, στους κατοίκους της Χαλκιδικής, που αντιμετωπίζουν τέτοια προβλήματα, υποσχέθηκα να καταθέσουμε τροπολογία που να δίνει μια συνταγματική –πάντα– λύση στο πρόβλημά τους. Είναι, όμως, ενάντια στις αρχές μας να φέρουμε μια τροπολογία που αφορά άμεσα στο θέμα του νομοσχεδίου, όταν θεωρούμε ότι όλο το νομοσχέδιο πρέπει να πεταχτεί στον κάδο των ακρήστων της ιστορίας.

Και εγώ είμαι σταθερή στις αρχές μου και δεν κοροϊδεύω κανένα για ψηφοθηρικούς λόγους, όπως υπονόησε ο αγαπητός κύριος συνάδελφος. Αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι κάτοικοι της Χαλκιδικής, γιατί είμαι πάντα εκεί μαζί τους, δίπλα τους, στους αγώνες τους, όπως ήμουν και πριν γίνω Βουλευτής.

Όσον αφορά την όψιμη ανησυχία του κ. Δριβελέγκα για το θέμα της εξόρυξης χρυσού, αισθάνομαι την ανάγκη να τον ευχαριστήσω εκ μέρους των κατοίκων για την παρότρυνσή του προς τον Υπουργό να αποσύρει τη φωτογραφική τροπολογία.

Θα ήθελα μόνο η ανησυχία του να μην είναι μόνο για τον κίνδυνο επεισοδίων στην περιοχή της βορειοανατολικής Χαλκιδικής, αλλά για τον πραγματικό κίνδυνο που διατρέχει η περιοχή από την εξόρυξη χρυσού της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ», της οποίας η έγκριση περιβαλλοντικών όρων φέρει την υπογραφή και την έγ-

κριση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, όταν ο κ. Δριβελέγκας ήταν Υφυπουργός στο συγκεκριμένο Υπουργείο. Όψιμη, λοιπόν, η ανησυχία του. Είχε όλη την ευκαιρία και την εξουσία, για να αντιδράσει, αλλά δεν το έπραξε. Εν πάση περιπτώσει, κάλλιο αργά παρά ποτέ.

Κλείνοντας, θέλω πάλι να τονίσω ότι αν και μεμονωμένες διατάξεις μάς βρίσκουν σύμφωνους, επειδή στο σύνολό του το νομοσχέδιο είναι απαράδεκτο, καταψηφίζουμε το σύνολο των άρθρων, με εξαίρεση κάποιες τροπολογίες, που πάλι θα πω, όπως είπε και ο κ. Κουρουμπλής, ότι είναι εμπαιγμός οι τροπολογίες να έρχονται τελευταία στιγμή και αντί να ακούμε τους ομιλητές, να προσπαθούμε να δούμε τι γράφουν αυτές οι τροπολογίες και να τις αξιολογήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θέλετε κάτι να πείτε; Να μην ανοίξουμε πάλι θέμα. Είμαστε από το πρωί εδώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Θέλω να κάνω ένα πολύ μικρό σχόλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Πραγματικά, κυρία Ιγγλέζη, δεν έχω καταλάβει τι ακριβώς πρεσβεύει ο ΣΥΡΙΖΑ. Εγώ θυμάμαι ότι πριν ξεκινήσει αυτό το νομοσχέδιο κάνατε συγκεντρώσεις, πορείες, ομάδες προβληματισμού, για να πείτε πόσο αντισυνταγματικό είναι αυτό το νομοσχέδιο.

Τώρα δεν καταλαβαίνω, σε κάποια άρθρα συμφωνείτε, σε άλλα δεν συμφωνείτε. Άκουσα πριν τον κ. Κουρουμπλή που έλεγε για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς. Ακούω τώρα και εσάς να λέτε για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς. Τελικά πείτε μας ακριβώς, είστε υπέρ ή κατά του νομοσχεδίου, για να καταλάβουμε; Γιατί αλλιώς ξεκινήσατε και αλλιώς φθάνετε να είστε αυτήν την στιγμή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Είμαστε κατά. Το είπαμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Είστε κατά, λοιπόν.

Να επαναλάβουμε, λοιπόν, στον κόσμο και στους εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που είναι δέσμοι ότι οφέποτε έρθετε στην εξουσία, θα τους πάρετε πίσω την ιδιοκτησία. Να το καταλάβουν. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Θα πνίξετε τον κόσμο από την πολλή σας αγάπη! Μην τους σφίγγετε τόσο πολύ!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Τι σας ενοχλεί αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ ησυχία και ψυχραιμία! Έχουμε εξαντλήσει το θέμα στην επιτροπή και εδώ. Δύο μέρες συζητάμε. Τα κόμματα καταθέτουν τις απόψεις τους και ο καθένας αναλαμβάνει την ευθύνη του.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο. Παράκληση να μην ανοίξετε νέα θέματα. Δώστε, αν έχετε, κάποια απάντηση, για να ολοκληρωθεί η συζήτηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα ανοίξω θέματα. Νομίζω ότι καταλαβαίνομαστε και καταλαβαίνουμε τις θέσεις που υποστηρίζει ο καθένας. Θέλω μόνο να δώσω μερικές απαντήσεις.

Για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, άκουσα ότι δεν μιλάμε για δημόσιο συμφέρον, ότι είναι κάποιες ιδιώτες, ότι το Σύνταγμα λέει για το δημόσιο συμφέρον. Πράγματι το Σύνταγμα αναφέρεται στο δημόσιο συμφέρον, ταυτόχρονα όμως αναφέρει ότι το κράτος πρέπει να σέβεται και τα ατομικά δικαιώματα. Δεν είναι κάτι το οποίο είναι εναντίον.

Μάλιστα, εμείς την άσκηση του δικαιώματος, που έχουμε στερήσει ως πολιτεία εδώ και δεκαετίες από εκατόσις χιλιάδες ανθρώπους στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, την δίνουμε με τέτοιο τρόπο, ώστε να διασφαλίζουμε το δημόσιο συμφέρον. Διότι γι' αυτούς που μένουν εκεί και πολεοδομούν, το 50% από τους ιδιώτες παραχωρείται κατά κυριότητα προς το δημόσιο.

Στην περίπτωση αυτών δε που ανταλλάσσουν την περιουσία τους και το δικαίωμά τους σε άλλη περιοχή, μεταβιβάζεται ολόκληρη η ιδιοκτησία, το δάσος, η δασική έκταση προς το κράτος. Αυτό δεν είναι δημόσιο συμφέρον;

Και επειδή το κράτος είναι πιο ισχυρό από τον ιδιώτη, από τον κάθε πολίτη, τι σημαίνει; Ότι πρέπει να επιβάλλεται επί παντός; Το κράτος δικαίου σημαίνει ότι αναγνωρίζει πρώτα στον αδύναμο το αναφαίρετο δικαίωμα που το ίδιο το κράτος τού έχει δώσει και που τού στέρησε τόσα χρόνια να το ασκήσει.

Ταυτόχρονα, άκουσα για τις θέσεις ότι συμφωνούμε σε κάτι, αλλά εκεί που πάμε να συμφωνήσουμε τα ξαναπαίρνουμε πίσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όλες τις παρεμβάσεις μου είπα ότι ερχόμαστε εκ των υστέρων να κλείσουμε πληγές, αλλά δεν πάει παραπέρα. Είπα ταυτόχρονα –και το είδατε στην πράξη– ότι είμαστε ανοιχτοί σε οτιδήποτε διορθώνει και συμπληρώνει αυτό το οποίο, απ' ό,τι κατάλαβα, ως στόχος είναι κοινός και συμφωνούμε. Αλλά πρόταση άλλη δεν άκουσα.

Σε ό,τι αφορά την Εύβοια και την τροπολογία, είμαι απ' αυτούς που είπαν ότι κατ' αρχάς αποδέχομαι την ουσία της τροπολογίας. Έχουμε κάνει πολλές συναντήσεις, όπως αναφέρθηκε πριν. Και είναι αλήθεια ότι υπάρχουν περαιτέρω θέματα που πρέπει νομικά να διευκρινιστούν και θα σταματήσω αυτήν τη στιγμή εδώ.

Σε ό,τι αφορά το Ρυθμιστικό Θεσσαλονίκης, όπου εμπλέκεται και η Χαλκιδική, πράγματι πρέπει άμεσα να δώσουμε λύση και διέξοδο και στη Χαλκιδική μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο. Δεν είναι αρμοδιότητά μου. Είναι αρμοδιότητα του Υπουργού κ. Μανιάτη, όμως δεσμεύομαι να συμβάλω κι εγώ, ώστε άμεσα να ολοκληρωθεί ο σχεδιασμός.

Ήδη το νέο περιφερειακό συμβούλιο που θα εγκρίνει το περιφερειακό χωροταξικό σχέδιο-πλαίσιο περιλαμβάνει διατάξεις τέτοιες και θα τρέξουμε γρήγορα, ώστε να ολοκληρώσουμε τις διαδικασίες.

Σε ό,τι αφορά τους ελέγχους που οφείλει η πολιτεία σε όλα τα επίπεδα και μάλιστα σε περιοχές ευαίσθητες, όπου εκτελούνται σημαντικά και κρίσιμα έργα, ο έλεγχος πρέπει να είναι πιο έντονος και πιο αποτελεσματικός.

Τέλος, σ' αυτό που ανέφερε ο κ. Κουρουμπλής για τα κληρονομιά, θέλω απλά να ενημερώσω το Τμήμα ότι όσα έχουν εκχερσωθεί μέχρι το Μάρτιο του 2012 με βάση το ν. 4061/2012 δεν υπάρχουν στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Αν σήμερα έχουν δασική μορφή, τότε μόνο υπάγονται στη δασική νομοθεσία.

Επειδή είπα ότι δεν τα λύνουμε όλα, αλλά ξεκινήσαμε κάτι και θα το συνεχίσουμε, θέλω να σας πω ότι μπορούμε να εξετάσουμε και αυτό που είπε ο κ. Κουρουμπλής, αλλά και όλα αυτά που έχουν αναδειχθεί μέσα από την κουβέντα με αφορμή και με αιτία τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, στο πλαίσιο της κωδικοποίησης της δασικής νομοθεσίας, ώστε να δώσουμε διέξοδο σε όλες αυτές τις εμπλοκές που υπάρχουν εδώ και δεκαετίες.

Δεσμεύτηκα και είπα ότι από το Σεπτέμβριο θα ξεκινήσουμε, καταγράφοντας όλα τα θέματα που αφορούν κατά προτεραιότητα και κατά πρώτον την Αττική και θα επεκταθούμε και σε όλη τη χώρα.

Καταγράφοντας τα προβλήματα, κάλεσα σε συνάντηση όλες τις πτέρυγες της Βουλής να πάρουμε θέση και να δώσουμε λύση σε αυτό το αδιέξοδο τόσων δεκαετιών. Νομίζω ότι τότε μόνο μπορούμε να είμαστε χρήσιμοι, δίνοντας λύση στην εποχή που περιέγραψα.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε, θέλω να κλείσω και να σας ευχαριστήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδομία - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις» και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Παρών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Αρανασάκης): Συνεπώς η τροπολο-

γία με γενικό αριθμό 1677 και ειδικό 260 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο άρθρο 39 του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1678 και ειδικό 261 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1678 και ειδικό 261 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται σε άρθρο του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1679 και ειδικό 262 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1679 και ειδικό 262 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1680 και ειδικό 263 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1680 και ειδικό 263 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο άρθρο 30 του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1683 και ειδικό 264 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Παρών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1683 και ειδικό 264 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 16.45' λύεται η συνεδρίαση για την Τρίτη 5 Αυγούστου 2014 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

